ISSN 1977-0960

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 258 E

Leidimas lietuvių kalba

56 tomas

2013 m. rugsėjo 7 d.

Informacija ir pranešimai

Pranešimo Nr. Turinys Puslapis

I *Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės*

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2012–2013 m. SESIJA

2012 m. balandžio 18–20 d. posėdžiai

Posedžiu protokolai paskelbti OL C 183 E, 2012 6 23.

PRIIMTI TEKSTAI

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

2013/C 258 E/01 Sanglaudos politikos vaidmuo atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „ES 2020“

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sanglaudos politikos vaidmens atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“ (2011/2195(INI) 1

2013/C 258 E/02 Žmogaus teisių padėtis pasaulyje ir Europos Sąjungos politika šioje srityje

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje ir Europos Sąjungos politiką šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai (2011/2185(INI)) 8

2013/C 258 E/03 Derybos dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo (2011/2316(INI)) 36

2013/C 258 E/04 Derybos dėl ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo (2011/2315(INI)) 44

LT

(Tęsinys antrajame viršelyje)

Pranešimo Nr. | Turinys (tęsinys) | Puslapis

2013/C 258 E/05 Žuvys kaip visuotinė gėrybė

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl žuvų kaip visuotinės gėrybės 51

2013/C 258 E/06 Dauno sindromu sergantys vaikai

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl Dauno sindromu sergančių vaikų 51

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

2013/C 258 E/07 Raginimas imtis konkrečių veiksmų, kovojant su mokesčių klastojimu ir mokesčių vengimu

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl raginimo konkrečiais būdais kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu (2012/2599(RSP)) 53

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

2013/C 258 E/08 Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimas

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo (2011/2294(INI)) 55

2013/C 258 E/09 Konkurencinga skaitmeninė bendroji rinka. E. valdžia kaip pradininkė

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl konkurencingos skaitmeninės bendrosios rinkos. E. valdžia kaip pradininkė (2011/2178(INI)) 64

2013/C 258 E/10 Padėtis Malyje

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Malyje (2012/2603(RSP)) 75

2013/C 258 E/11 Padėtis Birmoje (Mianmare)

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Birmoje (Mianmare) (2012/2604(RSP)) 79

2013/C 258 E/12 Europos investicijų už Europos Sąjungos ribų teisinis saugumas

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos investicijų už Europos Sąjungos ribų teisinio saugumo (2012/2619(RSP)) 84

2013/C 258 E/13 Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimų perdavimo iš jos būstinės į delegacijas poveikis pagalbos teikimui

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimų perdavimo iš jos būstinės į delegacijas poveikio pagalbos teikimui (2011/2192(INI)) 87

LT

(Tęsinys 163 puslapyje)

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

Sanglaudos politikos vaidmuo atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „ES 2020“

P7_TA(2012)0125

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl sanglaudos politikos vaidmens atokiausiuose Europos Sąjungos regionuose atsižvelgiant į strategiją „Europa 2020“ (2011/2195(INI)

(2013/C 258 E/01)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į sujungtas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), kurioje pripažįstamas ypatingas atokiausių regionų statusas, 355 ir 349 straipsnių nuostatas ir SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktą dėl šiems regionams teikiamos valstybės pagalbos schemos,

— atsižvelgdamas į SESV 174 straipsnį ir paskesnius straipsnius, kuriuose nurodomas ekonominės, socialinės bei teritorinės sanglaudos tikslas ir nustatomos struktūrinės finansinės priemonės šiam tikslui įgyvendinti,

— atsižvelgdamas į 2004 m. gegužės 26 d. Komisijos komunikatą „Stipresnė partnerystė su atokiausiais regionais“ (COM(2004)0343),

— atsižvelgdamas į savo 2005 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją dėl glaudesnės partnerystės su atokiausiais regionais ([1]),

— atsižvelgdamas į 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos komunikatą „Atokiausiems regionams skirta strategija: rezultatai ir perspektyvos“ (COM(2007)0507) ir prie šio komunikato pridėtą 2007 m. rugsėjo 12 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Atokiausiems regionams skirta strategija: rezultatai ir perspektyvos“ (SEC(2007)1112),

— atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl atokiausiems regionams skirtos strategijos: rezultatai ir perspektyvos ([2]),

— atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 17 d. Komisijos komunikatą „Atokiausi regionai – Europos turtas“ (COM(2008)0642),

— atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 14 d. bendrą atokiausių regionų memorandumą „Atokiausi regionai 2020 m.“,

([1]) OL C 227 E, 2006 9 21, p. 512.
([2]) OL C 279 E, 2009 11 19, p. 12.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 M. EUROPA. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 7 d. Ispanijos, Prancūzijos, Portugalijos ir atokiausių regionų memorandumą „Atnaujinta atokiausiems regionams skirtos Europos strategijos vizija“,

— atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 14 d. Bendrųjų reikalų tarybos 3022-ojo posėdžio išvadas ([1]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 24 d. pirmąją Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai „Pirmoji 2006 m. POSEI sistemos reformos poveikio ataskaita“ (COM(2010)0501),

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 24 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams (COM(2010)0498),

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500; 1 ir 2 dalys),

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (COM(2011)0398),

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 12 d. ataskaitą „Atokiausi Europos regionai ir bendroji rinka: ES įtaka pasaulyje“, kurią Europos Komisijos nariui M. Barnier pateikė Pedro Solbes Mira,

— atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 18 d. Komisijos komunikatą Europos Vadovų Tarybai „Komisijos nuomonė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 355 straipsnio 6 dalį. Prancūzijos vyriausybės iniciatyva iš dalies keisti Sen Bartelemi statusą Sąjungos atžvilgiu“ (COM(2010)0559) ir 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą 2010/718/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemi salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu ([2]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 3 ir 4 d. vykusios Septynioliktosios Europos Sąjungos atokiausių regionų prezidentų konferencijos baigiamąją deklaraciją,

— atsižvelgdamas į 2010 m. sausio 15 d. atokiausių regionų nuomonę dėl viešų konsultacijų, susijusių su Komisijos darbiniu dokumentu „Konsultacijos dėl būsimosios 2020 m. Europos Sąjungos strategijos“ (COM(2009)0647),

— atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 28 d. bendrą atokiausių regionų nuomonę dėl Penktosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos,

— atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 28 d. ES atokiausių regionų nuomonę „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“ (COM(2010)0608, 2010 m. spalio 27 d.),

— atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 6 d. bendrą sistemą, kurią atokiausiems regionams atstovaujančių Europos Parlamento narių konferencija pateikė Europos Komisijos pirmininkui José Manueliui Durão Barroso,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir į Biudžeto bei Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetų nuomones (A7–0084/2012),

([1]) Tarybos dokumentas Nr. 11021/2010.
([2]) OL L 325, 2010 12 9, p. 4.

A. kadangi Sutarties 349 straipsnyje nustatomas teisinis pagrindas, pagrįstas pirmine teise, pagal kurią nustatytas specialus atokiausio regiono statusas ir bendra politika;

B. kadangi sanglaudos politika turi būti derinama su strategija „Europa 2020“ ir kadangi numatyta rengti politines iniciatyvas, susijusias su pažangiu, tvariu ir integraciniu augimu, ir įtraukti jos elementus, skatinant kurti ekonomiką, kuriai būdingas didelis užimtumas ir kuria užtikrinama socialinė ir teritorinė sanglauda, todėl turi būti tinkamai aptariamas atokiausių regionų aspektas; kadangi atokiausiame regione pradinės sąlygos šiems tikslams pasiekti yra sunkesnės negu tam tikruose regiuose; kadangi atokiausi regionai ketina bendradarbiauti įgyvendindami penkis tikslus, kurie turi būti pasiekti iki 2020 m. (užimtumo, inovacijų, švietimo, socialinės įtraukties, klimato ir energetikos); kadangi užtikrinant strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimą būtina siekti išnaudoti jų potencialą ir skatinti veiksmingų sektorių augimą, tačiau negalima pamiršti nei struktūrinių kliūčių, su kuriomis susiduria šie regionai, nei to, kad tradiciniai sektoriai atlieka pagrindinį vaidmenį užtikrinant vystymąsi;

C. kadangi sanglaudos politika turi likti viena pagrindinių ES veiksmuose numatytų priemonių siekiant mažinti visų Europos regionų, ypač atokiausių regionų, skirtumus siekiant tikslo integruoti šiuos regionus į vidaus rinką ir stiprinti juos atitinkamoje geografinėje teritorijoje, skatinti šių regionų ekonominę plėtrą ir konvergenciją su žemynine ES, taip pat siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų, nes Europos fondai yra labai svarbi priemonė, tačiau vien tik vykdant šią ES politiką negali būti įveikti visi sunkumai, su kuriais susiduria atokiausi regionai;

D. kadangi svarbiausias atokiausių regionų ekonomikos uždavinys – ribotas jų galimybes paversti potencialu ir augimo galimybėmis naudojantis priemonėmis, suteikiančiomis galimybę sumažinti skirtumus laisvo asmenų, prekių, kapitalo ir paslaugų judėjimo srityse; kadangi dėl iššūkių, pavyzdžiui, globalizacijos, klimato kaitos, energijos tiekimo, atsinaujinančiosios energijos vystymo, gamtos, jūrų bei žemės ūkio išteklių tvaraus valdymo, biologinės įvairovės apsaugos, socialinės įtraukties, kovos su skurdu ir demografinio spaudimo, visos Europos Sąjungos politikos kryptys ir visos priemonės turi būti derinamos;

E. kadangi dėl ekonomikos, socialinės ir finansų krizės atokiausių regionų ekonominė padėtis ypač pablogėjo ir išryškėjo atokiausių regionų ekonomikos struktūrinės problemos ir jų priklausomumas nuo išorės veiksnių;

F. kadangi atokiausiems regionams skirtos ES investicijos yra ne tik pagalba, kad šie regionai pasivytų kitus, taip pat regiono trūkumų kompensacija, bet šios investicijos naudingos ir visai Europos Sąjungai;

Skirtingų ir bendrų sąlygų taikymas atokiausiems regionams

1. pabrėžia, kad pagal SESV suteikiama teisė atokiausiems regionams taikyti skirtingas ir bendras sąlygas, leidžiančias jiems gauti didžiausią pagalbą neatsižvelgiant į išsivystymo lygį ir pakankamai atsižvelgiant į šių regionų išskirtinumą, kuris turi būti saugomas;

2. pabrėžia, kad atsižvelgiant į Penktosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos išvadas sanglaudos politikos priemones būtina taikyti lanksčiau, siekiant suteikti galimybę skirti investicijų, kuriomis net esant ypatingoms geografinėms ir demografinėms sąlygoms galima užtikrinti augimo ir vystymo mastus, atitinkančius strategijos „Europa 2020“ tikslus;

3. remia mintį, kad atokiausiuose regionuose reikia siekti pagrindinių tikslų, nustatytų strategijoje „Europa 2020“, tačiau pabrėžia, kad šiuos tikslus būtina pritaikyti atsižvelgiant į regionų tikrąją padėtį, jų įvairovę, struktūrinę padėtį ir galimus pranašumus, ir kartu pritaria tam, kad reikėtų dažniau taikyti SESV 349 straipsnį, kuriame numatyta priimti priemones, kurios sušvelnintų atokiausių regionų atskirtį, ir suteikti jam būtiną teisinę, institucinę ir politinę reikšmę siekiant užtikrinti geresnę atokiausių regionų integraciją, kuri sudarytų sąlygas ekonominiam ir socialiniam vystymuisi vidaus rinkoje ir visoje Sąjungoje, taip pat tam, kad atokiausi regionai galėtų visiškai lygiai su kitais regionais dalyvauti atitinkamose Sąjungos programose;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

4. mano, kad trys pirmieji teminiai tikslai, numatyti naujuose pasiūlymuose dėl reglamentų, kurie bus taikomi nuo 2014 m., atokiausiems regionams turėtų būti nustatomi lanksčiai – taip nebūtų labai ribojamos galimybės įvairinti ir plėtoti dabartinį potencialą, taip pat pasinaudoti šių regionų lyginamaisiais ir konkurenciniais pranašumais;

5. ragina taikyti kitokius kriterijus, susijusius su atokiausių regionų tinkamumo gauti struktūrinių fondų lėšų nustatymu, nes BVP vienam gyventojui rodiklis neatspindi konkrečios šių regionų tikrovės ir neatitinka atokumo statuso bei pačios Sutarties nuostatų; todėl prašo nustatyti konkretų kriterijų, pagal kurį atokiausi regionai būtų priskirti mažiau išsivysčiusiems regionams, nepriklausomai nuo jų BVP rodiklio, nes toks metodas būtų geriausiai pritaikytas konkrečioms aplinkybėms; be to, reikalauja, kad atokiausiems regionams būtų taikoma 85 proc. bendro finansavimo, skiriamo pagal visas pagalbos šiems regionams priemones, norma; ragina pratęsti lėšų naudojimo atokiausiuose regionuose terminą, kad jos būtų panaudotos geriau;

6. apgailestauja, kad numatant papildomą dotaciją iš ERPF siūloma sumažinti atokiausiems regionams ir retai gyvenamiems regionams skirtinas sumas 2014–2020 m. finansiniam laikotarpiui, ir nerimauja, kad šios dotacijos, iš pradžių skirtos kompensuoti atokiausių regionų ir retai gyvenamų regionų struktūriniams trūkumams, 50 proc. būtų skiriama kitiems tikslams; ragina, kad šią dotaciją bendrai finansuotų 85 proc., o pagrindinę dalį sudarytų ERPF; todėl prašo užtikrinti, kad skiriant su strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimu susijusias lėšas būtų suteikta galimybė gauti tokią Europos pagalbą, kuri realiai bent prilygtų pagal dabartinę finansinę programą skiriamai pagalbai, kad būtų galima nuosekliai įgyvendinti strategiją „Europa 2020“;

7. apgailestauja dėl to, kad sumažintos lėšos kitose sanglaudos politikos srityse, konkrečiai, Komisija siūlo per kitą programavimo laikotarpį bendrai 5,1 proc. sumažinti ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos politikos finansavimą pastoviomis 2011 m. kainomis, įskaitant 20,2 proc. mažesnį finansavimą konvergencijos regionams (išskyrus pereinamojo laikotarpio regionus), 5,6 proc. mažesnį finansavimą konkurencingumo regionams ir 2,9 proc. mažiau asignavimų Sanglaudos fondui;

8. palankiai vertina Komisijos planą į 2014–2020 m. DFP įrašyti biudžeto eilutę „Atokiausi regionai ir labai retai gyvenami regionai“, nes tai sukurtų aiškesnę sąsają tarp šiems regionams skiriamų lėšų ir numatytų tikslų;

9. atkreipia dėmesį į faktą, kad Europos socialinio fondo reglamento pasiūlyme vėl neminima atokiausių regionų padėtis, atsižvelgiant ne tik į SESV 349 straipsnyje išvardytas struktūrines ypatybes, bet ir į jų išskirtinę padėtį, dėl kurios šiuose regionuose yra didžiausias nedarbo lygis visoje Sąjungoje;

10. pabrėžia, kad būtina suderinti Europos mokesčių ir muitų tarifų politiką siekiant didinti atokiausių regionų ekonomikos konkurencingumą, ir pažymi labai didelę mokesčių priemonių svarbą atokiausiuose regionuose įvairinant ekonominę veiklą ir kuriant darbo vietas ilgalaikiams darbuotojams;

11. pabrėžia, kad būtina, jog atokiausių regionų gyventojai gautų naudos iš vidaus rinkos, kaip ir kiti Sąjungos piliečiai, ir prašo priimti priemones pagal P. Solbeso ataskaitoje pateiktas rekomendacijas; prašo išnagrinėti galimybes parengti valstybės pagalbos skyrimo atokiausiems regionams planą ir ragina išlaikyti dabartinį investicinės pagalbos skyrimo didelėms, vidutinėms ir mažosioms įmonėms intensyvumo lygį ir suteikti nemažėjančią ir neribotą pagalbą veiklai lanksčiomis sąlygomis, nes pasitvirtino, kad ši pagalba nekenkia konkurencijai ir prisideda prie strategijos „Europa 2020“ tikslų įgyvendinimo atokiausiuose regionuose, būtent inovacijų, mokslinių tyrimų ir aplinkosaugos srityse; taigi pabrėžia viešųjų paslaugų svarbą atokiausių regionų ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai, būtent oro ir jūrų transporto sektoriuose, pašto, energijos ir ryšių sektoriuose;

12. pabrėžia, kaip svarbu remti mažąsias ir vidutines įmones ir tam skirti ES lėšų, siekiant kurti atokiausių regionų gamybos struktūrą ir propaguoti darbuotojų įgūdžius, taigi skatinti regionui būdingų produktų gamybą ir vietos ekonomiką;

13. mano, kad Sąjunga turi imtis veiksmų iniciatyvumui skatinti, kad atokiausiuose regionuose būtų galima diegti kompetencijos centrus sektoriuose, kuriuose galima įvertinti šių regionų pranašumus ir praktinę patirtį, pavyzdžiui, atliekų tvarkymo, atsinaujinančių energijos išteklių, energijos savarankiškumo, biologinės įvairovės, studentų judumo, su klimato klausimais susijusių tyrimų ar krizių valdymo srityse; mano, kad, jeigu priemonės, parengtos pagal bendras Europos žemyno ypatybes, ne visuomet yra veiksmingos atokiausiuose regionuose, SESV 349 straipsniu leidžiamos sėkmingos eksperimentinės priemonės gali būti taikomos likusioje Sąjungos dalyje; ragina Komisiją kuo labiau eksperimentuoti šių regionų atžvilgiu, siekiant novatoriško, solidaraus ir tvaraus augimo;

Atskiras ir konkretus atokiausiuose regionuose vykdomos Europos politikos reglamentavimas

14. ragina stiprinti pagal sistemą POSEI teikiamos pagalbos žemės ūkiui priemones siekiant užtikrinti konkurenciją su gamintojais, kurių gamybos sąnaudos mažesnės, ir ragina išlaikyti pagal BŽŪP atokiausiems regionams skirtas konkrečias nuostatas;

15. pritaria, kad reikia iš anksto atlikti ES reguliavimo planų dėl atokiausių regionų ekonomikos poveikio vertinimą;

16. pabrėžia, kad būtina tęsti tvaraus jūrų išteklių valdymo ir apsaugos priemones, laipsniškai mažinti galimybes naudotis jūrų zonomis, kurios nustatytos kaip pažeidžiamos biologiniu ir geografiniu aspektais, kad jomis galėtų naudotis tik vietos laivynai ir naudotų aplinkai nekenkiančius žvejybos laivų varikius, bei didinti akvakultūros produktų vertę, vėl teikti galimybę skirti pagalbą laivyno atnaujinimui ir modernizavimui, siekiant pagerinti apsaugos ir higienos sąlygas, bei įgyvendinti gerąją patirtį, ir ragina didinti papildomų išlaidų kompensavimą pagal sistemos POSEI žuvininkystės programą; pabrėžia, kad būtina taikyti geriau kiekvienam regionui pritaikytą strategiją remiantis vietos veikėjų sukurto sektoriaus plėtros modeliais;

17. apgailestauja, kad bendros žuvininkystės politikos reformos pasiūlyme nepakankamai atsižvelgiama į atokiausių regionų padėtį ir realybę; pabrėžia, kad atokiausius regionus supa jūra ir kad žvejybos veikla yra svarbi teritorijų planavimo ir vietos gyventojų užimtumo atžvilgiu, atsižvelgiant į šių regionų išskirtinę ekonominę zoną, kurios potencialas turi būti užtikrinamas taikant konkrečias priemones, skirtas tikrai jūrų ekonomikai kurti, ir į kurią reikia deramai atsižvelgti Europos integruotos jūrų politikos programoje; primena didėjantį ekonominį interesą, kurį kelia atokiausių regionų jūrų gelmių biogenetiniai ir mineralų turtai, taip pat primena, kad svarbu atsižvelgti į tai įgyvendinant naują atokiausiems regionams skirtą Europos strategiją, siekiant užtikrinti žinių ekonomikos vystymąsi, paremtą jūros ištekliais; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad atokiausi regionai turi būti laikomi itin svarbia Sąjungos jūrų politikos dalimi, ir primygtinai primena jų vaidmenį tvaraus jūrų ir pakrantės zonų naudojimo srityje, taip pat tarptautinės jūrų valdysenos srityje, bei primena, kad Atlanto vandenyne esantys atokiausi regionai turi dalyvauti rengiant Atlanto strategiją;

18. primena turizmo sektoriaus svarbą ir ragina Komisiją greičiau įgyvendinti Europos veiksmų planą ir labiau derinti dabartines finansavimo gaires, išskirtinį dėmesį skiriant atokiausiems regionams;

19. pabrėžia, kad atokiausi regionai ketina įgyvendinti mokslinių tyrimų ir inovacijų strategiją ir siekti įmonių plėtros, būtent puoselėdami jaunimo verslumą, kad MVĮ galėtų tobulėti ir jaunimas nekentėtų nuo nedarbo; ragina kurti technologijų infrastruktūrą ir Europos masto inovacijų centrus, plėtoti projektus ir partnerystę su mokslo bei technologijų sistemoje veikiančiais subjektais ir keistis idėjomis bei gerąja patirtimi Europos inovacijų rėmimo ir pažangiosios specializacijos strategijų tinkluose, pavyzdžiui, priemonė S3, ragina pasinaudojant sanglaudos lėšomis atokiausiuose regionuose atlikti ilgalaikes investicijas ir užtikrinti aktyvų dalyvavimą vykdant pavyzdinius strategijos „Europa 2020“ projektus; ragina tęsti iki šiol atokiausiems regionams skirtas pastangas siekiant, viena vertus, paspartinti visas galimybes realizuojančių vietos lygmens mokslinių tyrimų priemonių nustatymą, kita vertus, skatinti ir remti patrauklių, veiksmingai dirbančių, turinčių realių priemonių universitetų, kurie savo lygiu atitiktų Sąjungos teritorijoje esančių universitetų lygį, kūrimą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

20. pabrėžia, kad būtina sudaryti palankesnes sąlygas sanglaudos politikos lėšas derinti su mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bendrąja programa siekiant skatinti atokiausių regionų vystymąsi ir užkirsti kelią nepakankamam su moksliniais tyrimais susijusių lėšų panaudojimui;

21. pabrėžia, kad bendra Europos transporto erdvė turi padėti užtikrinti atokiausių regionų integracinį augimą ir geresnes galimybes susisiekti su šiais regionais, taip pat kovoti su klimato kaita; ragina kurti konkrečią pagalbos atokiausių regionų transportui sistemą, skirtą viešajam transportui ir jūrų transporto tarp salų plėtrai; be to, ragina įgyvendinti logistikos programas ir tam tikrus projektus, pavyzdžiui, jūrų greitkelių; pabrėžia galimybes, kurios atokiausiems regionams teikiamos vykdant programą Marco Polo, ragina Komisiją sušvelninti šios programos taisykles, pratęsti jos galiojimą po 2013 m. ir užtikrinti, kad Europos infrastruktūros tinklų priemonėje būtų konkrečiai minimi atokiausi regionai; ragina integruoti atokiausius regionus į TEN-T tinklą ir naują priemonę, skirtą palengvinti jungčių sistemą Europoje;

22. primena, kad dėl atokiausių regionų priklausomybės nuo importuojamo iškastinio kuro labai padidėja papildomos išlaidos; taip pat teigia, kad įgyvendinant regioninę politiką skiriama gana mažai investicijų atokiausiems regionams kovos su klimato kaita reikmėms; siūlo stiprinti atsinaujinančiosios energijos sektorių ir didinti energijos vartojimo efektyvumą įgyvendinant tam tikras iniciatyvas, pavyzdžiui, „Salų paktą“, pagal kurį rengiami vietos atsinaujinančiųjų energijos išteklių veiksmų planai bei projektai, finansuojami siekiant iki 2020 m. išmetamą CO_2 kiekį sumažinti bent 20 proc. sukuriant programą, skirtą mokslinių tyrimų projektams atsinaujinančiosios energijos srityje ir regionų energetinio pagrindo įvairinimo srityse, ypač geoterminės energijos, iš potvynių gaunamos energijos ir vandenilio energijos srityse, ir energijos srityje kurti konkrečią programą, kad būtų sumažintos išlaidos, susijusios su regionų atokumu, infrastruktūra ir teikiamomis paslaugomis, siekiant skatinti įgyvendinti atokiausių regionų pradėtą plataus užmojo politiką atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtojimo srityje;

23. susirūpinęs atkreipia dėmesį į klimato kaitos poveikį atokiausiems regionams, ypač atsižvelgiant į kylantį vandens lygį; ragina Sąjungą spręsti šiuos klausimus įgyvendinant savo klimato kaitos prevencijos ir atsakomųjų priemonių strategiją; rekomenduoja tinkamai pasinaudoti energijos ištekliais ir plėtoti atsinaujinančiųjų išteklių energijos galimybes;

24. ragina Komisiją energijos, transporto ir informacinių bei ryšių technologijų srityje kurti sistema POSEI paremtą konkrečią programą, turinčią kuo geresnę sąveiką su kitomis šiose srityje veikiančiomis Sąjungos programomis;

25. mano, kad būtina padėti valstybėms narėms užtikrinti, jog šių regionų gyventojai galėtų visapusiškai naudotis informacijos ir komunikacijos priemonėmis, kurios teikiamos naudojantis naujomis technologijomis, pavyzdžiui, plačiajuosčio ryšio technologijomis, belaidžio ryšio technologijomis, taip pat palydovinėmis technologijomis, o ypač prieiga prie plačiajuosčio interneto, taigi teikiant skaitmenines paslaugas būtų skatinamas ekonominis augimas ir geresnis administravimas. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad iki 2013 m. visi atokiausių regionų gyventojai turėtų prieigą prie plačiajuosčio interneto;

26. atsižvelgdamas į tai, kad skaitmeninė ekonomika, be abejo, yra ES ekonominę plėtrą skatinantis veiksnys, atkreipia dėmesį į didėjančios problemos – skaitmeninės atskirties, kuri gali būti rimta kliūtis plėtrai, padarinius;

27. mano, kad naujoviški sanglaudos politikos finansavimo modeliai galėtų iš dalies kompensuoti nuolatinį atokiausiuose regionuose veikiančių labai mažų įmonių ir MVĮ investicijų trūkumą, ir pabrėžia, kad reikia suteikti geresnes galimybes atokiausių regionų įmonėms gauti finansavimą, būtent pradėti dialogą su EIB grupe ir remti vietos investicijų fondus visuose atokiausiuose regionuose bei regiono rizikos kapitalo rinkas, kaip siūloma pirmiau minėtoje Pedro Solbeso Miros ataskaitoje dėl atokiausių Europos regionų bendrojoje rinkoje; ragina Komisiją pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymą dėl teisės akto šiuo klausimu;

28. tikisi, kad šiose keliose srityse bus įgyvendintos eksperimentinės priemonės viešųjų pirkimų srityje, siekiant subalansuoti pripažinimo procedūras atsižvelgiant į dalyvaujančių subjektų teritorinį aspektą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Geresnis atokiausių regionų valdymas ir integracija į Sąjungą bei jos geografinę teritoriją

29. ragina užtikrinti, kad atokiausių regionų regioninės valdžios institucijos daugiau dalyvautų rengiant ir įgyvendinant Europos programas ir politiką pagal lankstumo, adaptavimosi ir išplėtimo principus, pagal subsidiarumo, daugiapakopio valdymo ir partnerystės sistemas ir bendradarbiaudamos su privačiuoju sektoriumi ir pilietine visuomene, kad užtikrintų, jog į jų specialius poreikius būtų atsižvelgta visais sprendimų priėmimo proceso lygmenimis ir kad šie regionai būtų geriau žinomi Europos institucijose;

30. mano, kad vienas didžiausių atokiausių regionų trūkumų yra išteklių valdymas; mano, kad šiems regionams būtina suteikti pakankamai elementarių žinių, kurios leistų jiems valdyti investicijas, visų pirma susijusias ne tik su transporto, bet ir su vandens, energijos bei atliekų tvarkymo infrastruktūra;

31. primena, kad pirmiau minėtoje Pedro Solbeso Miros ataskaitoje dėl atokiausių regionų vaidmens ES vidaus rinkoje atskleista, kad atokiausių regionų ekonomika beveik visose srityse patiria papildomų išlaidų; taip pat atkreipia Komisijos dėmesį į egzistuojančius monopolius, į piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi ir į neteisėtus susitarimus, dėl kurių pragyvenimas yra nepagrįstai brangesnis; prašo Komisijos atlikti išsamų tyrimą apie kainų sudarymą atokiausiuose regionuose, siekiant nustatyti svarbiausius veiksmus, kuriais būtų siekiama vidaus rinką šiose teritorijose padaryti veiksmingesnę;

32. atkreipia dėmesį į atokiausių regionų, kurie yra ES išorės sienos, vaidmenį ir ragina taikyti požiūrį, būtent tęsiant Komisijos išreikštą požiūrį bendradarbiaujant su atokiausiais regionais, pagal kurį pripažįstama kaimynystė su ES trečiosiomis šalimis, įskaitant šalis, su kuriomis palaikomi ypatingi istoriniai ir kultūriniai ryšiai; atkreipia dėmesį į su integracija susijusius sunkumus atitinkamuose geografiniuose regionuose, taip pat būtinybę priimti konkrečius novatoriškus sprendimus, kuriais būtų skatinama tikra regioninė integracija bendrais atokiausių regionų ir kaimyninių trečiųjų šalių projektais ir programomis, ir padėti sukurti gerą ryšį atitinkamuose geografiniuose regionuose; atkreipia dėmesį į tam tikrų Europos politikos krypčių išorės aspektų poveikio atokiausiems regionams svarbą ir pabrėžia, kad reikia atlikti tyrimus, kad būtų galima įvertinti tarptautinių prekybos ir žvejybos susitarimų poveikį ir padarinius atokiausiems regionams ir jų vietos gamybai bei nustatyti kompensacines priemones, kurios leistų ištaisyti žalą, padarytą dėl šių susitarimų;

33. apgailestauja dėl to, kad Prekybos generalinis direktoratas iš pradžių nenorėjo atsižvelgti į atokiausių regionų išskirtinumą derantis dėl ekonominės partnerystės susitarimų (EPS), todėl primygtinai prašo Komisijos ir toliau ieškoti kompromiso dėl atokiausių regionų interesų, susijusių su galutiniais susitarimais, kurie bus sudaryti su AKR valstybėmis;

34. dar kartą primena, kad reikia sukurti geresnę sanglaudos politikos lėšų ir Europos plėtros fondo sąveiką, siekiant gerinti bendrojo intereso projektų įgyvendinimą ir regioninę integraciją atokiausiuose regionuose; todėl primena ne kartą Europos Parlamento išreikštą poziciją dėl Europos plėtros fondo įtraukimo į biudžetą;

35. pabrėžia teritorinio bendradarbiavimo svarbą atokiausiems regionams ir ragina, kad atokiausiuose regionuose vykdomo teritorinio bendradarbiavimo programos būtų tęsiamos; todėl ragina lanksčiau taikyti taisykles, siekiant geriau panaudoti skiriamas dotacijas ir sukonkretinti bendradarbiavimo projektus, taip pat padidinti bendrą ERPF finansavimą iki 85 proc., kad daugiau lėšų būtų skiriama tarptautiniam bendradarbiavimui ir nebebūtų taikomas 150 km jūrų sienos kriterijus vykdant tarpvalstybinį bendradarbiavimą su atokiausiais regionais; taip pat primena, kad privilegijuota atokiausių regionų geografinė padėtis ir jų geostrateginio vaidmens svarba Europos Sąjungai sukuria daug pridėtinės vertės palaikant santykius su Afrikos, Centrinės Amerikos šalimis ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis;

36. mano, kad tarpvalstybinių e. valdžios paslaugų plėtojimas padėtų įtraukti atokiausius regionus į Sąjungos vidaus rinką.

37. primena, kad Danijos, Prancūzijos ir Nyderlandų užjūrio šalys ir regionai, nurodyti SESV 355 straipsnio 1 ir 2 dalyse, gali nuspręsti tapti atokiausiais regionais ir pasirinkti jiems geriausiai tinkantį statusą, ir atkreipia dabartinių atokiausių regionų dėmesį į lemiamą vaidmenį, kurį jie gali atlikti remdami ir stiprindami atokiausių regionų statusą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

38. pabrėžia, kad netrukus Majotui bus suteiktas atokiausio regiono statusas, ir ragina Komisiją teikti daugiau būtinos pagalbos, kad šis regionas tinkamai panaudotų lėšas; šiuo atžvilgiu nurodo esamą parengiamiesiems veiksmams skirtą biudžetą siekiant remti Majotą ir būtinybę numatyti specialias priemones, skirtas šiam regionui ar bet kuriai kitai teritorijai, kuri galėtų būti įtraukta į kitą daugiametę finansinę programą, jai suteikiant atokiausio regiono statusą, norint remti teritorijas, kuriose vyksta pertvarkos procesas, kad jos taptų atokiausiais regionais;

*

* *

39. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.

Žmogaus teisių padėtis pasaulyje ir Europos Sąjungos politika šioje srityje

P7_TA(2012)0126

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje ir Europos Sąjungos politiką šioje srityje, įskaitant poveikį strateginei ES žmogaus teisių politikai (2011/2185(INI))

(2013/C 258 E/02)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į ES 2010 m. metinį pranešimą apie žmogaus teisių ir demokratijos padėtį pasaulyje (11501/2/2011), kurį 2011 m. rugsėjo 26 d. paskelbė Europos išorės veiksmų tarnyba,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Europos Komisijos komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ (COM(2011)0886),

— atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 21 d. Briuselyje vykusiame 3069–ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo,

— atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir demokratijos išlygos Europos Sąjungos susitarimuose ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. vasario 25 d. rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos tryliktosios sesijos ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statuto peržiūros konferencijos Kampaloje (Uganda) ([3]), į 2011 m. gegužės 31 d.– birželio 11 d. Kampaloje (Uganda) vykusioje peržiūros konferencijoje priimtas rezoliucijas ir deklaracijas, ir įsipareigojimus, kurių laikytis pasižadėjo ES,

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl ES paramos Tarptautiniam baudžiamajam teismui (TBT) sprendžiant problemas ir įveikiant sunkumus ([4]),

---

([1]) OL C 290 E, 2006 11 29, p. 107.
([2]) OL C 348 E, 2010 12 21, p. 6.
([3]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 78.
([4]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0507.

— atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimą 2011/168/BUSP dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo ([1]) ir į persvarstytą veiksmų planą,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų ir Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliotinio veiklos žmogaus teisių gynėjų padėties srityje, į ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų ir į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų ([3]),

— atsižvelgdamas į ES gaires dėl vaiko teisių propagavimo ir apsaugos ir ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų, taip pat į daugelį ankstesnių Parlamento rezoliucijų šiais klausimais,

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ([4]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją dėl socialinės politikos, pagal kurią skatinami darbo ir socialiniai standartai, išorės aspekto ir dėl Europos įmonių socialinės atsakomybės ([5]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos, kuria remiamas demokratijos diegimas ([6]),

— atsižvelgdamas į Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą, pasirašytą 2000 m. birželio 23 d. Kotonu ir vėliau persvarstytą 2005 m. vasario mėn. ir 2010 m. birželio mėn.,

— atsižvelgdamas į visas savo neatidėliotinais atvejais priimtas rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principo pažeidimų,

— atsižvelgdamas į 1981 m. JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos religijos ir įsitikinimų pagrindu panaikinimo,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 66/167 dėl kovos su netolerancija asmenims dėl jų religijos ar įsitikinimų, negatyvių stereotipų apie juos kūrimu ir jų stigmatizacija, taip pat jų diskriminavimu, smurto prieš juos kurstymu ir smurto veiksmais prieš juos,

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 20 d. vykusiame 3101–ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos kaimynystės politikos,

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 27 d. rezoliuciją dėl Tibeto, ypač vienuolių vyrų ir moterų susideginimo atvejų ([7]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl teisėkūros įgaliojimų delegavimo ([8]),

([1]) OL L 76, 2011 3 22, p. 56.
([2]) OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0127.
([4]) OL C 99 E, 2012 4 3, p. 101.
([5]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0260.
([6]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0334.
([7]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0474.
([8]) OL C 81 E, 2011 3 15, p. 6.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos pareiškimą dėl deleguotųjų aktų naudojimo būsimoje 2014–2020 m. daugiametėje finansinėje programoje (DFP), pridėtoje prie Parlamento 2011 m. gruodžio 1 d. teisėkūros rezoliucijos dėl Taikinimo komiteto patvirtinto Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1934/2006, nustatantį bendradarbiavimo su pramoninėmis ir kitomis dideles pajamas gaunančiomis šalimis ir teritorijomis finansavimo priemonę, bendro teksto ([1]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. vykusiame 3130–ajame Užsienio reikalų tarybos posėdyje priimtas išvadas dėl Europos demokratijos fondo ir į deklaraciją dėl Europos demokratijos fondo steigimo, dėl kurios susitarta 2011 m. gruodžio 15 d. Nuolatinių atstovų komitete (COREPER),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 ir 21 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos žmogaus teisių gaires,

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įgyvendinimo ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 7 d. rezoliuciją dėl Pasaulinės kovos su mirties bausme dienos ([3]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl 2009 m. metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ([4]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 7 d. Europos Tarybos Ministrų komiteto priimtą Konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo,

— atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 21 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/208 dėl neteisminio, neatidėliotino ir savavališko mirties bausmės vykdymo,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijas Nr. 46/121, 47/134 ir 49/179 dėl žmogaus teisių ir ypač didelio skurdo, Nr. 47/196 dėl Tarptautinės skurdo panaikinimo dienos minėjimo ir Nr. 50/107 dėl Tarptautinių skurdo panaikinimo metų minėjimo ir pirmojo Jungtinių Tautų dešimtmečio paskelbimo skurdo panaikinimo dešimtmečiu,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Ekonomikos ir socialinių reikalų tarybos dokumentus E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN4/1987/NGO/2, E/CN4/1987/SR.29 ir E/CN.4/1990/15 dėl žmogaus teisių ir ypač didelio skurdo, E/CN.4/1996/25 dėl teisės vystytis ir į JT pakomisės diskriminacijos prevencijos ir mažumų apsaugos klausimais rezoliuciją Nr. 1996/25 dėl ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių įgyvendinimo,

— atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo ataskaitą dėl ypač didelio skurdo ir žmogaus teisių (A/66/265), kurioje nagrinėjami įstatymai, taisyklės ir praktika, pagal kuriuos ribojamas skurdžiai gyvenančių asmenų elgesys viešose erdvėse,

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 17 d. JT Žmogaus teisių tarybos rezoliuciją Nr. 17(13) dėl ypač didelio skurdo ir žmogaus teisių ir į visas kitas susijusias Žmogaus teisių tarybos rezoliucijas,

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637),

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0533.
([2]) OL C 236 E, 2011 8 12, p. 107.
([3]) OL C 371 E, 2011 12 20, p. 5.
([4]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325, 1820, 1888, 1889 ir 1960 dėl moterų, taikos ir saugumo,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 65/276 dėl Europos Sąjungos dalyvavimo Jungtinių Tautų veikloje,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo nustatomos bendros Sąjungos išorės veiksmų priemonių įgyvendinimo taisyklės ir procedūros (COM(2011)0842),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 7 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriama demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo visame pasaulyje finansavimo priemonė (COM(2011)0844),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros ([1]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą Europos Vadovų Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystės siekiant demokratijos ir bendros gerovės (COM(2011)0200),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos komunikatą dėl naujo požiūrio į kintančią kaimynystę (COM(2011)0303),

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 25 d. Komisijos komunikatą „Atnaujinta 2011–2014 m. ES įmonių socialinės atsakomybės strategija“ (COM(2011)0681) ir 2010 m. spalio mėn. Edinburgo universiteto atliktą „Už Europos Sąjungos ribų veikiančioms įmonėms taikytinų žmogaus teisių teisinės sistemos ir aplinkos apsaugos reikalavimų tyrimą“,

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių, socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ([2]),

— atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 2 d. rekomendaciją Tarybai dėl nuoseklios politikos dėl režimų, kuriems ES taiko ribojamąsias priemones, kai jų vadovai siekia savo asmeninių ir prekybinių interesų ES viduje ([3]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 16 d. JT specialiojo pranešėjo pranešimą (A/HRC/17/27) dėl nuomonės ir saviraiškos laisvės skatinimo ir apsaugos, kuriame atkreipiamas dėmesys į internetui, kaip komunikacijos priemonei, taikomas tarptautines žmogaus teisių normas ir standartus, reglamentuojančius nuomonės ir saviraiškos laisvę,

— atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 13 d. JT generalinio sekretoriaus specialiojo įgaliotinio metinį pranešimą smurto prieš vaikus klausimais, kuriame pakartotinai patvirtinamas norminis pagrindas žmogaus teisių srityje dėl vaikų laisvės nepatirti smurto, ir raginama visuotinai ratifikuoti Vaiko teisių konvencijos fakultatyvius protokolus ir priimti nacionalinės teisės aktus, kuriais draudžiamas visų formų smurtas prieš vaikus,

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos plėtojimo įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ([4]),

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.
([2]) OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2012)0018.
([4]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0228.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir visus svarbius tarptautinius žmogaus teisių dokumentus,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų chartiją,

— atsižvelgdamas į visas Jungtinių Tautų žmogaus teisių konvencijas ir jų fakultatyvinius protokolus ([1]),

— atsižvelgdamas į JT deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių,

— atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją ir vykstančias derybas dėl ES prisijungimo prie jos,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį ir 119 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7–0086/2012),

A. kadangi pagal steigimo sutartis Sąjunga įsipareigojusi savo išorės veiksmus grįsti demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinumo bei nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui ir mažumų teisėms, lygybės ir solidarumo principais ir gerbti Jungtinių Tautų chartijoje ir tarptautinėje teisėje nustatytus principus;

B. kadangi teisingumas ir teisinės valstybės principas yra tvarios taikos ramsčiai, padedantys užtikrinti žmogaus teises ir pagrindines laisves; kadangi TBT Romos statute besąlygiškai įsipareigojama puoselėti žmogaus teises, laikytis tarptautinės teisės ir kovoti su nebaudžiamumu;

C. kadangi demokratija, teisinės valstybės principu, teisingumu ir atskaitomybe geriausiai užtikrinama žmogaus teisių, pagrindinių laisvių, tolerancijos ir lygybės apsauga;

D. kadangi minties, sąžinės ir religijos laisvės – pagrindinės Europos Sąjungos vertybės, ir tai turėtų aiškiai atsispindėti jos išorės veiksmuose;

E. kadangi žmogaus teisės ir vystymasis yra tarpusavyje susiję; kadangi žmogaus teisės labai svarbios įgyvendinant ir remiant TVT;

F. kadangi sąžinės, religijos, nuomonės ir saviraiškos laisvė nesibaiminant valstybės bausmės yra pagrindinės visuotinės teisės;

G. kadangi žmogaus teisių gynėjai atlieka svarbų vaidmenį apsaugant ir skatinant žmogaus teises bei stiprinant demokratiją;

H. kadangi nevyriausybinės organizacijos labai svarbios demokratiškų visuomenių vystymuisi ir jų laimėjimams, taip pat savitarpio supratimo ir tolerancijos skatinimui;

I. kadangi daugelyje pasaulio šalių nuolat kyla vis didesnis pavojus religijos ar tikėjimo laisvei, nes taikomi valdžios institucijų ir visuomeninio pobūdžio apribojimai, dėl kurių atsiranda diskriminacija, nepakantumas ir smurtas prieš asmenis ir religines bendruomenes, įskaitant religinių mažumų atstovus;

([1]) JT Konvencija prieš kankinimą; JT vaiko teisių konvencija; JT konvencija dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims; JT neįgaliųjų teisių konvencija; Tarptautinė konvencija dėl visų asmenų apsaugos nuo prievartinio dingimo.

J. kadangi pertvarkant išorės veiksmus reikia semtis patirties iš Europos Sąjungos praeityje patirtų nesėkmių, taip pat užtikrinti, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų pagrindiniai jos politikos klausimai, ir remti perėjimą prie demokratijos autoritarinio režimo šalyse ir šalyse, kuriose toks režimas iš esmės remiamas, visų pirma tose, kuriose stabilumo ir saugumo problemos pakenkė principingai demokratijos ir žmogaus teisių skatinimo politikai; kadangi minėtosios nesėkmės parodė, jog reikia iš naujo apibrėžti turimas ES priemones minėtu klausimu ir sukurti naujas priemones, pvz., Europos demokratijos fondą – specialią, aktyvią, nesudėtingos struktūros, taigi veiksmingą išlaidų, sprendimų ir atsako požiūriu priemonę, nepriklausomą nuo ES ir galinčią pasinaudoti išsamiomis žiniomis ir informacija apie vietinę padėtį šalyse, kuriose patiriamas poveikis, tiesiogiai bendradarbiaujant su vietos partneriais ir susaistant ryšiais Europos ir vietos partnerius, taip pat panaudojant, tiesiogiai arba skiriant pakartotinį finansavimą, ES, valstybių narių ir kitų šaltinių išteklius, skirtus pilietinės visuomenės demokratinės opozicijos pajėgumams ir politiniams veikėjams, kovojantiems už demokratinius pokyčius nedemokratinėse ir pereinamojo laikotarpio šalyse, remti abipusiai saugiu būdu, arba, jei reikia, atsisakant teikti tokią paramą;

K. kadangi laisvi ir sąžiningi rinkimai – tik pirmas žingsnis siekiant demokratijos, kuri yra ilgalaikis procesas, paremtas pagarba žmogaus teisėms, teisinės valstybės principu ir geru valdymu;

L. kadangi vis dar nepakankamai įgyvendinamos nuostatos dėl žmogaus teisių ir žmogaus teisių laikymosi sąlygos, įtrauktos į ES ir trečiųjų šalių, siekiančių ES paramos vystymuisi, partnerystės susitarimus;

M. kadangi 2010 m. suėjo lygiai dešimt metų, kai galioja JT Saugumo Tarybos rezoliucija Nr. 1325 (2000) dėl moterų, taikos ir saugumo; kadangi vis dėlto būtina dėti papildomas pastangas siekiant įgyvendinti šią rezoliuciją ES ir visame pasaulyje;

N. kadangi įvairios valstybės narės turi savitą patirtį atsisakant autoritarinio režimo savo praeityje ir kadangi ši perėjimo prie demokratijos patirtis turėtų būti geriau panaudojama Sąjungos santykiuose su šalimis partnerėmis stiprinant demokratiją ir žmogaus teises;

O. kadangi 2010 m. ES metiniame pranešime dėl žmogaus teisių ir demokratijos padėties pasaulyje pateikiama bendra ES politikos šioje srityje apžvalga;

P. kadangi šioje rezoliucijoje bandoma išnagrinėti, įvertinti ir, kai tinkama, pateikti konstruktyvią Komisijos, Tarybos, Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Išorės veiksmų tarnybos veiklos žmogaus teisių srityje ir visos Parlamento veiklos kritiką, siekiant išsamiai išanalizuoti ES veiksmus ir pateikti pasiūlymus dėl Sąjungos politikos šiuo klausimu persvarstymo;

Bendrosios pastabos

1. pabrėžia, kad norint užtikrinti, jog Europos Sąjunga (ES) būtų patikima veikėja išorės santykių srityje, ji turi veikti nuosekliai pagal Sutartį ir laikydamasi *acquis* įsipareigojimų, vengti dvejopų standartų žmogaus teisių politikos ir kitose išorės politikos srityse, taip pat įgyvendinant vidaus ir išorės politiką ir palaikant santykius su trečiosiomis šalimis, ir derinti šį požiūrį su uždaviniais rengiant šalies strategijos dokumentus žmogaus teisių klausimais ir įgyvendinant veiksmų planus, kurie taip pat turi aprėpti demokratizaciją ir atspindėti kiekvienos šalies ypatybes, atsižvelgiant į poveikį, taip pat visapusiškai panaudojant atitinkamas ES priemones;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

2. pabrėžia, kad reikia imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad ekonomikos krizės laikotarpiu neiškiltų pavojus pilietinėms teisėms ir pagrindinėms laisvėms arba jos nebūtų sumenkintos;

3. taip pat pabrėžia, kad Sąjungos politika turėtų būti nuosekli ir pavyzdinė Europos Sąjungoje, taip pat turėtų būti suderinta su pagrindinėmis vertybėmis ir principais ir įgyvendinama jų laikantis siekiant visame pasaulyje stiprinti ES patikimumą ir didinti žmogaus teisių politikos veiksmingumą; primygtinai reikalauja įtraukti aiškią nuostatą, kad bus įgyvendintos 2007 m. C. Favos pranešime pateiktos rekomendacijos dėl kalinių gabenimo ir neteisėto kalinimo, ir palankiai vertina iniciatyvą parengti tolesnį Parlamento pranešimą; apgailestauja, kad nepaisant aiškaus Parlamento raginimo, išreikšto minėtame pranešime, kai kurios ES valstybės narės visiškai ir atvirai nesprendžia bendrininkavimo pažeidžiant žmogaus teises visame pasaulyje problemos, kuri kilo dėl dalyvavimo JAV perdavimo ir slapto kalinimo programoje ir dėl vietinių žmogaus teisių pažeidimų atvejų, susijusių su šios programos įgyvendinimu; mano, kad tokios aplinkybės reiškia svarią ir rimtą kliūtį ES vykdomam žmogaus teisių skatinimui pasaulyje ir verčia abejoti jos moraliniu autoritetu; ragina ES institucijas toliau daryti spaudimą valstybėms narėms, kad jos atliktų išsamius ir viešus tyrimus; pabrėžia, kad svarbu ir toliau spręsti atskaitomybės klausimą, susijusį su slaptaisiais kalinimais kovojant su terorizmu;

4. primena, kad pagal 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ekonominės ir socialinės teisės yra neatskiriama žmogaus teisių dalis; todėl mano, kad ES privalo padėti šias teises įgyvendinti mažiausiai išsivysčiusiose šalyse ir besivystančiose šalyse, su kuriomis ji pasirašo tarptautinius susitarimus, įskaitant prekybos susitarimus;

5. mano, kad parengus prieglobsčio direktyvas nauja redakcija turėtų pasibaigti nuolatinės problemos dėl žmogaus teisių pažeidimų ir kaltinimai, kad ES valstybės narės taiko dvejopus standartus šioje srityje; laikosi nuomonės, kad valstybės narės turėtų pateikti susijusių direktyvų nuostatų koreliacijos lenteles, kad būtų galima atlikti tinkamą jų įgyvendinimo priežiūrą; pabrėžia, kad susiduriant su sunkumais kuriant bendrą politiką atsiveria puiki galimybė pasinaudoti geriausios praktikos pavyzdžiais; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį atliks Europos prieglobsčio paramos biuras (angl. EASO); primygtinai ragina, kad valstybėms narėms būtų suteiktas vaidmuo perkeliant pabėgėlius ir dar kartą reikalauja sukurti tinkamą bendrą ES pabėgėlių perkėlimo programą;

6. ragina Jungtines Valstijas laikytis savo įsipareigojimo ir uždaryti sulaikymo centrą Gvantanamo įlankoje; primygtinai ragina valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant perkelti iš Gvantanamo paleistus buvusius sulaikytuosius, kurie nėra Europos piliečiai ir kurie negali būti išsiųsti į savo gimtąsias šalis dėl gręsiančios mirties bausmės, kankinimų ar žiauraus ir nežmoniško elgesio;

7. primygtinai ragina ES, valstybes nares ir Komisiją nedelsiant imtis priemonių, kurių reikia siekiant užtikrinti, kad būtų gelbėjami per jūrą į ES bandantys patekti migrantai, taip pat užtikrinti valstybių narių ir kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimą ir veiksmų koordinavimą, kad būtų išvengta, jog šimtai moterų, vaikų ir vyrų nuskęstų ir žūtų jūroje;

8. remia derybas dėl ES prisijungimo prie Europos žmogaus teisių konvencijos;

9. teigiamai vertina šalies strategijos dokumentų dėl žmogaus teisių rengimą ir pabrėžia, kad šiuose dokumentuose taip pat turėtų būti numatytas demokratijos diegimas; ragina nedelsiant įgyvendinti šiuos dokumentus pasinaudojant strategijas papildančiais veiksmų planais, kurie grindžiami plataus masto konsultacijomis su vietos ir tarptautinėmis pilietinės visuomenės organizacijomis, padėties ir kiekvienos šalies poreikių analize ir visapusišku atitinkamų ES priemonių panaudojimu; tvirtina, kad būtina naudoti šiuos šalies strategijos dokumentus kaip pamatinius dokumentus, kurie turėtų būti integruoti į visas politikos kryptis ir atitinkamas išorės finansines priemones; dar kartą primena savo raginimą šalies strategijos dokumentus pateikti Parlamentui susipažinti; pabrėžia, kad būtina užtikrinti nuoseklumą ir vengti dvejopų standartų;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

10. atkreipia dėmesį į svarbų vaidmenį, kurį pilietinė visuomenė atlieka apsaugant ir skatinant demokratiją ir žmogaus teises; ragina į ES delegacijas paskirti asmenis, atsakingus už ryšių palaikymą su pilietine visuomene ir žmogaus teisių gynėjais; pabrėžia, kad ES ryšiai su pilietine visuomene turėtų būti kuriami remiantis tikra partneryste (įskaitant sistemingą, nuolatinį ir laiku vykdomą dialogą taikant vienodas sąlygas), kuri užtikrintų aktyvų pilietinės visuomenės veikėjų dalyvavimą gero valdymo procese; pabrėžia, kad reikia tinkamai panaudoti šioje srityje surinktą informaciją; ji turi būti apsaugota pagal ES politiką, visų pirma taikant nuostatas dėl demokratijos ir žmogaus teisių; pabrėžia poreikį gerinti įvairių visame pasaulyje žmogaus teisių gynimo srityje veikiančių asmenų keitimąsi informacija, kad jiems būtų sudarytos sąlygos daugiau sužinoti apie veiklą ir veiksmus, kurių imamasi, ypač apie išskirtinius atvejus, taip pat apie sunkumus, su kuriais susiduriama; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad reikėtų sukurti pilietinės visuomenės stebėsenos mechanizmą siekiant užtikrinti pilietinės visuomenės sistemingą dalyvavimą įgyvendinant susitarimus ir programas; tuo pačiu metu pritaria tokioms iniciatyvoms kaip Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumui ir ragina ES institucijas atsižvelgti į daugiau rekomendacijų ir pareiškimų, kurie buvo parengti per 2009 m. Briuselyje, 2010 m. Berlyne ir 2011 m. Poznanėje vykusį Rytų partnerystės pilietinės visuomenės forumą;

11. apgailestauja dėl to, kad kai kurios ES šalys partnerės vykdo politizuotus ir nepagrįstus teismo procesus, nukreiptus prieš asmenis, taip pažeisdamos žmogaus teises ir pagrindinius teisinės valstybės principus; yra itin susirūpinęs, kad nepaisant tarptautinių raginimų tose trečiosiose šalyse nesiimama jokių priemonių siekiant užtikrinti asmenų, nuteistų politiniais motyvais pagrįstose bylose, teises ir jų laikymąsi;

12. pabrėžia, kad palankesnės sąlygos piliečiams tiesiogiai dalyvauti visuomeniniame gyvenime suteikiant jiems galimybę dalyvauti politinių partijų veikloje nacionaliniu ir Europos lygmeniu – tai pagrindinė teisė reikšti savo nuomonę ir demokratinė teisė;

13. primygtinai ragina ES dėti papildomų pastangų, veiksmingiau integruoti žmogaus teises ir demokratiją į visus vystomojo bendradarbiavimo aspektus ir užtikrinti, kad ES vystymosi programomis būtų padedama šalims partnerėms vykdyti tarptautinius žmogaus teisių įsipareigojimus; taip pat ragina, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų įtrauktos į pagalbos, atstatymo ir vystymo susiejimo (angl. LRRD) programas dėl savo ypatingos svarbos laikotarpiu, kai pereinama nuo ekstremaliosios humanitarinės padėties prie vystymosi;

14. teigiamai vertina ypatingą dėmesį žmogaus teisėms, demokratijai ir teisinei valstybei, skiriamą komunikate „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637), ir pabrėžia, kad demokratija, pagarba žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, geras valdymas, taika ir saugumas yra būtinos sąlygos skatinant vystymąsi, mažinant skurdą ir siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų ir turi jiems sinergijos ir tarpusavio ryšių stiprinimo poveikį; dar kartą patvirtina į žmogaus teises orientuotos vystymosi politikos svarbą ir ragina ES savo vystymosi programose nustatyti konkrečius, įvertinamus, pasiekiamus, apibrėžtos įgyvendinimo trukmės tikslus, susijusius su žmogaus teisėmis ir demokratija; ragina ES savo paramą vystymuisi skirti būtent siekiui stiprinti institucijas ir pilietinės visuomenės vystymąsi paramą gaunančiose šalyse, nes šie veiksniai yra esminiai siekiant gero valdymo ir užtikrinant atskaitomybę bei atsakomybę vystymosi procesuose; ragina įgyvendinant ES remiamas programas daugiau dėmesio skirti žmogaus teisėms ir jų laikymosi nuostatoms; ragina Europos išorės veiksmų tarnybą ir Komisiją ieškoti naujų būdų, kaip užtikrinti glaudesnę dialogų žmogaus teisių klausimais su šalimis partnerėmis ir vystomojo bendradarbiavimo sąsają;

15. pabrėžia, kad ES turėtų užtikrinti, jog jos veiksmai vystymosi politikos, taikos kūrimo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo srityse vienas kitą papildytų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad būtina parengti tinkamas strategijas šalims, kuriose padėtis nestabili;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

16. pabrėžia, kad itin didelis skurdas ir žmogaus teisių užtikrinimo stoka yra tarpusavyje susiję, ir atkreipia dėmesį į tai, jog siekiant kovoti su ypač dideliu skurdu reikia parengti su žmogaus teisėmis susijusių standartų ir kriterijų taikymo principų rinkinį;

17. pakartoja, kad 70 proc. pasaulio skurstančiųjų gyvena kaimo vietovėse ir jų gyvybė bei gerovė tiesiogiai priklauso nuo gamtos išteklių; šiais ištekliais visų pirma naudojasi ir skurstantys miesto gyventojai; ragina ES ginti pagrindines gyventojų teises – naudotis savo šalies gamtos ištekliais ir gyvybiškai svarbiais ištekliais bei žemėmis, taip pat naudotis aprūpinimo maistu teise; apgailestauja dėl to, kad didelis skaičius žmonių negali gauti tokių pagrindinių išteklių, kaip vanduo; atkreipia dėmesį į teises, numatytas JT socialinės atsakomybės pakte, pvz., teises į tinkamą mitybą, būtiniausius socialinius standartus, švietimą, sveikatos priežiūrą, deramas ir palankias darbo sąlygas ir dalyvavimą kultūriniame gyvenime – visos šios teisės turi būti vertinamos vienodai;

ES 2010 m. metinis pranešimas

18. pabrėžia ES metinio pranešimo apie žmogaus teisių ir demokratijos padėtį svarbą analizuojant ir vertinant ES politiką šiuo klausimu; apgailestaudamas pažymi, kad šiais metais Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja ir (arba) Europos išorės veiksmų tarnyba (EIVT) pirmą kartą nuo tada, kai teikiami metiniai pranešimai apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje, nepateikė pranešimo plenarinėje sesijoje, ir primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ateityje laiku pateikti Parlamentui tokius pranešimus;

19. apgailestauja dėl to, kad metinis pranešimas iš esmės yra aprašomojo pobūdžio ir jame per daug dėmesio skiriama vienkartiniams veiksmams; dar kartą primena savo prašymą laikytis nuoseklesnio požiūrio, įskaitant atskirų šalių rodiklius ir kriterijus, ir metiniame pranešime veiklos rezultatus analizuoti atsižvelgiant į šiuos tikslus, siekiant sudaryti geresnes sąlygas, kad būtų atliktas pagrįstas veiklos vertinimas;

20. teigiamai vertina išsamų šių metų metinio pranešimo skirsnį dėl smurto prieš moteris ir vaiko teisių; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į tokias problemas kaip priverstinis nėštumo nutraukimas ir nėštumo nutraukimas dėl nepageidaujamos vaisiaus lyties, priverstinė sterilizacija ir moterų lyties organų žalojimas; pritaria tam, kad prioritetine tvarka būtų remiamos pastangos spręsti mirties bausmės panaikinimo visame pasaulyje ir teismų reformos klausimus; skatina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją praktikoje daugiausia dėmesio skirti ES veiksmams tarptautiniuose forumuose;

21. atkreipia dėmesį į tai, kad į metinį pranešimą neįtrauktas atskiras skirsnis, skirtas vystymuisi; pabrėžia, kad, ypač įsigaliojus Lisabonos sutarčiai ir atsižvelgiant į dabartinę integruotą žmogaus teisių strategiją, metiniame pranešime žmogaus teisių ir vystymosi klausimams turėtų būti skirtas atskiras teminis skirsnis;

22. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ateityje rengiant metinių pranešimų projektus aktyviai, sistemingai ir skaidriai konsultuotis su Parlamentu, laiku ir išsamiai konsultuotis su nevyriausybinėmis žmogaus teisių organizacijomis, viešai raginti visas suinteresuotąsias organizacijas prisidėti prie šio proceso, skatinti naudotis socialiniais tinklais ir žiniasklaida, kad būtų galima konsultuotis su kuo daugiau organizacijų; be to, ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją nuolat konsultuotis su Parlamentu ir pranešti, kokiu mastu atsižvelgta į Parlamento rezoliucijas; prašo Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos, Parlamentui paprašius, reguliariau teikti informaciją apie būsimų metinių pranešimų rengimo etapus;

Įtraukimas

23. atkreipia dėmesį į 2011 m. gruodžio 13 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pareiškimą Parlamentui, padarytą atsižvelgus į ilgalaikį Parlamento raginimą sukurti ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais pareigybę; prašo, kad, jeigu ši pareigybė bus sukurta, ES specialusis įgaliotinis turėtų su įvairiais sektoriais susijusių įgūdžių, kurių reikia įgyvendinant sanglaudos politiką siekiant žmogaus teises įtraukti į visas ES politikos kryptis; tačiau perspėja, kad sukuriant tokio specialiojo įgaliotinio pareigybę negali būti siekiama atskirti žmogaus teisių politikos nuo bendros išorės politikos strategijos;

24. mano, kad labai svarbu, jog tarptautiniai susitarimai, visų pirma dėl prekybos, energetikos, readmisijos, saugumo ir techninio bendradarbiavimo srityse, neprieštarautų ES steigimo principams, įtvirtintiems ES sutarties 21 straipsnyje; siūlo prieš pradedant derybas dėl tokių susitarimų ir vykstant deryboms atlikti poveikio žmogaus teisėms vertinimus ir nustatyti kriterijus, o po derybų rengti reguliarias pažangos ataskaitas, kuriose būtų pateikti už įgyvendinimą atsakingų ES institucijų ir tarnybų ir vietos ir tarptautinių pilietinės visuomenės organizacijų, kaip oficialių pilietinės visuomenės stebėsenos mechanizmų, parengti vertinimai; šiuo tikslu primygtinai ragina visapusiškai taikyti ES sutarties 218 straipsnį, pagal kurį Komisija visais derybų dėl tarptautinių sutarčių su trečiosiomis šalimis etapais yra įpareigota teikti informaciją Parlamentui ir Tarybai; atsižvelgdamas į tai, mano, kad labai svarbu ES institucijoms teikti itin kvalifikuotą ir nepriklausomą informaciją apie atskirose šalyse susiklosčiusią padėtį žmogaus teisių ir demokratijos srityse;

25. siekiant, kad nebūtų apsiribojama bendrosiomis žmogaus teisių aspekto integravimo idėjomis, rekomenduoja nustatyti praktinių priemonių, kurios turi būti privalomos visiems užsienyje dirbantiems ES pareigūnams, taip pat valstybėse narėse dirbančiam personalui, dalyvaujančiam ES agentūrų, įskaitant FRONTEX, veikloje, ir ES užduotis atliekantiems arba ES finansuojamiems ekspertams, kurie turėtų laikytis tarptautinių normų ir standartų, rinkinį; pabrėžia, kad mokymai žmogaus teisių klausimais turi būti privalomi visiems EIVT ir atitinkamų Komisijos padalinių darbuotojams; rekomenduoja su žmogaus teisių aspekto integravimu susijusias užduotis įtraukti į pareigybių aprašus ir per metinį darbuotojų vertinimą vertinti, kaip atliekamos šios užduotys;

26. be to, rekomenduoja, kad sunkių žmogaus teisių pažeidimų atveju šalyje partnerėje, su kuria pasirašytas tarptautinis susitarimas, pvz., partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimas, ES imtųsi griežtesnių veiksmų ir taikytų atitinkamas sankcijas, kaip nustatyta susitarimo nuostatose dėl žmogaus teisių, įskaitant galimą laikiną susitarimo galiojimo sustabdymą;

27. pabrėžia, kad kartu su ES rinkimų stebėjimo misijos ataskaitomis labai svarbu parengti tinkamas tęstines programas glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu ir užtikrinti, kad šios tęstinės programos taip pat būtų susijusios su vystymosi programomis;

28. pabrėžia, kad siekiant įtraukti tarptautinio teisingumo aspektą turi būti nuolat atsižvelgiama į kovą su nebaudžiamumu ir papildomumo principą platesniame prekybos, vystymosi ir pagalbos įgyvendinant teisinės valstybės principą kontekste; pabrėžia, kad pagrindinis rūpestis turėtų būti aukų reabilitacija ir jų reintegracija į visuomenę, taip pat nukentėjusios bendruomenės, visų pirma dėmesį skiriant pažeidžiamoms grupėms, įskaitant moteris, vaikus, jaunimą ir neįgaliuosius; pabrėžia, kad svarbu sukurti konstitucines struktūras, įskaitant veiksmingą teisinę sistemą, valdžių atskyrimo principo taikymą ir pripažintą bei nepriklausomą teismų sistemą, siekiant stiprinti žmogaus teisių skatinimą kiekvienoje šalyje; rekomenduoja TBT Romos statutą pridėti prie tarptautinių sutarčių gero valdymo ir teisinės valstybės klausimais, kurias turi ratifikuoti trečiosios šalys, priimtos į svarbesnę bendrąją lengvatinių muitų tarifų sistemą, rinkinio; rekomenduoja į ES susitarimų su trečiosiomis šalimis nuostatas dėl žmogaus teisių ir demokratijos nuosekliai įtraukti TBT nuostatas, atsižvelgiant į tai, kad šios nuostatos turi būti laikomos esmine susitarimų dalimi, ypač dėmesį skiriant strateginėms partnerystėms ir į Europos kaimynystės politiką įtrauktoms šalims;

ES veikla Jungtinėse Tautose

29. teigiamai vertina JT Generalinės Asamblėjos priimtą rezoliuciją Nr. 65/276 dėl ES dalyvavimo JT veikloje, kuri yra pirmas nedidelis žingsnis siekiant atnaujinti ES vaidmenį organizacijos veikloje; pabrėžia, kad išreiškiant vieningą poziciją neturėtų būti užmirštamos žmogaus teisių problemos, priešingai, mano, kad, siekdama toliau įgyvendinti plataus užmojo žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo strategiją, ES dabar turi aktyviai reikalauti įgyvendinti savo teises ir pasinaudoti savo išskirtine padėtimi;

30. pakartoja savo raginimą Tarybai įgalioti Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti valstybių narių ambasadorių ir ES ambasadorių nuolatinių konsultacijų gaires, visų pirma skirtas ambasadoriams, kurie dirba daugiašaliu lygmeniu, pvz., Ženevoje ir Niujorke, kad ES galėtų sėkmingai įgyvendinti savo JT darbotvarkę ir veikti siekdama žmogaus teisių skatinimo ir gynimo;

31. teigiamai vertina konstruktyvų vaidmenį, kurį ES atlieka pertvarkant Žmogaus teisių tarybą, visų pirma jos visapusišką paramą siekiant Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro nepriklausomumo, ginant specialiųjų procedūrų, šalių įgaliojimų ir visų žmogaus teisių nedalomumo svarbą; rekomenduoja ES ir valstybėms narėms išreikšti savo aiškų prieštaravimą regioninių grupių praktikai, kai į Žmogaus teisių tarybą nariai renkami taikant vienodo kandidatų ir vietų skaičiaus sistemą; teigiamai vertina pirmąjį užbaigtą visuotinio periodinio vertinimo ciklą ir rekomenduoja ES valstybėms narėms rodyti pavyzdį, remiantis pirmojo etapo išvadomis, gautomis po konsultacijų nacionaliniu lygmeniu; pritaria tam, kad visuotinio periodinio vertinimo klausimas būtų toliau įtraukiamas į ES žmogaus teisių dialogus su trečiosiomis šalimis ir į šalies strategijos dokumentus;

32. atkreipia dėmesį į tai, kad siekiant, jog Žmogaus teisių taryba dažniau pritartų ES pasiūlymams, ES turi kuo greičiau pagerinti savo informavimo gebėjimus, taip pat pasitelkiant Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos paramą, siekiant daryti spaudimą trečiųjų šalių kapitalistams, kad jie remtų ES pozicijas; teigiamai vertina labiau strateginį vidutinės trukmės požiūrį, susijusį su pasirengimu Tarybos Žmogaus teisių darbo grupėje (angl. COHOM) vykstančioms Žmogaus teisių tarybos sesijoms;

ES politika Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) klausimu ir kova su nebaudžiamumu

33. teigiamai vertina tai, kad 2011 m. liepos 12 d. atnaujinta ES politika TBT klausimu; pažymi, kad Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute nustatytas „kraštutinio atvejo“ mechanizmas, kad būtų galima patraukti atsakomybėn už nusikaltimus žmoniškumui, genocidą, karo nusikaltimus ir agresijos nusikaltimus atsakingus asmenis, remiantis Romos statute įtvirtintu papildomumo principu; pripažįsta Europos Komisijos pastangas sukurti ES papildomumo priemonių rinkinį, kuriuo siekiama paremti nacionalinių gebėjimų stiprinimą ir paskatinti politinę valią tirti tariamus tarptautinius nusikaltimus ir patraukti atsakingus asmenis baudžiamojon atsakomybėn, taip pat pabrėžia, kad svarbu visapusiškai konsultuotis su ES valstybėmis narėmis, Europos Parlamentu ir pilietinės visuomenės organizacijomis siekiant užbaigti rengti šį priemonių rinkinį; palankiai vertina ES valstybių narių pilietinės visuomenės pastangas remti papildomumo principo taikymą šalyse, kuriose įvykdyti nusikaltimai pagal tarptautinę teisę ir padaryta labai daug žmogaus teisių pažeidimų, ir ragina toliau dėti pastangas šioje srityje; ragina ES ir valstybes nares patvirtinti vidaus gairių, kuriose būtų nustatytos elgesio su asmenimis, kurių ieško TBT, kodeksas, rinkinį; ragina visas valstybes nares (ypač Kiprą, Čekiją, Vengriją, Italiją, Liuksemburgą ir Portugaliją) priimti nacionalinės teisės aktus dėl bendradarbiavimo su TBT ir sudaryti bendruosius susitarimus su TBT siekiant palengvinti bendradarbiavimą, ypač užtikrinti arešto orderių ir kitų Teismo prašymų vykdymą;

34. teigiamai vertina tai, kad per peržiūros konferenciją Kampaloje buvo priimti Romos statuto pakeitimai, susiję su agresijos nusikaltimu ir tam tikrais karo nusikaltimais, ir ragina visas valstybes nares nedelsiant ratifikuoti šiuos esminius pakeitimus ir įgyvendinti juos savo vidaus baudžiamosiose sistemose; todėl ragina Tarybą ir Komisiją naudoti savo tarptautinę įtaką siekiant užtikrinti ir padidinti Romos statuto visuotinumą, siekiant tarptautiniu lygmeniu priimti tarptautinę teisę pažeidžiančios agresijos veiksmų apibrėžtį; teigiamai vertina ES prisiimtus įsipareigojimus, ypač dėl kovos su nebaudžiamumu, kaip svarbiausią vertybę, kurios turi būti paisoma sudarant susitarimus su partneriais, ir ragina nuosekliai įgyvendinti šiuos įsipareigojimus;

35. rekomenduoja, kad ES, atsižvelgdama į Kotonu susitarimą ir į ES ir regioninių organizacijų, pvz., Afrikos Sąjungos, Arabų Lygos, Amerikos valstybių organizacijos ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO), ir trečiųjų šalių dialogą, nuolat įtrauktų su TBT susijusias sąlygas į susitarimus su trečiosiomis šalimis ir skatintų gerbti TBT, su juo bendradarbiauti ir teikti jam pagalbą;

36. teigiamai vertina ES valstybių narių finansinę ir logistinę paramą TBT ir rekomenduoja toliau ją teikti; išreiškia savo didelį susirūpinimą dėl 2011 m. gruodžio mėn. vykusių TBT statuto šalių valstybių asamblėjos diskusijų biudžeto klausimais rezultatų, dėl kurių kyla nepakankamo Teismo finansavimo pavojus ir taip susilpninami jo gebėjimai vykdyti teisingumą ir reaguoti į naujas aplinkybes; ragina ES ir valstybes nares tinkamai remti Teismo veiklą, taip pat imtis aktyvaus vaidmens perduodant kaltinamuosius;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

ES demokratijos rėmimo politika

37. primigtinai reikalauja, kad vystymosi, demokratijos, žmogaus teisių, geros valdymo ir saugumo sričių tikslai būtų tarpusavyje susiję; dar kartą primena savo įsitikinimą, kad visi ES išorės veiksmai turi apimti politinį aspektą, kuriuo būtų remiamas pliuralizmas, demokratija, pagarba žmogaus teisėms, pagrindinės laisvės ir teisinė valstybė, taip pat vystymosi aspektą, pagal kurį daugiausia dėmesio skiriama tvariu vystymusi pagrįstai socialinei ir ekonomikos pažangai, įskaitant įskaitant skurdo naikinimą, kovą su nelygybe, esminį maisto poreikį; atsižvelgdamas į tai, priduria, kad ES paramos vystymuisi programos turėtų apimti konkrečias ir svarbias reformas siekiant užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms, skaidrumą, lyčių lygybę ir skatinti kovą su korupcija paramą gaunančiose šalyse; be to, pažymi, kad toms paramą gaunančioms šalims, kurios akivaizdžiai nesilaiko pagrindinių žmogaus teisių ir laisvių ir kurios nepriima tarptautinius įsipareigojimus atitinkančių teisės aktų, turėtų būti taikomos griežtesnės sąlygos ir sustabdomas paramos teikimas;

38. mano, kad ES santykiai su visomis trečiosiomis šalimis turėtų būti grindžiami veiklos rezultatais pagrįstu požiūriu „daugiau už daugiau“ ir kad ES turėtų šalims partnerėms suteikti aukštesnio lygio statusą tik tuo atveju, jeigu akivaizdu, kad jose laikomasi žmogaus teisių ir demokratijos reikalavimų, ir nedvejodama sustabdyti šio statuso galiojimą, jeigu šių reikalavimų nebesilaikoma; mano, kad tolesnėse derybose su Rusija reikėtų nuodugniai apsvarstyti naują patobulinto partnerystės susitarimą;

39. ragina nuolat remti laisvai ir sąžiningai išrinktus naujus parlamentus, ypač pereinamojo laikotarpio šalyse arba tose šalyse, į kurias ES nusiuntė rinkimų stebėjimo misijas; mano, kad tokia parama turėtų būti finansuojama Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EIDHR) ir geografinių priemonių lėšomis;

40. palankiai vertina planą įsteigti Europos demokratijos rėmimo fondą (EED), kaip nurodyta Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Europos Komisijos bendrame komunikate, 3101-ajame ir 3130-ajame posėdžiuose priimtas Tarybos išvadas, kurios paskatino priimti deklaraciją dėl Europos demokratijos rėmimo fondo steigimo, dėl kurios 2011 m. gruodžio 15 d. susitarta Nuolatinių atstovų komitete (COREPER), taip pat Europos demokratijos rėmimo fondo darbo grupės, kuri sudaryta remiant EIVT ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis ir ES institucijomis, pastangas, pabrėžia, kad šis fondas, prižiūrimas Parlamento, gali veikti kaip lanksti ir speciali priemonė, skirta veikėjams, kuriems būtina parama demokratiniams pokyčiams įgyvendinti nedemokratinėse ir pereinamojo laikotarpio šalyse; primygtinai ragina Tarybą užtikrinti, kad visomis tokiomis priemonėmis, kartu su kitais išorės veiksmais, būtų papildoma esamų priemonių, ypač Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės, veikla, nekuriant naujų biurokratinių struktūrų; pabrėžia, kad ES indėlis į Europos demokratijos rėmimo fondo biudžetą turi būti tik papildomas ir jis turi būti mokamas visapusiškai laikantis finansinių taisyklių, paisant biudžeto valdymo institucijos teisės atlikti stebėseną ir priežiūrą;

Parama rinkimams

41. pabrėžia, kad svarbu teikti politinę paramą ne tik prieš pat rinkimus ir po jų, bet nuolat; teigiamai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos dėmesį „tvirtai demokratijai“, kurioje demokratiniai procesai siejami su žmogaus teisėmis, saviraiškos ir asociacijų laisve, religijos ir tikėjimo laisve, teisine valstybe ir geru valdymu; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į tai, teisė į religinė laisvę taip pat turėtų būti svarbi; nurodo, kad ši teisė iš tiesų visuotinai pripažinta viena iš svarbiausių pagrindinių žmogaus teisių;

42. dar kartą pabrėžia, kad svarbu atrinkti prioritetines šalis rinkimų stebėjimo misijoms, atsižvelgiant į galimą misijos poveikį skatinant tikrą ilgalaikį demokratijos diegimo procesą;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

43. ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT parengti politinę kiekvienos ES rinkimų stebėjimo misijos strategiją, po kurios, praėjus dvejiems metams po misijos užbaigimo, būtų vertinama demokratinė pažanga, ir šį vertinimą pateikti per metines Parlamento ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos diskusijas žmogaus teisių klausimais; palankiai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos įsipareigojimą stebint rinkimus daugiau dėmesio skirti moterų, tautinių mažumų ir neįgaliųjų – ir kaip kandidatų, ir kaip balsuotojų – dalyvavimui rinkimuose ([1]);

44. pabrėžia, kad baigiantis kiekvienai rinkimų stebėjimo misijai svarbu bendradarbiaujant su kitais tarptautiniais subjektais parengti tikroviškas ir įgyvendinamas rekomendacijas, kurias prireikus skleistų ir jų įgyvendinimą stebėtų ES delegacijos; mano, kad Parlamento nuolatinių delegacijų ir jungtinių parlamentinių asamblėjų vaidmuo stebint šių rekomendacijų įgyvendinimą ir analizuojant žmogaus teisių bei demokratijos srityse pasiektą pažangą turėtų būti daug didesnis; taigi pritaria, kad būtų skatinamas tvarus ir reguliarus dialogas su šių trečiųjų šalių parlamentais; pabrėžia, kad būtina pagerinti Europos Parlamento rinkimų stebėjimo delegacijų darbo metodiką ir tobulinti dalyvaujančių EP narių ir darbuotojų įgūdžius;

Dialogai žmogaus teisių klausimais ir konsultacijos su trečiosiomis šalimis

45. pabrėžia, kad dalyvavimas struktūriniuose dialoguose žmogaus teisių klausimais, nors ir palankiai vertintinas, vis dėlto dažnai naudojamas kaip dingstis siekiant išvengti diskusijų šiais klausimais aukštesniu politiniu lygiu, įskaitant partnerių aukščiausiojo lygio susitikimus; ragina visas ES institucijas, jos valstybes nares ir jų ambasadas dėti daugiau pastangų integruojant šiuos dialogus į visus šalyse vykdomus ES išorės veiksmus; pabrėžia, kad būtina užtikrinti skaidrumą ir viešas išankstines konsultacijas su pilietinės visuomenės organizacijomis, taip pat pranešti apie dialogų rezultatus informacinio pobūdžio susitikimuose;

46. todėl išreiškia savo nusivylimą dėl to, kad vykstant kai kuriems dialogams žmogaus teisių klausimais (kurių skaičius šiuo metu viršija keturiasdešimt) nebuvo pasiekta pažangos ir atkreipia dėmesį į kai kurių dalyvių išreikštą nuomonę, kad kai kuriais atvejais ES lygmens konsultacijos žmogaus teisių klausimais yra paverčiamos priemonėmis ir užuot padėjusios siekti išmatuojamų, apčiuopiamų rezultatų, jos tapo nuolatiniu procesu;

47. apgailestauja dėl to, kad įvykusių dialogų ir (arba) konsultacijų vertinimai nepadėjo sukurti aiškių rodiklių ar kriterijų; primygtinai ragina iš anksto nustatyti kiekvieno dialogo arba konsultacijų uždavinius ir, jiems pasibaigus, iš karto skaidriai ir įtraukiant kuo daugiau suinteresuotųjų subjektų įvertinti jų pasiekimo lygį; pabrėžia, kad šių vertinimų išvados turi būti pateikiamos aukščiausiojo lygio susitikimuose ir kituose ES ir jos partnerių susitikimuose, ir šiomis išvadomis turi būti grindžiami ES ir valstybių narių veiksmai kituose dvišaliuose ir daugiašaliuose susitikimuose; mano, kad šiems rodikliams reikia skirti itin daug dėmesio siekiant užtikrinti demokratijos ir žmogaus teisių nuostatų veiksmingumą visuose įvairaus pobūdžio Europos Sąjungos susitarimuose;

48. pabrėžia, kad svarbu konsultuotis su pilietine visuomene norint nedelsiant pagerinti šių dialogų sąlygas ir turinį; primena, kad dialogai gali būti naudingi ir daryti įtaką tik tada, jei vėliau bus imtasi konkrečių veiksmų, atsižvelgiant į ES tikslus ir ES gaires dėl dialogų su trečiosiomis šalimis žmogaus teisių klausimais, ir jei bus taikomos taisomosios priemonės;

49. primena, kad ES turėtų panaudoti šiuos dialogus kaip priemonę siekdama atskleisti atskirus žmogaus teisių pažeidimų trečiosiose šalyse atvejus, pvz., politinių kalinių ir sulaikytų asmenų atvejus Vietname ir Kinijoje, kur jie kalinami dėl taikaus naudojimosi pagrindinėmis teisėmis, būtent žodžio, susirinkimų, asociacijų ir religijos laisvėmis; be to, ragina ES nuolat naudotis šia galimybe ir tikrinti, kaip reaguojama į atskleistus atskirus žmogaus teisių pažeidimų atvejus, stebėti šiuos atvejus ir glaudžiai koordinuoti veiksmus su įsitraukusiomis žmogaus teisių gynimo organizacijomis, taip pat su kitomis valstybėmis, kurios vykdo dialogą žmogaus teisių klausimais su atitinkama šalimi;

([1]) 2011 m. gruodžio 12 d. bendras komunikatas „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“.

50. apgailestaudamas pažymi, kad buvo atlikti tik keli vertinimai ir jie buvo atliekami nereguliariai, nepaisant gairėse nustatyto reikalavimo, kad dialogai „turi būti vertinami kas dvejus metus"; itin apgailestauja, kad iki šiol Europos Parlamentas pastoviai nedalyvauja atliekant vertinimus, įskaitant Rusijos ir Kinijos vertinimus; ragina nustatyti Europos Parlamento dalyvavimo šiuose vertinimuose oficialią tvarką ir užtikrinti, kad tai būtų atliekama kuo atviriau ir skaidriau; primena gairėse pateiktą teiginį, kad „pilietinė visuomenė dalyvaus atliekant šį vertinimą", ir mano, kad norint įgyvendinti šį įsipareigojimą reikia sukurti konkretų mechanizmą;

51. pareiškia, kad yra ypač susirūpinęs dėl padėties Malyje po to, kai šalyje 2012 m. kovo 22 d. įvyko perversmas, ir dėl to, kad ši šalis susiduria su didžiausia humanitarine krize per pastaruosius 20 metų, kilusia dėl aprūpinimo maistu trūkumo, nuo kurio kenčia apie trys milijonai žmonių, ir dėl gyventojų persikėlimo, kuris kilo dėl konfliktų šiaurėje; prašo Europos Sąjungos suteikti papildomą humanitarinę pagalbą siekiant pakeisti šią padėtį; taip pat mano, kad Europos Sąjunga ir jos valstybės narės privalo raginti rasti taikų konflikto sprendimą, kuriuo visų pirma būtų siekiama apsaugoti gyventojus, be išorės jėgų įsikišimo į šalies politikos reikalus;

52. pakartoja, kad moterų teisės turėtų būti svarbus ES rengiamų dialogų žmogaus teisių klausimais ir ES politinio dialogo su trečiosiomis šalimis, su kuriomis pasirašyti bendradarbiavimo ar asociacijos susitarimai, aspektas, atsižvelgiant į šių susitarimų nuostatas, susijusias su žmogaus teisėmis; taip pat pakartoja, kad moterų dalyvavimas taikioje pereinamojo laikotarpio veikloje (prie derybų stalo ir imantis aktyvaus vaidmens) turėtų būti plečiamas; ragina Komisiją ir Tarybą, atsiradus bet kokiam šių nuostatų pažeidimui, imtis visų reikiamų priemonių;

53. apgailestauja, kad nepaisant visų Europos Parlamento ir kitų tarptautinių institucijų raginimų Michailas Chodorkovskis buvo antrą kartą nuteistas vykdant politizuotą ir administraciniais motyvais grindžiamą teismo procesą Rusijoje, kuri nesivadovavo teisingos ir nepriklausomos teismų sistemos principais, taip šiurkščiai pažeisdama žmogaus teises;

Nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos

54. ragina su pramoninėmis ir besivystančiomis trečiosiomis šalimis sudarant susitarimus, įskaitant sektorinius susitarimus, prekybos ir techninius arba finansinės pagalbos susitarimus, į juos įtraukti aiškiai suformuluotas privalomas nuostatas dėl žmogaus teisių ir demokratijos, nenumatant jokių išimčių; ragina Komisiją užtikrinti griežtesnį tokių nuostatų vykdymą; primena, kad būtina parengti bendrą žmogaus teisių ir demokratijos gairių katalogą, kuris būtų naudojamas aprašymo ir vertinimo tikslais ir kurį pripažintų visos ES institucijos; mano, kad Europos žmogaus teisių konvencijos ir kitų svarbiausių tarptautinių žmogaus teisių konvencijų įgyvendinimas galėtų būti svarbus tokių ES žmogaus teisių ir demokratijos gairių aspektas;

55. prašo Komisijos sutikti naudoti nuolatinių susitarimų galiojimo sustabdymo mechanizmą, jei pakartotinai pažeidžiamos standartinės žmogaus teisių išlygos;

56. pabrėžia, kad taikant dabartiniuose laisvosios prekybos susitarimuose (LPS), kurie artimiausiu metu turi būti pateikti svarstyti Parlamentui, numatytą nuostatą Parlamentui suteikiama galimybė pačiam išnagrinėti galimybes iš anksto, dar prieš ratifikuojant, nustatyti žmogaus teisių kriterijus, siekiant konkrečios ir patikrinamos pažangos žmogaus teisių srityje; dar kartą ragina Komisiją parengti naują pavyzdinę nuostatą, pagal kurią būtų nurodomi šalių tarptautiniai įsipareigojimai, būtų numatyta konsultavimosi procedūra ir konkrečiai nurodyti politiniai ir teisiniai mechanizmai, kurie būtų naudojami, jei bendradarbiavimą būtų prašoma sustabdyti dėl pakartotinių arba nuolatinių žmogaus teisių pažeidimų, kuriais pažeidžiama tarptautinė teisė; mano, kad nuostatos dėl žmogaus teisių ir demokratijos įgyvendinimo mechanizmas, kurio reikalauja Parlamentas, yra vienintelis būdas tikram tokių nuostatų vykdymui užtikrinti ir turėtų būti laikomas prevencine ir įspėjamąja priemone, kuria skatinama pradėti dialogą tarp ES ir šalies partnerės, vėliau taikant stebėsenos mechanizmą; rekomenduoja sukurti aiškią palaipsniui taikomų sankcijų sistemą, neatsisakant galimo galutinio sustabdymo; primygtinai tvirtina, kad šiais klausimais Parlamentas sprendimus turi priimti bendrai su Komisija ir Taryba;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

57. atkreipia dėmesį į poreikį užtikrinti veiksmingą duotų įsipareigojimų, susijusių su žmogaus teisių ir demokratijos principų laikymusi ir skatinimu, įgyvendinimo stebėseną; ragina pasinaudoti poveikio tyrimais ne tik tvaraus vystymosi, bet ir žmogaus teisių bei demokratijos srityse, ir per derybas atsižvelgti į šiuose tyrimuose pateiktus vertinimus ir išvadas ir užtikrinti, kad į jas būtų atsižvelgta galutiniuose susitarimuose;

58. siūlo naudoti objektyvius rodiklius ir kriterijus tiriant poveikį žmogaus teisėms ir jų vertinimui;

Prekyba ir žmogaus teisės

59. tikisi, kad visuose būsimuose laisvosios prekybos susitarimuose bus numatytas išsamus skyrius dėl socialinės ir aplinkos apsaugos ir atsižvelgdamas į šiuo metu vykstančias derybas apgailestauja dėl to, kad kai kurie partneriai, pvz., Indija ir Kanada, išreiškė prieštaravimą šiam principui; ragina susitarimuose sugriežtinti skyrių dėl tvaraus vystymosi numatant skundų pateikimo procedūrą, kuria galėtų pasinaudoti socialiniai partneriai ir pilietinė visuomenė, įsteigiant nepriklausomą instituciją, kuri spręstų atitinkamus ginčus, ir suteikiant galimybę pasinaudoti patekimo į rinką nuostatų mechanizmams lygiaverčiu ginčų sprendimo mechanizmu, pagal kurį būtų numatytos baudos ir prekybos lengvatų panaikinimas tuo atveju, jei sunkinančiomis aplinkybėmis pažeidžiami susiję aplinkos apsaugos ir darbo standartai; pabrėžia, kad reikia toliau stiprinti GSP+ sistemos stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo mechanizmus; mano, kad įmonių socialinės atsakomybės (ĮSA) tikslai turėtų būti privalomi Europos įmonėms, veikiančioms šalyse, kuriose silpnos institucijos;

Europos kaimynystės politika (EKP)

60. mano, kad Arabų pavasaris parodė, jog ligšiolinė ES politika siekiant veiksmingai remti tvirtą gyventojų pasiryžimą siekti demokratijos, pagarbos pagrindinėms laisvėms ir teisingumo, taip pat siekiui turėti atskaitingą ir atstovaujamąją vyriausybę šalyse, kuriose šis siekis slopinamas, yra netinkama; todėl teigiamai vertina bendrus Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos komunikatus „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“, kuriame, be kitų punktų, tvirtinama, kad reikia įsteigti Europos demokratijos rėmimo fondą, ir „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ ir požiūrį į bendrus įsipareigojimus ir tarpusavio atskaitomybę, susijusius su visuotinėmis žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės vertybėmis, griežtesnes paskatomis grindžiamas sąlygas, politikos sričių atskyrimą, daugiašalio ir regionų bendradarbiavimo plėtrą ir didesnio pilietinės visuomenės dalyvavimo principą; pabrėžia, kad Arabų pavasaris taptų paradoksu, jei Arabų pavasario šalyse būtų atsisakoma gerbti pagrindines moterų, žmogaus teisių gynėjų, religinių mažumų ir kitų visuomenės grupių teises;

61. mano, kad nuo Arabų pavasario pradžios vietinės NVO ir susivieniję piliečiai atlieka labai svarbų vaidmenį sutelkiant žmones ir skatinant jų dalyvavimą visuomeniniame gyvenime, siekiant informuoti žmones apie jų teises ir padedant jiems suvokti, kas yra demokratija ir kokių galimybių ji atveria; pabrėžia, kad būsimų reformų politiniai prioritetai turi būti nustatomi po konsultacijų su šalies NVO ir pilietinių teisių gynėjais;

62. pabrėžia, kad taip pat reikia remti demokratinius judėjimus Rytų kaimynystės šalyse; pritaria naujam požiūriui į Europos kaimynystės politiką, kuria siekiama teikti didesnę paramą partneriams, kurie įsitraukę į gilesnės ir tvaresnės demokratijos kūrimą ir integracinės ekonominės plėtros rėmimą, taip pat dviejų Europos kaimynystės politikos regioninių aspektų stiprinimą;

63. pritaria veiklos rezultatais pagrįstam požiūriui „daugiau už daugiau“, atsižvelgiant į naują EKP viziją; primygtinai reikalauja politikos sričių atskyrimą grįsti aiškiai apibrėžtais kriterijais ir reguliariai stebimais rodikliais ir siūlo, kad komunikatuose nustatyti rodikliai būtų prilyginti tikslams, kurie būtų papildyti konkretesniais, geriau įvertinamais, lengviau pasiekiamais ir apibrėžtos įgyvendinimo trukmės rodikliais;

ragina EIVT ir Komisiją nustatyti aiškią ir tinkamą metodiką EKP šalių duomenims įvertinti atsižvelgiant į tai, ar jos gerbia ir skatina demokratiją ir žmogaus teises, teikti reguliarias ataskaitas, kurios sudarytų lėšų paskirstymo remiantis principu „daugiau už daugiau“ pagrindą, ir įtraukti šiuos vertinimus į metines pažangos ataskaitas; pabrėžia, kad lėšos, kurių negalima skirti ar pervesti dėl neigiamo vertinimo, turėtų būti iš naujo paskirstytos kitiems Europos kaimynystės politikos šalyse partnerėse įgyvendinamiems projektams ir Pietų, ir Rytų kaimynystės šalių regionuose;

64. atkreipia dėmesį į didelę aktyvaus pilietinės visuomenės dalyvavimo ir jos prisidėjimo prie valdymo procesų ir visuomenės kaitos svarbą, pripažįstant poreikį įtraukti moterų ir mažumų grupių atstovus į tokius procesus, tvirtai pritaria didesniam pilietinės visuomenės įtraukimui į šiuos procesus nuolat gerinant informavimą ir vis labiau pabrėžiant tai, kad į pilietinės visuomenės požiūrį turi būti atsižvelgta politikos kūrimo procese; šiuo atžvilgiu palankiai vertina visas ES programas, kurios skirtos jauniems specialistams rengti ir kuriomis siekiama supaprastinti studentų mainų programų su trečiosiomis šalimis įgyvendinimą, nes tuo veiksmingai prisidedama prie pilietinės visuomenės kūrimo; pabrėžia, kad būtina teikti nepriklausomą struktūrinę ir finansinę paramą pilietinei visuomenei; mano, kad, remiantis Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos (JTŽTT) atliekamo visuotinio periodinio vertinimo pavyzdžiu, vietos ir tarptautinio lygmens pilietinės visuomenės veikėjai turėtų būti įtraukiami į Komisijos EKP pažangos ataskaitų rengimo procesą ir pateikti savo atskirus vertinimus, kurie turi būti pridedami prie šių ataskaitų; palankiai vertina veiksmus, kurių imamasi siekiant sukurti Pilietinės visuomenės priemonę ir Europos demokratijos rėmimo fondą, ir ragina būsimoje daugiametėje finansinėje programoje numatyti skirti jiems pakankamai daug finansinių lėšų; primygtinai reikalauja, kad ateityje pilietinė visuomenė tiesiogiai prisidėtų dalyvaudama pilietinės visuomenės stebėsenos institucijų sistemoje;

65. itin nerimauja dėl to, kad keturios Europos kaimynystės politikos šalys partnerės nepasirašė JT Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvaus protokolo, vienuolika šalių jo neratifikavo ir dar keturiolika šalių nenustatė reikiamų prevencinių priemonių; ragina ES imtis skubių veiksmų šiam trūkumui pašalinti;

66. mano, kad skatinti naudoti nesmurtines priemones ir jas remti yra tarptautinė vertybė ir tinkamas būdas iš esmės ginti ir skatinti žmogaus teises, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad nesmurtinių priemonių naudojimas duoda teigiamų rezultatų siekiant užkirsti kelią konfliktams ir remti demokratiją, teisinę valstybę ir pilietinę visuomenę visame pasaulyje; siūlo nesmurtines priemones laikyti aktualiomis ir politiškai svariomis Europos Sąjungos vidaus ir išorės politikos priemonėmis ir remti iniciatyvas, kurios gali prisidėti prie nesmurtinio ir taikaus piliečių pasipriešinimo visame pasaulyje ir jį plėtoti, teikiant praktinę pagalbą, kuria siekiama remti nesmurtines priemones naudojančius veikėjus ir žmogaus teisių gynėjus;

67. pakartoja savo raginimą Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybėms narėms siekti tvirtos ES bendros pozicijos dėl tolesnių veiksmų, susijusių su faktų nustatymo misija Gazos konflikto klausimu, viešai reikalauti jos rekomendacijų įgyvendinimo ir atsakomybės už visus tarptautinės teisės pažeidimus, nepriklausomai nuo to, kas būtų įtariamas pažeidėjas, atliekant nepriklausomus, nešališkus, skaidrius ir veiksmingus tyrimus; laikosi nuomonės, kad be atskaitomybės ir teisingumo negali būti veiksmingo Artimųjų Rytų taikos proceso;

Išorės finansavimo priemonės, visų pirma Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EIDHR)

68. atkreipia dėmesį į tai, kad nors žmogaus teisių klausimu padaryti tvirti ES politiniai pareiškimai, programavimo etapuose šių pareiškimų įtaka susilpnėjo ir įsipareigojimai žmogaus teisių klausimais konkrečiuose dokumentuose ir šalių sektoriams skiriant asignavimus išnyko; apgailestaudamas pažymi, kad žmogaus teisės ir demokratija kartais išskirtinai priskiriami Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonei ir tai kenkia šių klausimų sprendimui visomis priemonėmis;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

69. teigiamai vertina Komisijos komunikatą dėl pokyčių darbotvarkės ir tai, kad jame atkreiptas dėmesys į tai, jog vystymosi, demokratijos, žmogaus teisių, gero valdymo ir saugumo tikslai yra tarpusavyje susiję; teigiamai vertina tai, kad daugiau dėmesio skiriama šalių partnerių įsipareigojimams nustatyti įvairias priemones ir sąlygas nacionaliniu lygmeniu; kartu pabrėžia, kad būtina panaikinti esamus dvejopus standartus ir vengti jų ateityje; teigiamai vertina tai, kad ši politika įtvirtinta Komisijos komunikate „Požiūris į paramą trečiųjų šalių biudžetui ateityje“, kuriame teigiama, kad bendra parama biudžetui bus teikiama tik tada, kai šalys partnerės įsipareigos laikytis tarptautinių žmogaus teisių ir demokratijos standartų; ragina Komisiją ir EIVT, siekiant įgyvendinti tokį politinį pagrindą praktikoje, imtis konkrečių, operatyvinių, apibrėžtos įgyvendinimo trukmės ir įvertinamų veiksmų, kurie būtų įgyvendinami skirtingose bendradarbiavimo srityse, ir juos papildyti veiksmais, būtinais institucinei struktūrai ir administraciniams gebėjimams stiprinti;

70. primygtinai rekomenduoja numatant būsimas vystymosi priemones ypatingą dėmesį skirti teminėms programoms, nes jose konkrečiai nagrinėjami žmogaus teisių klausimai, kad būtų skatinamas vystymosi ir žmogaus teisių klausimų susiejimas siekiant abipusio papildymo;

71. pažymi, kad siekiant kuo didesnio suderinamumo ir veiksmingumo reikia patikima vietos aplinkybių analize pagrįsto strateginio požiūrio, siekiant apimti skirtingas geografines ir temines priemones, kuriomis siekiama užtikrinti žmogaus teisių apsaugą ir jas skatinti, panaikinant esamus dvejopus standartus ir vengiant jų ateityje; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina 2011 m. gruodžio 12 d. bendrame komunikate „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ prisiimtą įsipareigojimą ES paramos programavimo ir įgyvendinimo etapais atsižvelgti į šalių žmogaus teisių strategijas ir ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją parengti išsamesnę metodiką šiam įsipareigojimui įgyvendinti;

72. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymus dėl išorės veiksmų priemonių po 2014 m., visų pirma didelį dėmesį poreikiui nustatyti supaprastintas ir lanksčias sprendimų priėmimo procedūras, kurios sudarytų galimybes greičiau patvirtinti įgyvendinamas metines veiksmų programas ir taip suteikti paramą; vertina pilietinėje visuomenėje vykstančias plataus masto konsultacijas ir tiki, kad galutiniuose dokumentuose bus atsižvelgta į visus suinteresuotiesiems subjektams rūpimus klausimus;

73. teigiamai vertina aiškesnę Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės tikslų apibrėžtį ir atnaujintą jos taikymo sritį, didesnį dėmesį skiriant ekonominėms, socialinėms ir kultūrinėms teisėms, minties, sąžinės ir religijos ar tikėjimo laisvėms ir paramai demokratijai; palankiai vertina naują galimybę sudėtingiausiomis sąlygomis arba aplinkybėmis finansinę paramą veiksmams skirti tiesiogiai arba didinti paramą žmogaus teisių gynėjams ir neįregistruotoms organizacijoms;

74. pabrėžia, kad programuojant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę ir kitas priemones, turinčias ypatingą poveikį žmogaus teisėms ir demokratijai, turi būti atsižvelgiama į Parlamento išimtines teises; taigi laikosi tvirtos nuomonės, kad Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės ir šių kitų priemonių strateginiai dokumentai negali būti laikomi įgyvendinimo aktais ir turi būti priimami laikantis SESV 290 straipsnyje dėl deleguotųjų aktų nustatytos procedūros;

Mirties bausmė

75. teigiamai vertina sėkmingus 2010 m. gruodžio 21 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijos Nr. 65/206 dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo rezultatus, iš kurių matoma, kad nuolat stiprėja pasaulinis pritarimas jos panaikinimui ir didėja žmogaus teisių gynėjų, teisėjų, politikų ir apskritai gyventojų informuotumas; taip pat teigiamai vertina svarbų ES vaidmenį, kurį ji atliko užtikrinant šią pergalę; tikisi, kad valstybės narės ir EIVT glaudžiai bendradarbiaus rengiant 2012 m. Generalinės Asamblėjos rezoliuciją;

76. pakartoja, kad Sąjunga bet kuriuo atveju prieštarauja mirties bausmei ir ragina ES ir toliau visuose galimuose pasaulio forumuose naudoti bendradarbiavimo ir diplomatijos priemones ir siekti uždrausti mirties bausmę laikantis ES gairių dėl mirties bausmės, taip pat užtikrinti, kad būtų gerbiama kiekvieno asmens, kuriam gresia mirties bausmė, teisė į teisingą teismo procesą nenaudojant kankinimų ir kitokio netinkamo elgesio siekiant priversti prisipažinti; ragina šalyse, kuriose, nepaisant ES ir kitų šalių pastangų, vis dar taikoma mirties bausmė, gerbti pagrindines pasmerktų mirti asmenų žmogaus teises, įskaitant visapusišką prieigą prie informacijos apie jų padėtį, bent jau šeimos nariams ir artimiems giminėms, pagarbą palaikams ir teisę į tinkamas laidotuves; smerkia neseniai Baltarusijoje įvykdytus mirties nuosprendžius Dmitrijui Konovalovui ir Vladislavui Kovaliovui, pabrėžia, kad šios pagrindinės teisės nebuvo gerbiamos, nes mirties bausmės įvykdytos slapta, nežinant šeimai ir nesudarant galimybės atsiimti palaikus, kad juos būtų galima pagarbiai palaidoti; primena, kad ES teikia paramą pilietinės visuomenės organizacijoms, kovojančioms su mirties bausme; prašo Komisijos kovą su šia žiauria ir nežmoniška bausme laikyti teminiu Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės prioritetu;

77. pabrėžia, kad ES svarbu ir toliau stebėti sąlygas, kuriomis vykdoma mirties bausmė tose šalyse, kuriose mirties bausmė vis dar taikoma, ir remti teisines ir konstitucines reformas siekiant visiškai ir galutinai uždrausti mirties bausmę;

78. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, EIVT ir Komisiją pateikti gaires dėl išsamios politikos, susijusios su ES piliečiais, kuriems gresia mirties bausmė trečiosiose šalyse, įskaitant griežtas tapatybės nustatymo, teisinės pagalbos teikimo ir ES teisinės intervencijos procedūras;

79. palankiai vertina 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 ir taip sugriežtinti tam tikrų vaistų, kurie gali būti naudojami vykdant mirties bausmę, ir įrangos, kuri gali būti naudojama kankinimams, eksporto kontrolę; ragina Komisiją panaikinti likusias reglamento spragas įvedant visa apimančią galutinio naudojimo sąlygą, kuria būtų draudžiama eksportuoti vaistus, kurie gali būti naudoji kankinant ar vykdant mirties bausmę;

Ginklų kontrolė

80. pažymi, kad 60 proc. visų žmogaus teisių pažeidimo ir piktnaudžiavimo jomis ginkluotų konfliktų teritorijose ir už jų atvejų, kuriuos užfiksavo tarptautinė organizacija „Amnesty International“, buvo tiesiogiai susiję su šaulių ir lengvųjų ginklų naudojimu; pripažįsta ypač didelį šaulių ir lengvųjų ginklų naudojimo poveikį vaiko teisių įgyvendinimui ir vaikų apsaugai nuo smurto; teigiamai vertina ES, kaip pasaulinės lyderės, vaidmenį 2008 m. priimant teisiškai privalomą bendrąją poziciją dėl ginklų eksporto, tačiau pabrėžia, kad reikia toliau stebėti, kaip ji įgyvendinama ES lygmeniu; primygtinai ragina ES atlikti vadovaujamąjį vaidmenį procese, kuriuo siekiama sudaryti tarptautinę Sutartį dėl prekybos ginklais šių metų JT konferencijoje, ir užtikrinti, kad būtų sudaryta griežta, teisiškai privaloma sutartis;

81. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad vaikai naudojami kaip kareiviai; ragina Europos Sąjungą imtis skubių veiksmų siekiant juos nuginkluoti, reabilituoti ir iš naujo integruoti į visuomenę laikant šiuos veiksmus pagrindiniu ES politikos krypčių, kuriomis siekiama stiprinti žmogaus teises, vaikų apsaugą ir pakeisti smurtą politiniais konfliktų sprendimo mechanizmais, įgyvendinimo aspektu;

Kankinimas ir kitoks žiaurus, nežmoniškas bei žeminantis elgesys arba baudimas

82. ragina visas valstybes nares, kurios to dar nepadarė, ratifikuoti JT Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvinį protokolą siekiant didesnio vidaus ir išorės politikos nuoseklumo;

83. ragina visas valstybes nares, Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT aktyviai dalyvauti sprendžiant problemas, susijusias su sulaikytų asmenų žmogaus teisėmis ir perpildytais kalėjimais ES ir už jos ribų;

84. pabrėžia, kad svarbu atpažinti su lytimi susijusių kankinimų ir žeminančio elgesio formas (įskaitant moters lyties organų žalojimą ir iššaginimą) ir primygtinai reikalauja, kad dedant suderintas ES pastangas kankinimo problemai spręsti būtų tinkamai atsižvelgta į lyties aspektą;

85. dar kartą ragina Komisiją į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įtraukti nuostatą dėl vadinamojo galutinio kankinimo prietaiso naudojimo, pagal kurią valstybės narės galėtų, remdamosi išankstine informacija, apriboti ir taip neleisti eksportuoti visų prekių, dėl kurių kyla didelis pavojus, kad jų galutiniai vartotojai panaudos jas šiems tikslams;

86. primena tragišką Sergejaus Magnickio, kuris kovojo su aukšto rango pareigūnų korupcija ir buvo mirtinai pareigūnų nukankintas, bylą; apgailestauja dėl to, kad šis atvejis vis dar nėra ištirtas ir už Sergejaus Magnickio mirtį atsakingi asmenys nenubausti; primygtinai ragina Rusijos teismines institucijas užbaigti tyrimą atskleidžiant ir nubaudžiant kaltus asmenis;

Žmogaus teisių gynėjai

87. teigiamai vertina ES politinį įsipareigojimą remti žmogaus teisių gynėjus, kaip nusistovėjusį ES išorės santykių politikos žmogaus teisių srityje aspektą, ir daugybę teigiamai vertintinų oficialių protestų, teismo procesų stebėjimo, lankymosi kalėjimuose ir kitų konkrečių veiksmų, įskaitant nuolatinius institucinius susitikimus su žmogaus teisių gynėjais, kurių ėmėsi ES misijos ir delegacijos, pavyzdžių, tačiau vis dar nerimauja dėl nepakankamo ES gairių dėl žmogaus teisių gynėjų įgyvendinimo kai kuriose trečiosiose šalyse; mano, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja turėtų pateikti rekomendacijas dėl aktyvesnių veiksmų tose misijose, kuriose įgyvendinimas buvo pastebimai nepakankamas;

88. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares skatinti ES misijas ir delegacijas remti žmogaus teisių gynėjų ir jų organizacijų atliekamą darbą ir rodyti solidarumą su jais, nuolat su jais susitinkant ir aktyviai bendradarbiaujant, taip pat įtraukiant jų darbo rezultatus į konkrečios šalies strategijas dėl žmogaus teisių ir demokratijos ir nuolat bendradarbiaujant su Parlamentu;

89. primena savo raginimą ES nuolat priminti atskirus žmogaus teisių gynėjų atvejus dialoguose žmogaus teisių klausimais, vykstančiuose su tomis trečiosiomis šalimis, kuriose žmogaus teisių gynėjai ir toliau patiria bauginimus ir puldinėjimus;

90. pabrėžia nuolatinio bendravimo su nepriklausoma pilietine visuomene svarbą, taip pat galimybių žmogaus teisių gynėjams tiesiogiai ir lengviau susisiekti su ES delegacijomis trečiosiose šalyse svarbą; teigiamai vertina tai, kad į delegacijas ir (arba) valstybių narių ambasadas buvo paskirti ryšių su žmogaus teisių gynėjais palaikymo pareigūnai, ir pabrėžia, kad tai turėtų būti patyrę ir tinkamai išmokyti pareigūnai, kurių funkcijos būtų tinkamai reklamuojamos ir viduje, ir išorėje; ypač teigiamai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja nurodė visada susitiksianti su žmogaus teisių gynėjais per savo vizitus trečiosiose šalyse ir ragina visus už išorės santykius atsakingus Komisijos narius laikytis šios praktikos ir teikti Parlamentui šių susitikimų ataskaitas;

91. primena savo *2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl padėties Vakarų Sacharoje*; smerkia tolesnes Vakarų Sacharos okupuotų teritorijų gyventojų represijas ir prašo laikytis pagrindinių teisių, visų pirma su asociacijų, saviraiškos ir demonstracijų laisvės; prašo išlaisvinti 80 Vakarų Sacharos politinių kalinių, pirmiausia 23 asmenis, nuo 2010 m. lapkričio mėn. be nuosprendžio kalinamų Salė kalėjime po to, kai buvo išardyta Gdaim Iziko stovykla; pakartoja savo prašymą sukurti žmogaus teisių Vakarų Sacharoje stebėsenos tarptautinį mechanizmą ir teisingą ir tvarų konflikto sprendimą, paremtą Vakarų Sacharos gyventojų apsisprendimo teise laikantis Jungtinių Tautų rezoliucijų;

92. primena savo raginimą institucijoms aktyviau bendradarbiauti tarpusavyje žmogaus teisių gynėjų atžvilgiu; mano, kad ES gebėjimą reaguoti ir skirtingų institucijų veiksmų, kurių jos imasi siekdamos padėti staigiai krizinėje padėtyje atsidūrusiems žmogaus teisių gynėjams, nuoseklumą galėtų padidinti bendra įspėjimo sistema, paremta koordinavimo centrų veikla, ir ragina EIVT ir Komisiją kartu su Europos Parlamentu toliau tirti šios sistemos sukūrimo galimybę;

93. pritaria Europos Parlamento įsipareigojimui padidinti A. Sacharovo premijos vaidmenį ir sustiprinti A. Sacharovo premijos laureatų tinklą ir pabrėžia, kad šis tinklas atlieka svarbų vaidmenį, be kita ko, gaivindamas tarpinstitucinį bendradarbiavimą, kuriuo siekiama remti žmogaus teisių gynėjus visame pasaulyje; ragina visas ES institucijas labiau įsitraukti ir bendradarbiauti šiame procese ir, atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tai, kad metiniame pranešime apie žmogaus teisių padėtį pasaulyje pateikta nuoroda į A. Sacharovo premiją; dar kartą ragina Tarybą ir Komisiją toliau palaikyti ryšį su kandidatais A. Sacharovo premijai gauti ir šios premijos laureatais, kad būtų užtikrintas nuolatinis dialogas ir būtų stebima žmogaus teisių padėtis atitinkamose šalyse, taip pat teikti apsaugą aktyviai persekiojamiems asmenims ir apie tai informuoti Europos Parlamentą;

94. įsipareigoja reguliariau įtraukti moterų teisių klausimus į savo diskusijas ir rezoliucijas dėl žmogaus teisių ir, siekdamas ginti moterų teises pasaulyje, naudotis A. Sacharovo premijos tinklu, visų pirma bendradarbiaujant su premijos laimėtojomis moterimis;

Moterys ir žmogaus teisės

95. atkreipia dėmesį į skirtingus moterų vaidmenis, patirtį ir indėlį užtikrinant taiką ir saugumą; smerkia seksualinės prievartos naudojimą tokiose šalyse kaip Kongo Demokratinė Respublika ir ragina visiškai netoleruoti tokio smurto kaltininkų, ypač kai jie priklauso ES deleguotų misijų ir operacijų karinėms ir policijos pajėgoms; taip pat pabrėžia, kad svarbu užtikrinti nukentėjusiesiems galimybę gauti įvairiapusiškas kompleksines reabilitacijos paslaugas, kurios apimtų reikiamą medicininę ir psichologinę pagalbą, taip pat teisines, socialines, bendruomenines, profesines, švietimo paslaugas ir laikiną ekonominę paramą;

96. teigiamai vertina tai, kad ES yra lyderė įgyvendinant Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 ir susijusias rezoliucijas; primygtinai ragina Tarybą, Komisiją ir EIVT imtis veiksmų siekiant panaikinti atotrūkį tarp politikos ir praktikos ir primygtinai ragina valstybes nares, kurios dar nepatvirtino nacionalinių veiksmų planų, kuo greičiau tai padaryti;

97. teigiamai vertina tai, kad sukurtas JT padalinys *Moterys*, ir ragina ES, siekiant įgyvendinti moterų teises, glaudžiai bendradarbiauti su šia institucija tarptautiniu, regioniniu ir nacionaliniu lygmenimis; ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad vykstant konfliktams moterys turėtų teisingą prieigą prie viešųjų sveikatos apsaugos sistemų ir galėtų naudotis tinkama ginekologine ir akušerine priežiūra, kaip nurodo Pasaulio sveikatos organizacija; ypač pabrėžia poreikį skatinti švietimą sveikatos klausimais ir atitinkamas programas, susijusias su seksualine ir reprodukcine sveikata, kurie yra svarbi ES vystymosi ir žmogaus teisių politikos trečiųjų šalių atžvilgiu dalis;

98. teigiamai vertina Komisijos Moterų chartiją, kuria skatinama lyčių lygybė tiek ES, tiek tarptautiniu lygmeniu, ir ES veiksmų planą dėl lyčių lygybės ir didesnių galių suteikimo moterims vystymo srityje 2010–2015 m. ir ragina dėti daugiau pastangų siekiant su lyčių lygybe ir gimdyvių sveikata susijusių Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT);

99. yra susirūpinęs dėl to, kad Egipte Ginkluotųjų pajėgų aukščiausioji taryba (SCAF) nesugebėjo ištirti pranešimų apie seksualinę prievartą prieš protestuojančias moteris, įskaitant vadinamuosius „nekaltybės patikrinimus“ ir grasinimą protestuojančioms moterims mirtimi;

100. teigiamai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pabrėžia, jog svarbu moterims suteikti daugiau galių, ir ragina ją instituciškai įtvirtinti ES tarpinstitucinę neoficialią darbo grupę moterų, taikos ir saugumo klausimais paskiriant nuolatinį šios grupės pirmininką, kuris taip pat veiktų kaip EIVT koordinatorius lyties klausimais, taip pat skirti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius šiai užduočiai vykdyti;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

101. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją užtikrinti EIVT vienodas galimybes geografiniu požiūriu ir lygias moterų ir vyrų galimybes, kaip tai nustatyta tarnybos nuostatuose; primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir valstybes nares pasiūlyti aukšto lygio moteris kandidates vadovaujamosioms pareigoms EIVT ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijose; teigiamai vertina pažangą, kuri padaryta beveik visose BSGP misijose paskiriant patarėjus lyčių klausimais ir mokant misijos narius; ragina Tarybą į Tarybos sprendimus, kuriais nustatomi misijų įgaliojimai, įtraukti nuorodą į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325; rekomenduoja valstybėms narėms, prieš paskiriant asmenis į misijas, visus karinius ir pagalbinius civilius darbuotojus mokyti pagal tipinį mokymo lyčių lygybės klausimais modulį;

102. teigiamai vertina svarbią Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos bei kovos su juo, kuria sukuriama visapusiška smurto prevencijos sistema, apsaugomos aukos ir nutraukiamas nebaudžiamumas, ir ragina visas valstybes nares ir Europos Sąjungą skubiai pasirašyti ir ratifikuoti šią konvenciją;

103. griežtai smerkia moterų lyties organų žalojimą kaip pasenusią praktiką ir mano, kad taip barbariškai pažeidžiama moterų ir mergaičių kūno neliečiamybė, ir su tuo būtina kovoti priimant teisės aktus, kuriais tokia praktika būtų draudžiama; ryžtingai nepritaria tam, kad norint pateisinti tokį žalojimą būtų nurodomi kultūriniai, tradiciniai arba religiniai papročiai; primygtinai ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti šiai tradicinei žalingai praktikai savo kovos su smurtu prieš moteris strategijoje; ragina EIVT šiuo klausimu parengti konkretų priemonių rinkinį, kuri būtų ES vaiko teisių gairių ir gairių dėl smurto prieš moteris įgyvendinimo strategijos dalis; sveikina Afrikos valstybių vadovus 2011 m. liepos mėn. vykusiame Afrikos Sąjungos aukščiausiojo lygio susitikime priėmus sprendimą pritarti Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliucijai, kuria visame pasaulyje draudžiamas moterų lyties organų žalojimas; taip pat smerkia tokį žiaurių, nežmonišką ir žeminantį elgesį kaip priverstinis nėštumo nutraukimas ir priverstinė sterilizacija ir ragina imtis konkrečių kovos su tuo priemonių;

104. griežtai smerkia priverstines santuokas, kuriomis pažeidžiamos žmogaus teisės, kaip nustatyta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 16 straipsnyje; ragina Tarybą įtraukti „priverstinės santuokos“ ir nėštumo nutraukimo tais atvejais, kai netenkina būsimo naujagimio lytis, klausimus į ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites; ragina Komisiją ir Tarybą sukurti duomenų rinkimo būdus ir rodiklius, susijusius su šiais reiškiniais, ir ragina EIVT spręsti šiuos klausimus plėtojant ir įgyvendinant žmogaus teisių strategijas konkrečiose šalyse; atsižvelgdamas į priverstines santuokas prašo valstybes nares priimti ir įgyvendinti teisės aktus, kuriais draudžiamos priverstinės santuokos, ir parengti bendrą apibrėžtį, sukurti nacionalinius veiksmų planus ir keistis geriausia patirtimi;

105. primena, kad Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos priimtoje rezoliucijoje dėl gimdyvių mirtingumo ir sergamumo, kurių galima išvengti, ir žmogaus teisių, taip pat Tūkstantmečio vystymosi tiksluose dar kartą patvirtinama, kad teisė susipažinti su informacija, teisė į išsilavinimą ir sveikatos priežiūros paslaugas – pagrindinės žmogaus teisės; pabrėžia, kad ES turėtų atlikti svarbų vaidmenį siekdama užtikrinti, kad moterys nemirtų nėštumo laikotarpiu; ragina Kairo veiksmų programą įtraukti į žmogaus teisių ir vystymosi politiką, kad būtų skatinama lyčių lygybė ir moterų bei vaikų teisės, įskaitant seksualinę ir reprodukcinę sveikatą ir teises;

Žmogaus teisės, religijos laisvė ir krikščionių persekiojimas pasaulyje

106. griežtai smerkia bet kokius persekiojimus dėl religijos ar tikėjimo; ir toliau pasižada siekti religijos laisvės visose pasaulio šalyse ir tam dėti daugiau pastangų vykdant visus ES dvišalius ir daugiašalius veiksmus; dar kartą pabrėžia, kad yra susirūpinęs dėl to, jog kai kuriose trečiosiose šalyse neužtikrinama visapusiška ir veiksminga pagarba visų religinių mažumų teisėms į religijos laisvę; primena savo raginimą Tarybai ir Komisijai nedelsiant sukurti priemonių rinkinį, kuris padėtų įgyvendinant ES išorės politiką siekti pažangos religijos arba tikėjimo laisvės srityje, įskaitant mechanizmus, padėsiančius nustatyti pažeidimus, ir veiksmus, kurių šiais atvejais turėtų imtis ES, ir kuriant šį priemonių rinkinį įtraukti Parlamentą, pilietinės visuomenės organizacijas ir mokslininkus; teigiamai vertina ES veiksmus, kurių ji ėmėsi įvairiuose JT forumuose kovodama su religijos arba tikėjimo netoleravimu ir diskriminacija dėl religijos arba tikėjimo, ir jos

tvirtą ir principingą poziciją dėl rezoliucijų dėl kovos su religijų šmeižimu; tvirtina, kad susirinkimų laisvė – labai svarbus teisės į religijos ar tikėjimo laisvę aspektas, ir pabrėžia, kad religinės bendruomenės užregistravimas neturėtų būti svarbiausias reikalavimas norint išpažinti tikėjimą; ragina Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūrą pateikti Parlamentui tikslius ir patikimus duomenis apie Europos Sąjungoje vykstančius religijos ar tikėjimo laisvės pažeidimus ir patarti, kaip kovoti su šia problema;

107. ypač pabrėžia konstruktyvaus dialogo su Islamo bendradarbiavimo organizacija (OIC) šiuo klausimu svarbą; ragina Tarybą ir Komisiją ypatingą dėmesį atkreipti į teisės į religijos ar tikėjimo laisvę įgyvendinimą šalyse kandidatėse ir EKP šalyse, visų pirma atsižvelgiant į Arabų pavasarį; yra itin susirūpinęs dėl didėjančio religinio nepakantumo ir diskriminacijos atvejų įvairiose šalyse; griežtai smerkia visus smurto prieš krikščionis, žydus, musulmonus ir kitas religines bendruomenes aktus ir visų formų tikinčiųjų, tikėjimo atsisakiusių ir netikinčių diskriminaciją ir netoleranciją religijos ir įsitikinimų pagrindu; dar kartą pabrėžia, kad minties, sąžinės ir religijos laisvė yra pagrindinė žmogaus teisė ([1]); pripažįsta, kad kai kuriose šalyse vis didėja poreikis spręsti konfliktus ir imtis sutaikymo veiksmų, įskaitant tarpreliginį dialogą įvairiais lygmenimis, ir primygtinai ragina ES ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją C. Ashton dialoguose su trečiosiomis šalimis, kurie vykdomi pagal ES iniciatyvas dėl žmogaus teisių, spręsti diskriminacinio ir kurstytojiško turinio, pvz. žiniasklaidos turinio, ir kliūčių laisvai išpažinti tikėjimą problemas; mano, kad trečiosiose šalyse, kuriose pažeidžiamos religinių mažumų teisės, tokios problemos negali būti sprendžiamos apsaugant ir atskiriant jas nuo jas supančios visuomenės ir taip sukuriant vadinamąją „paralelią visuomenę“; atsižvelgdamas į pastarojo meto įvykius kai kuriose šalyse, pvz., Nigerijoje, Egipte ir Indonezijoje, ragina EIVT ir ES valstybes nares imtis konkrečių veiksmų, kad būtų užkirstas kelias smurto ratui susidaryti;

108. ragina EIVT vystyti Pasaulinių ir daugiašalių reikalų generalinio direktorato gebėjimus nuolat integruoti religijos ar tikėjimo laisvės klausimą į geografinių direktoratų ir skyrių veiklą, taip pat įtraukti jį į visuotinių žmogaus teisių rėmimo veiksmus tame pačiame generaliniame direktorate ir spręsti šį klausimą tarptautinėse ir daugiašalėse organizacijose; ragina EIVT kiekvienais metais pranešti apie pažangą skatinant religijos ar tikėjimo laisvę visame pasaulyje;

109. ragina EIVT ir kitas ES institucijas kovoti su tokia nepriimtina praktika kaip priverstinis perėjimas į kitą religiją ir religijos atsižadėjimo pripažinimas nusikalstama veikla arba baudimas už jį ir reikalauti, kad trečiosios šalys, pvz., Pakistanas, Iranas ir Saudo Arabija, kuriose vis dar galioja tokia praktika, jos atsisakytų; ragina laikytis vienodos tvirtos pozicijos siekiant, kad įstatymai dėl piktžodžiavimo nebūtų naudojami religinių mažumų nariams persekioti;

110. ragina kompetentingas institucijas glaudžiai bendradarbiauti su JAV Tarptautine religijų laisvės komisija dvišaliuose ir daugiašaliuose forumuose, pvz., JT Žmogaus teisių taryboje;

Diskriminacija

111. smerkia visus žmogaus teisių pažeidimus, kai asmenys buvo diskriminuojami dėl darbo ir kilmės, ir ribotas nukentėjusiųjų galimybes kreiptis į teismą; ragina ES ir jos valstybes nares pritarti JT veiksmingo diskriminacijos dėl darbo ir kilmės panaikinimo principų ir rekomendacijų projektui;

112. palankiai vertina ES išvadas dėl Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos (UNCRPD) ir 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios priėmimą, ypač jos aštuntąją veiksmų sritį; smerkia visų formų diskriminaciją dėl negalios ir ragina visas valstybes ratifikuoti ir įgyvendinti UNCRPD; pažymi, kad ES taip pat turi stebėti, kaip UNCRPD įgyvendinama jos teritorijoje; apgailestauja dėl ES neveiklumo neįgaliųjų žmogaus teisių srityje įgyvendinant ES ir Afrikos strategiją;

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

113. teigiamai vertina Tarybos, EIVT, Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijos ir valstybių narių įsipareigojimus ginti lesbiečių, gėjų, biseksualų ir transseksualų (angl. LGBT) žmogaus teises palaikant dvišalius santykius su trečiosiomis šalimis, daugiašaliuose forumuose ir taikant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę; teigiamai vertina tai, kad Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja atnaujino nuostatą dėl lytinės orientacijos kaip pagrindo, kuriuo remiantis užtikrinama asmens apsauga nuo neteisminio, neatidėliotino ar savavališko mirties bausmės vykdymo, ir palankiai vertina ES pastangas šioje srityje; ragina Komisiją pasisakyti už tai, kad derybose dėl Tarptautinės ligų klasifikacijos 11-osios redakcijos (angl. ICD-11) iš psichikos ir elgesio sutrikimų sąrašo būtų pašalinta lytinė tapatybė ir siekti, kad būtų parengta nauja klasifikacija, kuri nebūtų paremta patologinėmis ligomis; dar kartą tvirtina, kad palaikant AKR ir ES partnerystę neturi būti taikstomasi su nediskriminavimo principo, įskaitant lyties ir lytinės orientacijos pagrindu, pažeidimais; primena savo prašymą Komisijai, kad ji pateiktų išsamų veiksmų planą dėl homofobijos, transfobijos ir diskriminacijos dėl lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės, taip pat spręsti šiais pagrindais įvykdytų žmogaus teisių pažeidimų klausimus pasaulyje; ragina valstybes nares suteikti prieglobstį asmenims, siekiantiems išvengti persekiojimo šalyse, kuriose nustatyta baudžiamoji atsakomybė lesbietėms, gėjams, biseksualams ir transseksualams, ir atsižvelgti į prieglobsčio prašytojų pagrįstą baimę būti persekiojamiems ir pasitikėti jų pačių pripažinimu, kad jie yra lesbietės, gėjai, biseksualai arba transseksualai;

114. palankiai vertina Tarybos žmogaus teisių darbo grupės 2010 m. patvirtintą priemonių rinkinį siekiant padėti ES institucijoms, valstybėms narėms, delegacijoms ir kitiems organams nedelsiant reaguoti, kai pažeidžiamos LGBT žmogaus teisės; ragina Komisiją spręsti tokių pažeidimų struktūrines priežastis ir ragina Tarybą rengti privalomas gaires šioje srityje;

115. pabrėžia, kad tradicinių tautinių mažumų bendruomenės turi specifinių poreikių, kurie skiriasi nuo kitų mažumų grupių poreikių, ir šioms mažumų grupėms būtina užtikrinti vienodas sąlygas naudotis švietimo, sveikatos priežiūros, socialinėmis ir kitomis viešosiomis paslaugomis; be to, nurodo, kad visose ekonominio, socialinio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse reikia skatinti visišką ir veiksmingą tiek tautinėms mažumoms, tiek visuomenės daugumai priklausančių asmenų lygybę;

116. ragina ES skatinti besivystančių šalių vyriausybes įsipareigoti vykdyti žemės reformą siekiant užtikrinti, kad vietos ūkininkai, klajokliai gyventojai, smulkieji ir vidutiniai ūkininkai, ypač moterys, išlaikytų teises į žemę ir kad būtų užkirstas kelias korporacijų vykdomai žemės grobimo praktikai; primygtinai ragina ES derantis dėl prekybos susitarimų reikalauti pripažinti teisę naudotis gamtos ištekliais, ypač ginti tokią vietos ir tenykščių žmonių teisę; ragina visas valstybes nares vadovautis Danijos, Nyderlandų ir Ispanijos pavyzdžiu ir ratifikuoti Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją Nr. 169 dėl čiabuvių tautų ir genčių, tuo parodant pasiryžimą teikti joms realią apsaugą; pritaria šiuo metu vykdomoms kampanijoms, kad nepasirašiusios šalys ratifikuotų ir įgyvendintų TDO konvenciją Nr. 169, kaip priemonę siekiant, be kita ko, parodyti, jog Europos Sąjunga įsipareigojusi daugiašališkumui ir Jungtinėms Tautoms;

117. rekomenduoja užtikrinti, kad ES teisės aktų iniciatyvose būtų skiriamas dėmesys ES žmogaus teisių politikai ir bendradarbiavimo priemonėms siekiant panaikinti diskriminavimą dėl priklausymo kastai, taip pat veiksmams šalyse, kurioms būdinga kastų sistema, įskaitant Nepalą, Indiją, Bangladešą, Pakistaną, Šri Lanką ir Jemeną;

118. mano, kad reikėtų padidinti lėšas pagal esamas ir naujas biudžeto eilutes, skirtas pilietinei visuomenei ir žmogaus teisių gynėjams, visų pirma iš čiabuvių bendruomenių, remti; mano, kad turėtų būti rodomas gebėjimas lanksčiai ir sparčiai reaguoti į krizinę padėtį ir esamas aplinkybes, kad ir kur jos būtų susiklosčiusios, tinkamai naudoti lėšas ir siekti didesnio poveikio; teigiamai vertina tai, kad ES plačiai parėmė čiabuvių gyventojų gebėjimų stiprinimo veiklą JT; pabrėžia, kad siekiant stiprinti čiabuvių gyventojų atstovavimą JT renginiuose svarbu teikti paramą logistikos, dokumentacijos ir informacijos srityse; ragina ES ir toliau tęsti šios paramos teikimą;

Vaikų teisės

119. primena JT Vaiko teisių konvenciją ir tai, kad reikia užtikrinti visapusišką šioje konvencijoje įtvirtintų teisių apsaugą ir užkirsti kelią jų pažeidimui; palankiai vertina tai, kad 2011 m. gruodžio 19 d. JT Generalinė Asamblėja priėmė Vaiko teisių konvencijos fakultatyvų protokolą dėl pranešimų teikimo ir nagrinėjimo procedūros, ir ragina Tarybą ir Komisiją paspartinti pastangas, kad būtų visuotinai ratifikuota Vaiko teisių konvencija ir jos fakultatyvūs protokolai, ir skatinti veiksmingai juos įgyvendinti; be to, ragina imtis ryžtingų veiksmų ir paspartinti pažangą įgyvendinant ES vaiko teisių propagavimo ir apsaugos gaires ir ES kovos su visomis smurto prieš vaikus rūšimis strategiją; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Europos išorės veiksmų tarnybą į ES metines ataskaitas dėl žmogaus teisių padėties įtraukti skyrių apie vaiko teises;

120. atkreipia dėmesį į rimtą keliose Afrikos į pietus nuo Sacharos šalyse egzistuojančią su vaikų kaltinimu raganavimu susijusią problemą, kuri sukelia sunkius padarinius: nuo socialinės atskirties iki vaikų žudymo ir ritualinio vaikų žudymo aukojimo tikslais; atkreipia dėmesį į tai, kad valstybė turi pareigą apsaugoti vaikus nuo visų formų smurto ir išnaudojimo, todėl primygtinai ragina EIVT ypatingą dėmesį skirti vaikų apsaugai nuo visų formų smurto ir šių vaikų likimui vykdant dialogus su atitinkamų šalių vyriausybėmis žmogaus teisių klausimais ir programuojant išorės finansines priemones;

Saviraiškos laisvė ir (socialinė) žiniasklaida

121. pabrėžia, kad saviraiškos laisvė ir žiniasklaidos nepriklausomumas bei pliuralizmas yra pagrindiniai tvarios demokratijos aspektai, padedantys maksimaliai padidinti pilietinės visuomenės dalyvavimą ir suteikti galių piliečiams; todėl ragina aktyviau remti žiniasklaidos laisvę, apsaugoti nepriklausomus žurnalistus, sumažinti skaitmeninę atskirtį ir palengvinti prieigą prie interneto;

122. primygtinai ragina Tarybą ir Komisiją įtraukti raginimą užbaigti bet kokias neapykantą kurstančias kalbas žiniasklaidoje į derybas dėl narystės, dialogus ir kitas konsultacijas žmogaus teisių klausimais;

123. pažymi, kad kartu su socialine žiniasklaida internetas tapo viena iš svarbiausių priemonių, kuria asmenys naudojasi siekdami įgyvendinti savo nuomonės ir saviraiškos teisę, ir kad jie atlieka esminį vaidmenį skatinant žmogaus teises, demokratinį dalyvavimą, atskaitomybę, skaidrumą, ekonominę plėtrą ir naujų viešumo formų atsiradimą; kartu pabrėžia, turėdamas mintyje, kad ne visi visuomenės nariai, ypač vyresnio amžiaus asmenys ir kaimo vietovių gyventojai, turi prieigą prie interneto, kad būtina užtikrinti, jog nebūtų pažeidžiamas žmogaus orumas, ir smerkia bet kokios formos diskriminaciją socialinėje žiniasklaidoje; pasisako už konkrečius ES reglamentus ir susitarimus su trečiosiomis šalimis, kurios cenzūruodamos, blokuodamos interneto puslapius arba varžydamos informavimo laisvę dėl verslo interesų apriboja komunikacijos ir informacijos galimybes; palankiai vertina interneto ir socialinių tinklų suteiktas galimybes plėtojantis Arabų pavasariui; ragina geriau stebėti, kaip naudojamasi internetu ir naujomis technologijoms autokratinio režimo šalyse, kurios siekia šį naudojimąsi riboti; ragina aktyviau remti žiniasklaidos laisvę, apsaugoti nepriklausomus žurnalistus ir tinklaraščių kūrėjus, sumažinti skaitmeninę atskirtį ir palengvinti nevaržomą prieigą prie informacijos ir bendravimo ir necenzūruotą prieigą prie interneto (skaitmeninę laisvę);

124. atkreipia dėmesį į interneto galimybes skatinant ir remiant Arabų pavasario revoliucijas; vis dėlto pažymi, kad informacinės ir ryšių technologijos taip pat gali būti netinkamai naudojamos pažeidžiant žmogaus teises ir pagrindines laisves ir todėl ragina geriau stebėti, kaip naudojamasi internetu ir naujomis technologijoms autokratinio režimo šalyse, kurios siekia šį naudojimąsi riboti; teigiamai vertina Komisijos iniciatyvą dėl „Visuotinės prieigos prie interneto“; ragina Komisiją vėliausiai 2013 m. laikotarpiu pateikti pasiūlymus dėl pažangiojo reguliavimo, įskaitant didesnį skaidrumą ir atskaitomybę ES veikiančioms bendrovėms, siekiant pagerinti gaminių ir paslaugų, kurių tikslas blokuoti prieigą prie interneto svetainių, vykdyti masinį sekimą, stebėti visą interneto duomenų srautą ir (judrųjį) ryšį, įsiterpiant į asmeninius pokalbius ir juos įrašant, filtruoti paieškos rezultatus ir įbauginti interneto vartotojus, įskaitant žmogaus teisių gynėjus, eksporto stebėseną; mano, kad telekomunikacijų ir interneto paslaugų teikėjai turi pasimokyti iš praeities klaidų, pvz., įmonės „Vodafone“ sprendimas patenkinti paskutinių savaičių H. Mubarako režimui tarnaujančių Egipto valdžios institucijų reikalavimus sustabdyti paslaugų teikimą, užsiimti vyriausybei palankia

propaganda ir stebėti opoziciją bei visą visuomenę, taip pat iš kitų valstybių narių įmonių klaidų, pavyzdžiui, įmonių, kurios pardavė telekomunikacijų ir informacijos technologijas trečiosioms šalims, pavyzdžiui, Libijai, Tunisui ir kt.; mano, kad telekomunikacijų ir interneto paslaugų teikėjai, taip pat programinės įrangos kūrėjai turi pasimokyti iš praeities klaidų ir bendradarbiauti su politikos kūrėjais, NVO ir žmogaus teisių gynėjais, užmegzdami atvirą dialogą ir siekdami nustatyti bendrus būtiniausius poveikio žmogaus teisėms vertinimo ir didesnio skaidrumo standartus;

125. palankiai vertina tai, kad į ES Sirijos valdžios institucijoms skirtas ribojamąsias priemones įtrauktas draudimas eksportuoti technologijas ir paslaugas, pažymi, kad šis draudimas turėtų tapti precedentu nustatant ribojamąsias priemones kitiems represiniams režimams, visų pirma Iranui; tačiau pažymi, kad ES politikos srityse būtinas tikslumas siekiant veiksmingumo ir vengiant pakenkti žmogaus teisių gynėjams;

126. pažymi, kad naujosios technologijos taip pat leidžia liudytojams ir žmogaus teisių gynėjams rinkti informaciją ir dalytis dokumentais dėl piktnaudžiavimo žmogaus teisėmis, kurie vėliau gali būti naudojami siekiant užtikrinti teisingą aukų teismo procesą; palankiai vertina įvairių suinteresuotųjų šalių iniciatyvas ir elgesio kodeksus, pvz., visuotinio tinklo iniciatyvą (angl. *Global Network Initiative*); tačiau pažymi, kad demokratinė priežiūra ir pagrindinių teisių gynimas ir rėmimas – pagrindiniai valdžios institucijų uždaviniai; ragina Komisiją remti skaitmeninio saugumo technologijų tobulinimą ir sklaidą, siekiant sudaryti žmogaus teisių gynėjams galimybę naudojantis tokiomis neskelbtinų įrašų saugaus rinkimo, šifravimo ir saugojimo mechanizmų ir nuotolinių kompiuterinių išteklių technologijomis užtikrinti, kad tokie duomenys nebūtų surasti ir ištrinti;

Verslas ir žmogaus teisės

127. primena, kad ES išsikėlė tikslą skatinti įmonių socialinę atsakomybę (ĮSA) įgyvendinant užsienio politiką, ir teigiamai vertina raginimą labiau suderinti Europos ir visuotinį požiūrį į ĮSA;

128. prašo Komisijos ir valstybių narių stebėti, kad įmonės, kurioms taikomos nacionalinės ar ES teisės, laikytųsi žmogaus teisių ir socialinių, sveikatos ir aplinkosaugos normų, kurių laikytis jos privalo, kai įmonės steigiasi ar vykdo savo veiklą trečiojoje valstybėje;

129. taip pat primena, kad parama žmogaus teisėms ir demokratijai glaudžiai susijusi su skaidrumo ir geros valdymo skatinimu; atsižvelgdamas į tai, laikosi nuomonės, kad mokesčių rojus ir lengvatinių mokesčių teritorijos turi žalingą poveikį kovai su korupcija ir politinei atskaitomybei besivystančiose šalyse; reikalauja, kad ES skatintų JT konvencijos prieš korupciją ratifikavimą ir įgyvendinimą ES ir pasauliniu lygmeniu, vykdant ES paramos geram valdymui programas trečiosiose šalyse;

130. giria ES už jos paramą kuriant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir už tai, kad juos vienbalsiai patvirtino Žmogaus teisių taryba; teigiamai vertina 2012 m. sausio 16–20 d. vykusį įžanginį Verslo ir žmogaus teisių darbo grupės posėdį ir ragina ES toliau remti šios grupės įgaliojimus ir prisidėti prie jų vykdymo; pabrėžia labai svarbų nacionalinių žmogaus teisių institucijų ir šių institucijų bendradarbiavimo ES ir kaimyninėse šalyse vaidmenį toliau įgyvendinant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, kurie nurodyti JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijoje 17/4 ir kituose dokumentuose; palankiai vertina iniciatyvas, kuriomis siekiama perduoti geriausią patirtį, koordinuoti ir pagyvinti ES ir kaimyninių šalių nacionalinių žmogaus teisių institucijų bendradarbiavimą, pvz., 2009–2013 m. ES Rytų partnerystės valstybių ombudsmenų bendradarbiavimo programą, kurią kartu parengė Lenkijos ir Prancūzijos ombudsmenai,

siekdami sustiprinti ombudsmeno biurų, valdžios institucijų ir nevyriausybinių organizacijų gebėjimus Rytų partnerystės šalyse apsaugoti asmenų teises ir sukurti teisinės valstybės principu grindžiamas demokratines valstybes; pabrėžia, kad tokius veiksmus reikia koordinuoti ES lygmeniu, o ES institucijos turi panaudoti šioje srityje sukauptą patirtį;

131. teigiamai vertina ES įsipareigojimą 2012 m. bendradarbiauti su įmonėmis ir suinteresuotaisiais subjektais siekiant sukurti pramonės sektoriams ir MVĮ skirtas žmogaus teisių gaires, pagrįstas JT pagrindiniais principais; ragina Komisiją įsipareigoti iki 2012 m. pabaigos paskelbti ataskaitą apie ES prioritetus įgyvendinant pagrindinius principus ir po to teikti periodines pažangos ataskaitas; primygtinai reikalauja, kad visos Europos įmonės įsipareigotų gerbti žmogaus teises, kaip apibrėžta JT pagrindiniuose principuose; ragina ES valstybes nares iki 2012 m. pabaigos parengti nacionalinius šių principų įgyvendinimo planus;

132. mano, jog labai svarbu, kad didelės bendrovės atskleistų socialinę ir su aplinkos apsauga susijusią informaciją, įskaitant informaciją apie poveikį žmogaus teisėms, siekiant užtikrinti skaidrumą ir šių bendrovių veiksmingumą; teigiamai vertina Tarptautinės integruotų ataskaitų teikimo tarybos (angl. IIRC) tikslą – sukurti visame pasaulyje taikomą integruotų ataskaitų teikimo sistemą;

133. teigiamai vertina Įmonių generalinio direktorato užsakytą atlikti Edinburgo tyrimą dėl ES valdymo trūkumų verslo ir žmogaus teisių srityje ir ragina Komisiją, atsižvelgiant į šio tyrimo rezultatus, pateikti pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų; ragina, visų pirma ES, užtikrinti, kad ES įmonių trečiosiose šalyse išnaudojamo elgesio aukos turėtų galimybę pasinaudoti skundų pateikimo darbdaviui ir kreipimosi į teismą mechanizmais ES valstybėse narėse, kaip tai buvo, pvz., naujausioje Trafigura byloje;

134. atkreipia dėmesį į tai, kad tarptautinio verslo įmonės vis dažniau naudojasi privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugomis ir dėl to keletą kartų privačių karinių ir saugumo įmonių darbuotojai pažeidė žmogaus teises; mano, kad būtina patvirtinti ES reglamentavimo priemones, įskaitant išsamią norminių aktų sistemą, kurioje apibrėžiama steigimo, registravimo, licencijavimo, stebėsenos ir tokių įmonių ataskaitų teikimo tvarka; ragina Komisiją pasiūlyti rekomendacijas, kurios sudarytų sąlygas priimti direktyvą, kurios tikslas būtų suderinti nacionalines privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugas, įskaitant paslaugų teikėjus ir paslaugų pirkimą, reglamentuojančias priemones, ir parengti etikos kodekso projektą, kuris sudarytų sąlygas priimti sprendimą, reglamentuojantį privačių karinių ir saugumo įmonių paslaugų eksportą į trečiąsias šalis; ragina, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pateiktų Parlamentui išsamią informaciją apie privačių karinių ir saugumo įmonių samdymą vykdant BSGP ir bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) misijas, konkrečiai nurodant profesionalumo reikalavimus ir įmonių standartus, kurių reikalaujama iš rangovų, taikytinas taisykles ir jiems nustatytą teisinę atsakomybę bei įsipareigojimus ir stebėjimo mechanizmus;

135. pritaria, kad daugiau moterų būtų priimama į vykdomąsias valdybas nacionaliniu, Europos ir tarptautiniu lygmenimis;

Europos Parlamento veiklos, susijusios su žmogaus teisėmis, skatinimas

136. dar kartą primena savo prašymą Tarybai ir Komisijai nuolat atsižvelgti į Parlamento rezoliucijas ir kitus pranešimus siekiant iš esmės reaguoti; siūlo, kad Parlamentas apsvarstytų nuolatinio mechanizmo sukūrimo galimybę siekiant užtikrinti, kad būtų veiksmingiau ir pastebimiau vadovaujamasi jo sprendimais;

137. pripažįsta, kad su žmogaus teisėmis susiję klausimai turi būti įtraukti į visų Parlamento komitetų ir delegacijų, skirtų išorės santykiams, veiklą taip pat taikant rekomendacijas, pateiktas Europos Parlamento *ad hoc* darbo grupių parengtuose pranešimuose; rekomenduoja Europos Parlamento nariams nuolat susitikti su žmogaus teisių gynėjais ir, kai įmanoma, su įkalintais žmogaus teisių gynėjais savo oficialių misijų trečiosiose šalyse metu, siekiant įrodyti, kad žmogaus teisių gynėjai nėra ignoruojami; teigiamai vertina sprendimą padidinti Žmogaus teisių pakomitečio turimus išteklius atsižvelgiant į Lisabonos sutartyje nustatytus pokyčius;

138. teigiamai vertina 2011 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento biuro sprendimą Išorės generaliniame direktorate sukurti Paramos demokratijai direktoratą siekiant supaprastinti Parlamento veiklą demokratijos skatinimo srityje ir užtikrinti šio darbo nuoseklumą;

Europos Sąjungos strateginė žmogaus teisių politika

Bendrosios aplinkybės

139. itin palankiai vertina ES žmogaus teisių ir demokratijos diegimo politikos, išdėstytos 2011 m. gruodžio 12 d. bendrame komunikate, peržiūrą, kuria pateikiama teigiama ES galimybių apžvalga; ragina ES valstybes nares visapusiškai dalyvauti procese ir pritaikyti jo rezultatus savo nacionaliniuose veiksmuose, taip pat Europos lygmeniu;

140. patvirtina, kad komunikate įtvirtintos žmogaus teisių visuotinumo ir nedalomumo koncepcijos ir kad jame daugiausia dėmesio skiriama ES veiklai skatinant trečiąsias šalis laikytis galiojančių įsipareigojimų ir pareigų, susijusių su tarptautinėmis žmogaus teisėmis ir humanitarine teise, ir siekiama stiprinti tarptautinio teisingumo sistemą;

141. sutinka, kad po Arabų pavasario daugiausia dėmesio reikia skirti pagal principą „iš apačios į viršų“ kuriamoms konkrečioms šalims pritaikytoms strategijoms ir būtina užtikrinti, kad pagarba žmogaus teisėms taptų svarbiausiu ES užsienio politikos aspektu; todėl pabrėžia, kad ES turi remti ir įtraukti vyriausybes, parlamentus ir pilietinę visuomenę į žmogaus teisių laikymosi ir stebėsenos procesą; mano, kad ES turi pasimokyti iš praeities klaidų atsižvelgiant į tai, kad prieš pat civilinio karo proveržį Libijoje su šia šalimi buvo deramasi dėl bendrojo susitarimo bei readmisijos susitarimo ir apie šias derybas Europos Parlamentas tinkamai neinformuotas, nepaisant 1 200 kalinių mirtį per pastarąjį dešimtmetį patvirtinančių įrodymų ir daugybės kankinimo atvejų, priverstinio dingimo ir neteisminio mirties bausmės vykdymo; kartu pakartoja, kad ES partnerystė Pietų demokratizacijos ir ekonomikos klestėjimo procesuose turi atitikti jos veiklą Rytų partnerystėje; pabrėžia, kad lėšos, kurių negalima skirti ar pervesti dėl neigiamo vertinimo, turėtų būti iš naujo paskirstytos kitiems Europos kaimynystės politikos šalyse partnerėse įgyvendinamiems projektams ir Pietų, ir Rytų kaimynystės šalių regionuose;

Eiga

142. šiuo metu ragina siekti greitos, skaidrios ir integracinės pažangos rengiant plataus užmojo galutinę ES bendrą strategiją, kurioje būtų numatyti aiškūs veiksmai, tvarkaraščiai ir pareigos, ir prie kurios kūrimo aktyviai prisidėtų suinteresuotieji subjektai, kad žmogaus teisės ir demokratija būtų įgyvendintos praktikoje; įsipareigoja kartu su Taryba tinkamai prisidėti prie šio tarpinstitucinio proceso, iš pradžių priimdamas šią rezoliuciją, o vėliau priimdamas ir kitas Parlamento rezoliucijas; mano, kad šis procesas turėtų baigtis visoms institucijoms vieningai priimant bendrą strategiją, kurioje aiškiai aprašomas kiekvienos institucijos vaidmuo ir pareigos, ir kuria remiantis nuolat vertinamas strategijos įgyvendinimas, įskaitant gairių įgyvendinimo vertinimą;

143. mano, kad siekiant pažangos įgyvendinant pagrindinę strategiją tam tikri komunikate nurodyti veiksmai turėtų būti atlikti iš anksto, t. y. paskirti gerai visuomenėje žinomą ir tarptautinio darbo patirties skatinant tarptautines žmogaus teises turintį ES specialųjį įgaliotinį žmogaus teisių klausimais; įkurti nuolatinę būstinę Briuselyje turinčią Tarybos Žmogaus teisių komiteto darbo grupę (angl. COHOM), kuri, įvykus dialogams žmogaus teisių klausimais, turėtų nuolat susitarti dėl išvadų, susijusių su žmogaus teisių padėtimi konkrečiose šalyse; ir parengti tvarkaraštį ES delegacijų žmogaus teisių nacionalinių centrų kūrimui užbaigti ir paskirti žmogaus teisių gynėjų ryšių palaikymo pareigūnus visose trečiosiose šalyse;

Turinys

144. teigiamai vertina tai, kad komunikate didelis dėmesys skirtas šalių žmogaus teisių srities strategijoms; mano, kad šioje srityje turėtų būti sukurtas bendras pradinis modelis siekiant užtikrinti tam tikrą nuoseklumo lygį ir kad visais atvejais turi būti konsultuojamasi; pabrėžia, kad potenciali strategijų vertė bus pasiekta tik jeigu jų svarba bus pripažinta visuose dvišaliuose santykiuose su atskiromis šalimis ir jeigu jos bus pakankamai lanksčios ir taip užtikrins galimybę pastoviai reaguoti į kintančias aplinkybes žmogaus teisių srityje;

145. remia Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos asmeniškai pasiūlytą trijų rūšių teminę institucijų konkrečią kolektyvinę veiklą per artimiausius trejus metus; reikalauja nustatyti aiškius dabartinio ir būsimo proceso, per kurį bus pasirenkamos tokios temos, kriterijus; reikalauja paaiškinti, kaip šios kampanijos prisidės prie pažangos konkrečiose srityse nepažeidžiant ES visapusiško įsipareigojimo laikytis visų su žmogaus teisėmis susijusių pareigų;

146. pabrėžia, kad atliekant peržiūrą reikia atkreipti dėmesį į pilietinės visuomenės, kaip tikro partnerio, svarbą įgyvendinant ne vien tik projektus bet ir ES žmogaus teisių strategiją; pripažįsta ypatingą žmogaus teisių gynėjų svarbą šiame procese; ragina ES pripažinti visas įvairių vietos veikėjų galimybes siekiant pokyčių konkrečios šalies žmogaus teisių srityje ir visapusiškai remti jų darbą;

147. ypač nerimauja dėl pablogėjusios padėties Turkijoje ir dėl padažnėjusių represijų prieš žmogaus teisių gynėjus, vyriausybės oponentus, įskaitant išrinktus atstovus, profesinių sąjungų atstovus, žurnalistus, menininkus ir ypač prieš kurdų bendruomenę;

148. pritaria vyriausiosios įgaliotinės sukurtai ES tvirtos demokratijos koncepcijai; apgailestauja, kad nediskriminacija ir lyčių lygybės aspektas nėra įtraukti į šią koncepciją; primygtinai ragina EIVT visapusiškai integruoti prieš diskriminaciją nukreiptas priemones ir kriterijus, siekiant užtikrinti, kad didžiausias dėmesys būtų skiriamas moterų ir mažumų teisių, lygių pilietiškumo ir politinio dalyvavimo galimybių klausimo sprendimui;

149. atkreipia dėmesį, kad visgi išlieka svarbūs uždaviniai, susiję su vykstančių dialogų žmogaus teisių klausimais ir nuostatų dėl žmogaus teisių stebėsenos ir įgyvendinimo nepakankamumu; primena, kad šios nuostatos taip pat turi būti įtrauktos į visus prekybos ir sektorių susitarimus;

150. pritaria nuomonei, kad skaitmeninė diplomatija yra nauja ir perspektyvi priemonė; ragina EIVT sukurti savo delegacijoms aiškias gaires dėl to, kaip geriausiai pasinaudoti socialine žiniasklaida, ir parengti reguliariai atnaujinamą ES veikėjams skirtą socialinės žiniasklaidos katalogą;

151. atkreipia dėmesį į tai, kad tik mažiau nei pusė iš 100 didžiausių ūkinės veiklos vykdytojų pasaulyje šiandien yra privačios įmonės; sveikina Komisiją su jos plataus užmojo ir į ateitį orientuotu 2011 m. komunikatu dėl ĮSA ir jos aiškią paramą kuriant JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, kuriems kartu su įmonių socialine atsakomybe naujoje strategijoje turi būti skiriama ypač daug dėmesio;

152. pripažįsta, kad komunikate pritariama tam, jog visą kovos su terorizmu veiklą būtina vykdyti griežtai laikantis tarptautinių žmogaus teisių, humanitarinės ir pabėgėlių teisės; pabrėžia, kad šis principas turi būti aptariamas ES viduje ir su partneriais trečiosiose šalyse diskutuojant visų naujų kovos su terorizmu priemonių klausimais; mano, kad ES turi nuolat atkreipti strateginių partnerių dėmesį į visas reikalavimų neatitinkančias kovos su terorizmu priemones ir siekti, kad būtų prisiimta atsakomybė už pažeidimus ES viduje ir už jos ribų; primena, kad ES kovos su terorizmu politikoje turėtų būti atkreiptas ypatingas dėmesys kankinimų kovos su terorizmu srityje uždraudimui, kaip tai nustatyta 2008 m. balandžio 29 d. Tarybos išvadose;

153. palankiai vertina tai, kad buvo pripažinta būtinybė spręsti žmogaus teisių pažeidimų atvejus valstybėse narėse ir užtikrinti, kad ES laikytųsi savo tarptautinių pareigų stiprinti ES patikimumą; ragina Pagrindinių teisių, piliečių teisių ir laisvo asmenų judėjimo darbo grupei (angl. FREMP) suteikti visus įgaliojimus, kad būtų išnagrinėti šalis, kuriose yra pažeidimų, ir ieškoti teisių gynimo būdų;

154. mano, kad kova su nebaudžiamumu yra prioritetinė ES veiksmų sritis; mano, kad ES priemonių, susijusių su TBT, atnaujinimas 2011 m. yra didelis žingsnis į priekį, kuris turi atsispindėti būsimoje ES žmogaus teisių strategijoje;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

155. mano, kad kuriant tikrą žmogaus teisių kultūrą ir demokratiją, būtent ugdant demokratinį pilietiškumą ir žmogaus teises, taip pat turi būti aiškiai peržiūrimas geografinių atsakingų pareigūnų ir Tarybos darbo grupių vaidmuo ir šios strategijos reikšmė jų kasdieniame darbe;

156. ragina iš esmės padidinti Europos Parlamento vaidmenį skatinant Europos žmogaus teisių strategijos skaidrumą ir atskaitomybę už jos įgyvendinimą; primena, kad Tarybos pateiktoje metinėje ataskaitoje nėra užtikrinamas pakankamas atskaitomybės mechanizmas; primena Parlamento ankstesniuose metiniuose pranešimuose ir 2006 m. birželio 1 d. Politikos ir saugumo komiteto (angl. PSC) dokumente dėl žmogaus teisių įtraukimo į BUSP ir kitas ES politikos sritis pateiktas rekomendacijas dėl žmogaus teisių įtraukimo, kurios vis dar nėra visapusiškai įgyvendintos;

*

* *

157. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Europos Tarybai ir šioje rezoliucijoje paminėtų šalių ir teritorijų vyriausybėms.

Derybos dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo

P7_TA(2012)0127

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo (2011/2316(INI))

(2013/C 258 E/03)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į vykstančias ES ir Azerbaidžano derybas dėl asociacijos susitarimo,

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 10 d. Tarybos išvadas dėl Azerbaidžano, kuriose patvirtinami derybų nurodymai,

— atsižvelgdamas į 1999 m. liepos 1 d. įsigaliojusį Azerbaidžano ir Europos Sąjungos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą (PBS),

— atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 14 d. patvirtintą Europos kaimynystės politikos (EKP) veiksmų planą,

— atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 2 d. Maskvoje pasirašytą Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentų deklaraciją,

— atsižvelgdamas į bendrą deklaraciją, kurią 2012 m. sausio 23 d. Sočyje pasirašė Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentai,

— atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime paskelbtą bendrąją deklaraciją,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos 2010 m. spalio 25 d. posėdžio išvadas dėl Rytų partnerystės,

— atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 13 d. Azerbaidžano prezidento ir Komisijos pirmininko pasirašytą bendrąją deklaraciją dėl pietinio dujų koridoriaus,

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

— atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 29–30 d. Varšuvoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime paskelbtą bendrąją deklaraciją,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. ES ir Rytų kaimyninių šalių parlamentinės asamblėjos (Euronest) steigiamąjį aktą,

— atsižvelgdamas į vyriausiosios įgaliotinės Catherine Ashton 2011 m. gegužės 20 d., gegužės 27 d. ir spalio 12 d. pareiškimus dėl žmogaus teisių padėties Azerbaidžane,

— atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl Azerbaidžano, ypač į 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją ([1]),

— atsižvelgdamas į Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro (angl. ODIHR) galutinę 2010 m. lapkričio 7 d. parlamento rinkimų ataskaitą,

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 14–15 d. Europos Tarybos Venecijos komisijos priimtą nuomonę dėl Azerbaidžano Respublikos įstatymo dėl nevyriausybinių organizacijų atitikimo žmogaus teisių standartams,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 16–17 d. Europos Tarybos Venecijos komisijos priimtą nuomonę dėl įstatymo projekto dėl Azerbaidžano Respublikos politinių partijų įstatymo pakeitimo,

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl būtinybės parengti ES Pietų Kaukazo strategiją ([2]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos ([3]) ir į 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl požiūrio į Juodosios jūros regioninę politiką ([4]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. bendrą komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“,

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 7 d. ([5]) ir 2011 m. gruodžio 14 d. ([6]) rezoliucijas dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros, įskaitant rytinę dimensiją,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos priimtą Azerbaidžano pažangos ataskaitą,

— atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 25 d. Tarybos sprendimą Nr. 2011/518/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais ([7]),

— atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 13/2010 „Ar naujoji Europos kaimynystės ir partnerystės priemonė Pietų Kaukaze (Armėnijoje, Azerbaidžane ir Gruzijoje) pradėta taikyti sėkmingai ir rezultatyviai?“,

— atsižvelgdamas į naują nacionalinę veiksmų programą dėl žmogaus teisių ir laisvių apsaugos Azerbaidžano Respublikoje veiksmingumo didinimo, kurią 2011 m. gruodžio 27 d. patvirtino šalies prezidentas,

— atsižvelgdamas į dekretą dėl malonės suteikimo, kurį 2011 m. gruodžio 26 d. pasirašė Azerbaidžano prezidentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 90 straipsnio 4 dalį ir 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7–0071/2012),

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0243.
([2]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 136.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0025.
([4]) OL C 41 E, 2009 2 19, p. 64.
([5]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0153.
([6]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.
([7]) OL L 221 E, 2011 8 27, p. 5.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

A. kadangi Azerbaidžanas atlieka svarbų vaidmenį įgyvendinant Europos Sąjungos Rytų partnerystę ir kadangi verta atkreipti dėmesį į per pastaruosius keletą metų kylantį Azerbaidžano ekonomikos lygį;

B. kadangi įgyvendinant Rytų partnerystę stiprinami dalyvaujančių šalių daugiašaliai santykiai, prisidedama prie keitimosi informacija ir patirtimi tokiose srityse kaip pokyčiai, reformos ir modernizacija ir suteikiamos papildomos priemonės Europos Sąjungai remti šiuos procesus;

C. kadangi Rytų partnerystė suteikia politinį pagrindą stiprinti dvišalius santykius sudarant naujus asociacijos susitarimus, kuriuose atsižvelgiama į konkrečią padėtį, abipusę naudą ir ES bei šalies partnerės užmojus, taip pat strateginius ES interesus regiono stabilumo ir demokratinio vystymosi srityje;

D. kadangi parlamentinis bendradarbiavimas pagal Rytų partnerystės ir dvišales programas yra pagrindinis aspektas siekiant plėtoti pažangų politinį ES ir Azerbaidžano bendradarbiavimą;

E. kadangi Azerbaidžanas tapo svarbiu ES energijos tiekėju, taip pat svarbia energijos išteklių, visų pirma iš Vidurinės Azijos, tranzito šalimi, ir ES yra pagrindinė Azerbaidžane gaminamos energijos rinka; kadangi bendradarbiaujant energetikos srityje pasiekta pažanga, įskaitant Azerbaidžano paramą pietiniam dujų koridoriui;

F. kadangi Azerbaidžanas atlieka teigiamą vaidmenį įgyvendinant Europos kaimynystės politiką ir padeda spręsti su ES energetiniu saugumu susijusias problemas;

G. kadangi asociacijos susitarimai sudaro tinkamą pagrindą glaudesniems santykiams skatinant politinę asociaciją, ekonominę integraciją ir teisės aktų derinimą su ES teise bei kultūrinių ryšių plėtojimą, todėl turi svarbų poveikį demokratizacijos procesui;

H. kadangi šiuo atžvilgiu daugiašalis Rytų partnerystės aspektas yra papildantis ir neatskiriamas nuo dvišalio aspekto ir turėtų būti plėtojamas kartu su vykstančioms deryboms dėl asociacijų susitarimų, siekiant sudaryti sąlygas visapusiškam jų įgyvendinimui ir padėti pagrindus tikram regioniniam bendradarbiavimui, kaip numatyta pagal principus, kuriais pagrįsta Europos kaimynystės politika;

I. kadangi sudarius asociacijos susitarimą Azerbaidžano ir Europos Sąjungos gyventojai turėtų gauti pastebimos naudos ir jiems būtų suteikta galimybių;

J. kadangi svarbiausias Europos Sąjungos EKP aspektas yra žmogaus teisės, demokratija ir teisinė valstybė;

K. kadangi aktyvus Azerbaidžano ryžtas puoselėti bendras vertybes ir principus, įskaitant demokratiją, teisinę valstybę, gerą valdymą ir pagarbą žmogaus teisėms, yra labai svarbus siekiant daryti pažangą ir užtikrinti, kad derybos ir vėlesnis asociacijos susitarimo įgyvendinimas būtų tikslingi, tačiau šiuo metu kyla susirūpinimas dėl pagarbos teisinės valstybės principui ir dabartinės administracijos politinių priešininkų saviraiškos laisvei;

L. kadangi Azerbaidžanas daro sparčią pažangą informacinių ir ryšių technologijų, visų pirma e. valdysenos srityje, kuria didinamas viešojo administravimo skaidrumas ir padedama kovoti su korupcija, o lengvesnės sąlygos naudotis viešosiomis paslaugomis ir gauti informacijos suteikia papildomas paskatas plėtoti demokratizaciją Azerbaidžane;

M. kadangi Euronest parlamentinės asamblėjos antroji plenarinė sesija vyks 2012 m. balandžio mėn. Baku, ir tai bus svarbus forumas, kuriame bus aptariami demokratijos, politikos, energetikos, saugumo ir socialiniai klausimai;

N. kadangi plėtodama santykius su Armėnija ir Azerbaidžanu Europos Sąjunga laikosi suvereniteto ir teritorinio vientisumo principų ir spręsdama regioninius konfliktus atsižvelgia į pagrindinius Helsinkio baigiamojo akto principus, kadangi neišspręstas Kalnų Karabacho konfliktas kenkia Pietų Kaukazo regiono stabilumui ir vystymuisi ir kliudo visapusiškai įgyvendinti Europos kaimynystės politiką; kadangi bendrame komunikate „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ES išsakė savo siekį aktyviau dalyvauti sprendžiant konfliktus Pietų Kaukaze ir didinti paramą pasitikėjimo didinimui ir išreiškė pasirengimą aktyviau dalyvauti tuose dariniuose, kuriuose jai dar nėra atstovaujama, pvz., Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) Minsko grupėje;

O. kadangi ES specialusis įgaliotinis Pietų Kaukaze atlieka svarbų vaidmenį prisidedant prie taikaus konfliktų sprendimo regione;

P. kadangi Azerbaidžanas rodo tvirtą įsipareigojimą dėl daugiašalio parlamentinio bendradarbiavimo Euronest parlamentinėje asamblėjoje ir yra pirmoji Rytų partnerystės šalis, kurioje 2012 m. balandžio 2–4 d. Baku vyks asamblėjos plenarinė sesija;

Q. kadangi Azerbaidžano išrinkimas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybą 2012–2013 m. laikotarpiui suteikia puikią galimybę toliau konsultuotis ir suderinti šalies politiką su ES bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) deklaracijomis toliau siekiant tarptautinės taikos ir stabilumo;

1. teikia šias rekomendacijas Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai, pagal kurias jos turėtų:

a) užtikrinti, kad asociacijos susitarimas būtų išsamus ir į ateitį orientuotas būsimų santykių su Azerbaidžanu plėtojimo pagrindas, kuris padėtų skatinti politinę asociaciją, ekonominę konvergenciją ir teisės aktų derinimą ir įtvirtintų santykius, kuriuos nusprendė plėtoti Europos Sąjunga ir Azerbaidžanas;

b) užtikrinti, kad, atsižvelgiant į reikalavimus, nurodytus 2010 m. gegužės 20 d. Parlamento rezoliucijoje dėl būtinybės parengti ES Pietų Kaukazo strategiją ir visus ESBO Minsko grupės pagrindinius principus, įtvirtintus 2009 m. liepos 10 d. L'Akvilos bendrame pareiškime, derybos dėl ES ir Azerbaidžano ir ES ir Armėnijos asociacijos susitarimų būtų siejamos su patikimu įsipareigojimu daryti esminę pažangą siekiant išspręsti Kalnų Karabacho konfliktą, įskaitant, pvz., pasitikėjimo didinimo priemones, t. y. bendrą demilitarizavimą, snaiperių išvedimą iš pasienio zonos, Armėnijos pajėgų atitraukimą iš visų Kalnų Karabachą supančių okupuotų teritorijų ir laipsnišką šių teritorijų grąžinimą kontroliuoti Azerbaidžanui, aktyvios incidentų prevencijos mechanizmą ir paliaubų pažeidimų kontaktinėje linijoje tyrimus, visų šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių teisę grįžti į savo gimtąsias vietas bei namus ir tarptautinio saugumo garantijas, kurios apimtų tikrą daugiašalę taikos palaikymo operaciją siekiant sudaryti tinkamas ir sutartas sąlygas būsimam valios dėl galutinio Kalnų Karabacho statuso, kuri būtų laisva ir teisiškai įpareigojanti, išreiškimui;

c) įtraukti į asociacijos susitarimą žmogaus teisių apsaugos ir skatinimo sąlygas ir kriterijus, visų pirma susijusius su žiniasklaidos laisve, teise į saviraiškos, asociacijų ir susirinkimų laisves, kurie atspindėtų Azerbaidžano Konstitucijoje įtvirtintus principus ir teises bei aukščiausius tarptautinius ir Europos standartus, ir tai atlikti kuo geriau atsižvelgiant į Europos Tarybos ir ESBO pagrindinius principus, kurių laikytis įsipareigojo Azerbaidžanas; ragina Azerbaidžano vyriausybę įgyvendinti šiuos įsipareigojimus ir užtikrinti, kad derybose būtų visapusiškai atsižvelgiama į poreikį užtikrinti šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių teises ir pragyvenimo šaltinį;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

d) ES dalyvavimą ESBO Minsko grupėje vertinti kaip ES aktyvumo sprendžiant Armėnijos ir Azerbaidžano konfliktą didinimą;

e) asociacijos susitarime pabrėžti piliečių pagrindinių teisių ir laisvių, įskaitant susirinkimų ir asociacijų laisvę ir teisę į privačią nuosavybę, užtikrinimo, pilietinės visuomenės kūrimo, teisinės valstybės, nuolatinės kovos su korupcija, politinio pliuralizmo ir nepriklausomos žiniasklaidos ir teismų svarbą;

f) asociacijos susitarime pabrėžti, kad svarbu, jog Azerbaidžano Respublika visiškai laikytųsi Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimų;

g) asociacijos susitarime pabrėžti didelę politinių priešininkų žodžio laisvės svarbą ir pažymėti, kad glaudesni santykiai su ES priklauso nuo to, ar Azerbaidžano valdžios institucijos laikosi teisinės valstybės principo ir užtikrina teisingą visų įkalintų asmenų bylų nagrinėjimą ir besąlygišką paleidimą tų asmenų, kurie įkalinti dėl politinių motyvų;

h) techniškai ir finansiškai padėti Azerbaidžano parlamentui visapusiškai vykdyti konstitucines funkcijas, kurti institucijas ir tarnybas ir užmegzti stipresnius ryšius su pilietine visuomene;

i) remti paramos vystymuisi programas, kuriomis siekiama pagerinti pabėgėlių ir perkeltų asmenų gyvenimo sąlygas Azerbaidžane;

j) į susitarimą įtraukti nuostatas dėl žmogaus teisių gynėjų apsaugos, atsižvelgiant į ES gaires dėl žmogaus teisių gynėjų;

k) paraginti Azerbaidžano valdžios institucijas užtikrinti, kad šiuo metu Baku vykdomos naujų pastatų statybos, kurios, manoma, iš dalies yra susijusios su artėjančiu Eurovizijos dainų konkursu, atitiktų atitinkamus teisės aktus ir kad žmonių perkėlimas būtų vykdomas laikantis skaidrių teisinių procedūrų; išreikšti susirūpinimą dėl to, kad vyriausybė vis labiau kritikuoja žmogaus teisių aktyvistus, kurie naudojasi šiuo kultūriniu renginiu siekdami pagerinti šalies demokratijos ir žmogaus teisių padėtį;

l) išduoti vizą Parlamentinės Asamblėjos specialiajam pranešėjui politinių kalinių klausimais, kad jis galėtų lankytis šalyje, atsižvelgiant į jo įgaliojimus;

m) išreikšti susirūpinimą dėl didėjančio žmogaus teisių gynėjų ir jaunų kovotojų areštų skaičiaus, dėl sunkumų, su kuriais susiduriama įregistruojant NVO ir politines partijas, dėl bauginimų ir dėl žodžio, susirinkimų laisvės ir laisvės naudotis internetu ribojimo ir nustatyti kriterijus šiose srityse, numatant, kad susitarimo galiojimas bus nutrauktas, jei šių kriterijų nebus laikomasi;

n) primygtinai raginti Azerbaidžano valdžios institucijas patvirtinti prieš diskriminaciją nukreiptus teisės aktus, pagal kuriuos būtų draudžiama diskriminacija dėl lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės visose srityse;

o) suvienodinti asociacijos susitarimo tikslus su bendruoju komunikatu dėl naujo atsako į besikeičiančią kaimynystės politiką ir taip leisti Azerbaidžano pilietinės visuomenės organizacijoms atlikti vyriausybės reformų ir įsipareigojimų vykdymo stebėseną ir užtikrinti didesnę vyriausybės atskaitomybę;

p) užtikrinti, kad asociacijos susitarimas būtų suderintas su tarptautinės teisės principais, visų pirma apibrėžtais JT Chartijoje, Helsinkio baigiamajame akte ir ESBO pagrindiniuose principuose, t. y. jėgos nenaudojimu, teritoriniu vientisumu ir apsisprendimo teise, ir kad sudarytas susitarimas būtų taikomas visoje Azerbaidžano teritorijoje;

q) stiprinti Europos Sąjungos konfliktų sprendimo ir tarpininkavimo pajėgumą ir imtis aktyvesnio ir efektyvesnio vaidmens didinant konflikto šalių tarpusavio pasitikėjimą, taip pat joms padedant ES finansuojamais pasitikėjimo stiprinimo projektais, kuriais siekiama didinti visuomenės paramą abipusėms nuolaidoms ir taikiam ginčų sprendimui; pabrėžti, kad reikia besąlygiškai sudaryti sąlygas ES atstovams patekti į Kalnų Karabachą ir gretimus okupuotus regionus; raginti, kad ES atliktų didesnį vaidmenį sprendžiant konfliktą Kalnų Karabache, remdama pasitikėjimo stiprinimo priemonių, kuriomis bus suburiamos Armėnijos ir Azerbaidžano bendruomenės ir skleidžiamos visų dalyvaujančių šalių taikos, susitaikymo ir pasitikėjimo idėjos, įgyvendinimą;

r) palankiai vertinti tai, kad ESBO Minsko grupės pirmininkai ir dalyvaujančios šalys įdėjo daug pastangų, kad būtų padaryta pažanga siekiant susitarimo dėl pagrindinių principų, ir paraginti toliau remti jų veiklą; pabrėžti, kad ir Azerbaidžanas, ir Armėnija turėtų imtis atitinkamų priemonių ir užtikrinti, kad būtų visiškai ir laiku įvykdyti visi Minsko grupės priimti sprendimai dėl taikaus Kalnų Karabacho konflikto sprendimo įgyvendinimo ir stiprinimo; apsvarstyti tiesioginį ir aktyvesnį ES dalyvavimą Minsko grupėje;

s) paraginti Armėnijos ir Azerbaidžano vadovus veikti atsakingai, sušvelninti pareiškimus ir susilaikyti nuo kurstančių pareiškimų siekiant sudaryti sąlygas tikram dialogui visais visuomenės lygmenimis, kad visuomenė pripažintų ir visiškai suprastų visa apimančio sprendimo naudą, ir padėti pagrindus veiksmingų pasitikėjimo didinimo priemonių įgyvendinimui;

t) išreikšti susirūpinimą dėl regione dislokuotų karinių pajėgų ir visų pirma dėl didelių Azerbaidžano išlaidų karinėms reikmėms ir atsižvelgiant į tai paraginti valstybes nares sustabdyti ginklų ir šaudmenų tiekimą Azerbaidžanui ir Armėnijai, laikantis 1992 m. vasario mėn. ESBO prašymo, kol abi šalys nesusitars dėl visapusiško sprendimo ir nepasirašys susitarimo;

u) pabrėžti, kad ir toliau reikia daryti viską, kad įgyvendinant Rytų partnerystę būtų atnaujinti draugiški Armėnijos ir Azerbaidžano politiniai ir ekonominiai santykiai ir surastas tvirtas regioninio konflikto sprendimas, kuris būtinas šiai partnerystei plėtoti;

v) pabrėžti, kad šimtai tūkstančių pabėgėlių ir šalies viduje perkeltų asmenų, kurie paliko namus per Kalnų Karabacho karą ar dėl šio karo, lieka perkelti ir nepripažįstamos jų teisės, įskaitant teisę sugrįžti, nuosavybės teises ir teisę į asmens saugumą – šios teisės turėtų būti besąlygiškai gerbiamos ir nedelsiant užtikrintos; paraginti Komisiją ir valstybes nares toliau teikti ir padidinti ES pagalbą ir finansinę paramą Azerbaidžanui sprendžiant perkeltų asmenų problemą;

w) atkreipti dėmesį į poreikį naudoti asociacijos susitarimą kaip priemonę regionų sąveikai ir bendradarbiavimui skatinti; pabrėžti, kad egzistuoja abipusis sustiprinantis ryšys tarp demokratinio pliuralistinio vystymosi ir konfliktų sprendimo, ir užtikrinti, kad į asociacijos susitarimą būtų įtrauktos nuostatos, kuriomis skatinama supaprastinti vizų režimą visiems žmonėms iš Pietų Kaukazo šalių;

x) paaiškinti, kaip rengiamasi išnaudoti didelį įvairių regione įgyvendinamų ES iniciatyvų, visų pirma Rytų kaimynystės ir Juodosios jūros sinergijos, papildomumą;

y) paraginti Turkiją atlikti konstruktyvų vaidmenį sprendžiant Kalnų Karabacho konfliktą ir vykdant savo įsipareigojimus šiame regione;

z) užtikrinti, kad asociacijos susitarimo nuostatas dėl prekybos būtų galima atnaujinti, kad jos atitiktų didelės ir visapusiškos laisvosios prekybos erdvės reikalavimus, kai tik Azerbaidžanas atitiks visas būtinas sąlygas, įskaitant prisijungimą prie PPO ir įsipareigojimų žmogaus teisių srityje vykdymą; siekiant šio tikslo suteikti visą būtiną techninę paramą, reikalingą Azerbaidžanui pasirengti deryboms, ir skatinti patvirtinti būtinas reformas;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

aa) primygtinai raginti Azerbaidžaną pasirašyti ir ratifikuoti Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą;

ab) primygtinai raginti Azerbaidžano valdžios institucijas pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl priešpėstinių minų naudojimo, kaupimo, gamybos ir perdavimo uždraudimo ir dėl jų sunaikinimo ir Konvenciją dėl kasetinių šaudmenų;

ac) užtikrinti sparčią derybų dėl visų režimo palengvinimo ir readmisijos susitarimų eigą, siekiant skatinti žmonių tarpusavio ryšius ir suteikti pirmenybę jaunimo ir studentų judumui; prisidėti prie kovos su neteisėta migracija ir užtikrinti, kad nuostatos dėl prieglobsčio visiškai atitiktų tarptautinius įpareigojimus ir pareigas bei ES standartus, ypač susijusius su žmogaus teisėmis;

ad) pabrėžti, kad itin svarbu kurti ir vystyti stiprų jaunimo sektorių ir atsižvelgiant į tai pritarti įvairioms valstybinėms programoms, pagal kurias siūlomos stipendijos studijoms užsienyje;

ae) primygtinai raginti Azerbaidžaną nekliudyti išduoti vizas trečiųjų šalių armėnų kilmės piliečiams, pageidaujantiems atvykti į Azerbaidžaną, ir panaikinti tarptautinių skambučių į Armėniją draudimą;

af) skatinti platų ES ir Azerbaidžano sektorių bendradarbiavimą; visų pirma paaiškinti reguliavimo konvergencijos naudą ir ją skatinti ir tam teikti reikiamą techninę pagalbą;

ag) primygtinai raginti Azerbaidžano valdžios institucijas paspartinti pagrindinių Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) konvencijų įgyvendinimą;

ah) didinti valstybės lėšų valdymo skaidrumą ir tobulinti viešuosius pirkimus reglamentuojančius teisės aktus, siekiant pastebimai prisidėti prie gero valdymo ir skaidraus sprendimų priėmimo; atsižvelgiant į tai palankiai vertinti Azerbaidžano dalyvavimą įgyvendinant Gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvą, kurios tikslas – užtikrinti didesnį įplaukų, gaunamų už naftą ir dujas, skaidrumą ir stebėti, ar Azerbaidžano vyriausybė laikosi įsipareigojimo atskleisti informaciją apie valstybės finansus pagal teisės aktus, kuriais reglamentuojama teisė gauti informaciją;

ai) imtis būtinų veiksmų į asociacijos susitarimą įtraukti nuostatas, leidžiančias Azerbaidžanui dalyvauti Bendrijos programose ir agentūrose, kurios padėtų skatinti Europos integraciją visais lygmenimis;

aj) pritarti Azerbaidžano valdžios institucijų įgyvendinamoms reformoms teismų sistemos srityje siekiant užtikrinti didesnę teisėjų nepriklausomybę, pagerinti jų atrankos ir skyrimo procedūras, panaikinti teismų korupciją ir priklausymą nuo vykdomosios valdžios įtakos; pripažinti, kad priimti atitinkami įstatymai, įskaitant Advokatūros įstatymą; paraginti atsakingas valdžios institucijas toliau įgyvendinti teisės aktus, kuriais siekiama kovoti su korupcija, ir sutelkti dėmesį į aukšto lygio pareigūnų korupcijos atvejus, taip pat labai pagerinti viešųjų išlaidų ir politinių partijų finansavimo skaidrumą; pabrėžti, kad būtina padidinti teisminių institucijų nepriklausomumą, veiksmingumą ir išteklius; priminti, kad svarbu užtikrinti, jog teismų sistema veiktų be politinio kišimosi; pabrėžti, kad būtina sukaupti įtikinamų rezultatų įdarbinant ir skiriant teisėjus ir valstybės prokurorus pagal vienodus, skaidrius, objektyvius ir visoje šalyje taikomus kriterijus ir parengti patraukimo baudžiamojon atsakomybėn ir nuteisimo atvejų suvestinę, kad būtų galima įvertinti pažangą; paraginti suvienodinti teismų praktiką siekiant užtikrinti nuspėjamą teismų sistemą ir visuomenės pasitikėjimą;

ak) parengti porines programas su ES regionais ir vietos bendruomenėmis, kuriose gyvena plačias autonomijos teises turinčios tautinės mažumos;

al) pabrėžti tvarios ekonomikos, įskaitant didesnį jos įvairinimą, poreikį; skatinti atviresnį ir skaidresnį energetikos sektorių ir užtikrinti, kad jis būtų plėtojamas pagal tarptautinius aplinkos apsaugos standartus; remti atsinaujinančiųjų išteklių energijos rinkos plėtrą; pabrėžti atitinkamų aplinkos apsaugos srities teisės aktų poreikį;

am) pabrėžti, kad ES ir Azerbaidžanui bendradarbiaujant energetikos srityje dideliu mastu įvairinami energijos ištekliai ir jų tiekimo į Europą maršrutai; atsižvelgiant į tai priminti 2011 m. sausio 13 d. Europos Komisijos Pirmininko José Manuelio Barroso ir Azerbaidžano Prezidento Ilhamo Aliyevo Baku pasirašytą bendrą deklaraciją dėl dujų tiekimo kaip svarbų žingsnį įgyvendinant pietinio dujų koridoriaus projektą ir palankiai vertinti Azerbaidžano pastangas skatinant įgyvendinti tokius naujoviškus projektus kaip Baku–Tbilisio–Džeichano ir Baku–Tbilisio–Erzurumo vamzdynai, nes jie svarbūs AGRI projekto įgyvendinimui;

an) pabrėžti išskirtinės Azerbaidžano geografinės padėties, kuri sudaro galimybes tiesioginei ir nepertraukiamai tranzito jungčiai tarp ES ir Vidurinės Azijos šalių, svarbą. palankiai vertinti pastangas plėtoti bendradarbiavimą dėl tranzito Transkaspijos vamzdynu su Kazachstanu ir ištirti galimybes užmegzti tokį bendradarbiavimą su Turkmėnistanu; palankiai vertinti 2011 m. rugsėjo 12 d. pasirašytą Tarybos įgaliojimą sudaryti teisiškai privalomą ES, Azerbaidžano ir Turkmėnistano susitarimą dėl Transkaspijos vamzdyno;

ao) užtikrinti, kad ES dėmesys ir toliau būtų sutelktas į bendradarbiavimo energetikos srityje su Azerbaidžanu plėtojimą ir tvarią ES paramą; teikti techninę pagalbą Azerbaidžano valstybinei alternatyvių ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių agentūrai siekiant padėti Azerbaidžanui įvairinti savo energijos išteklius, skatinti energijos vartojimo efektyvumą ir suderinti šalies tikslus su ES tikslais klimato kaitos srityje;

ap) surasti būdų, kaip skatinti dialogą ir regioninį bendradarbiavimą remiant tokias organizacijas kaip Regioninis aplinkosaugos centras (angl. REC), kai įgyvendinami bendri tarpvalstybiniai projektai, kuriuose dalyvauja Armėnijos, Azerbaidžano ir Gruzijos nevyriausybinės organizacijos, vietos bendruomenės ir suinteresuotosios šalys;

aq) į asociacijos susitarimą įtraukti tvirtą parlamentinį aspektą, kuriuo padedama užtikrinti visapusišką Azerbaidžano parlamento (Milli Mejlis) ir Europos Parlamento dalyvavimą ir pagerinti Euronest parlamentinės asamblėjos darbą;

ar) visapusiškai įtraukti Europos Parlamentą įgyvendinant asociacijos susitarimą ir vykdant jo stebėseną; nustatyti aiškius asociacijos susitarimo įgyvendinimo kriterijus ir numatyti stebėsenos mechanizmus, įskaitant reguliarių ataskaitų teikimą Europos Parlamentui;

as) toliau siūlydamos išsamias institucijų kūrimo programas, suteikti tikslingesnę techninę paramą Azerbaidžanui siekiant užtikrinti, kad jis galėtų įvykdyti derybose dėl asociacijos susitarimo prisiimtus įsipareigojimus ir įsipareigojimus, susijusius su visapusišku šio susitarimo įgyvendinimu;

at) skatinti ES derybų grupę ir toliau bendradarbiauti su Europos Parlamentu ir nuolat teikti dokumentais pagrįstą informaciją apie padarytą pažangą pagal SESV 218 straipsnio 10 dalį, kurioje numatyta, kad Europos Parlamentas turi būti nedelsiant ir išsamiai informuojamas visais procedūros etapais;

au) toliau skatinti labai glaudų bendradarbiavimą su Rytų partnerystės šalimis ir tarp jų, taip pat nuolat informuoti Europos Parlamentą apie pažangą;

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai ir Azerbaidžanui.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Derybos dėl ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo

P7_TA(2012)0128

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai dėl derybų dėl ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo (2011/2315(INI))

(2013/C 258 E/04)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į vykstančias ES ir Armėnijos derybas dėl asociacijos susitarimo,

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 10 d. Tarybos išvadas dėl Armėnijos, kuriose patvirtinti derybų nurodymai,

— atsižvelgdamas į 1999 m. liepos 1 d. įsigaliojusį Armėnijos ir Europos Sąjungos partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą (PBS),

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 27 d. bendrą deklaraciją dėl ES ir Armėnijos judumo partnerystės,

— atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 14 d. patvirtintą Europos kaimynystės politikos (EKP) veiksmų planą ir 2011 m. gegužės 25 d. bendrą komunikatą „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“,

— atsižvelgdamas į bendrą deklaraciją, paskelbtą 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime,

— atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 25 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Rytų partnerystės,

— atsižvelgdamas į bendrą deklaraciją, paskelbtą 2011 m. rugsėjo 29–30 d. Varšuvoje vykusiame Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikime,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 3 d. ES ir Rytų kaimyninių šalių parlamentinės asamblėjos (Euronest) steigiamąjį aktą,

— atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 27 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Pietų Kaukazo,

— atsižvelgdamas į 2008 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl Armėnijos ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl būtinybės parengti ES Pietų Kaukazo strategiją ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. sausio 20 d. rezoliuciją dėl ES Juodosios jūros strategijos ([3]) ir 2008 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl požiūrio į Juodosios jūros regioninę politiką ([4]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. balandžio 7 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros rytų aspekto ([5]) ir 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos peržiūros ([6]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. rugpjūčio 25 d. Tarybos sprendimą 2011/518/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis Pietų Kaukaze ir krizės Gruzijoje klausimais ([7]),

([1]) OL C 66 E, 2009 3 20, p. 67.
([2]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 136.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0025.
([4]) OL C 41 E, 2009 2 19, p. 64.
([5]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0153.
([6]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0576.
([7]) OL L 221 E, 2011 8 27, p. 5.

— atsižvelgdamas į Komisijos pažangos ataskaitą dėl Armėnijos, patvirtintą 2011 m. gegužės 25 d.,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 6 d. surengtą trečiąjį ES ir Armėnijos dialogo žmogaus teisių klausimais ratą,

— atsižvelgdamas į visuotinę amnestiją, kurią 2011 m. gegužės 26 d. patvirtino Armėnijos parlamentas prezidento S. Sargsyano pasiūlymu,

— atsižvelgdamas į deklaraciją, kurią 2008 m. lapkričio 2 d. Maskvoje pasirašė Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentai,

— atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 23 d. Sočyje Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos Federacijos prezidentų pasirašytą bendrą deklaraciją,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 90 straipsnio 4 dalį ir 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7–0079/2012),

A. kadangi Rytų partneryste suteikiami politikos pagrindai dvišaliams santykiams stiprinti sudarant naujus asociacijos susitarimus ir atsižvelgiant į šalies partnerės konkrečią padėtį bei siekiamus tikslus, taip pat į ES strateginį suinteresuotumą šio regiono stabilumu ir demokratijos plėtra;

B. kadangi asociacijos susitarimai yra tinkamas pagrindas tvirčiau plėtoti santykius stiprinant politinę asociaciją, socialinę, ekonominę integraciją bei teisinį derinimą su ES, taip pat plėtoti kultūrinius ryšius;

C. kadangi šiuo atžvilgiu daugiašalis Rytų partnerystės aspektas papildo dvišalį aspektą ir yra nuo jo neatskiriamas, todėl turėtų būti plėtojamas kartu su vykstančiomis asociacijos susitarimų derybomis, kad būtų galima sudaryti sąlygas juos iki galo įgyvendinti ir nustatyti tikro regioninio bendradarbiavimo pagrindą, kaip numatyta pagal principus, kuriais grindžiama Europos kaimynystės politika;

D. kadangi aktyvus Armėnijos įsipareigojimas laikytis bendrųjų vertybių ir principų, įskaitant demokratiją, teisės viršenybę, gerą valdymą ir pagarbą žmogaus teisėms, yra būtinas, kad būtų galima tęsti procesą ir derybos bei tolesnis asociacijos susitarimo įgyvendinimas būtų sėkmingi;

E. kadangi Armėnijos valdžios institucijos ne kartą pareiškė savo pasiryžimą laikytis šių vertybių ir nurodė Armėnijos europinius užmojus; kadangi, vertinant reformų spartą, šie pareiškimai ne visada atitiko tikrovę; kadangi aktyvus Armėnijos dalyvavimas daugiašaliame parlamentiniame bendradarbiavime pagal Euronest sistemą, apimantis keturias temines Rytų partnerystės platformas, yra geras įsipareigojimo laikytis Europos vertybių ir principų, kurių svarba pripažįstama plačiu Armėnijos visuomenės sutarimu, pavyzdys;

F. kadangi neišspręstas Kalnų Karabacho konfliktas kenkia Armėnijos ir Pietų Kaukazo regiono stabilumui ir vystymuisi; kadangi bendrame komunikate „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“ ES pareiškė savo siekį labiau prisidėti sprendžiant Pietų Kaukazo konfliktą remiant esamas derybų formas ir siūlant naujas iniciatyvas aktyviau dalyvauti; kadangi ES specialusis įgaliotinis Pietų Kaukaze turi atlikti svarbų vaidmenį prisidedant prie taikaus konfliktų sprendimo regione;

G. kadangi okupavus trečiajai šaliai priklausančias teritorijas pažeidžiama tarptautinė teisė ir prieštaraujama pagrindiniams Europos kaimynystės politikos principams, todėl kyla pavojus visam Rytų partnerystės projektui;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

H. kadangi gaunama didelį nerimą keliančių pranešimų apie neteisėtą Armėnijos karinių pajėgų veiklą okupuotose Azerbaidžano teritorijose, būtent reguliarius karinius manevrus, karinės ginkluotės bei personalo atnaujinimą ir gynybinių ešelonų išdėstymą į gilumą;

I. kadangi tinkamas artėjančių parlamento rinkimų, kurie turi įvykti 2012 m. gegužės 6 d., surengimas pagal tarptautinius ir Europos standartus bus labai svarbus ES ir Armėnijos santykių plėtojimui ir kadangi rinkimai turi būti surengti pagal naująjį Armėnijos rinkimų įstatymą;

J. kadangi derybos dėl ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo vyko tinkamu tempu ir suteikė paskatą vidaus reformai;

1. teikia šias rekomendacijas Tarybai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai; institucijos turėtų:

a) užtikrinti, kad asociacijos susitarimas būtų išsamus ir pažangus pagrindas ateityje plėtoti santykius su Armėnija, toks, kuriuo stiprinama politinė asociacija, ekonominė konvergencija ir teisinis derinimas;

b) užtikrinti, kad ES ir Armėnijos asociacijos susitarimo sudarymas, remiantis 2010 m. gegužės 20 d. Parlamento rezoliucijoje dėl būtinybės parengti ES Pietų Kaukazo strategiją pateiktais reikalavimais ir visais ESBO Minsko grupės pagrindiniais principais, įtvirtintais 2009 m. liepos 10 d. paskelbtais „Aquila“ bendrame pareiškime, būtų susietas su esmine pažanga siekiant išspręsti Kalnų Karabacho konfliktą, įskaitant, pavyzdžiui, pasitikėjimo stiprinimo priemones, kaip antai bendrą demilitarizavimą, snaiperių atitraukimą iš kontaktinės linijos, Armėnijos pajėgų atitraukimą iš visų Kalnų Karabachą supančių okupuotų Azerbaidžano teritorijų ir laipsnišką šių teritorijų grąžinimą kontroliuoti Azerbaidžanui, taip pat aktyvias incidentų prevencijos priemones ir paliaubų pažeidimo kontaktinėje linijoje tyrimus, visų šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių teisę grįžti į savo gimtąsias vietas bei namus ir tarptautinio saugumo garantijas, kurios apimtų tikrą daugiašalę taikos palaikymo operaciją, siekiant sudaryti tinkamas sutartas sąlygas būsimam teisiškai privalomam valios išreiškimui dėl galutinio Kalnų Karabacho statuso;

c) pabrėžti didžiulę demokratinių, skaidrių, laisvų, sąžiningų ir konkurencingų rinkimų svarbą, kurie ne tik sklandžiai vyktų rinkimų dieną 2012 m. gegužės mėn., bet kuriais taip pat būtų užtikrinama įvairovė, politinio diskurso bei žodžio laisvė, vienodos visų politinių jėgų galimybės naudotis pagrindine transliuojamąja žiniasklaida ir susirinkimų bei judėjimo laisvė per visą procesą iki rinkimų ir po jų; pabrėžia, kad reikėtų suteikti ES delegacijai Armėnijoje reikiamus išteklius siekiant padidinti ES indėlį gerinant rinkimų procesų kokybę; gerai įvertinti naujo Armėnijos rinkimų įstatymo, kuris atitinka tarptautinius įsipareigojimus ir rekomendacijas, priėmimą;

d) pabrėžti, kad labai svarbu iki galo atlikti skaidrų, nepriklausomą ir nešališką 2008 m. kovo 1 d. įvykių tyrimą, įskaitant nepriklausomą policijos intervencijos išvaikant demonstraciją tyrimą;

e) pripažinti Armėnijos europinius siekius ir laikyti juos vertingu svertu bei būtinu katalizatoriumi įgyvendinant reformas ir siekiant visuomenės pritarimo šioms reformoms, kuriomis siekiama stiprinti Armėnijos įsipareigojimą dėl bendrų vertybių ir teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir gero valdymo;

f) įtraukti į asociacijos susitarimą aukščiausius tarptautinius ir Europos standartus atspindinčias sąlygas ir kriterijus dėl žmogaus teisių apsaugos ir rėmimo, kuo labiau išnaudojant Europos Tarybos ir ESBO struktūras ir vykstantį ES ir Armėnijos dialogą žmogaus teisių klausimais;

g) asociacijos susitarime pabrėžti, kad svarbu užtikrinti galimybę naudotis pagrindinėmis laisvėmis, įskaitant susirinkimų ir asociacijų laisvę, pilietinės visuomenės vystymąsi, teisės viršenybę, nuolatinę kovą su korupcija, užtikrinant rinkos konkurencingumą, ir žiniasklaidos nepriklausomumą;

h) raginti Armėnijos valdžios institucijas priimti kovos su diskriminacija teisės aktus, kuriais visose srityse draudžiama diskriminacija dėl lytinės orientacijos ir lytinės tapatybės;

i) raginti Armėnijos valdžios institucijas naujomis pastangomis tęsti šalyje teisinę reformą;

j) raginti Armėnijos valdžios institucijas toliau stiprinti žmogaus teisių gynėjo tarnybą, visų pirma jam teikiant papildomus finansinius bei žmogiškuosius išteklius ir remiant naujai įsteigtus regioninius biurus; užtikrinti, kad parama tokioms institucijoms, kaip žmogaus teisių gynėjo tarnyba, būtų proporcingai derinama su parama pilietinės visuomenės organizacijoms;

k) ypač pabrėžti teismų nepriklausomumo, skaidrių viešųjų pirkimų procedūrų, politikos atskyrimo nuo verslo ir būtinybės išardyti oligarchines ekonomikos struktūras, patikimų teismo procesų, kuriais užtikrinamas teisingas bylos nagrinėjimas ir visų piliečių teisė kreiptis į teismą, saugios tiriamosios žurnalistikos aplinkos ir galimybės naudotis informacija, nepriklausoma bei socialine žiniasklaida ir visų formų kankinimo bei blogo elgesio sulaikymo centruose nutraukimo svarbą; raginti Armėnijos vyriausybę visomis pastangomis siekti ir toliau laikytis ES geriausiosios patirties ir rekomendacijų šiose srityse;

l) pabrėžti svarbą, kurią Europos Komisija teikia korupcijos Rytų partnerystės šalyse prevencijai ir kovai su ja, ypač atsižvelgdamos į 2011 m. gruodžio 13 ir 14 d. 3135-ojo Tarybos posėdžio išvadas dėl Rytų partnerystės bendradarbiavimo teisingumo ir vidaus reikalų srityje;

m) pabrėžti ryšį tarp teisėsaugos institucijų reformos šalyse partnerėse ir priemonių, skirtų kovai su finansiniais nusikaltimais, korupcija, pinigų plovimu bei terorizmo finansavimu;

n) pabrėžti būtinybę kovoti su teisėsaugos institucijų pareigūnų ir policijos nebaudžiamumu, be kita ko, užtikrinant išsamų kankinimo ir teisių pažeidimų įkalinimo įstaigose ir uždarose institucijose tyrimą;

o) užtikrinti, kad Armėnijos pilietinė visuomenė ir nevyriausybinės organizacijos būtų reguliariai ir nuolat konsultuojamos per visą asociacijos susitarimo derybų procesą ir kad prireikus būtų atkreipiamas dėmesys ir atsižvelgiama į jų rekomendacijas;

p) užtikrinti, kad asociacijos susitarimas atitiktų tarptautinės teisės principus, ypač apibrėžtus JT chartijoje, Helsinkio baigiamajame akte ir ESBO sistemoje, o būtent jėgos nenaudojimo, teritorinio vientisumo ir apsisprendimo teisės principus;

q) visoms šalims priminti, kad negali būti alternatyvos taikiam Kalnų Karabacho konflikto sprendimui; pabrėžiti, kad bet koks grasinimas naudoti jėgą kenkia bendroms tarptautinės bendruomenės pastangoms;

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

r) raginti Armėniją ir Azerbaidžaną imtis pasitikėjimo stiprinimo priemonių palei fronto linijas, įskaitant snaiperių atitraukimą iš kontaktinės linijos (pagal ESBO rekomendacijas), visos artilerijos atitraukimą ir naudojimo nutraukimą, smarkų ESBO stebėtojų skaičiaus padidinimą kaip laikinąją priemonę tol, kol įgyvendinant taikos susitarimą bus dislokuotos JT įgaliotos daugiašalės taikos palaikymo pajėgos; raginti Armėniją nustoti siuntus tarnauti Kalnų Karabache reguliariosios kariuomenės šauktinius;

s) stiprinti Europos Sąjungos konfliktų sprendimo ir tarpininkavimo pajėgumą, be kita ko, didindamos paramą Minsko grupės pastangoms ir siūlydamos imtis aktyvesnio ir tvirtesnio vaidmens remiant pasitikėjimo kūrimo priemonių įgyvendinimą ir didinant konflikto šalių tarpusavio pasitikėjimą, be kitų priemonių skatindamos intensyvesnį derybų procesą ir joms padėdamos ES finansuojamais pasitikėjimo stiprinimo projektais, kuriais siekiama didinti visuomenės paramą abipusėms nuolaidoms ir taikiam ginčų sprendimui, taip pat teikdamos paramą humanitarinėms programoms konflikto paveiktose zonose, ypač minų šalinimo veiklai;

t) raginti, kad ES atliktų svarbesnį vaidmenį sprendžiant konfliktą Kalnų Karabache, remdama pasitikėjimo stiprinimo priemonių, kuriomis bus suburiamos Armėnijos ir Azerbaidžano bendruomenės ir skleidžiamos visų šalių taikos, susitaikymo ir pasitikėjimo idėjos, įgyvendinimą; pabrėžti, kad Armėnija ir Azerbaidžanas turėtų imtis tinkamų priemonių siekdami užtikrinti, kad bet koks Minsko grupėje priimamas sprendimas siekiant įtvirtinti taikų Kalnų Karabacho konflikto išsprendimą būtų įvykdytas visapusiškai ir laiku; pabrėžti, kad reikia suteikti ES atstovams besąlygišką galimybę patekti į Kalnų Karabachą ir aplinkinius okupuotus regionus;

u) apsvarstyti ES dalyvavimą ESBO Minsko grupėje siekiant padidinti ES aktyvumą sprendžiant Armėnijos ir Azerbaidžano konfliktą;

v) stiprinti Europos Sąjungos konfliktų sprendimo pajėgumą Pietų Kaukaze, be kita ko, remiant Minsko grupės pastangas ir šalinant kliūtis pasitikėjimo stiprinimo priemonėms įgyvendinti, kaip sutarė Azerbaidžano ir Armėnijos prezidentai; pabrėžti būtinybę kuo greičiau taikiai išspręsti Armėnijos ir Azerbaidžano konfliktą remiantis tarptautinės teisės principais ir šioje sistemoje patvirtintais sprendimais bei dokumentais;

w) raginti visus konflikto išorės subjektus parodyti gerą valią ir prisidėti prie skubaus ir taikaus šio konflikto sprendimo;

x) raginti ir Azerbaidžano lyderius elgtis atsakingai, sušvelninti pareiškimus ir susilaikyti nuo nesantaiką kurstančių deklaracijų, kad būtų galima sudaryti sąlygas tikram dialogui visais visuomenės lygmenimis ir veiksmingų pasitikėjimo stiprinimo priemonių pagrindą;

y) išreikšti susirūpinimą dėl karinio potencialo regione didinimo, ypač dėl didelių Armėnijos karinių išlaidų, dėl kurių mažiau išteklių skiriama svarbesniems klausimams, pvz., skurdo mažinimui, socialinei apsaugai ir ekonominei plėtrai, ir raginti valstybes nares, laikantis 1992 m. vasario mėn. ESBO prašymo, nutraukti ginklų ir amunicijos tiekimą Azerbaidžanui ir Armėnijai iki tol, kol bus sutarta dėl visapusiško sprendimo ir jį pasirašys abi šalys;

z) šiuo atžvilgiu pažymėti, kad reikia ištirti pranešimus apie Armėnijos valdžios institucijų vykdomą gyvenviečių statybos politiką siekiant padidinti armėnų skaičių okupuotose Kalnų Karabacho teritorijose;

aa) pabrėžti, kad svarbu ratifikuoti protokolus, kuriuos pasirašė Armėnija ir Turkija 2009 m. Ciuriche, ir dėti daugiau pastangų skatinant santykių normalizavimą bei toliau atverti sienas be jokių išankstinių sąlygų; palankiai vertinti sprendimą pradėti derybas dėl tvirtos ir visapusiškos laisvosios prekybos erdvės (DCFTA), šiuo atžvilgiu pabrėžti, kad nepriimtina nuolat uždaryta siena tarp šalių, siekiančių ES narystės arba asociacijos su ja, ir raginti pakeisti šią padėtį;

ab) raginti Armėniją stengtis suderinti Iranui taikomą politiką su ES požiūriu į šią šalį;

ac) pabrėžti būtinybę asociacijos susitarimą naudoti kaip priemonę regioninei sąveikai ir bendradarbiavimui skatinti; pabrėžti viena kitą stiprinančias sąsajas tarp demokratinės pliuralistinės plėtros ir konfliktų sprendimo; ypač pabrėžti sąsajų transporto ir energetikos srityje kūrimo svarbą; raginti visas šalis visapusiškai dalyvauti daugiašaliame Rytų partnerystės bendradarbiavimo procese nesusiejant jo su konfliktais;

ad) ieškoti būdų skatinti dialogą ir regioninį bendradarbiavimą remdamos tokias organizacijas, kaip Regiono aplinkos apsaugos centras (RAAC), įgyvendindamos bendrus tarpvalstybinius projektus, į kuriuos įtraukiamos Armėnijos, Azerbaidžano ir Gruzijos NVO, vietos bendruomenės ir suinteresuotieji subjektai;

ae) raginti Armėniją nedelsiant ratifikuoti Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutą ir taip žengti būtiną žingsnį siekiant suderinti nacionalinės teisės aktus su tarptautiniais Europos Sąjungos šalių pripažintais teisminiais susitarimais;

af) raginti Armėnijos valdžios institucijas pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl priešpėstinių minų naudojimo, kaupimo, gamybos ir perdavimo uždraudimo ir dėl jų sunaikinimo ir Konvenciją dėl kasetinių šaudmenų;

ag) pabrėžti judumo svarbą remiant Europos integraciją; derybose dėl vizų išdavimo supaprastinimo ir readmisijos susitarimų jaunimo ir mokslininkų judumą laikyti prioritetu; raginti Armėniją gerinti nacionalinės teisės aktus, kuriais reglamentuojamas aukštasis mokslas, ypatingą dėmesį skiriant mokslo laipsnių sinchronizavimo procedūroms ir teisiniam studentų stažuočių reglamentavimui atsižvelgiant į Bolonijos procesą; užtikrinti, kad nuostatos dėl prieglobsčio visiškai atitiktų tarptautines prievoles bei įsipareigojimus ir ES standartus;

ah) užtikrinti skaidrų viešųjų finansų valdymą ir viešųjų pirkimų teisės aktų gerinimą siekdamos užtikrinti gerą valdymą ir skaidrų sprendimų priėmimo procesą;

ai) skatinti visapusišką ES ir Armėnijos sektorių bendradarbiavimą; ypač gerai išaiškinti reguliavimo konvergencijos naudą ir nuolat ją skatinti šioje srityje ir šiuo tikslu teikti reikiamą finansinę bei techninę pagalbą;

aj) palankiai vertinti ES geriausios patirties ir ES rekomendacijų taikymą Armėnijoje rengiant nacionalinius darbo planus teisingumo, laisvės ir saugumo srityje, ypač pabrėžti apčiuopiamus rezultatus migracijos sektoriuje, pasiektus pasirašius bendrą deklaraciją dėl judumo partnerystės;

ak) imtis reikiamų veiksmų į asociacijos susitarimą įtraukti nuostatas, pagal kurias Armėnija galėtų dalyvauti Bendrijos programose ir agentūrose, kurios yra pagrindinė Europos integracijos rėmimo visais lygmenimis priemonė;

al) pabrėžti tvarios ekonomikos būtinybę, drauge remiant atsinaujinančiuosius energijos išteklius ir energijos vartojimo efektyvumą pagal ES kovos su klimato kaita tikslus; užtikrinti, kad energetikos sektoriaus plėtra būtų vykdoma pagal ES aplinkos apsaugos standartus ir laikantis JT konvencijos dėl poveikio aplinkai vertinimo tarpvalstybiniame kontekste (Espo konvencija);

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

am) pakartoti reikalavimą iki 2016 m. nutraukti Mecamoro branduolinės elektrinės eksploatavimą, nes jos negalima modernizuoti taip, kad atitiktų dabartinius pripažintus tarptautiniu lygmeniu sutartus standartus;

an) suteikti reikiamą techninę paramą, kad būtų galima skubiai pradėti derybas dėl visų asociacijos susitarimo aspektų, užtikrinti, kad būtų nuosekliai tęsiamos neseniai pradėtos derybos dėl tvirtos ir visapusiškos laisvosios prekybos erdvės (DCFTA);

ao) įtraukti į asociacijos susitarimą stiprų parlamentinį aspektą, kuriuo numatomas visapusiškas Armėnijos Nacionalinės Asamblėjos ir Europos Parlamento įtraukimas į susitarimo įgyvendinimą ir įgyvendinimo stebėseną; techniškai ir finansiškai padėti Armėnijos parlamentui visapusiškai plėtoti savo konstitucines funkcijas, įstaigas ir tarnybas, įskaitant pilnaverčių nuolatinių komitetų įsteigimą ir geresnį bendravimą su pilietine visuomene; reguliariai teikti Europos Parlamentui informaciją apie esamą derybų proceso padėtį;

ap) įtraukti į asociacijos susitarimą aiškius jo įgyvendinimo kriterijus ir numatyti stebėsenos priemones, įskaitant reguliarių ataskaitų Europos Parlamentui teikimą;

aq) suteikti tikslingesnę finansinę ir techninę paramą Armėnijai siekiant užtikrinti, kad ši galėtų įvykdyti savo įsipareigojimus, prisiimtus derybose dėl asociacijos susitarimo, ir iki galo juos įgyvendinti, toliau teikdama išsamias institucijų kūrimo programas, taip pat tokiose srityse, kaip valstybės tarnyba ir teismų sistemos reforma;

ar) raginti Armėnijos valdžios institucijas visapusiškai pasinaudoti aukšto lygio ES patariamosios grupės kompetencija derybose ir įgyvendinimo procese, taip pat visapusiškai informuoti ES patarėjus apie integruoto sienų valdymo pagal Rytų partnerystę pavyzdinės iniciatyvos grupės veiklą; apsvarstyti galimybę teikti tokią paramą visiems Rytų partneriams;

as) pripažinti Armėnijos plataus užmojo reformos darbotvarkę pagal Rytų partnerystę ir teikti tinkamą paramą pagal principą „daugiau už daugiau“, atsižvelgdamos į reformų spartą ir vertindamos demokratijos ir žmogaus teisių rodiklius;

at) remiantis bendru komunikatu „Naujas požiūris į kintančią kaimynystę“, padidinti ES paramą Armėnijos pilietinės visuomenės organizacijoms, kad jos galėtų vykdyti reformų ir įsipareigojimų vidaus stebėseną, taip pat užtikrinti, kad vyriausybė tinkamiau atsiskaitytų už šias reformas ir įsipareigojimus;

au) skatinti ES derybų grupę toliau sėkmingai bendradarbiauti su Europos Parlamentu ir, kaip numatyta SESV 218 straipsnio 10 dalyje, nuolat teikti jam grįžtamąją informaciją, pagrįstą dokumentais apie padarytą pažangą, kad Europos Parlamentas nedelsiant ir išsamiai būtų informuojamas visais proceso etapais;

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją su Europos Parlamento rekomendacijomis Tarybai, Komisijai, Europos išorės veiksmų tarnybai ir Armėnijai.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Žuvys kaip visuotinė gėrybė

P7_TA(2012)0129

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl žuvų kaip visuotinės gėrybės

(2013/C 258 E/05)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) 117 straipsnį, kuriame teigiama, kad „visos valstybės turi pareigą (…) vienašališkai imtis (…) priemonių, kurių reikia išsaugoti atviros jūros gyvuosius išteklius, arba bendradarbiauti su kitomis valstybėmis imantis tokių priemonių kartu“,

— atsižvelgdamas į 1993 m. susitarimą skatinti žvejų laivus atviroje jūroje laikytis tarptautinių išsaugojimo ir valdymo priemonių ir 1995 m. Maisto ir žemės ūkio organizacijos atsakingos žuvininkystės kodeksą,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,

A. kadangi vidutinis žuvies suvartojimas pasaulyje pasiekė rekordinį 17 kg vienam asmeniui per metus lygį ir kadangi žuviena yra daugiau nei 15 % baltymų poreikio šaltinis daugiau nei 3 mlrd. žmonių;

B. kadangi pasaulinis žuvininkystės tvarumas yra būtina žuvų išteklių apsaugos ir ateities kartų galimybės naudotis šiais neįkainojamais jūros ištekliais sąlyga ir kadangi žvejybos teisės koncentracija privačiame sektoriuje sukelia itin neigiamų padarinių;

C. kadangi yra būtinybė imtis veiksmų pasauliniu lygiu, siekiant apsaugoti šiuos išteklius ir užtikrinti, kad jie būtų laikomi visuotine gėrybe, tuo pačiu užtikrinant atitinkamos kolektyvinės naudos teisingą paskirstymą;

1. ragina Komisiją skatinti norminamojo pobūdžio veiksmus dėl žuvų kaip visuotinės gėrybės svarbos ES ir valstybių narių lygiu, įgyvendinti būtinas priemones siekiant apsaugoti jūros išteklius, užtikrinti galimybę naudotis šiais ištekliais bei tvarų jų naudojimą koordinuojant veiksmus tarptautiniu mastu, ir vykdyti informavimo kampaniją ES piliečiams;

2. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su jį pasirašiusiųjų pavardėmis [1] Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.

[1] Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2012 m. balandžio 18 d. posėdžio protokolo 1 priede (P7_PV(2012)04-18(ANN1)).

Dauno sindromu sergantys vaikai

P7_TA(2012)0130

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento pareiškimas dėl Dauno sindromu sergančių vaikų

(2013/C 258 E/06)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnį,

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

A. kadangi apskaičiuota, jog tikimybė, kad vaikas gims su Dauno sindromu, yra 1 iš 600–1 000;

B. kadangi Dauno sindromas yra viena dažniausiai pasitaikančių genetinių mokymosi sutrikimų priežasčių;

C. kadangi įgimtos anomalijos yra viena pagrindinių kūdikių mirtingumo ir ilgalaikės negalios priežasčių ir Dauno sindromu sergantys vaikai dažnai kenčia nuo daugybės įgimtų sutrikimų, iš kurių dažniausias – širdies ligos;

D. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 26 straipsnyje teigiama: „Sąjunga pripažįsta ir gerbia neįgaliųjų asmenų teisę naudotis priemonėmis, užtikrinančiomis jų nepriklausomumą, socialinį bei profesinį integravimą ir dalyvavimą bendruomenės gyvenime“;

E. kadangi ES ratifikavo JT neįgaliųjų teisių konvenciją, kurioje išdėstyti visuotiniai minimalūs standartai, pagal kuriuos ginamos ir užtikrinamos įvairios pilietinės, politinės, socialinės ir ekonominės teisės;

1. ragina Komisiją, Tarybą ir valstybes nares:

— prisidėti prie Dauno sindromu sergančių vaikų socialinės įtraukties, vykdant sąmoningumą didinančias kampanijas nacionaliniu ir Europos lygiu;

— skatinti visai Europai svarbius šios ligos gydymo mokslinius tyrimus;

— parengti Europos masto strategiją, pagal kurią būtų ginamos Dauno sindromu sergančių vaikų teisės ES;

2. paveda Pirmininkui perduoti šį pareiškimą kartu su pasirašiusiųjų pavardėmis [1] Komisijai, Tarybai ir atitinkamoms nacionalinės valdžios institucijoms.

---

[1] Pasirašiusiųjų sąrašas paskelbtas 2012 m. balandžio 18 d. posėdžio protokolo 2 priede (P7_PV(2012)04-18(ANN2)).

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

Raginimas imtis konkrečių veiksmų, kovojant su mokesčių klastojimu ir mokesčių vengimu

P7_TA(2012)0137

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl raginimo konkrečiais būdais kovoti su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu (2012/2599(RSP))

(2013/C 258 E/07)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 1 ir 2 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 4 d. Komisijai pateiktą klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, Nr. B7-0635/2011 dėl Vokietijos ir Jungtinės Karalystės susitarimų mokesčių srityje su Šveicarija suderinamumo su ES Taupymo pajamų apmokestinimo direktyva,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo mėn. EBPO tyrimą „Mišraus neatitikimo priemonės. Mokesčių politika ir atitikties klausimai“,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 21 d. Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto priimtą pranešimą dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (A7–0080/2012),

— atsižvelgdamas į savo 2012 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo apie mokesčius ([1]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 dalį,

A. kadangi nustatyta, jog dėl mokesčių slėpimo ir mokesčių vengimo ES valstybių narių vyriausybės į biudžetą nesurenka didžiulės pajamų sumos;

B. kadangi nesurinkus pajamų didėja valstybių narių deficitas ir skolos ir mažėja lėšų valstybės investicijoms, ekonomikos augimui ir užimtumui skatinti;

C. kadangi dėl mokesčių slėpimo ir vengimo masto mažėja piliečių pasitikėjimas mokesčių rinkimo sąžiningumu ir teisėtumu;

D. kadangi reikia iš esmės tobulinti viešai prieinamą informaciją apie mokesčių vengimą ir slėpimą kiekvienoje valstybėje narėje;

E. kadangi valstybės narės apskritai turėtų stengtis nepradėti dvišalių derybų su ne ES šalimis ir, jei, nepaisant to, jos manys, jog būtina sudaryti tokį dvišalį susitarimą, jos turėtų nedelsdamos apie tai informuoti Komisiją, kad jokiais būdais nebūtų pažeisti ES teisės aktai;

F. kadangi pagalbos programose dalyvaujančios šalys, pagerinusios mokesčių surinkimą ir panaikinusios lengvatas pagal ES trejeto pasiūlymus, patyrė, kaip jų didžiosios įmonės palieka jas siekdamos gauti naudos iš kitų šalių siūlomų mokestinių lengvatų;

G. kadangi reikia priimti ES taisykles, pagal kurias būtų užkirstas kelias tokioms konkurencijos mokesčių srityje formoms, kurios trukdo atitinkamoms šalims įgyvendinti ekonomikos gaivinimo strategijas;

1. teigiamai vertina 2012 m. kovo 1 ir 2 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, kuriose valstybės narės raginamos prireikus peržiūrėti savo mokesčių sistemas, kad jos taptų veiksmingesnės ir efektyvesnės, kad būtų panaikintos nepagrįstos išimtys, išplėsta mokesčio bazė, mažinamas darbo jėgos apmokestinimas, gerinamas mokesčių surinkimo efektyvumas ir sprendžiama mokesčių slėpimo problema, skubiai suaktyvinti kovą su mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu, taip pat susijusiais su trečiosiomis šalimis, ir iki 2012 m. pateikti ataskaitas;

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2012)0030.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

2. ragina Komisiją skubiai spręsti klausimus, kilusius peržiūrint ES Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvą, ir skubiai susitarti su Šveicarija ir atitinkamomis valstybėmis narėmis;

3. pabrėžia, jog reikia pradėti visuotinai taikyti automatinį keitimąsi informacija ir išplėsti Taupymo pajamų apmokestinimo direktyvos taikymo sritį, kad būtų veiksmingai panaikinta banko paslapties praktika;

4. dar kartą tvirtina, jog reikia skirti dėmesį svarbiam bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės vaidmeniui kovojant su mokestiniu sukčiavimu;

5. mano, kad bendrovių registrų ir patikos fondų registrų reguliavimo ir jų skaidrumo stiprinimas yra svarbi kovos su mokesčių vengimu sąlyga;

6. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymus dėl reikalavimo teikti atskiras kiekvienos šalies ataskaitas įtraukimo į Apskaitos ir Skaidrumo direktyvas; primena, kad reikalavimas tarpvalstybinėms bendrovėms teikti atskiras kiekvienos šalies ataskaitas yra itin svarbus siekiant nustatyti pelno mokesčių vengimo atvejus;

7. ragina persvarstyti Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą ir Palūkanų ir autorinio atlyginimo direktyvą siekiant panaikinti mokesčių slėpimą naudojant mišrias finansines priemones ES;

8. ragina Komisiją nustatyti sritis, kuriose siekiant sumažinti mokestinį sukčiavimą gali būti atlikti ES teisės aktų ir administracinio valstybių narių bendradarbiavimo patobulinimai;

9. ragina valstybes nares užtikrinti sklandų jų mokesčių sistemų bendradarbiavimą ir koordinavimą siekiant užkirsti kelią netyčiniam neapmokestinimui, mokesčių vengimui ir mokestiniam sukčiavimui;

10. ragina valstybes nares skirti tinkamų išteklių nacionalinėms tarnyboms, įgaliotoms kovoti su mokestiniu sukčiavimu;

11. ragina valstybes nares vadovaujantis SESV 65 straipsniu ir glaudžiai bendradarbiaujant su Komisija kartu su ECB imtis priemonių, kad būtų užkirstas kelias nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimams, ypač apmokestinimo srityje; pažymi, kad tai itin svarbu dėl valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų euro zonoje arba kurioms tokie sunkumai gresia;

12. pabrėžia, jog svarbu visoje ES įgyvendinti naujas ir pažangias kovos su PVM sukčiavimu strategijas;

13. ragina valstybes nares peržiūrėti šiuo metu galiojančius dvišalius valstybių narių susitarimus ir dvišalius valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus ir nustatyti, kiek jie prisideda prie mokesčių vengimo ir tam tikrose valstybėse narėse trukdo užtikrinti veiksmingą apmokestinimą šalyje, kurioje gaunamos pajamos;

14. ragina Komisiją pateikti ataskaitą apie galimybę Europos Sąjungai koordinuoti dvišalių valstybių narių susitarimų pakeitimus siekiant užtikrinti, kad tie susitarimai atitiktų Europos Vadovų Tarybos tikslus ir tokiu būdu būtų dar labiau apsunkintas mokesčių vengimas;

15. primena savo reikalavimą užtikrinti didesnį skaidrumą ir griežtesnę kontrolę siekiant, kad nebūtų naudojamasi mokesčių rojais, kurie priklauso bendradarbiauti atsisakančioms užsienio jurisdikcijoms, kuriuose netaikomi jokie mokesčiai arba taikomi minimalūs mokesčiai, kurie su užsienio mokesčių institucijomis nesidalija informacija ir kurių teisės aktų, teisinės ar administracinės nuostatos nėra pakankamai skaidrios, arba kuriuos nustatė Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija arba Finansinių veiksmų darbo grupė;

16. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimas

P7_TA(2012)0139

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo (2011/2294(INI))

(2013/C 258 E/08)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 165 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 ir 3 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2011 m. rugsėjo 20 d. Komisijos komunikatą „Europos aukštojo mokslo sistemų modernizavimo darbotvarkė. Ekonomikos augimo ir užimtumo rėmimas“ (COM(2011)0567) ir prie jo pridėtą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą dėl naujausių pokyčių Europos aukštojo mokslo sistemose (SEC(2011)1063),

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500),

— atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 6 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ pavyzdinė iniciatyva „Inovacijų sąjunga“ (COM(2010)0546),

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 15 d. Komisijos komunikatą „Judus jaunimas“ – iniciatyva išlaisvinti jaunimo potencialą, kad Europos Sąjungos ekonomikos augimas būtų pažangus, tvarus ir integracinis“ (COM(2010)0477),

— atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 10 d. Komisijos komunikatą „Universitetų modernizavimo plano įgyvendinimo rezultatai: švietimas, moksliniai tyrimai ir naujovės“ (COM(2006)0208),

— atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 28 d. Tarybos išvadas dėl aukštojo mokslo modernizavimo ([1]),

— atsižvelgdamas į 2011 birželio 28 d. Tarybos rekomendaciją dėl besimokančio jaunimo judumo skatinimo ([2]),

— atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 14 d. Tarybos išvadas dėl švietimo ir mokymo vaidmens įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ([3]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos išvadas dėl švietimo ir mokymo socialinio aspekto ([4]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos išvadas dėl aukštojo mokslo internacionalizavimo ([5]),

([1]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/en/educ/126375.pdf.
([2]) OL C 199, 2011 7 7, p. 1.
([3]) OL C 70, 2011 3 4, p. 1.
([4]) OL C 135, 2010 5 26, p. 2.
([5]) OL C 135, 2010 5 26, p. 12.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje strateginės programos („ET 2020“) ([1]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas, ypač į jų dalį „Nauja Europos darbo vietų kūrimo ir ekonomikos augimo strategija“ ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 26 d. rezoliuciją dėl naujų įgūdžių ir darbo vietų darbotvarkės ([3]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 12 d. rezoliuciją „Judus jaunimas: Europos švietimo ir mokymo sistemų tobulinimo pagrindas“ ([4]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl ES jaunimo strategijos „Investicijų ir galimybių suteikimas“ ([5]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl žmonių su negalia judumo ir įtraukties ir 2010–2020 m. Europos strategijos dėl negalios ([6]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl ES strategijos dėl romų įtraukties ([7]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 20 d. rezoliuciją dėl universitetų ir įmonių dialogo. Naujoji Europos universitetų modernizavimo partnerystė ([8]),

— atsižvelgdamas į savo 2008 m. rugsėjo 23 d. rezoliuciją dėl Bolonijos proceso ir studentų judumo ([9]),

— atsižvelgdamas į savo 2012 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl Europos institucijų įnašo į Bolonijos proceso konsolidaciją ir pažangą ([10]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Kultūros ir švietimo komiteto pranešimą ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonę (A7–0057/2012),

A. kadangi ekonomikos krizė ir jos padariniai, susiję su griežtų taupymo priemonių taikymu bei biudžeto mažinimu, demografiniai pokyčiai, sparti technologijų raida ir atsirandantis naujų įgūdžių poreikis meta rimtus iššūkius Europos aukštojo mokslo sistemoms ir verčia jas imtis esminių reformų, kuriomis neturi būti daroma žala švietimo kokybei;

B. kadangi žiniomis grindžiamoje visuomenėje ateitis priklauso nuo išsilavinimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų;

C. kadangi reikia remti žmones, kurie iš naujo apgalvoja savo karjerą ir turi gerinti bei atnaujinti savo įgūdžius ir žinias sparčiau nei bet kada anksčiau siekiant duoti atsaką darbo rinkos iššūkiams ir atsižvelgiant į tai, kad profesinio mokymo programos, kurias galima ir reikėtų suderinti Europos lygmeniu, skiriasi nuo humanitarinių mokslų studijų bei tyrimų: jie ir toliau turi būti organizuojami iš esmės laisvai bei savarankiškai, atsižvelgiant į Europos Sąjungos valstybių narių istorinius bei kultūrinius skirtumus ir į skirtingą dėstymą universitetinėse institucijose bei konkrečią jų misiją;

([1]) OL C 119, 2009 5 28, p. 2.
([2]) http://ec.europa.eu/eu2020/pdf/council_conclusion_17_june_en.pdf.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0466.
([4]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0230.
([5]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 21.
([6]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0453.
([7]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0092.
([8]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 95.
([9]) OL C 8 E, 2010 1 14, p. 18.
([10]) Priimti tekstai, P7_TA(2012)0072.

D. kadangi strategijoje „Europa 2020“ numatyta, kad iki 2020 m. Europoje 40 proc. 30-34 metų žmonių turėtų įgyti aukštąjį išsilavinimą ar baigti jam lygiavertes studijas, atsižvelgiant į tai, kad tokios kvalifikacijos bus reikalaujama 35 proc. visų darbo vietų; tačiau 2010 m. tokį išsilavinimą buvo įgiję tik 26 proc. visos ES darbo jėgos;

E. kadangi daugiau nei 21 proc. jaunimo ES neturi darbo;

F. kadangi 2010 m. ES 16,5 proc. jaunuolių nei mokėsi, nei dirbo;

G. kadangi 2010 m. ES tretinį mokslą baigusių asmenų nedarbo lygis buvo 5,4 proc., palyginti su daugiau nei 15 proc. įgijusių tik pagrindinį išsilavinimą; tačiau kadangi daugelyje valstybių dauguma aukštąjį mokslą baigusių diplomuotų specialistų turi vis ilgiau laukti, kol randa stabilų darbą,

H. kadangi daugiau kaip 60 proc. universitetus baigusių asmenų yra moterys, bet daugumą aukštų pareigų universitetuose (pvz., mokslų daktarų ar profesorių vietų) vis dar užima vyrai;

I. kadangi moterys vadovauja tik 13 proc. aukštojo mokslo sektoriaus institucijų, o personalui vadovauja tik 9 proc. universitetų, todėl moterų įtaka priimant sprendimus mokslinių tyrimų srityje gerokai mažesnė;

J. kadangi 75 iš 200 geriausių pasaulio universitetų yra ES valstybėse narėse,

K. kadangi tik 200 iš 4 000 Europos aukštojo mokslo institucijų patenka tarp 500 geriausių pasaulyje;

L. kadangi universitetai yra svarbus Europos turtas, kuriam beveik tūkstantis metų, ir kadangi jie svarbūs visuomenės pažangai ne tik dėl savo indėlio ekonomikai, o jų raida neturėtų priklausyti vien nuo prisitaikymo prie ekonominių poreikių, susijusių su dabartine ekonomikos organizavimo tvarka;

M. kadangi reikėtų remti vienodas galimybes visiems jaunuoliams įgyti aukštąjį išsilavinimą ir mokytis;

N. kadangi universitetai skatina asmens savarankiškumą bei kūrybiškumą ir labai daug prisideda prie tinkamo žinių naudojimo, todėl valstybės narės turi imtis visų veiksmų, kad kuo daugiau žmonių galėtų siekti aukštojo mokslo visiškai nediskriminuojami, visų pirma, socialiniu, ekonominiu, kultūriniu, rasiniu ar politiniu pagrindu;

O. kadangi išsilavinimas, o ypač aukštasis mokslas ir tretinis mokslas, lemia nuostatų ir vertybių, kurios yra pilietinės visuomenės pagrindas, ugdymą;

P. kadangi visų valstybių narių teisės aktuose aukštasis mokslas laikomas svarbiausia priemone kuriant Europos piliečių ateitį;

Q. kadangi už švietimą atsakingos valstybės narės ir kadangi būtina užtikrinti aukštojo mokslo institucijų finansinę paramą, visų pirma, skiriant pakankamas viešąsias dotacijas;

R. kadangi Europos aukštojo mokslo erdvės (EHEA) kūrimas – svarbus uždavinys, kurį įgyvendinant būtų galima prisidėti prie Europos integracijos nepažeidžiant įvairių ES valstybių švietimo sistemų įvairovės ir vykdant su visuomene susijusius aukštojo mokslo uždavinius;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

S. kadangi siekdama stiprinti šią erdvę Europos Sąjunga turi atlikti svarbų vaidmenį remdama valstybių narių veiksmus ir jų bendradarbiavimą šioje srityje;

Kintantis aukštojo mokslo institucijų vaidmuo

1. ragina aukštojo mokslo institucijas mokymąsi visą gyvenimą (taip pat numatant ekonominę pagalbą ir įvairias studijų programas) integruoti į savo mokymo programas ir prisitaikyti prie studentijos, kuriai priklauso suaugusieji, vyresnio amžiaus žmonės, netradiciniai besimokantieji ir dieninių studijų studentai, turintys ir dirbti, ir studijuoti, taip pat neįgalieji, dėl to ragina aukštojo mokslo institucijas įgyvendinti programas, kurių tikslas būtų šalinti atsirandančias kliūtis ir trukdžius;

2. ragina aukštojo mokslo institucijas atsižvelgti į tų specialistų, kurie, besimokydami visą gyvenimą, turi nuolat atnaujinti ir plėtoti savo įgūdžius, poreikius ir organizuoti bei tobulinti visoms socialinėms grupėms prieinamus kvalifikacijos kėlimo kursus, artimai bendradarbiauti su darbdaviais ir rengti kursus, kurie atitiktų darbo rinkos poreikius ir kurie sudarytų galimybę darbo neturintiems asmenims vėl mokytis;

3. ragina universitetinio mokymo institucijas išsaugoti mokymo ir tiriamosios veiklos savarankiškumą, rengiant specialias studijų programas, kurios atitiktų įgūdžius lavinti norinčių specialistų poreikius;

4. pakartoja, kad aukštasis mokslas gali paskatinti socialinę įtrauktį, aukštesnės socialinės padėties siekimą ir socialinį judumą; atsižvelgdamas į subsidiarumo principą ragina valstybes nares, regionų ir vietos valdžios institucijas ir aukštojo mokslo institucijas dėti daugiau pastangų, kartu rengiant tinkamas finansinės paramos programas, plėtojant vienodas galimybes mokytis visiems, nuo pat mažens iki aukštojo mokslo, nediskriminuojamiems dėl lyties, tautybės, kalbos, religijos, negalios ar socialinio sluoksnio, pripažįstant daugiakultūriškumą bei daugiakalbystę, įskaitant gestų kalbas, pagrindinėmis ES vertybėmis, kurias reikia puoselėti;

5. ragina valstybes nares daugiau dėmesio skirti aukštajam mokslui ir institucijoms, kurios paslaugas teikia tradicinėms tautinėms, etninėms ar kalbinėms mažumos, ypač daug dėmesio skiriant nykstančioms kultūroms ir kalboms, ir jas remti;

6. ragina aukštojo mokslo institucijas skatinti studentus dalyvauti sporto veikloje;

7. pabrėžia papildomą valstybinių, privačių ir religinių aukštojo mokslo institucijų vaidmenį visoje Europoje;

8. pabrėžia demokratinių vertybių puoselėjimo svarbą, atkreipdamas dėmesį į tvirtų žinių apie Europos integraciją įgijimo ir buvusių totalitarinių Europos režimų, kaip bendros istorijos, supratimo svarbą;

9. pabrėžia, kad reikia taip pat tęsti tradicinį švietimą vadovaujantis akademiniais principais, ir negalima leisti, jog švietimo sistema būtų visiškai priklausoma nuo darbo rinkos, nes turi būti ugdomos studentų etinės ir moralinės vertybės kartu rūpinantis mokslo pažanga;

10. ragina valstybes nares bei aukštojo mokslo institucijas sukurti bendrą sistemą – taisykles, atsakomybę, politinius ir švietimo tikslus bei profesinio mokymo ir mokslinių tyrimų prioritetus –, joje remti geriausią patirtį ir stengtis spręsti ryšių visuomenės keliamus uždavinius;

11. pabrėžia, kad mokslo darbuotojai ir studentai, taip pat jų organizacijos ir asociacijos turi prisidėti prie aukštojo mokslo institucijų modernizavimo; pabrėžia, kad už išskirtinius rezultatus mokslinių tyrimų plačiąja prasme ir mokymo bei mokslo srityje reikėtų apdovanoti, nepamirštant ir tų aukštojo mokslo institucijų – pavyzdžiui, humanitarinių studijų fakultetų – kurios neprivalo laikytis vertinimo ir našumo kriterijų, taikytinų tik rinkos ekonomikoje reikalingiems įgūdžiams;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Informacija apie aukštojo mokslo institucijas

12. pabrėžia, kad aukštojo mokslo kokybė ir aktualumas yra svarbi Europos intelektinio kapitalo visapusiško panaudojimo sąlyga;

13. ragina nustatyti aiškius ir vienodus kriterijus, kad būtų galima parengti europinius aukštojo mokslo institucijų vertinimus, kurie padėtų būsimiems studentams sąmoningai pasirinkti mokymo instituciją ir suteiktų kompleksinės informacijos apie ją;

14. pritaria Komisijos iniciatyvai bendradarbiaujant su visomis institucijomis, studentais ir kitais suinteresuotaisiais asmenimis imtis priemonės, padėsiančios daugeliu aspektų įvertinti aukštojo mokslo institucijas pagal įvairius kriterijus, pvz., ilgas aukštojo mokslo teikimo tradicijas, dėstymo kokybę, paramą studentams (stipendijas, konsultavimą, būstą ir kt.), fizinį ir informacijos bei ryšių prieinamumą, veiklą regionuose ir žinių perkėlimą; tačiau nepritaria tam, kad aukštojo mokslo institucijos būtų vertinamos pagal nevienodus veiklos rodiklius, kai nebūtų atsižvelgiama į mokymo programų bei švietimo sistemų įvairovę ir kalbų įvairovę Europos universitetuose;

15. kartu pabrėžia, kad ši priemonė neturėtų būti susijusi vien tik su įprastų reitingų lentelių sudarymu ir kad vertinimo rezultatuose turėtų būti tinkamai atsižvelgta į konkrečias tų institucijų aplinkybes;

16. siūlo apsvarstyti galimybę nustatyti suvienodintą sistemą akademinių standartų laikymuisi valstybinėse ir privačiose aukštojo mokslo institucijose stebėti ir vertinti;

Aukštojo mokslo sistemos finansavimas

17. pabrėžia, kad aukštasis mokslas yra viešoji gėrybė, kuria puoselėjama kultūra, įvairovė, demokratinės vertybės ir asmeninis vystymasis, o studentai ruošiami tapti aktyviais piliečiais, kurie rems Europos sanglaudą;

18. dar kartą primygtinai ragina valstybes nares siekti tikslo į švietimą investuoti 2 proc. BVP;

19. atkreipia dėmesį į tai, kad aukštojo mokslo sistemos atnaujinimui labai svarbus privatus ir viešasis finansavimas; pabrėžia, kad esminė priemonė siekiant įveikti dabartinę ekonomikos krizę yra investavimas į aukštąjį mokslą Europoje; ragina valstybes nares ir aukštojo mokslo institucijas plėtoti šių institucijų stipendijų ir finansavimo programas ir kurti naujoviškus finansavimo mechanizmus, kuriais būtų galima prisidėti prie efektyvesnės aukštojo mokslo institucijų veiklos, siekiant papildyti viešąjį investavimą nedidinant naštos namų ūkiams ir padaryti, kad aukštasis mokslas būtų prieinamas visiems; apgailestauja, kad keliose valstybėse narėse švietimo biudžetai labai sumažinti ir kad nuolat didėja mokesčiai už mokslą, todėl labai daugėja studentų, kurių padėtis nestabili;

20. ragina Europos Sąjungos 2014–2020 m. biudžete numatyti iš Europos regioninės plėtros fondo ir Europos socialinio fondo skiriamas išlaidas aukštajam mokslui, susijusias su investicijomis į mokymo institucijų infrastruktūros plėtrą, ir investicijas mokymo institucijų personalui;

Perėjimas į darbo rinką baigus aukštąjį mokslą

21. ragina aukštojo mokslo institucijas prisitaikyti prie naujų iššūkių kuriant naujų krypčių studijas, kuriose būtų atsižvelgiama į darbo rinkos poreikius, atsižvelgiant į mokslo ir technologijos plėtrą bei išlaikant reikiamą teorinių žinių ir praktinių gebėjimų santykį;

22. ragina skatinti geriausią patirtį, kuria remdamosi aukštojo mokslo institucijos, įtraukdamos studentus, stiprina mokymą ir mokslinius tyrimus visose srityse ir padeda įgyti kitų svarbių įgūdžių, reikalingų profesinei veiklai, kad palengvintų aukštąjį mokslą baigusio jaunimo perėjimą į darbo rinką;

23. ragina aukštąsias mokyklas sudaryti ir profesinio tęstinio mokymo galimybes, ir teikti atitinkamus studijų pasiūlymus abitūros neturintiems dirbantiesiems, taip siekiant sukurti papildomą potencialą reikiamam aukštąjį išsilavinimą įgijusių asmenų skaičiui pasiekti;

24. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl kokybiškos stažuočių sistemos ir atkreipia dėmesį į sėkmingą „Erasmus“ stažuočių programą, kuria studentams suteikiama galimybė įgyti darbo patirties užsienyje, ir reikalauja, kad ši veikla būtų tęsiama kaip nauja programa ir sutvirtinta teikiant pakankamą finansavimą;

25. ragina aukštojo mokslo institucijas ir institucijas, atsakingas už mokslo sektorių regioniniu, nacionaliniu ir Europos lygmenimis, stebėti darbo rinkos paklausos pokyčių tendencijas, kad būtų tinkamiau atsižvelgta į būsimus poreikius sudarant lavinimo galimybes;

26. pabrėžia, kad norint nustatyti, kaip aukštasis mokslas tenkina darbo rinkos poreikius, reikia stebėti visą absolventų profesinį kelią; todėl teigiamai vertina Komisijos įsipareigojimą padaryti tokius duomenis labiau prieinamais, visų pirma siekiant suteikti studentams reikalingą informaciją, kuri padėtų jiems pasirinkti studijų kryptį, o aukštojo mokslo ir mokslinių tyrimų institucijoms – sudaryti ir po to plėtoti bendrojo išsilavinimo dalykų studijų ir specialiųjų profesinių įgūdžių ugdymo visą gyvenimą programas, nuolat palaikant dialogą ne tik su žinių gamyboje dalyvaujančiais subjektais, bet ir su visuomene bei valstybe;

27. primygtinai ragina valstybes nares rinkti ir skelbti statistinius duomenis apie įvairių aukštojo mokslo laipsnių ir įsidarbinimo galimybių sąsają;

28. ragina kurti tarptautinį duomenų banką, panašų į „AlmaLaurea“, kuriuo naudodamiesi absolventai atsirinktų tinkamas darbo, profesinio mokymo, studijų ir tiriamosios veiklos galimybes, teikiant studijų stipendijas ir studijų paskolas panaikinti ekonomines kliūtis iš esmės užtikrinant studentų lygybę, ir taip skatinti judumą ir įgūdžių bei darbo vietų pritaikomumą; primena, kad tinkama komunikacija atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant lengvą tokios informacijos prieinamumą studentams, absolventams, nedirbantiems, darbo ieškantiems asmenims ir darbdaviams;

29. jaunimo garantijų programas laiko vertinga priemone, kuria sudaromos palankios sąlygos baigus aukštąjį mokslą pradėti dirbti, ir ragina valstybes nares šias programas įtraukti į savo nacionalines pereinamojo laikotarpio strategijas;

30. primena svarbų struktūrinių fondų vaidmenį, kurį šiuo atžvilgiu jie gali atlikti; palankiai vertina komunikate „Jaunimo galimybių iniciatyva“ (COM(2011)0933) pateiktą įsipareigojimą visiškai panaudoti turimus išteklius ir ragina aukštojo mokslo institucijas ir vietos valdžios institucijas pasinaudoti šia galimybe siekiant didinti paramą ir teikti daugiau konsultacijų į darbo rinką įsitraukiantiems studentams;

Lyčių pusiausvyra aukštajame moksle

31. pažymi, kad Europos švietimo sistemose šiandien vis dar esama lyčių nelygybės, nors beveik visose šalyse įgyvendinama kovos su ja politika, kad tokia padėtis daro įtaką mokymosi rezultatams ir studijų programų bei profesijų pasirinkimui ir neigiamą poveikį ekonomikos augimui bei gerovei;

32. nurodo, kad daugelis profesines ir vidurines mokyklas lankančių moterų vis dar renkasi tradicinius lyčių vaidmenis atspindinčias specialybes; dėl to pažymi, kad siekiant kovoti su vis dar gajais stereotipais būtinas geresnis profesinis orientavimas;

33. primena, kad dėl to, jog moterų aukštojo mokslo kvalifikacija nepakankamai paklausi, jos daug dažniau dirba darbus, kuriems jų kvalifikacija per aukšta ir už kuriuos joms mokamas per mažas užmokestis, taigi galiausiai moterys ima dirbti nenuolatinį darbą arba tampa bedarbėmis, dėl to savo karjeros pradžioje darbo rinkoje patenka į nepalankią padėtį, skatinančią suktis nelygybės darbo užmokesčio srityje rate;

34. primena, kad visose valstybėse narėse vis dar imamasi mažai iniciatyvų siekiant informuoti apie lyčių lygybę ir remti ją švietimo srityje; siūlo dėstytojams rengti specialius mokymus vyrų ir moterų lygybės tema;

35. atkreipia dėmesį į tai, kad vyrų ir moterų dalijimasis buities ir šeimos pareigomis yra vyrų ir moterų lygybės užtikrinimo ir būtina pažangos šioje srityje sąlyga; ragina universitetus ir aukštojo mokslo institucijas pripažinti, kad besimokančios moterys gali turėti specialių papildomų pareigų, nesusijusių su mokslu, pavyzdžiui, rūpintis mažais vaikais ar vyresnio amžiaus giminaičiais; pabrėžia, kad universitetai turi teikti tėvams, ypač motinoms, pakankamai aukštos kokybės, įperkamų ir prieinamų vaikų priežiūros paslaugų, įskaitant bendruomenių centrus, taip suteikdami daugiau galimybių vienodomis sąlygomis studijuoti ir dalyvauti mokslinių tyrimų veikloje; taip pat ragina diegti įvairesnius studijų modulius, pavyzdžiui, studijų ne visą darbo dieną ir nuotolinio mokymosi modulius, ir atsižvelgdamas į tai primena valstybėms narėms ir ES institucijoms, kad jos turėtų didinti mokymuisi visą gyvenimą skiriamą finansinę paramą, siekdamos sudaryti galimybes studentėms tęsti studijas, vėl įsitraukti į darbo rinką ir suderinti profesinius bei asmeninius įsipareigojimus;

Bendradarbiaujančios aukštojo mokslo institucijos

36. ragina aukštojo mokslo institucijas intensyviau bendradarbiauti su savo regionais ir, siekiant sustiprinti regioninę plėtrą, imtis bendros veiklos su regionų valdžios institucijomis, vietos tarybomis, viešosiomis įstaigomis, nevyriausybinėmis organizacijomis bei mažosiomis ir vidutinėmis įmonėmis; atkreipia dėmesį į tai, kad taip būtų sustiprinami aukštųjų mokyklų ir darbdavių mainai;

37. ragina valstybes nares ir jų centrinės bei regioninės valdžios institucijas į tarpvalstybinį bendradarbiavimą įtraukti aukštojo mokslo institucijas ir jas remti;

38. ragina valstybes nares sustiprinti žinių trikampio (švietimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų) sąsają, kuri yra pagrindinis ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo aspektas;

39. pažymi, kad aukštojo mokslo mokymo programų ir mokslinių tyrimų programų parengimas turėtų išlikti universitetų užduotis, kurią jie atliktų atsižvelgdami į darbo rinkos poreikius, susijusius su įsidarbinimo galimybėmis;

40. teigiamai vertina Komisijos paramą žinių sąjungoms ir sektorių įgūdžių sąjungoms, kuriose aukštojo mokslo institucijos ir įmonės informacija keičiasi kurdamos mokymo programas, skirtas spręsti įgūdžių stokos problemoms; ragina įmones ir verslininkus, įskaitant mažąsias ir vidutines įmones, aktyviai plėtoti partnerystę su aukštojo mokslo institucijomis studentams ir dėstytojams suteikiant galimybę vykti į aukštos kokybės stažuotes ir pasinaudojant bendraisiais kitose srityse pritaikomais dėstytojų įgūdžiais; tačiau pakartoja, kad universitetinės institucijos kuria kultūrinį turinį, kuris apima ne tik į įgūdžius, bet ir bendrąsias žinias, susijusias su intelektiniu tikrovės patyrimu ir bendrosiomis žmonijos vertybėmis;

41. ragina įsipareigoti kurti lankstesnius ir naujoviškesnius mokymo ir mokymosi metodus, pagal kuriuos daugiausia dėmesio visada būtų skiriama studentų poreikiams;

42. pažymi, kad būtina plėtoti tarpvalstybinį aukštojo mokslo institucijų ir įmonių bendradarbiavimą studentų būsimos profesinės veiklos siekimo programų srityje, nurodant konkrečias plėtros, lūkesčių ir iššūkių, su kuriais jie susidurs darbo rinkoje, kryptis;

43. pabrėžia, kad reikia kurti mechanizmus ir valdymo strategijas, skirtus palengvinti naujoviškų idėjų ir mokslinių tyrimų rezultatų perkėlimą į visuomenę ir verslą ir sudaryti visuomenei bei įmonėms galimybę prisidėti prie aukštojo mokslo sprendžiant dabartinių ir ateities įgūdžių ir naujovių poreikio klausimus, atsižvelgiant į viso pasaulio geriausią patirtį; nurodo, kad yra pavojus, jog esant tokiam ryšiui geresnes finansavimo galimybes įgytų inovacijas ir technologijas kuriančios tyrimų ir mokslo institucijos ir nukentėtų labiau su humanitariniais mokslais susijusios švietimo institucijos;

44. dar kartą patvirtina demokratinio valdymo, kaip pagrindinio būdo siekiant užtikrinti akademinę laisvę ir skatinti visus subjektus aktyviai dalyvauti aukštojo mokslo institucijų veikloje, svarbą;

45. pabrėžia, kad bendradarbiaujant reikia užtikrinti skaidrumą, vienodą teisių ir pareigų paskirstymą bendradarbiaujantiems partneriams ir aukštosioms mokykloms, taip pat darnų atstovaujamumo principą, siekiant užtikrinti nepriklausomą ir akademiniais principais pagrįsta autonomišką aukštųjų mokyklų kaip viešosios gėrybės veiklos organizavimą ir plėtrą;

46. kartu pabrėžia, kad vykdant bet kokius bendradarbiavimo projektus reikia laikytis aukštųjų mokyklų, jų darbuotojų ir studentų demokratijos ir savivaldos principo ir jį išlaikyti;

47. todėl mano, kad aukštosios mokyklos ir joms priklausančios institucijos turi viešai teikti informaciją apie bendradarbiavimo sutartis su trečiaisiais asmenimis;

48. pabrėžia aukštojo mokslo institucijų bendradarbiavimo su nevyriausybinėmis organizacijomis ir Europos savanorių tarnybomis svarbą skatinant studentų pilietines nuostatas ir aktyvų jų dalyvavimą darbe, skirtame nevyriausybiniam sektoriui;

49. pabrėžia sporto svarbą švietimo procese; ragina valstybes nares remti ir skatinti studentus užsiimti sportu ir didinti paramą mėgėjų sporto programoms;

50. nurodo, kad aukštojo mokslo institucijų ir jų partnerių versle ir visuomenėje bendradarbiavimo mastas ir intensyvumas skirtingose valstybėse narėse, institucijose ir mokslo srityse labai skiriasi;

51. pabrėžia, kad reikia nuolat investuoti siekiant išlaikyti švietimo, kultūros, mokslinių tyrimų ir inovacijų sąsają; pabrėžia, kad svarbu ir toliau palaikyti ir plėsti Europos inovacijos ir technologijos institutą bei jo žinių ir inovacijų bendrijas;

52. pabrėžia kultūros ir aukštojo mokslo svarbą ir ragina specialius humanitariniams mokslams taikomus kriterijus įtraukti diegiant inovacijas ir atliekant mokslinius tyrimus;

53. pabrėžia, kad reikia įtraukti aukštojo mokslo institucijas ir teikti paramą studentų iniciatyvoms bei pagalbą koordinuojant šiuos veiksmus su kitomis aukštojo mokslo institucijomis, įmonėmis ir vietos valdžios institucijomis iš įvairių valstybių narių;

Abipusis kvalifikacijų pripažinimas

54. pripažįsta didelę ir turtingą aukštojo mokslo institucijų Europoje įvairovę; ragina valstybes nares ir šias institucijas kurti aiškius, integruotus būdus, kuriais naudodamiesi besimokantieji galėtų lengviau pereiti nuo kitų išsilavinimo rūšių prie aukštojo mokslo, o mokydamiesi rinktis skirtingas kryptis ir institucijų rūšis;

55. tačiau pabrėžia, kad būtina išsaugoti mokymo galimybių ir programų, švietimo sistemų, pedagoginių metodų ir universitetų sistemų įvairovę ES; taigi laikosi nuomonės, kad būtina nacionaliniu mastu parengti kvalifikacijų sistemas ir tuo pačiu skatinti visose valstybėse narėse abipusiškai pripažinti diplomus ir kvalifikacijas;

56. primygtinai ragina visas ES valstybes įgyvendinti nacionalines kvalifikacijų sistemas, susijusias su EHEA kvalifikacijų sistema, ir plėtoti bei finansiškai remti tarpusavio pripažinimo principą;

57. atkreipia dėmesį į tai, kad studentų judumas, visų pirma jų studijos kitose aukštosiose mokyklose pagal ERASMUS programą, padeda keistis gerąja patirtimi, taigi skatina aukštojo mokslo modernizavimą; todėl pažymi, kad būtina, jog pagrindinėje aukštojoje mokykloje būtų pripažinta kvalifikacija, įgyta studijuojant kitose aukštosiose mokyklose;

58. remia Komisijos pasiūlymą gerinti studijų užsienyje pripažinimą, stiprinant Europos kreditų perkėlimo ir kaupimo sistemą (ECTS); prašo ES ir valstybių narių dėti daugiau pastangų siekiant veiksmingesnio pripažinimo ir geresnio koordinavimo, taip pat studijų baigimo dokumentų srityje;

Judumo skatinimas Europos aukštojo mokslo erdvėje ir už jo ribų

59. pakartoja, kad aukštasis mokslas yra bendra Europos viešoji gėrybė ir kad valstybės narės, regioninės ir vietos valdžios institucijos ir ES prisiima bendrą atsakomybę plėsdamos ir stiprindamos Europos aukštojo mokslo erdvę (EHEA), Europos mokslinių tyrimų erdvę (EMTE) ir Bolonijos procesą;

60. pabrėžia, kad didesnis valstybių narių koordinavimas aukštojo mokslo srityje (taip pat teikiant tvirtą finansinę ir politinę paramą sprendimams dėl bendrųjų pagrindinių mokymo programų ir aiškiai apibrėžiant mokymosi rezultatus) yra išankstinė sąlyga siekiant su galimybe įsidarbinti ir augimu Europoje susijusių tikslų; ragina valstybes nares stiprinti savo atitinkamų ministerijų bendradarbiavimą siekiant atnaujinti dabartines mokymo programas, kad jos tenkintų darbo rinkos poreikius;

61. atkreipia dėmesį į būtinybę bendradarbiauti EHEA ir EMTE, kaip priemonę universitetų mokslinių tyrimų programoms gamtos ir humanitarinių mokslų srityse remti;

62. reikalauja didinti EHEA ir EMTE patrauklumą studentams ir tyrėjams iš viso pasaulio ir stiprinti bendradarbiavimą švietimo ir judumo darbuotojų bei studentų lygiu klausimais su ES nepriklausančiomis šalimis, ypač tomis šalimis, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika (EKP), arba turinčioms tiesiogines sienas su ES, siekiant paversti EHEA makroregioniniu ir pasauliniu profesinio mokymo ir žinių centru, ypač keičiantis profesinio mokymo programomis;

63. prašo Komisijos pasiūlyti sukurti Europos ir Viduržemio jūros regionui skirtas „Erasmus“ ir „Leonardo da Vinci“ programas, kurių tikslas būtų skatinti tarptautinį studentų judumą abiejose Viduržemio jūros pakrantėse;

64. ragina leisti judumo, mainų, tyrimų ir praktikos programose dalyvauti studentams iš valstybių, dalyvaujančių Rytų partnerystės programoje;

65. primena, kad svarbus ir studentų, ir dėstytojų judumas, ir šiuo atžvilgiu ragina Komisiją daryti pažangą ES vizų kodekso klausimu;

66. primena tikslą, pagal kurį iki 2020 m. 20 proc. Europos absolventų turėtų būti judūs, ir pabrėžia kalbų, kaip būtinos sąlygos didėjančiam judumui EHEA ir įsidarbinimo galimybėms, svarbą;

67. palaiko kalbų ir gestų kalbos mokymo, įskaitant vietos ir regioninių kalbų mokymo ir vystymo, stiprinimą EHEA kaip išankstinę tikros daugiakultūriškumu ir daugiakalbyste grindžiamos ES pilietybės plėtros sąlygą;

68. pabrėžia, kad kiekvienos valstybės narės aukštojo mokslo sistemai svarbu užtikrinti aukštą dėstymo kokybės lygį, kad studentų judumo galimybių augimas nesutaptų su vadinamojo protų nutekėjimo reiškinio sustiprėjimu, nes kai kuriose ES šalyse jis jau tapo tikra socialine problema;

69. nurodo, kad nuolatinius vakarų ir vidurio rytų Europos aukštojo mokslo sistemų skirtumus privaloma spręsti taikant tikros integracijos priemones ir to siekiant skatinti ir remti tarpvalstybinį aukštojo mokslo institucijų bendradarbiavimą; taigi ragina Komisiją parengti strategiją ir profesinį bei finansinį šių regioninių skirtumų mažinimo veiksmų planą;

70. ragina valstybes nares, ES ir Europos aukštojo mokslo sistemas įvertinti galimybę skatinti į studijų ciklą įtraukti privalomo mokymosi kitos valstybės narės universitete laikotarpį;

71. pakartoja principą, kad paskolų programos negali pakeisti stipendijų sistemų, taikomų siekiant suteikti daugiau galimybių visiems studentams įgyti išsilavinimą, neatsižvelgiant į jų socialinį sluoksnį;

72. prašo Komisijos labiau paaiškinti pasiūlymą sukurti finansinę priemonę, skirtą padėti studentams gauti finansavimą magistrantūros studijoms ne savo buveinės valstybėje narėje, neatsižvelgiant į šių studentų socialinį sluoksnį ir finansines galimybes; reikalauja, kad visose valstybėse narėse būtų suteikta galimybė sąžiningai ir skaidriai gauti informaciją apie sistemą;

73. pritaria Komisijos pasiūlymui kitoje daugiametėje finansinėje programoje didinti ES biudžeto dalį, skirtą švietimui, mokymui, moksliniams tyrimams ir jaunimui, ir taip prisidėti prie valstybių narių veiksmų atsižvelgiant į tai, kad investicijos į švietimą, mokymą ir mokslinius tyrimus yra svarbiausia priemonė siekiant strategijos „Europa 2020“ tikslų ir pažangaus, tvaraus ir integracinio Europos augimo;

*

* *

74. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Konkurencinga skaitmeninė bendroji rinka. E. valdžia kaip pradininkė

P7_TA(2012)0140

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl konkurencingos skaitmeninės bendrosios rinkos. E. valdžia kaip pradininkė (2011/2178(INI))

(2013/C 258 E/09)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Bendrijos *acquis* vidaus rinkos ir informacinės visuomenės srityje,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos skaitmeninė darbotvarkė“ (COM(2010)0245),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl naujos Europos skaitmeninės darbotvarkės: „2015.eu“ ([1]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl elektroninės prekybos vidaus rinkos kūrimo užbaigimo ([2]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. gegužės 31 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Europos skaitmeninės darbotvarkės,

— atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl strategijos „Europa 2020“, įskaitant skaitmeninę darbotvarkę (7 punktas),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 23 d. Komisijos paskelbtą dokumentą „Standartais grindžiamų informacinių ir ryšių technologijų (IRT) viešųjų pirkimų vadovas. Gerosios patirties elementai“,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos naudojimasis elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo privalumais“ (COM(2010)0712),

— atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 922/2009/EB dėl Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimų (ISA) ([3]),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2011–2015 m. Europos e. valdžios veiksmų planas. IRT naudojimas siekiant pažangios, darnios ir novatoriškos valdžios“ (COM(2010)0743),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos viešųjų paslaugų sąveikumo užtikrinimas – Europos viešųjų paslaugų Europos sąveikumo strategija (1 priedas) ir Europos viešųjų paslaugų Europos sąveikumo sistema (2 priedas)“ (COM(2010)0744),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „i2010 e. vyriausybės veiksmų planas: e. vyriausybės plėtros spartinimas Europoje visų labui“ (COM(2006)0173),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti. Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“ (COM(2011)0206),

— atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 31 d. Komisijos komunikatą dėl ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros apsaugos „Visuotinio kibernetinio saugumo užtikrinimas. Laimėjimai ir tolesni veiksmai“ (COM(2011)0163),

— atsižvelgdamas į 2009 m. kovo 30 d. Komisijos komunikatą dėl ypatingos svarbos informacinės infrastruktūros apsaugos „Europos apsauga nuo didelio masto kibernetinių antpuolių ir veiklos sutrukdymo – geresnė parengtis, didesnis saugumas ir atsparumas“(COM(2009)0149),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio mėn. paskelbtą Komisijos Atvirųjų duomenų paketą, kurį sudaro: Komisijos komunikatas „Atvirieji duomenys. Inovacijų, augimo ir skaidrios valdysenos variklis“, Komisijos pasiūlymas dėl direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/98/EB dėl viešojo sektoriaus informacijos pakartotinio naudojimo (COM(2011)0877) ir 2011 m. gruodžio 12 d. Komisijos sprendimas 2011/833/ES dėl pakartotinio Komisijos dokumentų naudojimo,

([1]) OL C 81 E, 2011 3 15, p. 45.
([2]) OL C 50 E, 2012 2 21, p. 1.
([3]) OL L 260, 2009 10 3, p. 20.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į 2011 m. Komisijos atliktą tyrimą (*Vickery* tyrimas) dėl viešojo sektoriaus informacijos ekonominio poveikio,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl bendrosios Europos pirkimo–pardavimo sutarčių teisės (COM(2011)0635),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Nuosekli pasitikėjimo e. prekybos ir internetinių paslaugų skaitmenine bendrąja rinka kūrimo sistema“ (COM(2011)0942),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Žalioji knyga. Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“ (COM(2011)0941),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 22 d. paskelbtą Europos skaitmeninės darbotvarkės 2011 m. metinę pažangos ataskaitą,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos skaitmeninio konkurencingumo ataskaita. Pagrindiniai i2010 strategijos pasiekimai 2005–2009 m.“ (COM(2009)0390),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl plačiajuosčio ryšio Europoje. Investavimas į skaitmeninių technologijų skatinamą augimą ([1]),

— atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 30 d. paskelbtą tyrimą „Socialinis IRT poveikis“ (SMART 2007/0068),

— atsižvelgdamas į 2010 m. sausio mėn. paskelbtą Ekonominio IRT poveikio ataskaitą (SMART 2007/0020),

— atsižvelgdamas į Komisijai parengtą ataskaitą „i2010 e. vyriausybės veiksmų planas. Pažangos ataskaita“ (SMART 2008/0042), paskelbtą 2009 m. lapkričio mėn.,

— atsižvelgdamas į Tarybai pirmininkavusios Švedijos 2009 m. lapkričio 10 d. išvadas, patvirtintas Visbio konferencijoje, dėl galimybių padaryti poveikį 2015 m. e. Sąjungai,

— atsižvelgdamas į Tarybai pirmininkavusios Švedijos 2009 m. rugsėjo mėn. paskelbtą pranešimą „Ekologiška žinių visuomenė. Europos būsimos žinių visuomenės IRT politikos darbotvarkė iki 2015 m.“,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 5 d. paskelbtą Komisijos ataskaitą „Nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugos. Viešų konsultacijų ataskaita“,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „E. parašo ir e. atpažinties veiksmų planas, skirtas tarpvalstybinių viešųjų paslaugų teikimui bendrojoje rinkoje palengvinti“ (COM(2008)0798),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje ([2]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A7–0083/2012),

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0322.
([2]) OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

A. kadangi informacinės ir ryšių technologijos (IRT) daro didelį tiesioginį ir netiesioginį poveikį politiniam, ekonominiam, socialiniam, kultūriniam ir kasdieniam ES piliečių gyvenimui; kadangi konkurencinga skaitmeninė bendroji rinka, kurioje būtų panaikinamos visos tarpvalstybinių e. paslaugų teikimo kliūtys ir nebūtų iškreiptos konkurencijos, ES piliečiams būtų labai naudinga;

B. kadangi e. valdžia apima visas technologijas ir bet kokį duomenų naudojimą informaciniais bei orientaciniais tikslais ir administraciniams veiksmams vykdyti e. erdvėje;

C. kadangi IRT sektoriuje tiesiogiai sukuriama 5 proc. ES BVP, kurio rinkos vertė – 660 mlrd. EUR per metus, tačiau IRT indėlis į bendrą produktyvumo augimą yra kur kas didesnis (tiesioginis IRT sektoriaus indėlis – 20 proc., IRT investicijų – 30 proc.);

D. kadangi elektroninių sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklės nevienodos ir vis dar plačiai nesinaudojama šių taisyklių teikiama nauda;

E. kadangi IRT gali daug padėti įgyvendinant strategiją „Europa 2020“, ypač užimtumo, tvaraus ekonomikos ir produktyvumo augimo, didesnių galių piliečiams suteikimo, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros, energetikos, inovacijų ir aplinkos apsaugos srityse, taip pat sprendžiant didelius visuomenės uždavinius;

F. kadangi MVĮ skaitmeninėje rinkoje atlieka itin svarbų vaidmenį;

G. kadangi nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugos yra ekonomiška ir ekologiška priemonė, skirta viešųjų ir privačių įmonių kompiuterinės veiklos rezultatams gerinti ir duomenų tvarkymo sąnaudoms bei jų saugojimo išlaidoms mažinti, ir ši priemonė labai naudinga, bet ją taikant vartotojas prie serverio prisijungia nepakankamai saugiai ir tam tikru mastu nekontroliuoja padėties;

H. kadangi iš 2011 m. skaitmeninės darbotvarkės rezultatų suvestinės matyti pažanga, bet 26 proc. ES piliečių niekada nėra naudojęsi internetu, o iš grupėms, kurių padėtis nepalanki, priklausančių asmenų internetu naudojosi tik 48 proc.;

I. kadangi skaitmeninė atskirtis, ar tai būtų prieigos prie interneto atskirtis, ar skaitmeninio raštingumo bei įgūdžių atskirtis, daro tiesioginį poveikį e. valdžios įdiegimui ir kenkia piliečių dalyvavimui visuomenės gyvenime bei demokratiniuose procesuose;

J. kadangi konkurencingos skaitmeninės bendrosios rinkos priemonėmis būtina užtikrinti sėkmingą itin spartaus plačiajuosčio ryšio ir telekomunikacijų tinklų plėtojimą visuose ES regionuose ir panaikinti valstybių narių vidaus ir tarpusavio infrastruktūros išplėtojimo lygio skirtumus siekiant užtikrinti retai apgyvendintų regionų demografinį tvarumą;

1. žino, kad IRT sektorius daug prisideda palaikant ES pramonės politikos, inovacijų, augimo, konkurencingumo ir prekybos pusiausvyrą;

2. pabrėžia, kad skaitmeninėje strategijoje svarbiausia – vartotojai ir kad ES būtina didinti vartotojų informuotumą, stiprinti vaidmenį, dalyvavimą, perspektyvas ir pasitikėjimą saugos, saugumo ir privatumo užtikrinimu informacinėje visuomenėje ir plėtoti su IRT susijusį žmogiškąjį kapitalą;

3. dar kartą patvirtina, jog e. valdžia suteikia Europos Sąjungos piliečiams didesnių galių, padeda pertvarkyti ir modernizuoti viešąjį administravimą, kad jis būtų skaidresnis ir atskaitingesnis ir kad būtų sumažintos viešųjų paslaugų teikimo sąnaudos;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

4. pabrėžia, kad kliūtys įdiegti e. valdžią yra nebūtinai tik technologinės, bet ir organizacinės, politinės, teisinės ir kultūrinės, ir kad sprendimų bei praktikos sėkmė paprastai labai priklauso nuo vietos sąlygų;

5. pabrėžia, kad Europos e. valdžios erdvės kūrimas gali būti esminė programos „Horizontas 2020“ darbotvarkės dalis, remiant ekonominio ir socialinio augimo sklaidą, skatinant inovacijų ir žmogiškojo kapitalo plėtojimą ir padedant spręsti ES patiriamas visuomenines ir politines problemas;

6. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į skaitmeninę atskirtį ir siekti ją pašalinti;

7. pažymi, kad teikiant nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugas galima naudotis bendra kompiuterinių išteklių baze ir kad šiuos kompiuterinius išteklius galima greitai perduoti įdedant mažiausiai valdymo pastangų ir paslaugų teikėjui atliekant mažiausiai veiksmų, taip pat pažymi, kad nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugos veiksmingos dėl to, jog teikiamos lanksčiai, jomis užtikrinamas našumas ir jas teikiant saugoma aplinka, tačiau visų pirma jos turi būti techniškai patikimos ir tvarios;

E. valdžios veiksmų planas

8. pritaria 2011–2015 m. Europos e. valdžios veiksmų planui, Europos viešųjų paslaugų Europos sąveikumo strategijai ir Europos viešųjų paslaugų Europos sąveikumo sistemai; ragina valstybes nares skubiai tęsti nacionalinės strategijos derinimą su šia labai svarbia politika;

9. pritaria bendram tikslui, kad 2015 m. e. valdžios paslaugomis būtų naudojamasi gausiau, t. y. kad jomis naudotųsi 50 proc. gyventojų (dabar naudojasi 41 proc.) ir 80 proc. verslo subjektų (dabar naudojasi 75 proc.), tačiau ragina Komisiją ir valstybes nares šiuos tikslinius rodiklius laikyti minimalia riba;

10. ragina kurti specialias programas ir e. valdžios platformas siekiant apsaugoti ir skatinti vietos, regionų, etninių grupių ir kalbų įvairovę;

11. apgailestauja dėl to, kad, skaitmeninės darbotvarkės 2011 m. rezultatų suvestinės duomenimis, tik 50 proc. e. valdžios vartotojų formas pildė internetu;

12. atkreipia dėmesį į BVP ir galimybės naudotis e. valdžios paslaugomis sąsają ir ragina suteikti tinkamą finansavimą e. valdžios plėtrai ir nacionaliniu, ir Europos lygmeniu;

13. pabrėžia, kad piliečiai ir įmonės internetu vis gausiau naudojasi per mobiliuosius prietaisus, ir ragina užtikrinti, kad e. valdžios paslaugos būtų prieinamos ir pritaikytos įvairiems paslaugų teikimo kanalams, įskaitant skambučių centrus ir mobilųjį internetą (mobiliąją valdžią);

14. nurodo, kad siekiant sėkmingos e. valdžios būtina dideliu mastu integruoti ir gerinti administravimo procesus, atsižvelgiant į teisę į vietos savivaldą visais administravimo lygmenimis ir apimant kelis lygmenis;

15. pabrėžia, kad e. valdžia itin naudinga ES piliečiams ir verslininkams, ypač MVĮ, kurios, vykdydamos tarpvalstybinę veiklą ES, šiuo metu dažnai susiduria su neįveikiamomis kliūtimis, o e. valdžia padeda mažinti administravimo išlaidas ir naštą, didinti našumą, veiksmingumą, konkurencingumą, skaidrumą, atvirumą, politikos veiksmingumą ir palankesnes sąlygas vykdyti procedūras ir jas supaprastinti; be to, e. valdžia turėtų padėti kurti sinergiją ir dalytis įmonių ištekliais bei pajėgumais, taip užtikrinant didesnį profesinį MVĮ bendradarbiavimą;

16. ragina valstybes nares ir Komisiją paskelbti naudojant viešąjį finansavimą gautus duomenis kompiuteriu apdorojamu pavidalu (ir realiu laiku) bei taikant atvirąsias licencijas, siekiant sudaryti sąlygas akademinei visuomenei, įskaitant studentus, plačiajai visuomenei ir siekiant mokslinių tyrimų ir verslo plėtros tikslų novatoriškai pakartotinai panaudoti viešojo sektoriaus informaciją, tokiu būdu taip pat didinant skaidrumą;

17. nurodo, kad sąvoka „viešieji administraciniai duomenys“ iki šiol aiškiai neapibrėžta ir kad norint ją tiksliai apibrėžti būtina viešai diskutuojant pasiekti bendrą sutarimą;

18. ragina Komisiją imtis visų priemonių siekiant, kad Direktyva 2003/98/EB ir toliau nebūtų taikoma švietimo institucijoms bei kultūrinėms įstaigoms;

19. pažymi, kad didžiosios kliūtys tarpvalstybiniu mastu naudotis viešojo administravimo institucijų teikiamomis e. paslaugomis susijusios su e. atpažinties ir e. parašo naudojimu ir kad ES lygmeniu sąveikumas yra per mažas;

20. mano, kad norint užtikrinti veiksmingas tarpvalstybines dvikryptės ir (arba) automatinės administravimo institucijų bei piliečių ir (arba) verslo subjektų sąveikos e. valdžios paslaugas ES mastu reikia aiškios ir nuoseklios e. tapatumo nustatymo, e. atpažinties ir e. parašo abipusio pripažinimo ES teisinės sistemos;

21. ragina Komisiją ir valstybes nares nuolat informuoti piliečius apie veikiančius ES portalus, pavyzdžiui apie Vidaus rinkos problemų sprendimo tinklą (SOLVIT) ir portalą „Jūsų Europa“, nes dėl dabartinio informacijos trūkumo vilkinama tolesnė verslo aplinkos ir vartotojų apsaugos plėtra, visų pirma tarpvalstybinėje srityje;

22. ragina Komisiją stebėti visas esamas internetines problemų sprendimo priemones ir savo bei valstybių narių informacijos portalus, taip pat juos susieti ar sujunti, jeigu tai įmanoma; rekomenduoja kurti naujus interneto portalus tik tuo atveju, jeigu nepagrįsta juos integruoti į esamas priemones;

23. teigiamai vertina e. parašo ir e. atpažinties veiksmų plano ir STORK bandomojo projekto patvirtinimą ir jų naudą siekiant tarpvalstybinių viešųjų paslaugų sąveikumo; ragina Komisiją persvarstyti e. parašo direktyvą, taip pat ragina priimti sprendimą, kuriuo būtų užtikrintas abipusis e. atpažinties ir e. tapatumo nustatymo pripažinimas;

24. pabrėžia, kad švietimo ir kultūros įstaigose, kuriose tvarkomi duomenys, reikia suteikti individualias prieigos prie asmens duomenų teises, siekiant juos apsaugoti nuo neteisėtų naudotojų;

25. mano, kad e. parašo sąveikumas e. valdžios požiūriu turi teisinių aspektų (e. parašo naudojimas viešajame sektoriuje (e. parašo direktyvos 3 straipsnio 7 dalis), parašo, autentiškumo patvirtinimo, priežiūros ir akreditavimo santykio dilema, nacionalinė perspektyva, saugumo lygis ir parašo tinkamumas), taip pat techninių aspektų (pažymėjimų identifikatoriai, parašo rūšis, parašo formatas, parašo patvirtinimas); mano, jog plėtojant taikomąsias programas, kad parašo patvirtinimo tikslais būtų užtikrinamos visiškai sąveikios Europos e. parašo paslaugos, labiausiai rekomenduotina sukurti Patvirtinimo institucijų federaciją, kuri koordinuotų valstybių nacionalinių patvirtinimo institucijų ([1]) veiklą;

26. pažymi, kad Komisija įgaliojo Europos standartizacijos komitetą (CEN), Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetą (CENELEC) ir Europos telekomunikacijų standartų institutą (ETSI) atnaujinti ir racionalizuoti Europos e. parašo standartizavimo sistemą; ragina Komisiją pateikti Parlamentui kasmetę pažangos ataskaitą, grindžiamą Europos standartizacijos įstaigų du kartus per metus pateikiamomis ataskaitomis;

27. ragina valstybes nares Europos švietimo institucijose sukurti atvirą mokomąją programinę įrangą, kad būtų galima keistis geriausia patirtimi, ir kurti interneto platformas, skirtas bendradarbiauti lavinimo medžiagos ir išteklių klausimais, kurios būtų nemokamos besimokantiems ir kurias sudarant būtų tinkamai atsižvelgiama į duomenų apsaugos ir autorių teisių taisykles;

([1]) IDABC – išankstinis abipusio e. valdžios taikomųjų programų e. parašų pripažinimo tyrimas, 2007 m.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

28. pabrėžia, kad e. valdžios taikomosios programos turėtų būti persvarstytos ir prireikus pakeistos siekiant jas padaryti prieinamas ir rezidento statuso neturintiems vartotojams; pabrėžia, kad sąveikumo reikia vietos, regioniniu, valstybės narės ir ES lygmenimis;

29. mano, kad e. valdžios taikomųjų programų sąveikumui užtikrinti būtinas svarbiausios šalies privačios infrastruktūros sąveikumas, įgyvendinamas įdiegus Europos patvirtinimo paslaugą (Europos tiltą);

30. teigiamai vertina pradėtas viešas konsultacijas dėl IRT standartizavimo ir viešųjų pirkimų sąsajų gairių projekto ir ragina šia tema pateikti pasiūlymą;

31. ragina valstybes nares parengti nacionalines e. valdžios strategijas, atitinkančias e. valdžios veiksmų plano ir skaitmeninės darbotvarkės tikslus ir tikslinius rodiklius, kaip priemonę Europos bendrajai skaitmeninei rinkai ir Europos e. valdžios erdvei kurti;

32. atkreipia dėmesį į tai, kad plėtojant Europos e. valdžios veiksmų planą, infrastruktūrą ir paslaugas visais lygmenimis turi būti laikomasi saugumo reikalavimų ir garantuojamas didžiausias įmanomas privatumo ir asmens bei finansinių duomenų apsaugos lygis siekiant užkirsti kelią bet kokiai neteisėtai jų stebėsenai;

33. ragina valstybes nares pasitelkiant IRT priemones gerinti skaidrumą, atskaitingumą ir piliečių dalyvavimą, didinti veiksmingumą ir konkurencingumą, mažinti administravimo naštą, laiką ir išlaidas, tobulinti administravimo procesus, mažinti anglies junginių išmetimą, taupyti viešuosius išteklius ir prisidėti prie aktyvesnės dalyvaujamosios demokratijos kartu stiprinant pasitikėjimą kitais ir savimi;

34. ragina valstybes nares įpareigoti viešuosius subjektus užtikrinti galimybę susipažinti su duomenimis įrengiant viešųjų duomenų saugyklas ir sudarant jų katalogus bei užtikrinant, kad būtų nustatytos informacijos atskleidimo ir pakartotinio naudojimo taisyklės atsižvelgiant į autorių teisių nuostatas ir į duomenų bazių apsaugos teisės aktus;

35. ragina valstybes nares diegti vieno langelio sistemas ir tarpinius subjektus, kad vidaus ir tarpvalstybinių e. valdžios paslaugų vartotojai turėtų sklandžiai veikiančius, integruotus ir lengvai prieinamus informacijos centrus;

36. pabrėžia, kad e. valdžia gali pagerinti mūsų demokratijos kokybę ir kad jos indėlis gali būti svarbus siekiant užtikrinti aktyvesnį piliečių, ypač jaunųjų kartų atstovų, ir verslo subjektų dalyvavimą visuomeniniame ir politiniame gyvenime bei demokratiniuose procesuose; atsižvelgdamas į tai pažymi, kad reikėtų skatinti bandomąsias konsultacijas arba referendumus, visų pirma vietos lygmeniu;

37. palankiai vertina tai, kad pradėta naudoti internetinių pritarimo pareiškimų rinkimo sistemų programinė įranga, sukurta Komisijos iniciatyva pagal ISA programą ir skirta tam, kad nuo 2012 m. balandžio 1 d. norintys pasirašyti asmenys galėtų pareikšti savo paramą siūlomai piliečių iniciatyvai internete, taip pat tam, kad peticijos rengėjai galėtų ją naudodami valdyti parašų rinkimo, saugojimo ir pateikimo procesus; atsižvelgdamas į tai norėtų, kad būtų kuo greičiau įgyvendintos e. valdžios strategijos;

38. pabrėžia, kad tarpvalstybinėms sąveikioms e. valdžios paslaugoms turėtų būti būdinga novatoriška architektūra ir technologijos (nuotolinės viešosios paslaugos ir į paslaugas orientuota architektūra), ir ragina atnaujinti su IPv6 susijusią e. valdžios infrastruktūrą ir internetines visuomeninės svarbos paslaugas;

39. pripažįsta dideles nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugų teikiamas galimybes įmonėms ir atskiriems piliečiams; vis dėlto pabrėžia, kad vis dažniau naudojantis nuotolinių kompiuterinių išteklių paslaugomis turi būti užtikrinta informacinių technologijų išteklių perkėlimo priežiūra ir vykdoma griežta prieigos prie serverių ir duomenų kontrolė, be kita ko, siekiant užkirsti kelią kitų asmenų galimybėms be leidimo pasinaudoti duomenimis komerciniais tikslais, todėl būtina šiuos klausimus spręsti vykdant Komisijos siūlomą ES duomenų apsaugos taisyklių reformą (COM(2012)0011), COM(2012)0010);

40. pabrėžia, kad saugi tarpvalstybinė e. valdžios sistema yra sudedamoji ypatingos svarbos Europos infrastruktūros objektų apsaugos programos dalis; ragina įgyvendinti pakankamas priemones, kad būtų užtikrinta duomenų ir privatumo apsauga ir kuo labiau sumažintas pažeidžiamumas kibernetinių atakų atveju; pripažįsta svarbų vaidmenį, kuris tenka Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrai padedant ES ir valstybėms narėms stengtis teikti saugias ir stabilias e. valdžios paslaugas; ragina pradėti taikyti realią demokratinę duomenų naudojimo ir taikomų metodų stebėseną;

41. teigiamai vertina IDA, IDABCD bei ISA programų ir Konkurencingumo ir inovacijų programos didelio masto bandomųjų projektų, taip pat forumo „ePractice“ indėlį kuriant ir įgyvendinant sąveikius tarpvalstybinius sprendimus; ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti ilgalaikį šių veiksmų tvarumą;

42. teigiamai vertina ir remia pasiūlymą dėl Europos infrastruktūros tinklų priemonės, kuriuo beveik 9,2 mlrd. EUR skiriama investicijoms į spartaus ir labai spartaus plačiajuosčio interneto tinklus ir į europines skaitmenines paslaugas remti; per Europos infrastruktūros tinklų priemonę bus skirta subsidijų kurti infrastruktūrai, kurios reikia e. tapatybės, e. atpažinties technologijoms, e. valdžiai, e. viešajam pirkimui, e. sveikatai, e. teisingumui ir su muitine susijusioms paslaugoms diegti, bus užtikrinamas sąveikumas ir padengiamos infrastruktūros eksploatavimo išlaidos Europos lygmeniu, sujungiant valstybių narių infrastruktūras;

43. mano, kad vykdant strategijos „Europa 2020“ projektų obligacijų iniciatyvą bus sutelktas privatus finansavimas, siekiant tikslingai investuoti į būsimas pagrindines ES infrastruktūras, pvz., kelius, geležinkelius, energetikos tinklus ir vamzdynus bei plačiajuosčio ryšio tinklus;

44. pakartoja, kokios svarbios būsimos sparčiosios paslaugos, kuriomis bus užtikrintas ES energijos vartojimo efektyvumas, saugos tikslai ir kiti ryšių pajėgumai (pvz., veiksmingos išmanios transporto sistemos, žmonių ryšio su įrenginiais sistemos);

45. pritaria patvirtintam Atvirųjų duomenų paketui ir ragina valstybes nares remti novatorišką (neasmeninės) viešojo sektoriaus informacijos pakartotinį naudojimą; ragina vietos ir regioninės valdžios institucijas aktyviau dalyvauti užtikrinant viešojo sektoriaus informacijos prieinamumą, kad visuomenei, verslo subjektams ir institucijoms būtų geriau teikiama informacija ir vietos bei regioniniu lygmenimis būtų lengviau kurti darbo vietas, taip pat skatinti plėtrą;

46. pabrėžia, kaip svarbu naudoti vertinimo metodikas (kokybines ir kiekybines), kuriomis siekiama užtikrinti e. valdžios ir demokratijos efektyvumą bei veiksmingumą taikant SMART ([1]) tikslinius rodiklius, kuriais turėtų aktyviai vadovautis visos vyriausybės;

47. apgailestauja, kad valstybės narės dar nesusitarė dėl visų pagrindinių tarpvalstybinių viešųjų paslaugų, kurias iki 2015 m. reikia pradėti teikti internetu, sąrašo; ragina Komisiją dėti daugiau pastangų siekiant šio tikslo;

48. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti ir įdiegti specialias e. dalyvavimą palengvinančias IRT priemones, pavyzdžiui bendras e. peticijų teikimo sistemas, siekiant suteikti ES piliečiams ir atstovaujamosioms organizacijoms realią galimybę naudotis teise pateikti piliečių iniciatyvą, kaip nurodyta ES sutarties 11 straipsnyje;

49. primena esminį įsipareigojimą iki 2015 m. per pusę sumažinti skaitmeninio raštingumo ir kompetencijos spragas, taigi palankiai vertina šios srities pasiūlymus didinti skaitmeninį raštingumą, gebėjimus ir e. įtrauktį, ypač pasiūlymą 2014–2020 m. Europos socialinio fondo reglamente pirmenybę teikti skaitmeniniam raštingumui ir su juo susijusiems aspektams; pakartoja, kad reikia taikyti principą, pagal kurį neturi būti pamirštas nė vienas pilietis ir įtrauktis turi būti numatyta jau projektavimo etapu, ir pabrėžia, kad reikia į vartotojus ir piliečius orientuoto e valdžios paslaugų projektavimo;

([1]) SMART: konkretūs, išmatuojami, pasiekiami, realistiški ir datuoti rodikliai.

50. ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti vykdyti skaitmeninio raštingumo mokymo programas, siekiant paskatinti visapusišką naudojimąsi e. valdžios paslaugomis, didinti skaitmeninį raštingumą ir įveikti elektronines kliūtis, su kuriomis susiduria MVĮ ir visuomenės grupės, kurių padėtis nepalanki, pvz., vyresnio amžiaus asmenys, neįgalieji, mažumos, imigrantai, bedarbiai ir žmonės, gyvenantys atokiuose Sąjungos regionuose; atsižvelgiant į tai, reikėtų įtraukti e. mokymąsi į nacionalinę švietimo ir profesinio mokymo politiką, programų kūrimą, profesinio mokymo rezultatų vertinimą ir dėstytojų bei profesijos mokytojų profesinį tobulinimąsi;

51. apgailestauja, kad delsiama pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų užtikrinama, kad viešojo sektoriaus interneto svetainės iki 2015 m. taptų visapusiškai prieinamos; pritaria Skaitmeninės įtraukties gairėms ir ragina įgyvendinti Tinklalapių prieinamumo iniciatyvą (angl. WAI), įskaitant Žiniatinklio turinio prieinamumo gaires (angl. WCAG) e. valdžios portalams, taip pat suteikti galimybę naudotis specializuotais neįgaliesiems pritaikytais terminalais ir pasirūpinti jų prieinamumu;

52. siekdamas užtikrinti šių paslaugų teikimo kokybę rekomenduoja šias paslaugas suderinti su tarptautiniais standartais, normomis ir gerosios patirties gairėmis, pvz., standartu ISO 27001, susijusiu su informacijos saugumu, arba standartu ISO 20000, susijusiu su informacinių technologijų paslaugų valdymo procesų kokybe;

E. viešasis pirkimas

53. pabrėžia, kad e. viešasis pirkimas – tai ES viešųjų pirkimų vykdymo būdas ir didžiausia pasirinkimo galimybė valdžios institucijoms, todėl ekonomiškiau leidžiami pinigai, užtikrinamas didesnis skaidrumas, atskaitomybė, visuomenės pasitikėjimas, stiprinama vidaus rinka ir konkurencija;

54. pabrėžia, kad 27 ES valstybių narių viešosios išlaidos sudaro 16 proc. BVP, todėl ragina iki 2015 m. visiems viešiesiems pirkimams vykdyti pradėti naudotis e. viešuoju pirkimu; ragina e. viešąjį pirkimą taikyti ir koncesijų sutartims;

55. apgailestauja dėl to, kad 2010 m. tik 13 proc. ES įmonių internetu, per viešąją elektroninio pasiūlymų teikimo sistemą, teikė pasiūlymus valdžios institucijoms; ragina valstybes nares skatinti MVĮ dalyvauti e. viešajame pirkime;

56. pabrėžia, kad e. viešąjį pirkimą sudaro du etapai: etapas iki sutarties sudarymo ([1]) ir etapas po sutarties sudarymo ([2]); ragina valstybes nares iki 2015 m. visiškai įgyvendinti ir integruoti abu etapus savo e. viešojo pirkimo portaluose;

57. prašo Komisijos ir valstybių narių didinti valstybės institucijų IRT projektų kokybę, siekiant užtikrinti, kad būtų siekiama administravimo inovacijų strateginių tikslų ir kad būtų keliami bendrieji konkursų kokybės, trukmės ir sąnaudų standartai;

58. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti centrinės ir vietos valdžios institucijas taikyti ikiprekybinių viešųjų pirkimų modelį (angl. PCP), kuriuo viešiesiems klientams suteikiama galimybė dalytis su tiekėjais naujų gaminių ir paslaugų projektavimo, prototipų kūrimo ir išbandymo rizika ir nauda, sutelkti kelių užsakovų išteklius ir kurti optimalias sąlygas mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros rezultatų plataus masto komerciniam panaudojimui ir sklaidai, taip pat užtikrinti, kad tokie projektai neviršytų jiems numatyto veiklos biudžeto;

([1]) e. pranešimas, e. konkurso tvarka, e. pateikimas, e. parašo priėmimas.
([2]) e. užsakymas, e. sąskaitų faktūrų išrašymas, e. mokėjimai, e. parašo naudojimas.

59. pabrėžia sėkmingą veiklą įgyvendinant e. viešojo pirkimo didelio masto bandomuosius projektus PEPPOL ir e-CERTIS;

60. pabrėžia, kad norint sudaryti geresnes sąlygas teikti tarpvalstybines paslaugas ir iki galo įgyvendinti Paslaugų direktyvą nacionalinės e. viešojo pirkimo sistemos turi tapti pažangesnės;

61. ragina Komisiją pateikti baltąją knygą dėl e. viešojo pirkimo pajėgumų sujungimo ES – e. viešojo pirkimo strategijos;

62. ragina Komisiją įdiegti įgyvendinimo stebėsenos mechanizmą su e. viešuoju pirkimu susijusiai pažangai, kliūtims, taisomiesiems veiksmams ir kt. stebėti įdiegiant e. viešojo pirkimo sistemą valstybėse narėse;

63. mano, kad Komisija, kaip lyderė, turėtų visiems parodyti pavyzdį ir įdiegti e. viešojo pirkimo sistemą visose savo organuose;

E. sąskaitų faktūrų išrašymas

64. teigiamai vertina e. sąskaitų faktūrų išrašymo iniciatyvą, kuria siekiama iki 2020 m. e. sąskaitų faktūrų išrašymą padaryti vyraujančiu sąskaitų išrašymo būdu ES, ir Komisijos sprendimą dėl Europos suinteresuotųjų šalių e. sąskaitų faktūrų išrašymo forumo (angl. EMSFEI);

65. pabrėžia didelę e. sąskaitų faktūrų išrašymo naudą kaip priemonę palengvinti visų kliento ir tiekėjo ryšių valdymą ir viešajame, ir privačiajame sektoriuje ir padaryti jį veiksmingesnį (trumpesnis mokėjimo laikotarpis, mažiau klaidų, geresnis PVM surinkimas, mažesnės spausdinimo ir siuntimo paštu išlaidos bei verslo procesų integravimas); taip pat nurodo, kad tokia priemonė padeda užtikrinti didesnį informacijos ir prekybos srautų, kuriais remiantis rengiamos sąskaitos, skaidrumą;

66. žino apie nacionalinių e. sąskaitų faktūrų išrašymo taisyklių nulemtą rinkos suskaidymą; apgailestauja, kad tik 22 proc. MVĮ gauna ar siunčia e. sąskaitas;

67. pritaria naujoms PVM taisyklėms dėl e. sąskaitų faktūrų išrašymo ([1]), kuriomis įtvirtinamas vienodas popierinių ir elektroninių sąskaitų statusas;

68. pabrėžia vieno langelio sistemos svarbą PVM, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybinei MVĮ elektroninei prekybai ir skatinti e. sąskaitų faktūrų išrašymą;

69. pabrėžia, kaip svarbu užtikrinti teisinį tikrumą, aiškią techninę aplinką, atvirus ir sąveikius e. sąskaitų faktūrų išrašymo sprendimus, grindžiamus bendrais teisiniais reikalavimais, verslo procesais ir techniniais standartais, kad juos būtų lengviau masiškai įdiegti;

70. ragina pramonę ir Europos standartizavimo organizacijas ir toliau skatinti konvergenciją siekiant parengti bendrą e. sąskaitų faktūrų duomenų modelį;

71. teigiamai vertina Danijos, Suomijos, Italijos, Ispanijos ir Švedijos iniciatyvas siekiant e. sąskaitų faktūrų išrašymą padaryti privalomą valdžios institucijoms ir ragina iki 2016 m. šį būdą padaryti privalomą vykdant visus viešuosius pirkimus;

72. pažymi, kad dėl e. parašo tarpvalstybinio sąveikumo problemų lėtėja tarpvalstybinių e. sąskaitų faktūrų išrašymo sprendimų diegimas;

([1]) Direktyva 2010/45/ES.

73. ragina Komisiją pasinaudojant EMSFEI išnagrinėti teisinius aspektus ir koordinuoti nacionalines iniciatyvas; ragina Komisiją kasmet atsiskaityti EP nariams ir pakviesti juos dalyvauti EMSFEI posėdžiuose;

74. ragina valstybes nares įsteigti nacionalinius e. sąskaitų faktūrų išrašymo forumus, kuriuose būtų užtikrinama atstovavimo suinteresuotiesiems subjektams pusiausvyra;

75. mano, kad vartotojai, turintys ribotas galimybes naudotis internetu arba jų neturintys, neturėtų būti užmiršti – vartotojams visada turėtų būti leidžiama gauti popierines sąskaitas faktūras;

Bendros pastabos

76. pripažįsta pagal Konkurencingumo ir inovacijų programos (KIP) informacinių ir ryšių technologijų (IRT) politikos rėmimo programos strateginius prioritetus vykdomų 132 projektų teikiamą papildomą naudą ir pabrėžia mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros bei inovacijų svarbą kuriant ir tobulinant tarpvalstybines paslaugas; ragina remti lengvą ir greitą ES mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros IRT fondų prieinamumą ir pritarti, kad būtų didinami finansiniai asignavimai tarpvalstybinėms e. valdžios paslaugoms ir infrastruktūrai 2014–2020 m.;

77. pripažįsta ISA programos įnašą ir labai svarbų vaidmenį, kuris jai tenka nustatant, skatinant ir remiant Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimų ir sistemų įgyvendinimą, siekiant sinergijos ir skatinant pakartotinai naudoti infrastruktūrą, skaitmenines paslaugas ir programinės įrangos sprendimus, taip pat pagal viešojo administravimo institucijų sąveikumo reikalavimus rengiant skaitmeninių paslaugų specifikacijas ir standartus, ir ragina skirti daugiau lėšų 2014–2020 m. Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimams (ISA programai);

78. pabrėžia, kad 2011–2015 m. Europos e. valdžios veiksmų planas suteikia unikalią galimybę modernizuoti Europos ir nacionalines viešojo administravimo institucijas ir mažinti jų išlaidas, suteikiant joms galimybę visiškai išnaudoti tolesnės Europos integracijos potencialą ir skatinti augimą, inovacijas, piliečių judumą bei įmonių, visų pirma MVĮ, profesines galimybes, taip pat visuomenės dalyvavimą formuojant politiką; pabrėžia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės svarbą ir privačiojo sektoriaus vaidmenį teikiant novatoriškus sprendimus, taikomąsias programas ir paslaugas, siekiant plėtoti sąveikią ES e. valdžios infrastruktūrą ES ir veiksmingai naudojant turimus išteklius;

79. ragina Komisiją kasmet įvertinti skaitmeninės darbotvarkės tikslus, ypač susijusius su e. valdžios veiksmų planu, ir kasmet atsiskaityti Parlamentui;

80. palankiai vertina tai, kad ES Tarybai pirmininkavusios Švedija, Ispanija, Lenkija ir Danija pirmenybę teikė e. valdžios ir skaitmeninės rinkos klausimams, ir pabrėžia teigiamą Malmės, Poznanės ir Madrido e. valdžios konferencijų įnašą; mano, kad 2012–2013 m. yra labai svarbus e. valdžios paslaugų tarpvalstybinio sąveikumo laikotarpis, ir todėl susidomėjęs laukia 2012 m. kovo mėn. Kopenhagoje vyksiančios e. valdžios konferencijos posėdžių ir išvadų;

*

* *

81. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Padėtis Malyje

P7_TA(2012)0141

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Malyje (2012/2603(RSP))

(2013/C 258 E/10)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2011 m. kovo mėn. patvirtintą Europos Sąjungos strategiją saugumo ir vystymosi Sahelio regione srityje,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 22 d. ([1]), kovo 26 d. ([2]), balandžio 4 d. ([3]) ir balandžio 9 d. ([4]) JT Saugumo Tarybos pareiškimus dėl Malio,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai 2012 m. kovo 22 d., kovo 26 d. ir balandžio 7 d. pareiškimus dėl padėties Malyje,

— atsižvelgdamas į pagrindų susitarimą, kurį 2012 m. balandžio 6 d. pasirašė karinė chunta ir Vakarų Afrikos valstybių ekonominė bendrija (VAVEB),

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 22 d. ir kovo 23 d. Tarybos išvadas dėl Sahelio regiono,

— atsižvelgdamas į 2006 m. Alžyro susitarimą dėl vystymosi ir taikos šiaurės Malyje,

— atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 12 d. JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro Navi Pillay pareiškimą dėl Artimųjų Rytų ([5]),

— atsižvelgdamas į Europos Komisijos Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato pareiškimą dėl humanitarinės krizės Malyje prevencijos,

— atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 10 d. įvairių JT agentūrų (Jungtinių Tautų Vaikų fondo (UNICEF), Pabėgėlių reikalų vyriausiojo komisaro, Pasaulio sveikatos organizacijos) raginimą skirti papildomai lėšų milijonams asmenų, kurių apsirūpinimas maistu neužtikrintas, Sahelio regione,

— atsižvelgdamas į Malio nacionalinio UNICEF komiteto raginimą surinkti 26 mln. dolerių, kad komitetas galėtų nuo dabar iki metų pabaigos patenkinti vaikų sveikatos ir mitybos poreikius,

— atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 23 d. Jungtinių Tautų Pabėgėlių agentūros raginimą surinkti 35,6 mln. dolerių, kad būtų galima reaguoti į didėjančią humanitarinę krizę Malyje,

— atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl Vakarų Afrikos,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,

A. kadangi perversmo, įvykusio naktį iš 2012 m. kovo 21 d. į 22 d., metu buvo nuverstas Malio prezidentas Amadou Toumani Touré ir baigėsi ilgas demokratinis procesas, prasidėjęs prieš daugiau nei du dešimtmečius;

([1]) SC/10590.
([2]) SC/10592.
([3]) SC/10600.
([4]) SC/10603.
([5]) http://www.unhcr.org/refworld/docid/4e9bd7382.html

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

B. kadangi per kelias diena po perversmo dėl tarptautinio spaudimo ir tarpininkavimo pastangų, ypač Vakarų Afrikos valstybių ekonominės bendrijos (VAVEB), 2012 m. balandžio 6 d. Nacionalinis demokratijos atkūrimo komitetas (pranc. *Comité national pour le redressement et la démocratie* CNRDE) ir VAVEB sudarė pagrindų susitarimą, pagal kurį Dioncounda Traore tapo laikinu prezidentu ir jam buvo pavesta per 40 dienų surengti nacionalinius rinkimus;

C. kadangi pagal 1992 m. konstituciją laikinuoju prezidentu paskirtas Nacionalinio Susirinkimo pirmininkas;

D. atsižvelgdamas į tai, kad 2012 m. balandžio 16 d. ir balandžio 17 d. be jokio teismo proceso buvo sulaikyta daug politikų, įskaitant du kandidatus į prezidento rinkimus, ir kariuomenės vadų, kurie už perversmą atsakingų asmenų laikomi kaip belaisviai karinėje stovykloje;

E. kadangi šalis taip pat susiduria su atsinaujinusiomis vyriausybinių pajėgų ir sukilėlių mūšiais šiaurėje, dėl kurių nuo šių metų sausio mėnesio buvo perkelta daugiau nei 200 000 žmonių; kadangi manoma, kad šalies viduje perkelta daugiau nei 100 000 žmonių ir apie 136 000 pabėgėlių pasitraukė į kaimynines šalis (Alžyrą, Mauritaniją, Nigerį ir Burkina Fasą), kuriose dėl didelės sausros pastaraisiais metais jau kilo didelis maisto trūkumas;

F. kadangi tuaregų sukilėliai, daugiausia priklausantys Azavado išlaisvinimo nacionaliniam judėjimui (MNLA), po karinio perversmo perėjo šiaurės Malį, išstūmė vyriausybines pajėgas iš trijų šiaurės Malio regionų (Kidalio, Gao ir Tombuktu), ir 2012 m. balandžio 6 d. vienašališkai paskelbė naujos Azavado valstybės nepriklausomybę;

G. kadangi islamistų grupė „Ansar Dine“, palaikanti glaudžius ryšius su organizacija Al Kaida islamo Magrebe (AQMI), paskelbė, kad kontroliuoja Tombuktu ir siekia Malyje įvesti šariato teisę;

H. kadangi ginklų platinimas iš Libijos, prekyba narkotikais, didelis nedarbo lygis ir skurdas prisideda prie viso regiono destabilizavimo;

I. kadangi įrodyti Sahelio ir Sacharos regiono teroristinių grupių ryšiai su narkotikų, ginklų, cigarečių ir žmonių kontrabanda užsiimančiais asmenimis, ypač grobiant įkaitus ir reikalaujant už juos išpirkos;

J. kadangi Malio šiaurėje veikia keletas kitų ekstremistinių judėjimų, pvz., Al Kaida islamo Magrebe (AQMI), Judėjimas už vienybę ir džihadą Vakarų Afrikoje (MUJAO) ir judėjimas „Vakarietiškas švietimas yra nuodėmė“ (hausų kalboje Boko Haram) Nigerijoje;

K. kadangi Malyje vyko keli tuaregų sukilimai: 1963 m., 1990 m. ir 2006 m., kuriais jie siekė pagerinti savo gyvenimo sąlygas, ir kadangi tuaregams duoti ir neištesėti pažadai, ypač 1992 m. paskelbti Nacionaliniame pakte, galėjo skatinti nusivylimo jausmą;

L. kadangi dėl šios retai apgyvendintos Malio teritorijos dydžio ir ilgų, menkai nužymėtų sienų būtinas geras regioninis informacijos ir veiksmų koordinavimas;

M. kadangi saugumas, stabilumas ir vystymasis visame Sahelio regione ES yra labai svarbus klausimas, visų pirma tuo metu, kai jame milijonai gyventojų patiria didelį maisto trūkumą; kadangi dėl pastarojo meto smurto dar labiau padidės nepaprastoji padėtis maisto požiūriu šiaurės Malyje ir kaimyninėse šalyse, kuriose pabėgėliai plūsta į teritorijas, kenčiančias nuo labai menko aprūpinimo maistu; kadangi esama ES strategijos saugumo ir vystymosi Sahelio regione; kadangi Sahelio regionas pateko į didžiausią humanitarinę krizę per pastaruosius dvidešimt metų;

N. kadangi kova su terorizmu Sahelyje vykdoma ir aktyviai įgyvendinant vystymosi, socialinio teisingumo, teisinės valstybės stiprinimo ir integracijos politiką; kadangi vietos gyventojams reikia pasiūlyti ekonomines galimybes, alternatyvias kriminalinei ekonomikai;

O. kadangi 2012 m. balandžio 16 d. JT Generalinio Sekretoriaus specialioji įgaliotinė vaikų ir ginkluotų konfliktų klausimais Radhika Coomaraswamy išreiškė didelį susirūpinimą dėl pranešimų, kad verbuojami vaikai kariai;

P. kadangi pranešama, kad prieš Malio gyventojus buvo įvykdyta daug žmogaus teisių pažeidimų, ypač sukilėlių užimtuose šiaurės regionuose;

Q. kadangi daug Malio gyventojų negali palikti šiaurinių regionų ir turi ribotas galimybes gauti maisto ir patenkinti kitus būtiniausius poreikius, o pagalbos operacijos daugiausia dar yra sustabdytos dėl saugumo trūkumo ir dėl to, kad daugeliu atvejų pagalbos agentūrų įranga, transporto priemonės ir atsargos buvo išvogtos;

R. kadangi perkeltų gyventojų gyvenimo sąlygos yra labai skurdžios ir nepatenkina jų pagrindinių žmogaus poreikių ir dėl to didėja socialinė įtampa; kadangi daugiau nei 50 proc. perkeltų gyventojų yra moterys, joms neužtikrinama jokia apsauga ir jos sudaro ypač pažeidžiamą grupę;

S. kadangi dauguma humanitarinių organizacijų išvyko iš šiaurės regiono po to, kai buvo išvogta jų įranga ir atsargos;

T. kadangi Europos Sąjunga skyrė papildomus 9 mln. eurų finansinės pagalbos 1,4 mln. Malio gyventojų, kuriems pagal paskaičiavimus reikia pagalbos maistu;

U. kadangi šiais metais nuo 175 000 iki 220 000 vaikų kenčia dėl itin nepakankamos mitybos, ir kadangi vis sunkiau patekti į Malio šiaurę ir teritorijas, kuriose kitoje sienos pusėje įkurti pabėgėliai;

1. smerkia karinį perversmą Malyje ir tai, kad buvo sustabdyta jo respublikos institucijų veikla;

2. palankiai vertina tai, kad buvo pasirašytas pagrindų susitarimas, kuriame numatyti veiksmai, kuriais atkuriama konstitucinė tvarka; primygtinai ragina visus Malio suinteresuotus subjektus nedelsiant įgyvendinti šį susitarimą;

3. reiškia paramą VAVEB, Afrikos Sąjungos ir Jungtinių Tautų, taip pat kaimyninių valstybių veiksmams, kuriais siekiama padėti Maliui greitai atkurti konstitucinę tvarką ir inicijuoti konkrečius veiksmus, kuriais būtų saugomas suverenumas, vienybė ir teritorinis Malio vientisumas; atkreipia dėmesį į 2012 m. balandžio 14–15 d. Uagadugu surengtoje konferencijos, kuriai vadovavo Burkina Fasos prezidentas Blaise Compaoré, VAVEB paskirtas derybininkas, rezultatus ir tikisi, kad tolesnis pereinamojo laikotarpio tvarkaraštis ir tvarka bus greitai išaiškinta;

4. dar kartą patvirtina, kad reikia išsaugoti ir gerbti Malio suverenumą, vienybę ir teritorinį vientisumą; ragina Malio valdžios institucijas ir tuaregų išsilaisvinimo judėjimą konstruktyvaus dialogo būdu rasti taikų ir ilgalaikį sprendimą;

5. ragina visas šalis susilaikyti nuo nereikalingų veiksmų siekiant atkurti išrinktų atstovų valdžią ir bendradarbiauti siekiant užtikrinti, kad skubiai įvyktų tarptautinių stebėtojų stebimi rinkimai ir greitai būtų sugrįžta prie demokratijos;

6. mano, kad konfliktas šiaurėje negali būti išspręstas karinėmis priemonėmis ir kad sprendimą privaloma rasti derybomis;

7. ragina ES ir jos valstybes nares aktyviai remti tolesnius pereinamojo proceso veiksmus ir nusiųsti rinkimų stebėjimo misiją rinkimams stebėti; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai paspartinti ES strategijos saugumo ir vystymosi Sahelio regione dalių įgyvendinimą;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

8. ragina nedelsiant išlaisvinti visus neteisėtai pagrobtus asmenis, kuriuos laiko už perversmą atsakingas karinis personalas;

9. ragina nedelsiant paleisti visus įkaitus ir nedelsiant nutraukti visą smurtą, taip pat ragina visas šalis Malyje tinkamu politiniu dialogu siekti taikaus sprendimo;

10. Yra labai susirūpinęs dėl padidėjusios terorizmo grėsmės šiaurės Malyje dėl to, kad sukilėlių tarpe esama organizacijos „Al Kaida islamo Magrebe“ (AQMI) narių ir kitų ekstremistų; atsižvelgdamas į tai smerkia visų rūšių smurtą ir plėšimus, įskaitant smurtą prieš humanitarinius darbuotojus ir jų plėšimus ir Alžyro diplomatų pagrobimą Gao mieste;

11. smerkia ginkluotų grupių įvykdytus prievartos aktus;

12. ypač smerkia žiaurų elgesį su civiliais gyventojais, dėl kurio ypatingai nukentėjo moterys, taip pat ypač smerkia grobimų ir prievartavimų kaip ginklų panaudojimą karo metu; reikalauja atlikti pastaraisiais mėnesiais Malio šiaurėje įvykdytų prievartos aktų tyrimą;

13. ragina ES ir jos valstybes nares atkreipti ypatingą dėmesį į moterų ir mergaičių padėtį Sahelio regione ir imtis visų būtinų priemonių siekiant užtikrinti jų apsaugą nuo visų rūšių smurto ir jų žmogaus teisių pažeidimų;

14. ragina Malio valdžios institucijas ryžtingai kovoti su įvairia organizuotų nusikaltėlių vykdoma kontrabanda;

15. smerkia kultūros paveldo grobimą ir gadinimą;

16. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares remti regiono dedamų pastangų koordinavimą;

17. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares remti pastangas regiono valstybių pajėgumams stiprinti ir sutelkti visus turimus išteklius gyventojų apsaugai užtikrinti, saugumui ir regiono vystymuisi skatinti, bendradarbiaujant su regiono valstybėmis ir tarpvalstybinėmis organizacijomis – Vakarų Afrikos valstybių ekonominė bendrija (VAVEB) ir Vakarų Afrikos ekonomine ir pinigų sąjunga (VAEPS);

18. ragina apsvarstyti galimybę organizuoti pagal ESGP vykdomą ir JT Saugumo Tarybos įgaliotą ES misiją, siekiant suteikti Malio kariuomenei logistinę paramą, jei to paprašytų Malio vyriausybė, ir galimybę pasiųsti VAVEB pajėgas arba bendras VAVEB, Afrikos Sąjungos ir Jungtinių Tautų pajėgas siekiant apsaugoti Malio teritorijas, kurių dar neužėmė neteisėtos ginkluotos grupės;

19. pageidauja, kad ESGP misija padėtų subregiono šalims geriau kontroliuoti savo sienas, ypač kovoti su ginklų ir narkotikų kontrabanda bei prekyba žmonėmis;

20. taip pat smerkia tai, kad 2011 m. lapkričio 24–25 d. buvo pagrobti du Prancūzijos piliečiai, vienas Švedijos pilietis, vienas Nyderlandų pilietis ir Jungtinės Karalystės pilietybę turintis Pietų Afrikos pilietis ir buvo nužudyti du Vokietijos piliečiai, kurie pasipriešino pagrobėjams; pažymi, kad šiuo metu Sahelyje laikoma 12 ES įkaitų, kadangi organizacija „Al Kaida islamo Magrebe“ laiko 2011 m. spalio mėn. Alžyre pagrobtus du Ispanijos piliečius ir vieną Italijos pilietį ir 2010 m. rugsėjį Nigeryje pagrobtus keturis Prancūzijos piliečius; be to, 2012 m. balandžio 15 d. Tombuktu pagrobė Šveicarijos pilietybę turinčią krikščionių misionierę;

21. pakartoja, kad yra labai susirūpinęs dėl sparčiai blogėjančios humanitarinės ir maisto krizės padėties ir ragina Europos Komisiją ir valstybes nares padidinti ir paspartinti humanitarinės pagalbos tiekimą gyventojams, kuriems jos reikia; pažymi, kad Europos Komisija suteikė papildomus 9 mln. EUR siekiant patenkinti naujus humanitarinės pagalbos poreikius šiaurės Malyje; pažymi, kad skubiai reikia dėti pastangas atverti erdvę humanitarinei pagalbai teikti ir leisti maistui ir vaistams pasiekti šiaurės Malį; yra susirūpinęs dėl to, kad jei tokių skubių priemonių nebus imamasi, galėtų išsivystyti didelė humanitarinė krizė, kuri galėtų neigiamai paveikti ir kaimynines šalis;

22. ragina atverti humanitarinį koridorių tam, kad būtų galima padėti dešimtims tūkstančių dėl kovų Malyje perkeltų žmonių, daugelis kurių ieško prieglaudos kaimyninėse šalyse, pvz., Nigeryje, Mauritanijoje ir Burkina Fase; taip pat ragina visapusiškai ir skubiai spręsti visą Sahelio humanitarinę krizę;

23. pabrėžia, kad šiuo metu Malio patiriama krizė kilo dėl šalies ekonominių ir socialinių problemų ir kad reikia skubiai reaguoti į gyventojų užimtumo, sveikatos priežiūros paslaugų, būsto ir viešųjų paslaugų poreikius, visiems sudarant vienodas galimybes šiose srityse, užtikrinant pagrindinių žmogaus teisių, įskaitant mažumų teises, paisymą;

24. ragina Europos Sąjungą aktyviau vykdyti regiono gyventojams naudingą veiklą, padedant jiems gauti geresnę prieigą prie vandens, viešųjų švietimo ir sveikatos priežiūros paslaugų bei geresnės infrastruktūros, siekiant atverti regioną;

25. ragina detaliai įvertinti Europos Sąjungos šiam regionui skiriamą paramą;

26. yra įsitikinęs, kad ilgalaikiu sprendimu regione turėtų būti siekiama stiprinti valstybės institucijas, aktyvų piliečių dalyvavimą priimant sprendimus ir sukurti pagrindus tvariam ir teisingam ekonominiam vystymuisi;

27. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, VAVEB ir Afrikos Sąjungos institucijoms, laikinajam Malio prezidentui ir JT Saugumo Tarybai.

Padėtis Birmoje (Mianmare)

P7_TA(2012)0142

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Birmoje (Mianmare) (2012/2604(RSP))

(2013/C 258 E/11)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos (VŽTD) 18–21 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto (TPPTP) 25 straipsnį,

— atsižvelgdamas į ES pirmininkaujančios valstybės narės 2009 m. vasario 23 d. deklaraciją, kurioje raginama pradėti visuotinį Birmos (Mianmaro) valdžios institucijų ir demokratinių pajėgų dialogą,

— atsižvelgdamas į savo ankstesnes, ypač į 2010 m. lapkričio 25 d. ([1]) ir 2010 m. gegužės 20 d. ([2]), rezoliucijas dėl Birmos (Mianmaro),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ribojamųjų priemonių rinkinį, nurodytą 2010 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendime 2010/232/BUSP su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2011 m. spalio 27 d. Tarybos Reglamentu (ES) Nr. 1083/2011,

— atsižvelgdamas į Tarybos 2011 m. balandžio 12 d. išvadas dėl aukšto lygio susitikimų sustabdymo atšaukimo ir dėl draudimo išduoti vizą civiliams vyriausybės nariams panaikinimo (Tarybos sprendimas 2011/239/BUSP),

---

([1]) OL C 99 E, 2012 4 3, p. 120.
([2]) OL C 161 E, 2011 5 31, p. 154.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 28 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės pareiškimą,

— atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo 2012 m. kovo 12 d. pranešimą dėl žmogaus teisių padėties Birmoje (Mianmare),

— atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus 2012 m. balandžio 2 d. pareiškimą dėl rinkimų Birmoje (Mianmare),

— atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio mėn. Pietryčių Azijos valstybių asociacijos (ASEAN) aukščiausiojo lygio susitikime priimtą sprendimą dėl 2014 m. pirmininkavimo ASEAN teisių suteikimo Birmai (Mianmarui),

— atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 30 d. Europos Vadovų Tarybos pirmininko pareiškimą dėl reformos Birmoje (Mianmare),

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 28 d. ir spalio 14 d. Sąjungos vyriausios įgaliotinės pareiškimus dėl tam tikrų trečiųjų šalių pritarimo laikytis Tarybos sprendimų 2011/239/BUSP ir 2011/504/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Birmai (Mianmarui),

— atsižvelgdamas į ES Užsienio reikalų tarybos 2012 m. sausio 23 d. posėdžio išvadas dėl Birmos (Mianmaro),

— atsižvelgdamas į Komisijos nario, atsakingo už vystymąsi, Andriso Piebalgso 2012 m. vasario 12–14 d. vizitą į Birmą (Mianmarą),

— atsižvelgdamas į 2012 m. vasario 26 – kovo 2 d. Pirmojo ES ir Birmos (Mianmaro) tarpparlamentinio susitikimo rezultatus,

— atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės pareiškimus, ypač į 2010 m. lapkričio 13 d. pareiškimą dėl Aung San Suu Kyi paleidimo, 2011 m. sausio 13 d. ir 2011 m. spalio 12 d. pareiškimus dėl politinių kalinių paleidimo ir 2012 m. balandžio 2 d. pareiškimą dėl papildomų rinkimų surengimo,

— atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 3 d. ASEAN aukščiausiojo lygio susitikime priimtą pareiškimą dėl 2012 m. balandžio 1 d. papildomų rinkimų rezultatų ir į raginimą panaikinti sankcijas,

— atsižvelgdamas į įvairius Birmos (Mianmaro) Prezidento U Thein Seino ir Daw Aung San Suu Kyi susitikimus nuo 2011 m. rugpjūčio mėn.,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 1 d. prezidento Thein Seino pirmųjų jo vyriausybės metinių proga pasakytą kalbą apie Sąjungos padėtį, kurioje jis pripažino, kad nepaisant įdėtų pastangų reikia dar daug nuveikti,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,

A. kadangi 2012 m. balandžio 1 d. Birma surengė papildomus rinkimus į 40 vietų Žemuosiuose parlamento rūmuose (*Pyithu Hluttaw*) ir juose netrukdomai galėjo dalyvauti Aug San Suu Kyi vadovaujama Nacionalinė demokratijos lyga (NDL); kadangi šie papildomi rinkimai, kurie, tarptautinės bendruomenės nuomone, buvo laisvi ir teisingi, yra rodiklis, jog Birma (Mianmaras) eina demokratinių pokyčių link;

B. kadangi per pirmuosius veiklos metus prezidento Thein Seino vyriausybė, siekdama demokratijos, padarė didesnę pažangą nei ji buvo padaryta per paskutiniuosius dešimtmečius;

C. kadangi opozicija šiuo metu turi tik 6,6 proc. vietų (42 iš 659), o didžiąją daugumą vietų kontroliuoja valdančioji Solidarumo sąjunga ir Plėtros partija (USDP), įskaitant 25 proc. karininkams rezervuotų vietų;

D. kadangi kiti visuotiniai rinkimai vyks 2015 m. ir bus varžomasi dėl 75 proc. vietų, – Birmos valdžios institucijoms tai bus tikras patikrinimas, ar jos nori demokratizuoti šalį;

E. kadangi papildomų rinkimų 2012 m. balandžio 1 d. organizavimas ir užsienio stebėtojų ir žurnalistų, įskaitant Europos Parlamento atstovą, pakvietimas bei jų dalyvavimas rodo Birmos (Mianmaro) vyriausybės pasiryžimą tęsti reformų procesą, kuris turėtų būti tvarus ir negrįžtamas;

F. kadangi šie vykstantys pokyčiai suteikia svarbias galimybes sukurti geresnius Europos Sąjungos ir Birmos (Mianmaro) santykius;

G. kadangi reikia elgtis atsargiai, turint omenyje tai, jog, remiantis JT specialiojo pranešėjo dėl žmogaus teisių padėties Birmoje (Mianmare) pranešimu, didžiulį susirūpinimą kelia žmogaus teisių klausimai, taip pat tai, kad vis dar kalinama šimtai politinių kalinių, o daugelis tų, kuriems sulaikymas nebetaikomas, paleisti tik lygtinai;

H. kadangi vyriausybė sprendžia išliekančią dešimtmečius trunkančio pilietinio karo ir ginkluotų konfliktų problemą ir sudaroma daug susitarimų dėl paliaubų su dauguma ginkluotų etninių grupių, tačiau kačinų padėtis yra išimtis, kadangi humanitarinė pagalba dešimtims tūkstančių perkeltų civilių gyventojų blokuojama, o diskriminacinė politika, nukreipta prieš rohinjų mažumą, taip pat intensyviai vykdoma toliau;

I. kadangi vyriausybė nurodė, jog vykdo trijų pakopų taikos kūrimo procesą: pirma sudaromos paliaubos, paskui vyksta socialiniai ir ekonominiai, kultūriniai ir politiniai procesai, pabaigoje sudaromas išsamus susitarimas (dėl jo bus keičiama Konstitucija), apimantis etninius klausimus, įskaitant buvusių kovotojų demobilizaciją ir integraciją, bendrą išteklių naudojimą ir didesnę autonomiją;

J. kadangi dėl to, jog aukščiausiojo lygio politiniai sprendimai neatitinka ribotų institucinių ir techninių galimybių vietoje ir kadangi pokyčiai lėtai daro poveikį daugumos Birmos piliečių gyvenimui, nes jie ir toliau patiria su dideliu skurdu, dideliu įsiskolinimu, užimtumo trūkumu ir socialinių paslaugų nebuvimu susijusias problemas;

K. kadangi daugelis ekonominės veiklos sektorių, pavyzdžiui, kasybos, medienos, naftos, dujų ir užtvankų statybos, Birmoje (Mianmare) yra tiesiogiai susiję su rimtais žmogaus teisių pažeidimais bei aplinkos niokojimu, tačiau kartu yra pagrindiniai karinės valdžios pajamų šaltiniai;

L. kadangi vyriausybė ėmėsi priemonių, kad šalyje būtų daugiau pilietinių laisvių: ji suteikė didesnę informacijos ir žodžio laisvę, t. y. panaikino draudimą daugeliui interneto svetainių ir publikacijų, suteikė susirinkimų laisvę, įsteigė Nacionalinę žmogaus teisių komisiją ir planuoja paleisti cenzūros valdybą iki 2012 m. pabaigos;

M. kadangi Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai baronienė Ashton apsilankys Birmoje (Mianmare) netrukus po 2012 m. balandžio 23 d. Tarybos posėdžio;

N. kadangi nepriklausomos ir nešališkos teisminės institucijos yra labai svarbios siekiant Birmoje (Mianmare) užtikrinti pagarbą teisinei valstybei ir teisingumui; ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę taip pat pradėti teisines reformas siekiant užtikrinti, kad teisminės institucijos būtų tikrai nepriklausomos ir nešališkos;

O. kadangi vyriausybė pagaliau atkreipė dėmesį į žmonėms susirūpinimą keliančius projektus, kurie gali būti žalingi aplinkos ir socialiniu požiūriu;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

P. kadangi šiuo metu ES Birmai (Mianmarui) taikomos ribojamosios priemonės bus persvarstomos kitame Bendrųjų reikalų tarybos posėdyje 2012 m. balandžio 23 d.;

1. palankiai vertina skaidrų ir patikimą papildomų rinkimų, kurie, tarptautinės bendruomenės nuomone, buvo laisvi, organizavimą 2012 m. balandžio 1 d., tačiau atkreipia dėmesį į pažeidimus jiems rengiantis, apie kuriuos pranešta; tikisi, kad naujai išrinkti parlamento nariai kuo greičiau pradės eiti savo pareigas; remia valdžios institucijų pastangas užtikrinti, kad reformų procesas būtų tvarus ir negrįžtamas;

2. reiškia didelę pagarbą opozicijos lyderei ir Sacharovo premijos laureatei Aung San Suu Kyi už dešimtmečius trukusią kovą, sveikina ją su triuškinančia jos partijos pergale per balandžio mėn. papildomus rinkimus ir pritaria jos drąsai ir atkaklumui, nes tai nesavanaudiškos drąsos ir kovos už laisvę bei demokratiją tironijos akivaizdoje pavyzdys;

3. pripažįsta veiksmus, kurių ėmėsi prezidentas Thein Sein ir kiti Birmos (Mianmaro) režimo reformatoriai, pastaraisiais metais siekdami įgyvendinti demokratines reformas, ir skatina juos neatidėliojant tęsti šį procesą tam, kad įvyktų negrįžtami pokyčiai;

4. nuoširdžiai džiaugiasi vyriausybės, parlamento ir ginkluotųjų pajėgų vadovybės pastangomis baigti dešimtmečius trukusius ginkluotus vidaus konfliktus ir primygtinai ragina greitai užbaigti taikos derybas su kačinais;

5. ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę prieš 2015 m. rinkimus padaryti 2008 m. Konstitucijos pakeitimus, kuriais būtų panaikintas kariškių vaidmuo civilinėje politikoje, ypač jų vietos abiejuose parlamento rūmuose;

6. palankiai vertina abipusį Prezidento U Thein Seino ir Daw Aung San Suu Kyi santykių atnaujinimą ir vyriausybės ir opozicijos dialogą;

7. palankiai vertina aukšto lygio tarptautines pastangas skatinti demokratinius pokyčius Birmoje (Mianmare), pažymi Didžiosios Britanijos ministro pirmininko Davido Camerono vizitą po balandžio mėn. papildomų rinkimų ir palankiai vertina jo konstruktyvias diskusijas su Birmos prezidentu Thein Seinu ir Aung San Suu Kyi;

8. palankiai vertina daugelio politinių kalinių paleidimą ir labai padidintą žiniasklaidos ir interneto laisvę, tačiau reiškia susirūpinimą dėl vykdomos cenzūros ir taikomų apribojimų; palankiai vertina naujus teisės aktus dėl susirinkimų laisvės ir pažangą, apie kurią pranešta, keičiant teisės aktus ir praktiką, kad būtų panaikintas priverstinis darbas;

9. ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę nedelsiant ir netaikant jokių sąlygų paleisti visus likusius politinius kalinius ir sudaryti galimybes Tarptautinio Raudonojo Kryžiaus komitetui ir žmogaus teisių organams patekti į Mianmaro kalėjimus; taip pat ragina Nacionalinę žmogaus teisių komisiją intensyviau dirbti skatinant ir apsaugant piliečių pagrindines teises;

10. ragina pakeisti 1982 m. pilietybės įstatymą siekiant užtikrinti tinkamą rohinjų etninės mažumos piliečių pilietybės teisės pripažinimą;

11. ragina Birmos (Mianmaro) valdžios institucijas užtikrinti laisvą ir nepriklausomą žiniasklaidą ir užtikrinti, kad pagal naują žiniasklaidos įstatymą būtų leidžiama neribotai naudotis ryšių ir informacinėmis technologijomis;

12. ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę pradėti teisines reformas siekiant užtikrinti, kad teisminės institucijos būtų tikrai nepriklausomos ir nešališkos, ir pradėti teisingumo ir atskaitingumo procesą dėl praeityje vykdytų žmogaus teisių pažeidimų;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

13. palankiai vertina Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos 19-osios sesijos išvadas, pagal kurias Specialiojo pranešėjo žmogaus teisių padėties Birmoje (Mianmare) klausimais įgaliojimai buvo pratęsti dar metams;

14. ragina Prezidentą Thein Seiną ištirti kaltinimus Birmos kariuomenei dėl seksualinio smurto ir vykdyti tų kariškių, kurie dalyvavo tokiuose veiksmuose, baudžiamąjį persekiojimą; primygtinai ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę nedelsiant nutraukti vaikų ėmimą į karines pajėgas ir jų išnaudojimą, sustiprinti priemones, kuriomis siekiama užtikrinti vaikų apsaugą nuo ginkluotų konfliktų, ir toliau bendradarbiauti su JT Generalinio Sekretoriaus specialiąja įgaliotine vaikų ir ginkluotų konfliktų klausimais;

15. ragina Prezidentą Thein Seiną konsultuotis su susijusiomis vietos bendruomenėmis dėl planuojamų užtvankų projektų ir atlikti nepriklausomus poveikio aplinkai vertinimus;

16. palankiai vertina teigiamus ES veiksmus, kuriais remiama politinio perėjimo prie demokratijos šalyje pradžia, įskaitant pažadą skirti 150 milijonų eurų humanitarinei pagalbai, ypač siekiant plėtoti šalies sveikatos priežiūros ir švietimo priemones ir padėti perkeltiems asmenims;

17. palankiai vertina priemones, kurių ėmėsi Birmos valdžios institucijos Birmos valiutos keitimo kurso klausimu;

18. ragina Tarybą sustabdyti šiuo metu taikomas ribojamąsias priemones, išskyrus ginklų embargą, pradiniam vienų metų laikotarpiui ir atidžiai stebėti padėtį šalyje;

19. ragina Komisiją ir Tarybą nustatyti aiškius terminus ir kriterijus, susijusius su vykstančio politinių ir ekonominių reformų proceso Birmoje (Mianmare) vertinimu;

20. pripažįsta, kad vykdant atsakingą ir tvarią prekybą, įskaitant prekybą su Europos Sąjunga, ir atsakingai ir tvariai investuojant bus remiamos Birmos (Mianmaro) pastangos kovoti su skurdu ir užtikrinti, kad priemonės teiks naudos platesniems gyventojų sluoksniams, ir ragina Tarybą ir Komisiją apsvarstyti galimybę suteikti Birmai (Mianmarui) privilegijuotą prieigą prie Europos Sąjungos rinkos;

21. palankiai vertina Europos Sąjungos įsipareigojimą didinti paramą nuo konflikto kenčiančioms gyventojų grupėms ir ragina Birmos (Mianmaro) vyriausybę pagalbos agentūroms ir Jungtinių Tautų atstovams leisti patekti į valstijas, kuriose gyvena etninės grupės, arba užtikrinti, kad vietos bendruomenių teikiama pagalba ir tarpvalstybinė pagalba pasiektų šias pažeidžiamas gyventojų grupes;

22. džiaugiasi netrukus vyksiančiu oficialiu Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai baronienės Ashton vizitu, taip pat jos sprendimu įsteigti diplomatinį atstovavimą šalyje ir ta proga iškilmingai atidaryti ES biurą Jangone;

23. primena kvietimą A. Sacharovo premijos laureatei Daw Aung San Suu Kyi apsilankyti Europos Parlamente, kad jai būtų oficialiai įteikta A. Sacharovo premija, kuri jai buvo paskirta 1991 m. už veiklą skatinant demokratiją ir laisvę Birmoje (Mianmare);

24. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, ASEAN Generaliniam Sekretoriui ir Birmos (Mianmaro) parlamentui ir vyriausybei.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Europos investicijų už Europos Sąjungos ribų teisinis saugumas

P7_TA(2012)0143

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos investicijų už Europos Sąjungos ribų teisinio saugumo (2012/2619(RSP))

(2013/C 258 E/12)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl būsimosios Europos tarptautinės investicijų politikos ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 21 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos prekybos ryšių ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl kliūčių prekybai ir investicijoms ([3]),

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo nustatoma valstybių narių ir trečiųjų šalių dvišaliams investicijų susitarimams skirta pereinamojo laikotarpio tvarka (tęstinumo reglamentas) (COM(2010)0344),

— atsižvelgdamas į 2010 m. liepos 7 d. Komisijos komunikatą „Visapusiškos Europos tarptautinės investicijų politikos kūrimas“ (COM(2010)0343),

— atsižvelgdamas į 2011 m. gegužės 19 d. EUROLAT rezoliuciją dėl Europos Sąjungos ir Lotynų Amerikos prekybos santykių perspektyvų ([4]),

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 30 d. PPO bendrą pareiškimą dėl Argentinos importo ribojančios politikos ir praktikos ([5]),

— atsižvelgdamas į Didžiojo dvidešimtuko (G20) deklaracijas Vašingtone (2008 m. lapkričio 15 d.), Londone (2009 m. balandžio 2 d.), Pitsburge (2009 m. rugsėjo 25 d.), Toronte (2010 m. birželio 26 d.), Seule (2010 m. lapkričio 12 d.) ir Kanuose (2011 m. lapkričio 4 d.), į kurias įtraukti įsipareigojimai kovoti su protekcionizmu,

— atsižvelgdamas į Argentinos, Ispanijos ir įvairių kitų ES valstybių narių susitarimus dėl abipusės investicijų apsaugos ir skatinimo,

— atsižvelgdamas į derybas dėl tarpregioninio ES ir MERCOSUR asociacijos susitarimo, ypač į laisvosios prekybos susitarimą (LPS),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl ES santykių su Lotynų Amerika strategijos ([6]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0141.
([2]) OL C 70 E, 2012 3 8, p. 79.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0565.
([4]) http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2011/resolutions/trade_en.pdf
([5]) http://eeas.europa.eu/delegations/wto/documents/press_corner/2012_03_30_joint_statement_argentina.pdf
([6]) OL C 81 E, 2011 3 15, p. 54.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

A. kadangi SESV 207 straipsnyje nustatyta, kad Europos investicijos trečiosiose šalyse yra pagrindinis Europos Sąjungos bendros prekybos politikos elementas ir todėl sudaro esminę jos išorės veiksmų politikos dalį ir kadangi pagal Lisabonos sutartį tiesioginės užsienio investicijos (TUI) priskiriamos išimtinei ES kompetencijai, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 straipsnio 1 dalies e punkte;

B. kadangi Sąjunga pradėjo naudotis šia kompetencija, susijusia su tebevykstančiomis derybomis dėl investicijų susitarimų su Indija, Singapūru ir Kanada, bei pateikė pasiūlymus dėl derybų įgaliojimų su Maroku, Tunisu, Jordanija ir Egiptu;

C. kadangi investicijos bus pagrindinė ES ir Lotynų Amerikos bei Karibų jūros regiono šalių aukščiausiojo lygio susitikimo, kuris įvyks Santjage, Čilėje, 2013 m. sausio mėn., tema;

D. kadangi ES investicijos Argentinoje apsaugotos valstybių narių dvišaliais investicijų susitarimais, jei jie yra sudaryti, ir kadangi šiuo metu 18 ES valstybių narių yra sudariusios susitarimus su Argentina;

E. kadangi Argentinos Respublikos vyriausybė paskelbė savo sprendimą perduoti savo Kongresui tvirtinti įstatymo projektą dėl 51 proc. naftos ir dujų bendrovės YPF, kurios didžiausią dalį valdo bendrovė Europos bendrovė ir kurios didžiausia akcijų dalis būtent yra siūlomo nusavinimo objektas, akcijų nusavinimo;

F. kadangi po minimo pareiškimo Argentinos federalinės vyriausybės institucijos, išvariusios teisėtus minėtos įmonės paskirtus vadovus ir darbuotojus ir privertusios juos apleisti patalpas, nedelsdamos perėmė faktinę YPF būstinės kontrolę;

G. kadangi pastaraisiais mėnesiais minėta įmonė nukentėjo nuo viešos puldinėjimų kampanijos, dėl kurios, taip pat dėl daugkartinių administracinių sprendimų, biržoje labai nukrito jos akcijų kursas ir dėl to nukentėjo įmonės akcininkai;

H. kadangi prieš šio pranešimo pateikimą Ispanijos vyriausybė ir korporacija Repsol YPF bandė rasti derybomis pagrįstą sprendimą, tačiau Argentinos vyriausybė jų pavyzdžiu nepasekė;

I. kadangi Argentinos valdžios institucijos panašiais veiksmais ar politiniu įsikišimu gali daryti poveikį ir kitoms Europos įmonėms;

J. kadangi Argentinos Respublika, kaip MERCOSUR narė, šiuo metu dalyvauja derybose dėl asociacijos susitarimo su ES;

K. kadangi nepaisant šių derybų Komisija savo pranešime dėl prekybai ir investicijoms daromų kliūčių atkreipė dėmesį, kad Argentina priėmė daug protekcionistinių priemonių, dėl kurių suprastėjo verslo aplinka ES investuotojams Argentinoje;

L. kadangi Europos Komisija ne kartą išreiškė susirūpinimą PPO dėl ribojamųjų priemonių, kurias Argentinos vyriausybė taiko importui ir kurios turi poveikį vis didesniam Pasaulio prekybos organizacijos šalių narių skaičiui, pobūdžio ir taikymo;

M. kadangi Argentinos Respublika pagal tradiciją naudojasi Sąjungos jai vienašališkai suteikta bendrąja lengvatų sistema;

N. kadangi Argentina, kaip G20 narė, įsipareigojo per kiekvieną G20 aukščiausiojo lygio susitikimą kovoti su protekcionizmu ir užtikrinti, kad rinka būtų atvira prekybai ir investicijoms;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

1. labai apgailestauja dėl Argentinos vyriausybės sprendimo nacionalizuoti didžiąją dalį Europos įmonės akcijų; mano, kad tai yra vienašališkas ir savavališkas sprendimas, kuris reiškia išpuolį prieš nevaržomą verslo veiklą ir teisinio tikrumo principą, tokiu būdu pabloginama investavimo aplinka Argentinoje esančioms ES įmonėms;

2. konstatuoja, kad šis sprendimas taikomas tik vienai sektoriaus įmonei ir tik vienai daliai jos akcijų, o tai galima laikyti diskriminacija;

3. išreiškia gilų susirūpinimą dėl padėties, nes ji parodo, kad pagal tarptautinius susitarimus yra nevykdomi įpareigojimai; perspėja apie galimus tokių priemonių neigiamus padarinius, pvz., tarptautinių investicijų mažėjimą ir neigiamas pasekmes Argentinai tarptautinėje bendruomenėje;

4. primena, kad šiuo metu vykstančių derybų dėl ES ir MERCOSUR susitarimo tikslas – sutarti dėl abiejų blokų ekonominės integracijos ir politinio dialogo, kad abu regionai pasiektų kuo didesnį klestėjimą ir pažangą, ir mano, jog norint, kad tokios derybos būtų sėkmingos, abi šalys diskusijas turi vykdyti atvirai ir remiantis abipusiu pasitikėjimu; taip pat pabrėžia, kad Argentinos valdžios institucijų priimti sprendimai gali pasunkinti draugiškus santykius ir tarpusavio supratimą, kurių reikia tokiam susitarimui sudaryti;

5. apgailestauja, kad Argentina nesilaikė šio principo ir taikė kelias ribojamąsias prekybos ir investicijų priemones, pvz., netarifines kliūtis, kurios suvaržė ES įmones ir pasaulinę prekybą su Argentina;

6. ragina Komisiją reaguoti į tokius apribojimus taikant visas atitinkamas Pasaulio prekybos organizacijos turimas ginčų sprendimo priemones ir bendradarbiauti su kitomis šalimis, kurios susiduria su panašiais diskriminaciniais apribojimais, taikomais prekybai ir investicijoms;

7. ragina Europos Vadovų Tarybos pirmininką, Europos Komisijos pirmininką ir ES vyriausiąją įgaliotinę bendrajai užsienio ir saugumo politikai imtis visų priemonių Argentinos valdžios institucijų atžvilgiu, kad, grįžus prie dialogo, būtų apginti Bendrijos interesai ir garantuotas teisinio tikrumo principas, užtikrinantis Europos dalyvavimą ir investicijas šioje Pietų Amerikos šalyje;

8. ragina Europos Komisiją ištirti ir priimti priemones, kurių reikia ES interesams apsaugoti, kad daugiau nebekiltų panašios problemos, įskaitant galimą dalinį vienašalių tarifų lengvatų, teikiamų pagal Bendrosios lengvatų sistemos (BLS) planą, sustabdymą;

9. primena glaudžią ES ir Argentinos Respublikos, pripažįstančių tas pačias vertybes ir principus, draugystę ir ragina Argentinos valdžios institucijas vėl sudaryti dialogo ir derybų aplinką, nes tai tinkamiausias būdas išsiaiškinti galimus strateginių prekybos partnerių ir šalių, kurios tradiciškai palaiko draugiškus santykius, nesutarimus;

10. palankiai vertina vyriausiosios įgaliotinės C. Ashton pareiškimą, kuriame smerkiami Argentinos vyriausybės veiksmai bei ES ir Argentinos jungtinio bendradarbiavimo komiteto posėdžio atšaukimas; ragina Komisijos narį K. De Gucht ir vyriausiąją įgaliotinę C. Ashton panaudoti turimas diplomatines priemones siekiant išspręsti šiuos klausimus kartu su kolegomis Argentinoje; ragina Komisiją ir valstybes nares glaudžiai bendradarbiauti su jų kolegomis tarptautiniuose forumuose, pvz., G20 ir PPO, kad būtų pasiektas bendras susitarimas dėl pasipriešinimo Argentinos vyriausybės veiksmams;

11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms, Argentinos Respublikos vyriausybei ir parlamentui bei MERCOSUR tarybos nariams.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimų perdavimo iš jos būstinės į delegacijas poveikis pagalbos teikimui

P7_TA(2012)0144

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimų perdavimo iš jos būstinės į delegacijas poveikio pagalbos teikimui (2011/2192(INI))

(2013/C 258 E/13)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 208 straipsnį, kuriame nustatyta, kad „Sąjungos bendradarbiavimo vystymosi labui politikos pagrindinis tikslas yra sumažinti, o ilgainiui ir panaikinti skurdą. Sąjunga atsižvelgia į bendradarbiavimo vystymosi labui tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims“,

— atsižvelgdamas į 2000 m. Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją, ypač į aštuntąjį Tūkstantmečio vystymosi tikslą,

— atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Įgaliojimų perdavimo vertinimas. Galutinė ataskaita“ (SEC(2004)0561),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“ (COM(2011)0637),

— atsižvelgdamas į Tarybos 2005 m. birželio 30 d. išvadas dėl įgaliojimų perdavimo ([1]),

— atsižvelgdamas į Tarybos 2011 m. birželio 28 d. išvadas dėl specialiosios ataskaitos Nr. 1/2011 „Ar Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimus perdavus iš jos būstinės į delegacijas pagerėjo pagalbos teikimas?“ ([2]),

— atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl ES bendrosios pozicijos ketvirtajam aukšto lygio forumui pagalbos veiksmingumo klausimais (angl. HLF-4, 2011 m. lapkričio 29 d. – gruodžio 1 d., Busanas),

— atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 1/2011 „Ar Komisijos išorės pagalbos valdymo įgaliojimus perdavus iš jos būstinės į delegacijas pagerėjo pagalbos teikimas?“,

— atsižvelgdamas į Europos konsensuso dėl vystymosi 122 ir 123 punktus dėl reformų, susijusių su ES išorės pagalbos valdymu, pažangos,

— atsižvelgdamas į ES elgesio kodeksą dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką,

— atsižvelgdamas į 2005 m. Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo, 2008 m. Akros veiksmų darbotvarkę ir 2011 m. Busano partnerystę siekiant veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo,

— atsižvelgdamas į 2007 m. Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto Europos bendrijos tarpusavio vertinimą,

— atsižvelgdamas į 2008 m. EBPO Paramos vystymuisi komiteto pranešimą „Veiksmingas paramos valdymas. Dvylika Paramos vystymuisi komiteto tarpusavio vertinimo pamokų“,

([1]) Dok. Nr. 10749/2005.
([2]) Dok. Nr. 12255/2011.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir į Užsienio reikalų komiteto bei Biudžeto kontrolės komiteto nuomones (A7–0056/2012),

A. kadangi decentralizuotas požiūris į pagalbos teikimą padeda priartinti sprendimų priėmimą prie realaus pagalbos teikimo ir užtikrinti geresnį paramos teikėjų veiklos koordinavimą bei suderinimą tinkamai atsižvelgiant į būtinybę prisiimti atsakomybę vietos lygmeniu;

B. kadangi pagrindinis įgaliojimų perdavimo ir Komisijos išorės pagalbos valdymo išsamesnės reformos tikslas – paspartinti ir padaryti patikimesnes finansų valdymo procedūras bei pagerinti šalims partnerėms teikiamos pagalbos kokybę;

C. kadangi bendra Europos Audito Rūmų ataskaitos išvada – įgaliojimų perdavimas prisidėjo prie geresnio pagalbos teikimo ir paspartino pagalbos teikimą, finansinės procedūros tapo išsamesnės, tačiau daug ką vis dar reikia pagerinti;

D. kadangi likus trejiems metams iki TVT įgyvendinimo termino reikės ypač padidinti ES pagalbos teikimo pajėgumus, taip pat ir ją gaunančių valstybių gebėjimą šia pagalba pasinaudoti;

E. kadangi 74 proc. ES išorės pagalbos iš ES biudžeto ir Europos plėtros fondo tiesiogiai valdo 136 ES delegacijos;

F. kadangi Pokyčių darbotvarkėje pripažįstama, kad reikia stiprinti ES, valstybių narių ir valstybių partnerių koordinavimą, taip pat koordinuoti ir derinti vystymosi veiklą bei didinti jos veiksmingumą ir efektyvumą;

G. kadangi dėl pastarosios Komisijos reorganizacijos ir įsigaliojus Lisabonos sutarčiai sukurtos Europos išorės veiksmų tarnybos dar nepadidėjo, nors buvo tikėtasi, bendras ES paramos vystymuisi veiksmingumas ir nuoseklumas;

H. kadangi sukūrus Europos išorės veiksmų tarnybą delegacijos buvo priverstos prisiimti papildomų įgaliojimų, pvz., diplomatijos, informavimo / ryšių ir laisvės, saugumo bei teisingumo politikos srityse, nors ir toliau turėjo atlikti iki tol turėtus uždavinius – užtikrinti koordinavimą, nuoseklumą ir spręsti išteklių trūkumo problemą;

I. kadangi atskirų delegacijų valdoma pagalba ir toliau apima daug įvairių sričių, todėl didėja delegacijų lygmeniu nustatomų išteklių poreikis;

J. kadangi dėl sudėtingų taisyklių ir procedūrų gali sumažėti galimybių naudotis šalių sistemomis bei bendru programavimu ir kadangi vykdant tarptautinį vystomąjį bendradarbiavimą būtų patartina naudotis daugiametėmis finansavimo programomis;

K. kadangi bendra ir sektorinė parama biudžetui – pagalbos teikimo priemonė, geriausiai tinkanti valstybių partnerių sandorių sąnaudoms mažinti, nes padeda geriau sutelkti dėmesį į pagalbos kokybę, partnerysčių pobūdį ir šalių partnerių poreikius;

L. kadangi įgaliojimų perdavimas turėtų būti derinamas su valstybių narių lygmeniu veikiančia visos susijusios informacijos, kur agentūros planuoja išleisti savo biudžeto lėšas, teikimo sistema ir todėl pagalba taptų tikslingesnė ir atsirastų galimybė nustatyti išteklių spragas bei pavienių valstybių finansavimo galimybes;

M. kadangi ES išorės pagalbos reforma turėtų padėti parodyti, kaip teikiant pagalbą padedama pagerinti skurdžiai gyvenančių žmonių gyvenimą, atsižvelgiant į didėjantį Europos visuomenės pritarimą oficialiajai paramai vystymuisi, kaip skurdo naikinimo priemonei, ir į siekį įgyvendinti TVT, turint mintyje faktus, paneigiančius skeptišką požiūrį į pagalbos veiksmingumą;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

N. kadangi EBPO Paramos vystymuisi komiteto tarpusavio vertinimo apsilankymai vietoje nuolat parodo, kad vietos darbuotojai jaučia, kad jų galimybės išnaudojamos nepakankamai ar kad jie nevisiškai integruojami į vietos paramos teikėjų grupę;

1. pritaria bendroms Europos Audito Rūmų ataskaitos išvadoms ir ragina Komisiją tęsti darbą siekiant pagerinti pagalbos teikimo veiksmingumą;

2. palankiai vertina labai išsamią ir analitinę ataskaitą, kurią parengė Europos Audito Rūmai, taip pat tinkamą laiką, parinktą įgaliojimų perdavimo proceso poveikiui vertinti;

3. ragina Komisiją užtikrinti, kad jos būstinė turėtų pakankamai pajėgumų ir žmogiškųjų išteklių, reikalingų siekiant užtikrinti reikiamą Kokybės operacijų direktorato paramą delegacijoms;

4. pažymi, jog, remiantis Audito Rūmų ataskaita, reikia, kad Europos Komisija toliau stengtųsi pagerinti metodą, taikomą vertinant pagalbos teikimo kokybę ir rezultatus; mano, kad tai pagerintų ES finansinės pagalbos atskaitomybę ir užtikrintų didesnį ES veiksmų matomumą;

5. ragina Komisiją papildyti kriterijus ir tobulinti finansuojamų projektų kokybės vertinimo procedūras, kad būtų galima pagerinti teikiamos pagalbos kokybę ir kuo mažiau įgyvendinti nerezultatyvių projektų; pažymi, jog Europos Parlamentas mano, kad pagalbai skirtų išlaidų poveikis labai svarbus;

6. yra susirūpinęs, kad 2005–2008 m. delegacijų sudėtis pasikeitė ir tapo labiau orientuota į politines ir prekybos funkcijas, todėl ragina Komisiją delegacijose siekti pagalbos valdymo ir kitas funkcijas atliekančių darbuotojų tinkamos pusiausvyros;

7. mano, kad didelė delegacijų darbuotojų kaita nepriimtina (40 proc. Komisijos darbuotojų yra įdarbinti pagal sutartis), nes prarandama institucijoje sukaupta patirtis, o tai neigiamai veikia veiklos efektyvumą;

8. pažymi, kad iki 2009 m. nesudarius sutarčių dėl 6 proc. įsipareigojimų, numatytų 2006 m. biudžete, pritaikius „D+3“ taisyklę, jie buvo prarasti; primygtinai reikalauja sumažinti šį procentinį rodiklį ir prašo pranešti, kokie procentiniai dydžiai ir sumos nustatyti 2010 ir 2011 m.;

9. ragina Komisiją ir EIVT ypatingą dėmesį skirti sritims, nustatytoms audito metu, ypač darbo krūviui delegacijose, tinkamam darbuotojų skaičiui delegacijose, taip pat pagalbos valdymo ir kitų funkcijų paskirstymo delegacijos darbuotojams pusiausvyrai;

10. ragina Komisiją priimant sprendimus dėl pagalbos projektų ir stebint jų įgyvendinimo pažangą apsvarstyti galimybę, jei įmanoma, skatinti vietos konsultacijas;

11. mano, kad siekiant didesnio ES vystymosi politikos nuoseklumo ir veiksmingumo Komisijos tarnybos ES delegacijose turėtų padėti formuoti pagalbos vystymuisi politiką ir imtis vadovaujamo vaidmens ją įgyvendinant; dar kartą ragina Komisiją kiekvienoje delegacijoje paskirti už politikos suderinamumą vystymosi labui (PSVL) atsakingą asmenį, kuris stebėtų ES politikos poveikį šalies partnerės lygmeniu;

12. pabrėžia, kad reikėtų apsvarstyti galimybę panaudoti vietos lygmeniu turimą kompetenciją ir kad ES delegacijų darbuotojai turėtų labiau stengtis dalyvauti vietos visuomenių veikloje, siekdami panaikinti žinių trūkumą ir užtikrinti geresnį vietos aplinkos, kurioje jos veikia, suvokimą;

13. ragina Komisiją pasiūlyti ir metodiškiau užtikrinti vietos darbuotojų teisinį ir finansinį mokymą siekiant optimizuoti ES pagalbos valdymą ir vidutinės trukmės laikotarpiu vietos administracinių įstaigų lygmeniu užtikrinti gerą valdymą;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

14. mano, kad Europos išorės veiksmų tarnybos įgaliojimai ir kompetencija vystomojo bendradarbiavimo srityje vis dar neaiškūs, ir ragina Tarybą bei Komisiją imtis būtinų veiksmų siekiant ištaisyti šią padėtį; šiomis aplinkybėmis susirūpinęs pažymi, kad Europos išorės veiksmų tarnybos politinių ir administracinių užduočių ir Komisijos pagalbos valdymo užduočių atskyrimas galėtų tapti galimų nesuderinamumų įgyvendinant Paryžiaus deklaracijos principus priežastimi;

15. atsižvelgdamas į sprendimą, kuriuo įsteigiama Europos išorės veiksmų tarnyba, pabrėžia, kad visi delegacijoje dirbantys darbuotojai yra pavaldūs delegacijos vadovui, nes tai vienintelis būdas ES išorės veiksmų nuoseklumui atskirose šalyse užtikrinti vadovaujantis Lisabonos sutartimi;

16. ragina Komisiją ir Tarybą ir toliau palaikyti sumanymą mažinti intervencijos sričių skaičių remiantis ES elgesio kodeksu dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo bei Pokyčių darbotvarke;

17. mano, kad atitinkamos ES finansinės priemonės ir Europos plėtros fondas (EPF) turėtų būti labiau orientuojami į skurdo mažinimą ir jų požiūris ir veikla turėtų būti lankstesni, taip pat mano, kad reikėtų skatinti didesnę atskaitomybę, skaidrumą ir lėšų panaudojimo veiksmingumą siekiant aiškių rezultatų;

18. tikisi, kad Komisija imsis visų reikiamų priemonių priežiūros ir kontrolės sistemų trūkumams pašalinti, ypač delegacijų lygmeniu, kaip nurodė Audito Rūmai; prašo Komisijos ne vėliau kaip iki 2012 m. pabaigos pranešti kompetentingiems EP komitetams apie priemones, kurių ji ėmėsi;

19. atkreipia dėmesį į Audito Rūmų kritiką ([1]) dėl Komisijos būstinės ir delegacijų darbo santykių valdant išorės pagalbą; ragina šiuos procesus peržiūrėti ir supaprastinti siekiant sumažėti vidinės biurokratijos, ir Europos Parlamentui pateikti ataskaitą apie veiksmus, kurių imtasi;

20. ragina Komisiją reikalauti, kad delegacijos sistemingai vykdytų techninės ir finansinės projektų stebėsenos vizitus, ir vidaus ataskaitų teikimo sistemoje daugiau dėmesio skirti dėl pagalbos intervencijų gautiems rezultatams;

21. ragina Komisiją, aktyviai dalyvaujant delegacijoms, išnagrinėti ir nustatyti poveikio darymo šalyse partnerėse įgyvendinamoms pagalbos programoms, kuriose dalyvauja Europos Investicijų Bankas ir Europos nacionalinės ir tarptautinės institucijos, finansuojančios vystymąsi, galimybes;

22. ragina Komisiją parodyti, kaip tolesnis finansinių ir žmogiškųjų išteklių įgaliojimų perdavimas iš Komisijos būstinės į delegacijas dėl to, kad padėtų gerinti dialogą ir ES teikiamos pagalbos koordinavimą bei programavimą vietoje, duotų papildomos naudos;

23. pabrėžia, kad nei Komisija, nei valstybės narės neturėtų dabartine ekonomikos ir finansų krize pateisinti „daryti daugiau su mažesniais ištekliais“ požiūrį, kai tai susiję su darbuotojų skaičiaus išsaugojimu ar mažinimu dvišalėse pagalbos agentūrose;

24. pabrėžia vystomojo bendradarbiavimo srities darbuotojų Komisijoje, ES delegacijose ir dvišalėse pagalbos agentūrose profesionalumo svarbą;

25. mano, kad, siekiant sklandžiai panaudoti ES biudžetą, delegacijų vadovams reikėtų suteikti galimybę pavesti savo pavaduotojams valdyti delegacijos administracines išlaidas, ir mano, kad prireikus turėtų būti atitinkamai peržiūrėtas Finansinis reglamentas;

([1]) Žr. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 1/2011, 1 pav.

26. ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant stiprinti ES delegacijų ir dvišalių agentūrų, vyriausybių partnerių ir kitų vystymosi srityje dirbančių grupių, pvz., ekspertų grupių, universitetų, fondų, nevyriausybinių organizacijų ir regioninių institucijų, ryšius, nes glaudesni ryšiai padės padidinti įgaliojimų perdavimo ir įvairių subjektų lyginamuosius pranašumus nacionaliniu lygmeniu, taip pat padės išvengti nereikalingo pastangų dubliavimosi;

27. ragina ES išorės pagalbos valdymo iš centrinių tarnybų perdavimo delegacijoms procese užtikrinti, kad išliktų Parlamento kontrolės ir priežiūros įgaliojimai,

28. palankiai vertina Audito Rūmų pastabą, kad reikėtų toliau nagrinėti, kokį vaidmenį atlieka EIVT užtikrinant konsulinę apsaugą;

29. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir EIVT.

Moterys ir klimato kaita

P7_TA(2012)0145

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų ir klimato kaitos (2011/2197(INI))

(2013/C 258 E/14)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 straipsnį ir 3 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 157 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),

— atsižvelgdamas į 1995 m. rugsėjo mėn. Pekine įvykusią Ketvirtąją pasaulinę moterų konferenciją, į Pekine priimtą deklaraciją ir veiksmų planą, taip pat į Jungtinių Tautų „Pekino + 5“, „Pekino + 10“ ir „Pekino + 15“ specialiosiose sesijose atitinkamai 2000 m. birželio 9 d., 2005 m. kovo 11 d. ir 2010 m. kovo 2 d. priimtus vėlesnius dokumentus dėl tolesnių veiksmų ir iniciatyvų siekiant įgyvendinti Pekino deklaraciją ir veiksmų planą,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 23 straipsnį,

— atsižvelgdamas į JTBKKK sprendimą 36/CP.7 dėl aktyvesnio moterų dalyvavimo atstovaujant šalims organuose, įsteigtuose pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją ir 2001 m. lapkričio 9 d. pasirašytą Kioto protokolą,

— atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 18 d. priimtą Jungtinių Tautų Tūkstantmečio deklaraciją,

— atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. pasirašytą Jungtinių Tautų konvenciją dėl visų formų moterų diskriminacijos panaikinimo,

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl lyčių aspekto integravimo į Europos Parlamento veiklą ([1]),

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0515.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 16 d. rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17) ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 29 d. rezoliuciją dėl bendros ES pozicijos priėmimo rengiantis Jungtinių Tautų konferencijai darnaus vystymosi klausimais (Rio+20) ([2]),

— atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 4 d. rezoliuciją „2050 m.: ateitis prasideda šiandien – rekomendacijos dėl būsimos integruotos ES kovos su klimato kaita politikos“ ([3]),

— atsižvelgdamas į savo 2008 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl lyčių lygybės ir moterų teisių stiprinimo vystomojo bendradarbiavimo srityje ([4]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto pranešimą ir į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A7–0049/2012),

A. kadangi klimato kaita lyties požiūriu nėra neutrali ir jos poveikis lytims skirtingas;

B. kadangi vartojimo įpročiai ir gyvenimo būdas daro svarbų poveikį klimato kaitai;

C. kadangi moterys sudaro apytiksliai 50 proc. pasaulio gyventojų ir kadangi jos vis dar prisiima palyginti yra palyginti labiau atsakingos už kasdienį vartojimą, vaikų priežiūrą ir buitį; kadangi moterų ir vyrų vartojimo įpročiai skiriasi, nes moterys vartoja tvariau nei vyrai ir rinkdamosi tvarius vartojimo įpročius rodo didesnį norą imtis aplinkos išsaugojimo veiksmų;

D. kadangi dėl lyčių vaidmens moterų poveikis aplinkai nėra toks pats kaip vyrų, moterų galimybę naudotis ištekliais ir būdais įveikti problemas ir prisitaikyti labai riboja diskriminacija pajamų, galimybės naudotis ištekliais, politinės įtakos, išsilavinimo ir atsakomybės už namų ūkį požiūriu;

E. kadangi dėl klimato kaitos nelygybė padidės ir esama rizikos, kad klimato kaitos politika taip pat turės neigiamą poveikį lyčių pusiausvyrai ir moterų teisėms, jeigu ją kuriant nuo pat pradžių nebus atsižvelgiama į lyčių diskriminaciją;

F. kadangi be tikros lyčių lygybės nebus teisingumo klimato srityje, ir kadangi nelygybės panaikinimo ir kovos su klimato kaita nereikėtų laikyti tarpusavyje prieštaraujančiais dalykais;

G. kadangi demokratija, žmogaus teisių paisymas ir lygios vyrų ir moterų galimybės padeda siekti tvaraus vystymosi ir aplinkos apsaugos;

H. kadangi, be lyties, yra ir kitų diskriminacijos bei pažeidžiamumo priežasčių (pvz., skurdas, geografinė padėtis, tradicinė ir institucinė, rasinė diskriminacija ir pan.) ir dėl visų jų užkertama galimybė naudotis ištekliais ir priemonėmis įveikti tokius didžiulius pokyčius kaip klimato kaita;

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0504.
([2]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0430.
([3]) OL C 67 E, 2010 3 18, p. 44.
([4]) OL C 66 E, 2009 3 20, p. 57.

I. kadangi kai kuriuose regionuose beveik 70 proc. visų dirbančių moterų dirba žemės ūkyje ([1]), ir užaugina iki 90 proc. kai kurių kultūrinių augalų derliaus ([2]), svarstant biudžetus ir vykdant veiklą klimato kaitos srityje joms beveik nėra atstovaujama;

J. kadangi 70 proc. skurdžių žmonių, gyvenančių mažiau nei iš 1 JAV dolerio per dieną, yra moterys ir moterims priklauso mažiau nei 1 proc. pasaulio turto; kadangi palyginti su vyrais, besivystančių šalių moterys pakartotinai investuoja žymiai daugiau savo pajamų į savo šeimas;

K. kadangi šeimos planavimas gali padėti gerokai pagerinti motinos sveikatą bei šeimos dydžio kontrolę ir galiausiai padidinti moterų, kurioms vis dar užkraunama didžiausia atsakomybė už vaikų priežiūrą, nepriklausomybę ir sumažinti jų darbo krūvį taip padidinant moterų ir jų šeimų atsparumą klimato kaitos poveikiui, kaip nustatyta Tarptautinės konferencijos gyventojų ir vystymosi klausimais priimtame 20 metų plane;

L. atkreipia dėmesį, kad aplinkosaugos problemos, kurias sukelia ir didina klimato kaita, šiuo metu lemia priverstinės migracijos didėjimą, ir kadangi todėl esama vis didesnio ryšio tarp prieglobsčio prašytojų ir vietovės, kuriose blogėja aplinkos būklė; kadangi būtina geriau apsaugoti pabėgėlius dėl klimato kaitos ir juos perkelti, ir ypatingą dėmesį skirti pažeidžiamiausioms moterims;

M. kadangi iš 27 mln. pasaulio pabėgėlių 75–80 proc. sudaro moterys ir vaikai ([3]); kadangi klimato kaitos paskatinta migracija vyrus ir moteris paveikia skirtingai, o moteris dažnai ir skaudžiau; kadangi būtinos specialios nuostatos dėl sveikatos, apsaugos ir nepriklausomybės, kad šiais priverstinės ar savanoriškos migracijos atvejais būtų sumažintas moterų pažeidžiamumas;

N. kadangi sprendimų priėmimo procese ir ypač derybose dėl klimato kaitos moterų atstovaujama dalis tebėra nepatenkinama ir beveik nepadaryta jokios pažangos; kadangi moterys sudaro tik 12–15 proc. delegacijų vadovų ir apie 30 proc. delegacijų narių;

O. kadangi du trečdaliai neraštingų pasaulio žmonių yra moterys ([4]), todėl galimybė gauti informaciją ir mokytis naudojantis atitinkamais komunikacijos kanalais yra labai svarbi siekiant užtikrinti jų nepriklausomybę ir įtrauktį, ypač ekstremaliųjų situacijų, pvz., gaivalinės nelaimės, atvejais;

P. kadangi gaivalinės nelaimės daro didelį vidutinės trukmės ir ilgalaikį poveikį švietimui, sveikatai, struktūriniam skurdui ir gyventojų perkėlimui, ir kadangi vaikai priklauso grupei, kuri yra ypač pažeidžiama dėl gaivalinių nelaimių poveikio; kadangi matyti aiški gaivalinių nelaimių ir mokyklos lankomumo lygio mažėjimo sąsaja, ir kad dėl nelaimių gerokai padidėja lyčių nelygybė mokyklose;

Q. kadangi dėl klimato kaitos atsirandančios sausros ir vandens stoka moteris verčia dirbti daugiau, kad galėtų užtikrinti vandens, maisto ir energijos gavimą, ir kadangi jaunuoliai dažnai palieka mokyklas, kad galėtų padėti savo motinoms atlikti šias užduotis;

([1]) FAO (Maisto ir žemės ūkio organizacija): Maisto ir žemės ūkio padėtis 2010–2011 m. Moterys žemės ūkyje. Lyčių nelygybės naikinimas siekiant vystymosi, http://www.fao.org/docrep/013/i2050e/i2050e.pdf.

([2]) Pasaulio ekonomikos forumas, „Galių moterims suteikimas. Pasaulinės lyčių nelygybės apskaičiavimas“, 2005, https://members.weforum.org/pdf/Global_Competitiveness_Reports/Reports/gender_gap.pdf.

([3]) JT ekonomikos ir socialinių reikalų taryba, Moterų padėties apžvalga „*Women at a glance*“, http://www.un.org/ecosocdev/geninfo/women/women96.htm.

([4]) UNICEF pranešimas „Pažanga vaikų labui“, 2005 m., http://www.unicef.org/progressforchildren/2005n2/PFC05n2en.pdf.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

R. kadangi moterys taip pat yra galinga pokyčius lemianti jėga, visame pasaulyje aktyviau dalyvauja pilietinės visuomenės veikloje ir aktyvus jų dalyvavimas visose kovos su klimato kaita srityse padėtų užtikrinti teisingesnę, visapusiškesnę ir veiksmingesnę kovos su klimato kaita politiką tiek prisitaikymo prie klimato kaitos, tiek jos švelninimo požiūriu;

S. kadangi dėl savo atsakomybės valdyti nepakankamus gamtinius išteklius, moterys įgyja svarbių žinių, susijusių su poreikiu turėti tvaresnę aplinką, kuri joms galbūt leistų atlikti tam tikrą vaidmenį, į kurį reikėtų atsižvelgti gerinant prisitaikymo prie klimato kaitos ir jos padarinių švelninimo strategijas;

T. kadangi nelaimių prevencijos, prisitaikymo prie nelaimių ir jų padarinių švelninimo priemonių ar finansavimo nepakaks, jeigu jų kūrimo procesuose, priimant sprendimus ir įgyvendinant aktyviai nedalyvaus moterys; kadangi, pvz., Tuniso, Nikaragvos, Salvadoro ir Hondūro geroji patirtis parodė, kad moterų žinios ir dalyvavimas padeda išsaugoti gyvybes valdant nelaimes, didinti biologinę įvairovę ir gerinti vandentvarką, didinti aprūpinimo maistu saugumą, užkirsti kelią dykumėjimui, apsaugoti miškus ir palaikyti visuomenės sveikatą;

Bendrosios nuostatos

1. pripažįsta, kad klimato kaita, be kitų katastrofiškų padarinių, dar didina ir lyčių diskriminaciją, pabrėžia, kad pavojingos klimato kaitos sustabdymas turi būti didžiausias ES ir vidaus, ir išorės politikos prioritetas;

2. ragina Komisiją ir Tarybą, siekiant užtikrinti, kad įgyvendinant klimato politiką lyčių nelygybė nepadidėtų, o kaip tik būtų gauta papildomos naudos gerinant moterų padėtį, lyčių aspektą įtraukti į visus klimato politikos plėtojimo etapus, pradedant koncepcija ir baigiant finansavimu, įgyvendinimu ir vertinimu;

3. ragina Komisiją ir valstybes nares visais sprendimų priėmimo lygmenimis lyčių lygybės ir teisingumo lyčių srityje tikslus įtraukti į politiką, veiksmų planus ir kitas priemones, susijusias su tvariu vystymusi, nelaimių rizika ir klimato kaita, vykdant sisteminę lyčių analizę, nustatant į skirtingas lytis orientuotus rodiklius bei kriterijus ir plėtojant praktines priemones; pabrėžia, kad visais Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBKKK) derybų etapais, pradedant mokslo tyrimais ir analize, ir baigiant klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo strategijų planavimu, įgyvendinimu ir kūrimu, būtina atsižvelgti į lyčių lygybės principus;

4. primena, kad 2007 m. ketvirtojoje vertinimo ataskaitoje Tarpvyriausybinė klimato kaitos komisija (angl. IPCC) patvirtino, jog klimato kaitos poveikis yra nevienodas ir priklauso nuo lyties, amžiaus ir klasės, ir tikėtina, kad labiausiai nukentės neturtingieji; mano, kad žmogaus raidai būtina pasiekti lyčių lygybę, taip pat tai yra pagrindinis kovos su skurdu tikslas; reikalauja, kad lyčių lygybe grindžiamas požiūris būtų taikomas visose srityse rengiant vystymosi, žmogaus teisių ir klimato kaitos politiką; ragina imtis veiksmų, kad būtų užtikrinta, jog Jungtinių Tautų bendroji klimato kaitos konvencija (JTBKKK) būtų įgyvendinama atsižvelgiant į žmogaus teisių programas ir nacionalinius bei tarptautinius susitarimus dėl lyčių lygybės ir teisingumo, įskaitant Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims (CEDAW);

5. pažymi, kad klimato kaita ir neigiamas jos poveikis taip pat turėtų būti vertinami kaip su lytimis susiję ir svarbūs visoms sritimis (socialinei, kultūros, ekonomikos ir politikos) vietos ir pasaulio lygmeniu plėtros klausimai, ir kad visi suinteresuotieji subjektai turi dėti bendras pastangas, jog užtikrintų, kad klimato kaitos ir nelaimių rizikos mažinimo priemonės būtų taikomos atsižvelgiant į lyčių skirtumus, vietos gyventojų poreikius ir gerbiant žmogaus teises;

6. džiaugiasi, kad aukšto lygio derybose klimato kaitos klausimu ir įsitraukiant aukšto lygio veikėjams skiriama vis daugiau dėmesio klimato kaitos lyčių aspektui; tačiau pabrėžia, kad siekiant įtraukti daugiau moterų į ES diplomatiją klimato klausimais visais sprendimų priėmimą lygmenimis ir pirmiausia į derybas dėl klimato kaitos, taikant tokias priemones, kaip, pvz., delegacijų sudėčiai nustatytos 40 proc.+ kvotos;

7. primena Komisijai ir valstybėms narėms apie savo rezoliuciją dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17) ir primygtinai ragina jas imtis veiksmų siekiant įvykdyti savo įsipareigojimą finansuojant klimato politiką „siekti, kad visose atitinkamose įstaigose dirbtų bent 40 proc. moterų"; pabrėžia poreikį šį principą taikyti perduodant technologijas ir už prisitaikymą atsakingų institucijų atžvilgiu;

8. ragina Komisiją ir valstybes nares planuojant, įgyvendinant ir vertinant kovos su klimato kaita politiką, programas bei projektus duomenis rinkti pagal lytį siekiant veiksmingai įvertinti ir nagrinėti skirtingą poveikį, kurį klimato kaita daro kiekvienai lyčiai ir parengti prisitaikymo prie klimato kaitos gaires, bendrais bruožais nustatant politikos kryptis, kuriomis galima apsaugoti moteris ir suteikti joms galių prisitaikyti prie klimato kaitos padarinių;

9. ragina Komisiją ir valstybes nares integruoti su lyčių lygybe susijusius statistinius duomenis į visas su aplinka susijusias politikos sritis siekiant gerinti bendros moterų ir vyrų padėties, susijusios su klimato kaita, vertinimą;

10. primena, kad su lyčių lygybės skatinimu ir diskriminacijos panaikinimu susijusių klausimų įtraukimas į ES užsienio politiką it toliau turėtų padėti moterims atlikti pagrindinį vaidmenį priimant sprendimus, formuojant politiką ir valdant, išsaugant ir stebint gamtos išteklius ir aplinką bei kovojant su klimato kaita;

11. ragina nustatyti rodiklį „klimatui nekenkiantis" (kaip alternatyvą BNP), siekiant kontroliuoti tai, kokį poveikį augimas, vartojimo įpročiai ir gyvenimo būdas daro klimato kaitai;

12. ragina ES ir valstybes nares įvertinti, kiek su klimato kaita susijusia politika atsižvelgiama į moterų poreikius, ir primygtinai ragina rengiant su lyčių politika susijusią tvaraus vystymosi politiką taikyti lyčių lygybės aspektą;

Prisitaikymas

13. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti lengvai naudojamas projektų poveikio lytims vertinimo viso projektų gyvavimo ciklo metu priemones, kokios yra taikomos vertinant plėtros projektus;

14. ragina, kad būtų įgyvendinami vietiniai integraciniai sprendimai ir projektai, kuriuose duomenys apie esamą pažeidžiamumą ir prisitaikymo gebėjimus, pvz., apie tenykščių asmenų, ypač moterų, tradicinę patirtį ir žinias, būtų neatskiriama informacija;

15. atkreipia dėmesį į tai, kad moterys visame pasaulyje aktyviau dalyvauja pilietinės visuomenės veikloje, todėl ragina Komisiją palengvinti ir remti moterų organizacijų ir pilietinės visuomenės veikėjų ryšius;

16. ragina Komisiją numatyti programas, pagal kurias šiuolaikinių technologijų perdavimas ir praktinė patirtis gali padėti bendruomenėms ir regionams prisitaikyti prie klimato kaitos;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

17. pažymi, kad besivystančiose šalyse moterims tenka svarbiausias vaidmuo išgaunant ir tvarkant vandenį, nes jos dažniausiai jį atsineša, naudoja ir tvarko ne tik namų ūkiuose, bet ir žemės ūkyje; ragina Komisiją teikti paramą vystymuisi, siekiant sustiprinti prieinamas šulinių, kuriuose naudojami atsinaujinantys energijos ištekliai ir paprastos bei lengvai išlaikomos valymo sistemos, kasimo programas;

18. ragina į prisitaikymo sprendimus, kurie turi būti suderinami su savitais moterų poreikiais ir kuriuose turi būti atsižvelgta į konkrečias kliūtis, su kuriomis susiduria moterys, atsižvelgta į jų gebėjimus bei patirtį, įtraukti gebėjimų ugdymą ir mokymą atsižvelgiant į lytį;

19. pabrėžia, kad svarbu remtis moterų žiniomis ir vietos lygmeniu skatinti sprendimus, darančius labai konkrečią įtaką žmonių kasdieniam gyvenimui, pvz., Pietų Afrikos Respublikoje įgyvendinamas projektas „*Girls in Risk Reduction Leadership*“, kuriuo siekiama skatinti mergaites paaugles būti lyderėmis mažinant nelaimių riziką, arba keletas projektų, kuriais siekiama padėti moterims Indijos lūšnynuose įrengti geriamojo vandens tiekimo įrenginius ir tualetus;

20. ragina Europos Komisiją ir valstybes nares lyčių lygybės klausimą įtraukti į įvairias strategijas, siekiant užkirsti kelią gaivalinėms nelaimėms ir siekiant valdyti jų keliamą pavojų ir skatinti suteikti galių moterims ugdant jų gebėjimus prieš su klimato kaita susijusias nelaimes, joms ištikus ir po jų, taip pat jas skatinant aktyviai dalyvauti numatant nelaimes, apie jas iš anksto įspėjant ir bandant joms užkirsti kelią ir taip stiprinti jų gebėjimą įveikti nelaimes;

21. pažymi, kad daugelyje pasaulio bendruomenių dėl atsakomybės šeimoje moterys gali labiau nukentėti nuo aplinkos pokyčių, kuriuos apsunkina klimato kaitos poveikis; pažymi, kad joms atliekant daugelį vaidmenų – gaminant maistą ir jį tiekiant, teikiant priežiūrą ir atliekant ekonominius vaidmenis – minėti veiksniai daro poveikį;

22. ragina užtikrinti, kad dabartinės priemonės ir planavimo procesai, pvz., nacionalinės prisitaikymo prie klimato kaitos veiksmų programos ir būsimi nacionaliniai prisitaikymo planai, būtų skaidresni bei labiau visa apimantys ir kad šie principai būtų remiami būsimose su klimatu susijusiose sutartyse, priemonėse ir dvišalio bendradarbiavimo pastangose;

23. pabrėžia, kad esama pagrįstų įrodymų, jog nuo klimato priklausančių sąlygų poveikis sveikatai, pvz., netinkama mityba ir užkrečiamų ligų, pvz., maliarijos, plitimas, skirtingoms lytims yra nevienodas; susirūpinęs atkreipia dėmesį į didelį moterų mirtingumą nelaimių atveju; mano, kad labiau į skirtingas lytis orientuoti moksliniai tyrimai apie klimato kaitos poveikį moterų sveikatai padėtų tiksliau reaguoti; ragina visų šalių vyriausybes dėti daugiau pastangų siekiant užtikrinti geresnį sveikatos priežiūros paslaugų prieinamumą, galimybes jomis naudotis ir jų teikiamą paramą, ypač moterims, kadangi jos yra pažeidžiama grupė, ypač kaip priežiūros paslaugų teikėjos, kad prisidėtų prie veiksmų, kuriais būtų sprendžiamos su klimato kaita susijusios rizikos sveikatai problemos, ir būtų sukurta rizikos sveikatai vertinimo pagal lytį sistema ir taikomos su klimato kaita susijusios prisitaikymo ir (arba) švelninimo priemonės;

24. pabrėžia, kad 70 proc. pasaulio neturtingųjų yra moterys, jos dirba du trečdalius visų dirbamų darbo valandų, tačiau turi mažiau nei 1 proc. visos nuosavybės; pažymi, kad joms neleidžiama lygiomis teisėmis naudoti ir valdyti išteklių, technologijų, paslaugų, teisių į žemę, kredito ir draudimo sistemų, ir sprendimų priėmimo galių, todėl jos yra pernelyg pažeidžiamos, patiria neproporcingai didelį klimato kaitos poveikį ir turi ir mažiau galimybių prisitaikyti prie klimato kaitos; pabrėžia, kad 85 proc. žmonių, mirusių dėl klimato kaitos sukeltų gaivalinių nelaimių, yra moterys, kad 75 proc. ekologinių pabėgėlių yra moterys ir kad yra didesnė tikimybė, jog nematomomis karo dėl išteklių ir smurto, kylančio dėl klimato kaitos, aukomis taps moterys;

25. ragina ES ir jos valstybes nares sukurti „su klimatu susijusio teisingumo“ principą; atkakliai tvirtina, kad didžiausia skriauda, kurią padaro mūsų nesugebėjimas veiksmingai kovoti su klimato kaita, yra žalingas poveikis skurdžioms šalims ir jų gyventojams, pirmiausia moterims;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Švelninimas

26. ragina Komisiją ir būsimas Europos Sąjungos Tarybai pirmininkausiančias valstybes nares pradėti tyrimą, kuriame dėmesys būtų sutelktas būtent į švelninimo politikos lyčių aspektą;

27. pabrėžia, kad reikalinga tikslinė politika siekiant išvengti lyčių atskirties ir diskriminacijos ekologiškoje ekonomikoje, kur naujose su technologijomis ir mokslu susijusiose darbo vietose jau dabar dominuoja beveik vien vyrai; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad norint padidinti moterų ir vyrų ekologišką ekonomiką svarbus verslumas;

28. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti moteris įgyti su aplinkos ir energetikos technika susijusį išsilavinimą ir profesiją, kadangi šios srities specialistų poreikis moterims užtikrins saugias ir perspektyvias darbo vietas ir bus labiau atkreipiamas dėmesys į moterų poreikius nustatant klimato politiką;

29. ragina Komisiją paremti dabartinių priemonių ir fondų reformą, kad jie taptų skaidresni, labiau visa apimantys ir labiau atspindintys vietos bendruomenių ir ypač moterų indėlį mažinant išmetamųjų teršalų kiekį, kad šie principai būtų remiami būsimose su klimatu susijusiose sutartyse, priemonėse ir dvišalio bendradarbiavimo pastangose, siekiant sukurti geresnius būdus užtikrinti kad moterims būtų suteikta daugiau ekonominių galių;

30. pripažįsta, kad gyventojų skaičiaus didėjimas daro įtaką klimato kaitai ir pabrėžia poreikį tinkamai reaguoti į bet kokius nepatenkintus visų visuomenių moterų ir vyrų kontracepcijos poreikius;

31. primena, kad neabejotinai būtina išvengti pavojingos klimato kaitos ir, jeigu įmanoma, apriboti vidutinės temperatūros didėjimą iki 2 °C arba 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio temperatūra, siekiant išvengti milžiniškų neigiamų padarinių moterims ir kitiems pažeidžiamiems gyventojams;

32. ragina Komisiją sukurti įtraukųjį sprendimų priėmimo procesą skatinančių priemonių rinkinį, kaip tai buvo padaryta transporto ir energetikos sektoriuose Malmėje (Švedija) ir Volsmosės rajone (Danija) ([1]);

33. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti projektų bei programų poveikio lytims vertinimo rodiklius ir skatinti lyčių aspekto integravimą į biudžetų sudarymo procesą su klimatu susijusiose politikos srityse nepaisant, kokiu lygmeniu politika įgyvendinama –tarptautiniu, nacionaliniu, regioniniu ar vietos;

34. ragina Komisiją ir valstybes nares sukurti priemones ir parengti gaires, skirtas švelninimo politikos ir programų, susijusių mokslinių tyrimų programų ir susijusios veiklos lyčių aspekto analizei;

35. pabrėžia, koks svarbus moterų vaidmuo įgyvendinant klimato kaitos poveikio švelninimo priemones kasdieniniame gyvenime, pvz., taupant energiją, imantis perdirbimo priemonių ir naudojant ekologiškus ir organinius produktus, kadangi vis dar laikoma, kad moterys yra svarbiausios šių išteklių valdytojos namų ūkyje; ragina Europos Komisiją pradėti eilinių žmonių geresnio informavimo kampanijas ir dėmesį telkti į kasdienius vartojimo įpročius, susijusius su buitimi ir vaikų priežiūra;

([1]) Lyčių aspekto integravimas į viešojo transporto politiką Malmėje: http://www.nikk.no/A+gender+equal+and+sustainable+public+transport+system.b7C_wljSYQ.ips; ir tautinių mažumų moterų mokymo būti aplinkosaugos ambasadorėmis projektas Volsmosėje: http://www.nikk.no/Women+are+everyday+climate+experts.b7C_wljQ1e.ips.

36. todėl pripažįsta, kad moterys gali labai padėti sėkmingai siekti naujovių panaudodamos savo gebėjimus mokyti kitus tvarkyti dalykinius reikalus ir namų ūkį;

37. šiuo požiūriu pabrėžia, kad svarbu didinti aktyvų moterų dalyvavimą siekiant tvaraus vystymosi naujovių, kaip priemonės kovojant su rimtais klimato kaitos keliamais sunkumais;

38. atkreipia dėmesį į tai, kad klimato pokyčiai neišvengiamai paskatins migraciją iš nuo katastrofų, pvz., sausrų arba potvynių, nukentėjusių regionų, ir kad ES privalo atsižvelgti į poreikį apsaugoti moteris bet kokiose perkeltiems asmenims ir pabėgėliams įkurtose stovyklose;

39. pažymi, kad ateityje didės aplinkos kaitos poveikis gyventojų migracijai ir perkėlimui ir kad, kaip teigia Jungtinių Tautų vyriausiasis pabėgėlių reikalų komisaras, 80 proc. pasaulio pabėgėlių yra moterys ir vaikai; dar kartą primena, kaip svarbu nustatyti strategijas, kuriose būtų atsižvelgta į lyčių skirtumus, reaguojant į dėl klimato kaitos kylančias aplinkos ir humanitarines krizes; todėl mano, kad būtina skubiai ištirti, kaip valdyti ekologinę migraciją atsižvelgiant į lyčių skirtumus; tai reiškia, kad reikia pripažinti ir reaguoti į lyčių vaidmenis ir pareigas gamtos išteklių srityje, galbūt taip pat užtikrinti, kad bendruomenės turėtų joms reikiamų menkų išteklių ir kad atvykstantys migrantai būtų aprūpinami vandeniu;

Finansavimas

40. ragina ES delegacijas paisyti principo, išdėstyto minėtoje jo rezoliucijoje dėl klimato kaitos konferencijos Durbane (COP 17), ir užtikrinti, kad visose institucijose, priimančiose sprendimus dėl klimato politikos finansavimo, įskaitant Žaliojo klimato fondo valdybą ir galimas žemesnio lygmens valdybas, skirtas atskiriems finansavimo langams, būtų garantuota lyčių pusiausvyra;

41. ragina Komisiją ir valstybes nares kurti klimato kaitos poveikio švelninimo ir prisitaikymo prie klimato kaitos programas, kurios būtų įgyvendinamos naudojantis lyčių analize siekiant padidinti moterų ir mergaičių gerovę ir atsižvelgti į lyčių nelygybę susijusia su galimybėmis gauti kreditus, informaciją, naudotis technologijomis, žeme, gamtos ištekliais, tvaria energija bei galimybėmis gauti informaciją apie reprodukcinę sveikatą ir susijusias paslaugas; ragina į tokias programas ir strategijas įtraukti naujoviškus finansinius sprendimus, pvz., mikrokredito sistemas, ypač ekstremaliųjų situacijų atvejais, pvz., klimato pabėgėliu atveju;

42. pabrėžia, kad reikia atsižvelgti į moterų prioritetus ir poreikius finansavimo mechanizmuose ir kad nustatant finansavimo kriterijus, skiriant išteklius klimato kaita susijusioms iniciatyvoms, pirmiausia, vietos lygmeniu, ir į Ekologinio klimato fondo veiklą aktyviai įtraukti organizacijas, kurio skatina lyčių lygybę;

43. ragina integruoti lyčių lygybę kaip tarpsektorinį klausimą į visus klimato fondus ir priemones; pabrėžia, kad šiam integravimui reikalinga lyčių lygybės srities kompetencija ir kad šis integravimas turėtų būti išplėstas iki tokių finansavimo mechanizmų paskirties, valdymo bei veikimo būdų ir kad veikimo būdais, stebėsenos bei vertinimo priemonėmis turėtų būti užtikrinta, jog moterys ir vietos bendruomenės gautų naudos iš tinkamo finansavimo;

44. ragina Komisiją ir ES delegacijas paremti platesnio masto finansavimą iš naujų ir papildomų šaltinių, ypač skirtą prisitaikymo veiksmams, teikiantiems tiesioginės naudos moterims, kurios dažnai yra neproporcingai menkai apsaugotos nuo klimato kaitos poveikio; ragina nustatyti, kad toks prisitaikyti skirtas finansavimas būtų teikiamas tik kaip subsidijos;

45. ragina Komisiją ir valstybes nares remti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą besivystančiose šalyse, vykdant technologijų ir žinių perdavimą, kuris apima suderintą moterų dalyvavimą, siekiant taip pat padėti užtikrinti lygias galimybes ir švelninti klimato kaitos padarinius;

46. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad klimato kaita gali daryti neigiamą poveikį siekiant JT Tūkstantmečio vystymosi tikslų, pirmiausia tikslų, susijusių su moterų padėtimi ir apsauga;

*

* *

47. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms.

Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.

P7_TA(2012)0146

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl biologinės įvairovės – mūsų gyvybės draudimo ir gamtinio turto. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m. (2011/2307(INI))

(2013/C 258 E/15)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ (COM(2011)0244),

— atsižvelgdamas į 2050 m. viziją ir 2020 m. pagrindinį tikslą, ES valstybių ir vyriausybių vadovų patvirtintą 2010 m. kovo mėn.,

— atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 21 d. ir gruodžio 19 d. Aplinkos tarybos išvadas dėl ES biologinės įvairovės strategijos iki 2020 m.,

— ypač atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Biologinės įvairovės konvencijos šalių 10-osios konferencijos (COP 10) rezultatus, visų pirma į strateginį biologinės įvairovės išsaugojimo planą 2011–2020 m. ir Aičio tikslus, Nagojos protokolą dėl galimybės naudotis genetiniais ištekliais ir sąžiningo bei teisingo naudos, gaunamos juos naudojant, pasidalijimo, taip pat į išteklių sutelkimo pasaulinei biologinei įvairovei išsaugoti strategiją,

— atsižvelgdamas į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (angl. CITES) ir Migruojančių rūšių konvenciją (angl. CMS),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „BŽŪP artėjant 2020 m. Su aprūpinimu maistu, gamtos ištekliais ir teritorine pusiausvyra susijusių būsimų uždavinių sprendimas“ (COM(2010)0672) ir į Komisijos pasiūlymus dėl BŽŪP reformos po 2013 m.,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500) kartu su pridedamais dokumentais,

— atsižvelgdamas į 2014–2020 m. strateginę finansinę programą,

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

— atsižvelgdamas į Bendrą buveinių tipų ir rūšių apsaugos būklės ataskaitą, kaip reikalaujama Buveinių direktyvos 17 straipsnyje (COM(2009)0358),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. rugsėjo 21 d. rezoliuciją dėl ES teisės aktų, pagal kuriuos siekiama išsaugoti biologinę įvairovę, įgyvendinimo ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2010 m. liepos 8 d. rezoliuciją dėl bendrosios žemės ūkio politikos ateities po 2013 m. ([2]) ir į savo 2011 m. birželio 23 d. rezoliuciją dėl BŽŪP artėjant 2020 m. ir su aprūpinimu maistu, gamtos ištekliais ir teritorine pusiausvyra susijusių būsimų uždavinių sprendimo ([3]),

— atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „„Natura 2000“ finansavimas. nauda gamtai ir žmonėms“ (SEC(2011)1573),

— atsižvelgdamas į Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomikos tyrimą (angl. *The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB*) ([4]),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto bei Žuvininkystės komiteto nuomones (A7–0101/2012),

A. kadangi ES nepasiekė 2010 m. biologinės įvairovės tikslo;

B. kadangi Jungtinės Tautos 2010–2020 metus yra paskelbusios biologinės įvairovės dešimtmečiu;

C. kadangi biologinė įvairovė labai svarbi žmogaus gyvybės egzistavimui ir visuomenių gerovei ir tiesiogiai, ir netiesiogiai dėl biologinės įvairovės teikiamų ekosistemų funkcijų – pvz., apskaičiuota, kad nauda, gaunama vien tik iš Europos Sąjungos saugomų tinklo „Natura 2000“ teritorijų, siekia 200–300 mlrd. EUR, o darbo vietų, kuriose dirbama visą darbo dieną ir kurios tiesiogiai remiamos iš lankytojų lėšų, išleistų šiose teritorijose ir netoli jų, skaičius maždaug 4,5–8 mln.;

D. kadangi šiuo metu nykstant biologinei įvairovei kiekvienais metais 3 proc. mažėja pasaulinis BVP;

E. kadangi beveik 65 proc. buveinių tipų ir 52 proc. rūšių, išvardytų Buveinių direktyvos prieduose, apsaugos būklė yra nepatenkinama;

F. kadangi 88 proc. žuvų išteklių sužvejojama viršijant didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį;

G. kadangi į ES jau pateko daugiau nei 11 000 svetimų rūšių, iš kurių mažiausiai 15 proc. yra invazinės ir naikina biologinę įvairovę;

H. kadangi ūkininkams tenka itin svarbus vaidmuo siekiant ES biologinės įvairovės tikslų; kadangi 1992 m. buvo duotas pradinis postūmis biologinės įvairovės apsaugos integravimui į bendrą žemės ūkio politiką (BŽŪP) ir kadangi vėliau, 2003 m. reformos metu, buvo pradėta taikyti biologinei įvairovei naudingas priemones, tokias kaip kompleksinės paramos, bendrųjų išmokų ūkiui (atsiejimo) ir kaimo plėtros priemonės;

([1]) OL C 50 E, 2012 2 21, p. 19.
([2]) OL C 351 E, 2011 12 2, p. 103.
([3]) Priimti tekstai, P7_TA(2011)0297.
([4]) http://www.teebweb.org

I. kadangi mokėjimas už ekosistemų funkcijas yra perspektyvi novatoriška finansinė priemonė biologinei įvairovei išsaugoti;

J. kadangi klimato kaita kelia grėsmę buveinėms ir rūšims; kadangi gamtos apsauga ir biologinė įvairovė yra labai svarbūs švelninant klimato kaitos padarinius ir prisitaikant prie klimato kaitos;

Bendrosios pastabos

1. apgailestauja, kad ES nepasiekė 2010 m. biologinės įvairovės tikslo;

2. palankiai vertina ir remia ES biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m., įskaitant visus jos tikslus ir veiksmus; vis dėlto mano, kad kai kuriuos veiksmus būtų galima sustiprinti ir aiškiau sukonkretinti ir kad reikėtų taikyti konkretesnes priemones siekiant užtikrinti veiksmingą strategijos įgyvendinimą;

3. pabrėžia, kad skubiai reikia imtis veiksmų, taip pat suteikti didesnį politinį prioritetą biologinei įvairovei, kad būtų pasiektas ES 2020 m. pagrindinis tikslas biologinės įvairovės srityje ir įvykdyti pasauliniai biologinės įvairovės įsipareigojimai; pabrėžia, kad turint pakankamai finansinių išteklių ir politinę valią esama priemonių biologinės įvairovės nykimui stabdyti; pabrėžia, kad biologinės įvairovės išsaugojimas yra bendras uždavinys, kuris turi būti įgyvendinamas dalyvaujant ir įsipareigojimus prisiimant įvairiems suinteresuotiesiems subjektams;

4. palankiai vertina Komisijos komunikatą dėl ES biologinės įvairovės strategijos iki 2020 m. ir pažymi, kad klimato kaita, biologinės įvairovės nykimas, invazinių rūšių grėsmė ir gamtos išteklių pereikvojimas yra tarpvalstybinės ir tarpregioninės problemos, kurios daro poveikį visiems ES piliečiams, gyvenantiems miestuose ir kaimo vietovėse, ir kad siekiant sumažinti šį poveikį reikia imtis skubių veiksmų visais valdžios lygmenimis: vietos, regioniniu ir nacionaliniu;

5. todėl ragina valstybes nares integruoti strategiją į savo planus, programas ir (arba) nacionalines strategijas;

6. mano, kad negalima susilpninti esamuose ES teisės aktuose numatytų biologinės įvairovės apsaugos priemonių;

7. pabrėžia, kad taip pat negalima neįgyvendinti naujosios strategijos; todėl ragina Komisiją kas dvejus metus teikti Parlamentui pažangos ataskaitas, kuriose Taryba ir Komisija išsamiai apibūdintų esamą padėtį;

8. pabrėžia, kad tikrasis ES įsipareigojimo pasiekti biologinės įvairovės tikslą išbandymas ir tikrasis šio klausimo sprendimas yra ne naujoji strategija, o veikiau būsimos bendros žemės ūkio politikos, bendros žuvininkystės politikos ir daugiametės finansinės programos reformos; be to, pabrėžia, kad pirmoji strategija buvo nesėkminga dėl to, biologinės įvairovės apsauga buvo nepakankamai įtraukta į ES kitų sričių politiką;

9. mano, kad norint įveikti sunkumus, patirtus siekiant įgyvendinti nustatytą 2010 m. tikslą, turi būti iš esmės peržiūrėti iki šiol taikyti metodai; mano, kad būtina atlikti visų veiksnių, kurie gali turėti poveikio saugomoms teritorijoms, strateginius tyrimus, kad šie tyrimai turėtų būti įtraukti į miestų planavimą ir kartu su tyrimais turėtų būti rengiamos švietimo ir informacinės kampanijos apie vietos gamtos išteklių svarbą ir jų išsaugojimą;

10. pabrėžia, kad biologinės įvairovės mažėjimas susijęs ne tik su rūšių ir buveinių, bet ir genetinės įvairovės nykimu; ragina Komisiją parengti genetinės įvairovės išsaugojimo strategiją;

11. pažymi, kad mūsų gamtos paveldas yra didžiausias ekologinis turtas, kuris yra svarbiausias žmonių gerovei; laikosi nuomonės, kad visos valstybės narės turėtų bendradarbiauti ir koordinuoti savo pastangas siekdamos užtikrinti veiksmingesnį gamtos išteklių naudojimą ir išvengti grynųjų biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų nuostolių tiek kaimo, tiek miesto vietovėse;

Tikslai – įtraukti biologinę įvairovę į visas ES politikos sritis

12. pabrėžia, kad svarbu biologinės įvairovės apsaugos ir išsaugojimo aspektus įtraukti į visų ES politikos sričių, įskaitant žemės ūkio, miškininkystės, žuvininkystės, regioninės plėtros ir sanglaudos, energetikos, pramonės, transporto, turizmo, vystomojo bendradarbiavimo, mokslinių tyrimų ir inovacijų sritis, rengimą, įgyvendinimą ir finansavimą, siekiant užtikrinti didesnį Europos Sąjungos sektorių ir biudžeto politikos nuoseklumą ir privalomų įsipareigojimų dėl biologinės įvairovės apsaugos paisymą;

13. pabrėžia, kad ES biologinės įvairovės strategija turėtų būti visapusiškai integruota į klimato kaitos padarinių švelninimo ir prisitaikymo prie klimato kaitos strategijas;

14. primena, kad atsargumo principas yra teisinis pagrindas, kuriuo turi būti remiamasi visuose teisės aktuose ir sprendimuose, turinčiuose įtakos biologinei įvairovei;

15. pabrėžia, kad nepaprastai svarbu saugoti, vertinti, apibrėžti ir atkurti biologinę įvairovę ir ekosistemų funkcijas, kad būtų pasiekti Tausiai išteklius naudojančios Europos plano tikslai, ir ragina Komisiją ir valstybes nares apsvarstyti galimybę pateikti kalendorinį planą, kaip konkrečių priemonių dalį, siekiant sudaryti ES ekosistemų funkcijų žemėlapius ir įvertinti ekosistemų funkcijas – tai sudarys sąlygas imtis tikslinių ir veiksmingų priemonių, kad būtų sustabdytas biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų nykimas;

16. pabrėžia, kad biologinės įvairovės nykimas lemia itin dideles ekonomines visuomenės išlaidas, kurios iki šiol nepakankamai įtrauktos į ekonomikos ir kitų sričių politiką; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares įvertinti ekosistemų funkcijas ir įtraukti tas vertes į apskaitos sistemas kaip pagrindą tvaresnei politikai; mano, kad bet koks ekonomikos modelis, pagal kurį biologinė įvairovė nėra tinkamai apsaugota, yra neperspektyvus; taip pat pabrėžia, kad ekosistemų ir biologinės įvairovės atkūrimo veiksmai suteikia nemažai galimybių kurti naujus įgūdžius, darbo vietas ir verslą;

17. pabrėžia, kad reikia atlikti išsamų įvairių ūkio sektorių neigiamo poveikio biologinei įvairovei vertinimą;

18. pabrėžia, kad Biologinės įvairovės strategija yra Tausiai išteklius naudojančios Europos pavyzdinės iniciatyvos dalis, ir primena, kad regioninė politika atlieka esminį vaidmenį – ja remiamais veiksmais užtikrinamas tvarus augimas siekiant spręsti klimato, energetikos ir aplinkosaugos problemas;

19. mano, kad didelė dalis naujų infekcinių ligų yra zoonozės (perduodamos tarp laukinių gyvūnų, naminių gyvūnų ir žmonių), ir pripažįsta, kad prekyba laukiniais gyvūnais, taip pat žemės naudojimo paskirties ir valdymo keitimas gali paskatinti žmonių, naminių gyvūnų ir laukinių gyvūnų tarpusavio sąveikos pokyčius arba naujų sąveikos rūšių atsiradimą ir kad tai gali paskatinti ligų perdavimą ir biologinės įvairovės nykimą; pabrėžia, kad nepaprastai svarbu integruoti biologinės įvairovės strategijas į gyvūnų sveikatos, gyvūnų gerovės ir prekybos politiką;

20. vis dėlto mano, kad tais atvejais, kai trūksta duomenų, reikėtų atlikti išsamų aplinkos, ekonominį ir socialinį poveikio vertinimą;

Gamtos išsaugojimas ir atkūrimas

21. pabrėžia, kad reikia sustabdyti visų rūšių ir buveinių, kurioms taikomi ES gamtos išsaugojimo teisės aktai, būklės blogėjimą ir pasiekti pastebimo ir išmatuojamo jų būklės pagerėjimo ES mastu; pabrėžia, kad turėtų pagerėti bent vienas iš apsaugos būklės parametrų, nustatytų Buveinių direktyvos 1 straipsnyje, kitiems parametrams neblogėjant;

22. ragina Komisiją ir valstybes nares įsipareigoti priimti integruotas strategijas, kad būtų nustatytos kiekvienos geografinės teritorijos gamtinės vertybės ir jos kultūrinio paveldo ypatumai, taip pat jų išlaikymui būtinos sąlygos;

23. pabrėžia, jog siekiant, kad biologinės įvairovės srities tikslai būtų veiksmingi, būtina juos įgyvendinti konkrečiais veiksmais; apgailestauja, kad, nors ir imtasi veiksmų biologinės įvairovės nykimui stabdyti, tik 17 proc. ES buveinių ir rūšių ir 11 proc. pagrindinių ekosistemų, saugomų pagal ES teisės aktus, būklė yra gera; ragina Komisiją skubiai išnagrinėti, kodėl dabartinės pastangos iki šiol nebuvo sėkmingos ir ar yra kitų, galbūt veiksmingesnių priemonių, kurių būtų galima imtis;

24. pabrėžia, kad, norint nutiesti aiškų 2050 m. vizijos įgyvendinimo kelią, iki 2020 m. turi būti užtikrinta gera ne mažiau kaip 40 proc. visų buveinių ir rūšių apsaugos būklė; primena, kad iki 2050 m. 100 proc. (arba beveik 100 proc.) buveinių ir rūšių turi būti geros apsaugos būklės;

25. reiškia susirūpinimą dėl to, kad vis labiau nyksta pagrindinės buveinės, pavyzdžiui, šlapynės, kurioms turėtų būti skiriamas pirmenybė ir taikomos skubios priemonės, iš tikrųjų atitinkančios specialios apsaugos statusą, kurį šlapynėms suteikia ES;

26. pripažįsta, kad infrastruktūros kūrimas, urbanizacija, industrializacija ir apskritai fizinė intervencija teritorijoje yra apskritai vieni svarbiausių ekosistemų ir buveinių fragmentacijos veiksnių; ragina vietos, regionines ir nacionalines valdžios institucijas, kad jos pagal savo planavimo reguliavimą ir įgyvendinimo priemones ir pagal savo kompetencijų sritį atsižvelgtų į šiuos veiksnius, kurie kelia grėsmę ekosistemoms ir buveinėms, planuodamos ir vykdydamos didelius ir mažus plėtros projektus; pripažįsta vietos ir regioniniu lygmeniu juntamą spaudimą ir poreikį iš esmės vystyti ekonomiką ir rekomenduoja vietos ir regioninės valdžios institucijoms nepamiršti užtikrinti vystymosi ir poreikio apsaugoti biologinę įvairovę ir natūralias buveines pusiausvyros; remia tolesnę regioninės ir vietos vystymosi politikos reformą ir panaudojimą, siekiant biologinės įvairovės teikiamos naudos ir norint sustabdyti tolesnį buveinių nykimą, ypač ekonomikos ir finansų krizės laikotarpiu;

27. remia aktyvesnį poveikio aplinkai vertinimų (angl. EIA), poveikio tvarumui vertinimų (angl. SIA), strateginio poveikio aplinkai vertinimų (angl. SEA) ir kitų priemonių naudojimą, kad būtų atsižvelgta į biologinės įvairovės nykimą ir klimato kaitos poveikį priimant sprendimus regioniniu ir vietos lygmenimis; pažymi, kad projektai, kuriais prisidedama prie klimato kaitos poveikio švelninimo ir apsaugos nuo biologinės įvairovės nykimo, duos naudos visiems regionams, įskaitant mažiau išsivysčiusius regionus;

28. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad, laikantis 11 Aičio tikslo, iki 2012 m. būtų užbaigtas visas „Natura 2000“ teritorijų nustatymo procesas; labai apgailestauja, kad vėluojama nustatyti jūrų teritorijas; yra susirūpinęs dėl to, kad Dunojaus deltoje vėl leidžiama medžioti, nes tai gali daryti neigiamą poveikį biologinei įvairovei; ragina Komisiją patikrinti, ar valstybės narės įgyvendina Paukščių direktyvos 2009/147/EB 7 straipsnį ([1]), ypač jo nuostatas dėl medžioklės;

29. pabrėžia, kad būtina skubiai didinti pastangas vandenynų ir jūrų aplinkos apsaugos srityje tiek vykdant ES veiksmus, tiek gerinant tarptautinį vandenynų ir teritorijų už nacionalinės jurisdikcijos ribų valdymą;

([1]) OL L 20, 2010 1 26, p. 7.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

30. ragina valstybes nares laikytis teisiškai nustatyto visų „Natura 2000“ teritorijų valdymo planų ar lygiaverčių priemonių parengimo termino, kaip nustatyta Buveinių direktyvos (92/43/EEB ([1])) 4 ir 6 straipsniuose;

31. mano, kad geresnis tarpvalstybinis bendradarbiavimas gali duoti daug naudos siekiant „Natura 2000“ tikslų; pabrėžia, jog reikia, kad Europos, nacionalinės, regioninės ir vietos valdžios institucijos glaudžiau bendradarbiautų biologinės įvairovės ir gamtos išteklių apsaugos srityje; pabrėžia galimybes kovoti su biologinės įvairovės nykimu, kurias sudaro tarpvalstybinis, tarpregioninis ir tarptautinis bendradarbiavimas, ir mano, kad šį tikslą būtų lengviau pasiekti geriau išnaudojant teritorinio bendradarbiavimo, keitimosi informacija, patirtimi ir gerąja praktika teikiamas galimybes; pažymi, kad biologinės įvairovės prioritetų įtraukimas į regionines makrostrategijas – svarbus žingsnis siekiant atkurti ir išsaugoti biologinę įvairovę;

32. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti tinkamą tinklo „Natura 2000“ apsaugą skiriant pakankamą „Natura 2000“ teritorijų finansavimą; ypač ragina valstybes nares, bendradarbiaujant su įvairiais suinteresuotaisiais subjektais, parengti privalomas nacionalines priemones, kuriomis būtų apibrėžtos prioritetinės apsaugos priemonės ir nustatytas atitinkamas planuojamas finansavimo šaltinis (ir iš ES fondų, ir iš valstybių narių biudžetų);

33. laikosi nuomonės, kad turi būti gerinamas ES teisės aktų, ypač aplinkos srities, vykdymo užtikrinimas;

34. atsižvelgdamas į didžiulius skirtumus tarp valstybių narių įgyvendinant „Natura 2000“ teisės aktus, ragina Komisiją prireikus pateikti tolesnius paaiškinimus arba gaires, grindžiamas geriausia praktika; taip pat prašo Komisijos pateikti su „Natura 2000“ teritorijomis besiribojančių vietovių valdymo gaires arba pasidalinti geriausia praktika;

35. ragina Komisiją padidinti savo pajėgumus, kad būtų tinkamai tvarkomi ir veiksmingai tiriami skundai dėl netinkamo Paukščių ir Buveinių direktyvų įgyvendinimo ir jų pažeidimai, ir parengti atitinkamas valstybėms narėms skirtas direktyvų įgyvendinimo vietoje kontrolės gaires; be to, ragina Komisiją įtraukti priemones Paukščių ir Buveinių direktyvų įgyvendinimui ir bendram vykdymui gerinti į savo dabartinį darbą, atliekamą gerinant aplinkos apsaugos teisės aktų įgyvendinimą ir tikrinimą; remdamasis savo 2008 m. lapkričio 20 d. rezoliucija dėl Rekomendacijos 2001/331/EB, pagal kurią nustatomi minimalūs aplinkosauginių tikrinimų valstybėse narėse kriterijai, persvarstymo ([2]), mano, kad labai svarbu stiprinti ES aplinkos apsaugos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo tinklą (angl. IMPEL), ir primygtinai ragina Komisiją pranešti, kaip būtų galima tą padaryti, įskaitant galimybes įkurti ES aplinkos apsaugos pajėgas, ir pateikti pasiūlymą dėl direktyvos dėl aplinkosauginių tikrinimų;

36. remia Komisijos iniciatyvą įgyvendinti teisėjams ir prokurorams skirtas mokymo programas; vis dėlto pabrėžia, kad Komisija ir valstybės narės turėtų užtikrinti, jog panašios mokymo programos būtų prieinamos ir specialistams, dirbantiems „Natura 2000“ srityje, pvz., regioninės ir vietos valdžios institucijoms, atsakingoms už teisėsaugą, ir kitoms administracinėms institucijoms, atsakingoms už Paukščių ir Buveinių direktyvų įgyvendinimą;

37. mano, kad būtina parengti prieinamus skaitmeninius žemėlapius, kuriuose būtų pateikta tiksli informacija apie pagrindinius gamtos išteklius, saugomas teritorijas, žemės naudojimą, vandens telkinius ir rizikos zonas, kad regionų ir vietos institucijoms būtų lengviau laikytis aplinkos teisės aktų, ypač tų, kurie susiję su biologine įvairove;

([1]) OL L 206, 1992 7 22, p. 7.
([2]) OL C 16 E, 2010 1 22, p. 67.

38. atkreipia dėmesį į menką ES visuomenės informuotumą apie biologinės įvairovės išsaugojimo svarbą ir didžiules su jos nykimu susijusias aplinkosaugos, taip pat socialines ir ekonomines išlaidas; pabrėžia, kad reikalinga išsamesnė komunikacijos strategija, remiantis pirmuoju Aičio tikslu;

39. palankiai vertina Komisijos ir valstybių narių ketinimą iki 2013 m. pradėti plačią informavimo apie „Natura 2000“ kampaniją, gerinti ES aplinkos apsaugos nuostatų taikymą ir skatinti aplinkos apsaugos, tvaraus ekonomikos augimo ir socialinį vystymąsi, kaip lygiaverčių ir vienas kitam neprieštaraujančių principų, sambūvį; todėl ragina remti sėkmingus projektus ir visuomenei skleisti informaciją apie aplinkai palankios ekonominės plėtros galimybes svarbiose gamtos ir kultūros paveldo, pvz., tinklo „Natura 2000“, teritorijose;

40. pabrėžia, kad būtina organizuoti sąmoningumo didinimo ir informacijos kampanijas biologinės įvairovės klausimais, skirtas visoms amžiaus ir socialinėms grupėms, remiantis suvokimu, kad sąmoningumo didinimo kampanijos vaikams ir jaunuoliams, kuriems šis klausimas labai rūpi, pirmiausia turi būti organizuojamos mokymo įstaigose; laikosi nuomonės, kad švietime ir profesiniame mokyme, ypač ūkininkavimo, miškininkystės ir su jais susijusiuose sektoriuose, turėtų būti daugiau dėmesio skiriama biologinės įvairovės vaidmeniui;

41. pripažįsta, kad NVO tenka svarbus vaidmuo biologinės įvairovės apsaugos srityje, t. y. jos prisideda prie sprendimų priėmimo proceso, veikia vietoje ir didina visuomenės informuotumą;

42. rekomenduoja vykdyti valdymą platesniu mastu – įtraukti į jį piliečius, taip pat ne pelno organizacijas ir ekonominės veiklos vykdytojus, pabrėžiant biologinės įvairovės integravimą į ekonominės veiklos vykdytojų verslo strategijas; pripažįsta savanorių ir visuomenės sektoriaus naudą, žinias ir atliekamą darbą siekiant išsaugoti biologinę įvairovę ir ragina regioninės bei vietos valdžios institucijas įtraukti tokias grupes į projektų planavimą ir konsultacijas dėl jų užmezgant valdžios institucijų, privačiojo sektoriaus ir nevyriausybinių organizacijų partnerystės ryšius;

43. pripažįsta, kad labai svarbu palaikyti glaudžius ryšius su vietos veikėjais ir tiesioginiais teritorijos valdytojais, todėl ragina Komisiją šioje srityje labiau stengtis atsižvelgti į šių veikėjų patirtį ir išskirtines žinias, kurias jie gali suteikti rengiant teisės aktus, kad būtų užtikrinta gera buveinių, kurių biologinę įvairovę ES nori išsaugoti, būklė;

44. mano, kad viena iš priežasčių, kodėl nesugebėjome į priešingą pusę nukreipti vis stiprėjančios biologinės įvairovės nykimo ir ekosistemų nykimo pasauliniu mastu tendencijos, yra nepakankamas supratimas apie biologinės įvairovės sudėtingumą ir tai, kaip jos elementai sąveikauja tarpusavyje bei su gyvenamąja aplinka, įskaitant supratimą apie biologinės įvairovės vertę dabartinei ir ateities žmonių kartoms; pakartoja, kad mokslas apie biologinę įvairovę yra būtinas bet kokio politikos įgyvendinimo pagrindas;

45. todėl pabrėžia, jog reikia daugiau investuoti į mokslinius biologinės įvairovės tyrimus, įskaitant veiklą, susijusią su pagal programą „Horizontas 2020“ sprendžiamais vienu ar daugiau atitinkamų socialinių uždavinių, siekiant išvengti mokslinių tyrimų politikos fragmentacijos; mano, kad lėšas moksliniams biologinės įvairovės tyrimams būtų galima padidinti imantis visų esamų priemonių, atsižvelgiant į tai, kad jomis mažai naudojamasi; mano, kad moksliniai tyrimai, viena vertus, galėtų suteikti geresnį supratimą apie biologinę įvairovę ir jos svarbą visiems žmogaus veiklos aspektams, kita vertus, naujoviškomis koncepcijomis jie prisidėtų prie naujų ir geresnių politikos ir valdymo bei vystymosi strategijų;

46. pabrėžia, jog biologinės įvairovės srityje reikia taikyti daugiadalykį ir tarpvalstybinį mokslinių tyrimų metodą, nes biologinė įvairovė glaudžiai susijusi su tokiomis sritimis kaip ekologija, genetika, epidemiologija, klimato kaitos mokslas, ekonomika, socialinė antropologija ir teorinių modelių kūrimas; pabrėžia, jog reikia vykdyti mokslo žiniomis pagrįstą politiką tvaraus ekosistemų ir gamtos išteklių valdymo srityje, visų pirma ekonomiškai ir socialiai labai svarbiuose žemės ūkio, žuvininkystės ir miškininkystės sektoriuose;

47. mano, kad ypač svarbu plačiau supažindinti politikos formuotojus ir pagrindinius suinteresuotuosius subjektus su turimais biologinės įvairovės mokslinių tyrimų duomenimis, geriausios kovos su biologinės įvairovės nykimu ir jos atkūrimo patirties pavyzdžiais ir informacija apie su gamta susijusių inovacijų ir vystymosi potencialą ir kad jie visa ta informacija dalintųsi, taip pat mano, kad atitinkamoms IRT tenka itin svarbus vaidmuo teikiant naujas galimybes ir priemones; todėl palankiai vertina tai, kad Komisija įsteigė ES verslo ir biologinės įvairovės platformą, ir ragina Komisiją toliau plėtoti šią platformą ir skatinti ES administravimo įstaigas ir įmones, įskaitant MVĮ, glaudžiau bendradarbiauti;

48. ragina Europos biologinės įvairovės informacinės sistemos (angl. *Biodiversity Information System for Europe*, BISE) interneto portale informaciją pateikti visomis oficialiomis ES kalbomis, siekiant prisidėti prie dalijimosi duomenimis ir informacija;

Ekosistemų būklės ir jų funkcijų išlaikymas ir atkūrimas

49. atkreipia dėmesį į Biologinės įvairovės konvencijoje nustatytą reikalavimą iki 2020 m. atkurti 15 proc. nualintų ekosistemų; vis dėlto mano, kad tai minimalus skaičius ir norėtų, kad ES nusistatytų žymiai didesnį atkūrimo tikslą, kuris atspindėtų jos platesnių užmojų pagrindinį tikslą ir 2050 m. viziją, atsižvelgiant į šalims būdingas gamtines sąlygas; primygtinai ragina Komisiją aiškiai apibrėžti, kas yra nualintos ekosistemos, ir nustatyti pamatinius rodiklius, kuriais remiantis būtų galima įvertinti pažangą;

50. primygtinai ragina Komisiją vėliausiai iki 2012 m. patvirtinti konkrečią ekologiškos infrastruktūros diegimo strategiją, kurios pagrindinis tikslas būtų biologinės įvairovės apsauga; pabrėžia, kad šioje strategijoje turėtų būti nustatyti uždaviniai, susiję su miesto ir kaimo vietovėmis, be kita ko, siekiant geriau įgyvendinti Buveinių direktyvos 10 straipsnio nuostatas;

51. apgailestauja, kad Komisijos ekologiškos infrastruktūros strategiją planuojama vystyti tik 2012 m., nors energijos ir transporto koridoriai jau buvo nustatyti pasiūlyme dėl Europos infrastruktūros dokumentų rinkinio; todėl ragina Komisiją paspartinti darbą, susijusį su ekologiškos infrastruktūros strategija, ir užtikrinti, kad būtų pasiektas siūlomas tikslas Nr. 2; pritaria tam, kad energetikos, transporto ir IRT projektų sąveika būtų kuo labiau didinama, siekiant sumažinti neigiamą poveikį biologinei įvairovei, ir kad ES lėšomis būtų finansuojami tik ES teisę ir atitinkamas Sąjungos politikos kryptis atitinkantys veiksmai;

52. pabrėžia, kad natūralios aplinkos kūrimas neturėtų apsiriboti vien tik nustatytomis teritorijomis, bet taip pat turėtų būti skatinamas įvairiose vietovėse, pavyzdžiui, miestuose, šalia autostradų ir geležinkelių ir pramoninėse teritorijose, siekiant plėtoti iš tiesų ekologišką infrastruktūrą;

53. primygtinai ragina Komisiją parengti veiksmingą reguliavimo sistemą, pagrįstą iniciatyva, kuria siekiama išvengti grynųjų biologinės įvairovės nuostolių, atsižvelgiant į valstybių narių patirtį ir sykiu taip pat naudojantis standartais, taikomais pagal Verslo ir žalos biologinei įvairovei kompensavimo programą; šiuo atžvilgiu pažymi, kad svarbu taikyti tokį metodą visoms ES buveinėms ir rūšims, kurioms netaikomi ES teisės aktai;

54. ragina Komisiją ypatingą dėmesį skirti rūšims ir buveinėms, kurių „funkcijų“ ekonominė vertė yra neįkainojama, kadangi pastangos išsaugoti biologinę įvairovę ateityje bus sutelktos tose srityse, kuriose trumpuoju laikotarpiu bus gaunama ekonominė nauda arba tikimasi jos gauti;

55. pripažįsta, kad biologinė įvairovė ir ekosistemų funkcijos teikia didelę nepiniginę naudą pramonės šakoms ir kitiems ekonominės veiklos vykdytojams; ragina privačiam sektoriui atstovaujančias organizacijas pateikti pasiūlymų, kaip būtų geriausia plačiu mastu apsaugoti ir atkurti biologinę įvairovę;

56. pripažįsta būtinybę skatinti ekologišką infrastruktūrą, ekologines inovacijas ir naujoviškų technologijų diegimą, kad būtų sukurta žalesnė ekonomika, ir ragina Komisiją šiuo šioje srityje parengti gerosios praktikos vadovus; primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir vietos bei regionines valdžios institucijas atsižvelgti į tyrimo „Ekosistemų ir biologinės įvairovės ekonomika“ rekomendacijas, nes šis tyrimas yra naudinga patariamoji priemonė vietos ir regioninio lygmens politikos formuotojams, administratoriams ir valdytojams; pabrėžia būtinybę išplėsti ir sustiprinti struktūrinių fondų bei Sanglaudos fondo paramos gavėjų ir vietos, regioninių ir nacionalinių valdžios institucijų mokymus apie sudėtingus Europos ir nacionalinės teisės aktus, kuriais siekiama apsaugoti gamtą ir didinti informuotumą apie biologinės įvairovės nykimo svarbą; ragina Komisiją įgyvendinti techninės pagalbos sistemas, siekiant skatinti regioniniu ir vietos lygmenimis gerinti žinias apie įgyvendinimo problemas;

Žemės ūkis

57. primena, kad daugiau kaip pusę ES teritorijos valdo ūkininkai, kad ūkiai atlieka svarbias ekosistemų funkcijas ir turi svarbią socialinę ir ekonominę svarbą ir kad BŽŪP finansavimas sudaro didelę ES biudžeto dalį; pabrėžia, kad BŽŪP paskirtis nėra vien tik maisto tiekimo ir kaimo plėtros tikslas ir kad tai – ypatingai svarbi biologinės įvairovės, išsaugojimo, klimato kaitos švelninimo ir ekosistemų funkcijų išlaikymo priemonė; pažymi, kad į BŽŪP jau įtrauktos priemonės, skirtos aplinkos apsaugai, pvz., išmokų atsiejimo, kompleksinės paramos ir agrarinės aplinkosaugos priemonės; vis dėlto mano, jog, deja, iki šiol šiomis priemonėmis nepavyko sustabdyti ES biologinės įvairovės nykimo ir kad ūkių biologinė įvairovė ir toliau nyksta; todėl ragina nukreipti BŽŪP į kompensacijas ūkininkams už viešųjų gėrybių teikimą, kadangi rinka šiuo metu neatsižvelgia į svarbių viešųjų gėrybių, kurias gali teikti žemės ūkis, ekonominę vertę;

58. pabrėžia, kad vandens valdymo ir biologinės įvairovės ryšys yra svarbiausias veiksnys siekiant palaikyti gyvybę ir užtikrinti tvarų vystymąsi;

59. pabrėžia, kad siekiant įvertinti taikomų priemonių veiksmingumą būtina pereiti nuo priemonėmis grindžiamo metodo prie rezultatais grindžiamo metodo;

60. ragina didinti pirmojo BŽŪP ramsčio ekologiškumą, kad būtų užtikrinamas biologinės įvairovės išsaugojimas didesniame dirbamos žemės kraštovaizdyje, gerinami ryšiai ir prisitaikoma prie klimato kaitos poveikio; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl BŽŪP reformos, kuriame siūloma didinti BŽŪP ekologiškumą pirmojo ramsčio mokėjimus skiriant pagrindinių gerosios patirties pavyzdžių, taikomų ūkių lygmeniu, rinkiniui, į kurį turėtų įeiti pasėlių rotacija ir įvairinimas, daugiametės ganyklos ir ekologiniu požiūriu svarbių vietovių minimumas; pabrėžia, kad reikia, jog tokios ekologiškumo didinimo priemonės būtų įgyvendinamos ir nesudarytų nereikalingos biurokratinės naštos; dar kartą ragina tinklo „Natura 2000“ teritorijoms skirti plotu grindžiamą paramą, teikiamą pagal tiesioginių išmokų schemą; mano, kad veiksmingo išteklių naudojimo, aplinkai ir klimatui palanki žemės ūkio praktika užtikrins tiek žemės ūkio įmonių tvarumą, tiek ilgalaikį apsirūpinimo maistu saugumą, ir pripažįsta, kad to siekiant BŽŪP turėtų tekti svarbus vaidmuo;

61. ragina, kad ekologiškumo didinimo praktika būtų nukreipta į žemės ūkio įvairovės įvairiose valstybėse narėse didinimą, turint omenyje, pvz., specifinę Vidužemio jūros šalių padėtį, į kurią neatsižvelgiama pasiūlytose ribinėse vertėse, susijusiose su pasėlių įvairinimu ir ekologiniu požiūriu svarbia žeme; pažymi, kad mišrios kultūros, daugiamečiai augalai (alyvmedžių giraitės, vynuogynai, obelų sodai) ar ryžių pasėliai – tai vieni iš praktikos, kuri turėtų būti suderinama su ekologiškumo didinimu, pavyzdžių, atsižvelgiant į didelę galimą kai kurių iš šių žemės ūkio sistemų vertę ekologiškumo ir išsaugojimo požiūriu;

62. pabrėžia, kad įgyvendinant naująją BŽŪP privalu labiau padėti viešojo ir privačiojo sektorių atstovams, saugantiems miškų rūšių biologinę įvairovę, buveines ir ekosistemų funkcijas, ir taip pat išplėsti kriterijų atitikimo sritį, įtraukiant su tinklo „Natura 2000“ teritorijomis besiribojančias vietoves;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

63. ragina, kad visos BŽŪP išmokos, įskaitant išmokas nuo 2014 m., būtų grindžiamos griežtomis kompleksinės paramos taisyklėmis, kurios padėtų išsaugoti biologinę įvairovę ir ekosistemų funkcijas ir apimtų Paukščių ir Buveinių direktyvas (nesumažinant nuo 2007 iki 2013 m. taikytinų dabartinių standartų), pesticidų ir biocidų teisės aktus ir Vandens pagrindų direktyvą ([1]); ragina tiems, kuriem tai bus taikoma, nustatyti paprastas ir skaidrias taisykles;

64. ragina stiprinti antrąjį ramstį ir visose valstybėse narėse labai stipriai pagerinti šio ramsčio aplinkos aspektą ir agrarinės aplinkosaugos priemonių veiksmingumą, įskaitant mažiausias privalomąsias išlaidas aplinkosaugos priemonėms, tokioms kaip agrarinės aplinkosaugos priemonės, „Natura 2000“ ir miškų aplinkosaugos priemonės, ir remti didelės gamtinės vertės objektus ir ekologinį ūkininkavimą; pabrėžia, kad aplinkosaugos priemonės pagal abu ramsčius turėtų viena kitą pastiprinti;

65. pripažįsta svarbią Europos Audito Rūmų parengtą ataskaitą dėl agrarinės aplinkosaugos schemų; pažymi, kad turint 22,2 milijardus eurų 2007–2013 m. pasiekta labai nedidelių aplinkos tikslų; primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad ateityje agrarinės aplinkosaugos subsidijos būtų tvirtinamos tik laikantis griežtų aplinkosaugos kriterijų;

66. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl didėjančio žemės ūkyje naudojamų degalų poreikio ir su tuo susijusio didesnio spaudimo gaminti šiuos degalus besivystančiose šalyse kyla grėsmė biologinei įvairovei, visų pirma besivystančiose šalyse, nes prastėja ir kinta buveinių ir ekosistemų, pvz., be kita ko, šlapynių ir miškų, būklė;

67. mano, kad turi būti stiprinamas žemės ūkio praktikos tikrinimas, siekiant užkirsti kelią biologinės įvairovės nykimui; visų pirma mano, kad srutų išleidimas turi būti kontroliuojamas ar net draudžiamas pažeidžiamiausiose vietovėse siekiant apsaugoti ekosistemas;

68. ragina Komisiją ir valstybes nares išnagrinėti įvairiose Europos dalyse esančių apleistų žemių reiškinį, remiant tikslingą biologinės įvairovės išlaikymą, išvengiant dykumėjimo ir sykiu suteikiant naujų socialinių ir ekonominių galimybių kaimo plėtrai; vis dėlto pabrėžia, kad reikia paisyti esamos žemės nuosavybės; taip pat pabrėžia, kad Europos ūkininkai atlieka svarbų vaidmenį kaip kraštovaizdžio išsaugotojai;

69. įspėja apie tai, kad įvairios apsaugos požiūriu itin vertingos rūšys ir buveinės, įskaitant ES teisės aktais saugomas rūšis ir buveines, yra priklausomos nuo agrarinės aplinkosaugos sistemų, kuriose žmogaus dalyvavimas yra pagrindinis veiksnys; pabrėžia, kad labai svarbu sustabdyti žemės apleidimą ir šį reiškinį pakreipti priešinga linkme; palaiko didesnę paramą smulkiajam ir vidutinio masto ūkininkavimui, šeimų ūkiams ir ekstensyviajam ūkininkavimui, kurie propaguoja tinkamą gamtos išteklių apsaugą;

70. ragina Komisiją, atsižvelgiant į naują BŽŪP reformą, dėti daugiau pastangų remiant žemės ūkio sektorius, kurių įnašas į biologinės įvairovės išsaugojimą įrodytas, ir ypač remti bitininkystės sektorių; primena, kad laukiniai ir naminiai vabzdžiai, pavyzdžiui, bitės, apdulkina 80 proc. žydinčių augalų ir kad gresiantis šių vabzdžių mažėjimas yra didžiulis iššūkis mūsų visuomenėms, kuriose žemės ūkio produktų, taigi ir maisto, gamyba didžiąja dalimi priklauso nuo žydinčių augalų apdulkinimo; todėl primena, kad priemonėse, kurios bus priimtos siekiant išsaugoti biologinę įvairovę, ypatingas dėmesys turi būti skiriamas bitininkystei;

71. pabrėžia, kaip svarbu sustabdyti ir pakreipti priešinga linkme auginamų rūšių ir pasėlių įvairovės mažėjimą, dėl kurio nyksta genetinis pagrindas, nuo kurio priklauso žmonių ir gyvūnų mityba; pabrėžia, kaip svarbu skatinti tradicinių tam tikriems regionams būdingų veislių žemės ūkio kultūrų vartojimą; ragina priimti atitinkamus teisės aktus ir teikti paskatas palaikyti ir toliau plėtoti ūkių genetinių išteklių įvairovę, pvz., vietai pritaikytas veisles ir rūšis;

([1]) Direktyva 2000/60/EB (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

72. pabrėžia, kad reikia veiksmingiau bendradarbiauti Europos lygmeniu gyvūnų ir augalų genetinių išteklių įvairovės mokslinių ir taikomųjų tyrimų srityje, siekiant užtikrinti jų išsaugojimą ir padidinti jų gebėjimą prisitaikyti prie klimato kaitos, ir skatinti veiksmingai juos naudoti genetinio tobulinimo programose;

Miškininkystė

73. ragina imtis konkrečių veiksmų siekiant Aičio 5 tikslo, pagal kurį reikalaujama, kad iki 2020 m. visų natūralių buveinių, įskaitant miškus, nykimas būtų sumažintas mažiausiai perpus ir, kai įmanoma, beveik visiškai sustabdytas, be to, būtų gerokai sumažintas natūralių buveinių būklės blogėjimas ir suskaidymas;

74. ragina Komisiją, kai bus atliktas Europos vartojimo poveikis miškų naikinimui tyrimas, atsižvelgiant į jo rezultatus imtis naujų politikos iniciatyvų, kuriomis būtų sprendžiamos nustatyto poveikio keliamos problemos;

75. ragina valstybes nares, atsižvelgiant į atitinkamų viešųjų konsultacijų rezultatus, priimti ir įgyvendinti miškotvarkos planus, įskaitant veiksmingas priemones, skirtas saugomoms rūšims ir buveinėms, taip pat su jomis susijusioms ekosistemų funkcijoms išsaugoti ir atkurti;

76. primygtinai ragina valstybes nares ir Komisiją skatinti priimti miškotvarkos planus, be kita ko, naudojantis kaimo plėtros priemonėmis ir programa LIFE+; pabrėžia būtinybę į miškotvarkos planus įtraukti specialias biologinės įvairovės apsaugos priemones, visų pirma specialias saugomų rūšių ir natūralių buveinių apsaugos priemones, kad būtų galima pagerinti jų būklę tinklo „Natura 2000“ teritorijose ir už jų ribų;

77. primygtinai ragina valstybes nares taip formuoti savo miškininkystės politiką, kad būtų visapusiškai atsižvelgiama į miškų svarbą saugant biologinę įvairovę, užkertant kelią dirvožemio erozijai, sekvestruojant anglį, gryninant orą ir palaikant vandens ciklą;

78. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad į jų miškotvarkos planuose numatytas miškų gaisrų prevencijos programas būtų įtrauktos ekosistemomis grindžiamos miškų atsparumo gaisrams didinimo priemonės;

Žuvininkystė

79. palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl BŽP reformos, kuri turėtų užtikrinti ekosistemos metodo įgyvendinimą ir atnaujinamos mokslinės informacijos, kuria grindžiami ilgalaikiai visų komerciniais tikslais naudojamų žuvų rūšių valdymo planai, taikymą; pabrėžia, kad tik užtikrindami ilgalaikį žuvų išteklių tvarumą galime užtikrinti ekonominį ir socialinį Europos žuvininkystės sektoriaus gyvybingumą;

80. pabrėžia, kad nė viena šalis negali savarankiškai išspręsti biologinės įvairovės, ypač jūrų ekosistemų, nykimo problemos ir kad valstybių narių vyriausybės, siekdamos spręsti šią visuotinę problemą, turi veiksmingiau bendradarbiauti ir derinti savo pastangas; pabrėžia, kad ryžtingai įgyvendinama biologinės įvairovės politika naudinga ir visuomenei, ir ekonomikai;

81. ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti jūrų saugomas teritorijas, kuriose ekonominei veiklai, įskaitant žvejybą, taikomas griežtesnis ekosistemomis grindžiamas valdymas, sudarantis sąlygas suderinti aplinkos išsaugojimą ir tausią žvejybą;

82. pabrėžia, kad vis dar esama didelių žinių apie jūrų ekosistemų ir žuvų išteklių būklę spragų, ir ragina dėti didesnes ES pastangas jūrų mokslinių tyrimų srityje;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

83. prašo Komisijos ir valstybių narių labiau stengtis rinkti mokslinius duomenis apie žuvų populiaciją tais atvejais, kai jų trūksta, kad būtų galima teikti patikimesnes mokslines rekomendacijas;

84. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti siekiant įsteigti Europos pakrantės apsaugos instituciją, kad būtų didinamas bendras stebėjimo ir kontrolės pajėgumas ir užtikrinamas teisės aktų vykdymas;

85. ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad iki 2015 m. leidžiami sužvejoti kiekiai būtų mažesni negu didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio lygis, ir, apibrėžiant didžiausią galimą tausios žvejybos laimikį, atsižvelgti į ekologinius aspektus; todėl pabrėžia, kad nereikėtų naudotis atitinkamų mokslinių duomenų trūkumu neveiklumui pateisinti – tokiais atvejais mirtingumo dėl žvejybos koeficientai turėtų būti sumažinti laikantis atsargumo principo; primena teisinį įpareigojimą užtikrinti, kad iki 2020 m. visų komerciniais tikslais naudojamų žuvų išteklių lygis neviršytų saugios biologinės išteklių ribos, kaip nurodyta Jūrų strategijos pagrindų direktyvoje ([1]);

86. pažymi, kad 2002 m. Johanesburge vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime tvaraus vystymosi klausimais valstybių ir vyriausybių vadovai pritarė įsipareigojimui iki 2015 m. išsaugoti arba atkurti žuvų išteklius iki tokio lygio, kad būtų viršyta norma, pagal kurią nustatomas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis, kaip numatyta Komisijos pasiūlytame BŽP reformų rinkinyje;

87. pabrėžia, kad žuvininkystės valdymas turėtų padėti užtikrinti gerą apsaugos būklę pagal Paukščių ir Buveinių direktyvų nuostatas ir gerą aplinkos būklę, kaip reikalaujama Jūrų strategijos pagrindų direktyvoje; pabrėžia, kad ilgalaikiai valdymo planai turėtų būti grindžiami ne vienarūšiškumu, o daugiarūšiškumu, atsižvelgiant į visus žuvų populiacijų aspektus, visų pirma dydį, amžių ir reprodukcinę būklę, kad būtų geriau atspindėtas ekosistemomis grindžiamas požiūris, be to, reikėtų nustatyti griežtus šių planų parengimo terminus;

88. pabrėžia, kad naujoji BŽP ir visos paskesnės valstybių narių patvirtintos priemonės turi visapusiškai atitikti direktyvų 92/43/EEB, 2009/147/EB ir 2008/56/EB nuostatas;

89. pabrėžia, kad į BŽP reikėtų įtraukti tikslą nutraukti mažiau vertingų tikslinių rūšių išmetimo į jūrą ir saugomų netikslinių rūšių, ypač banginių, jūrų vėžlių ir jūrų paukščių, išmetimo į jūrą ir priegaudos praktiką ir šį tikslą skubiai įgyvendinti; be to, į naująją BŽP reikėtų įtraukti aiškų įpareigojimą paleisti netikslinių rūšių gyvūnus, turinčius daug galimybių išgyventi;

90. pažymi, kad, priemonės, kuriomis siekiama panaikinti mailiaus ir nedidelių žuvų išmetimo į jūrą arba nustatytas kvotas viršijančio žvejybos laimikio praktiką, turėtų būti taip parengtos, kad būtų išvengta bet kokių netinkamų paskatų iškrauti laimikį į krantą ir paversti išmetimą į jūrą pelno šaltiniu;

91. pabrėžia, kad reikėtų nustatyti perteklinių pajėgumų mažinimo tikslus ir terminus, kad būtų galima pasiekti grynojo laivyno pajėgumų sumažinimo;

92. pažymi, kad jūrų biologinei įvairovei didelį pavojų kelia neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba, ir pabrėžia, kad kovojant su tokia žvejyba reikėtų stiprinti ES valstybių narių ir trečiųjų šalių bendradarbiavimą;

93. pažymi, kad žvejybos draustinių – vietovių, kuriose galima uždrausti arba riboti žvejybos veiklą, – steigimas yra ypač veiksminga ir ekonomiškai naudinga priemonė, padedanti užtikrinti ilgalaikį žuvų išteklių išsaugojimą; ragina valstybes nares ir Tarybą steigti žvejybos draustinius ir nustatyti jų valdymo taisykles, ypač daug dėmesio skiriant mailiaus augykloms ar žuvų išteklių nerštavietėms;

94. ragina Komisiją parengti patikimus aplinkos tvarumo (įskaitant jūrų ir pakrančių tvarumą) rodiklius, kad būtų galima įvertinti pažangos siekiant bendro biologinės įvairovės apsaugos tikslo mastą;

([1]) Direktyva 2008/56/EB (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

Invazinės svetimos rūšys

95. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad priemonėmis, kurių imamasi, būtų užkirstas kelias naujoms invazinėms rūšims patekti į ES ir šiuo metu nustatytoms invazinėms rūšims plisti naujose teritorijose; visų pirma, ragina pagal BŽŪP kaimo plėtros reglamentą nustatyti aiškias gaires, siekiant užtikrinti, kad įveisiant mišką nebūtų pakenkta biologinei įvairovei ir kad svetimų invazinių rūšių sodinimui nebūtų teikiama finansinė parama; pabrėžia, kad reikia ambicingų strategijų ir atnaujintų aprašų tiek ES lygiu, tiek valstybėse narėse; mano, kad šiose strategijose dėmesys turėtų būti skiriamas ne vien tik toms rūšims, kurios laikomos prioritetinėmis, kaip siūloma pagal Biologinės įvairovės strategijos 5 tikslą; ragina Komisiją, siekiant gerinti žinių bazę, remti veiklą, panašią į remiamą pagal DAISIE (Europos svetimų invazinių rūšių inventorizavimo) projektą;

96. primygtinai ragina Komisiją 2012 m. pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros akto, kuriame būtų išreikštas visapusiškas požiūris į invazinių svetimų augalų ir gyvūnų rūšių problemą, siekiant sukurti bendrą ES politiką dėl šių rūšių prevencijos, stebėjimo, pašalinimo ir valdymo bei dėl skubaus įspėjimo sistemų šioje srityje;

97. pripažįsta, kad prevencija yra taupesnė ir aplinkos apsaugos požiūriu labiau pageidautina priemonė nei priemonės, kurių imamasi po invazinių svetimų rūšių atsiradimo ir įsiveisimo; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares teikti pirmenybę invazinių svetimų rūšių atsiradimo prevencijai, kaip patvirtinta pagal Biologinės įvairovės konvencijoje nustatytą hierarchinį požiūrį į tokias rūšis;

98. pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad prekybai rūšimis, kurioms gresia išnykimas, įtrauktomis į Tarptautinės gamtos išsaugojimo sąjungos raudonąją knygą, būtų taikomi griežtesni apribojimai ir, visų pirma, griežtas reguliavimas; be to, ragina Komisiją ir valstybes nares stebėti ir reguliariai pranešti apie egzotinių ir svetimų rūšių importą bei užtikrinti visapusišką direktyvos dėl zoologijos sodų [1] įgyvendinimą; prašo Komisijos atlikti įvertinimą ir pateikti pasiūlymą dėl draudimo prekiauti sugautais laukiniais gyvūnais kaip naminiais gyvūnėliais;

99. ragina Komisiją atkreipti dėmesį į esamas nacionalines strategijas ir veiksmų planus ir užtikrinti, kad būsimame invazinių svetimų rūšių reglamente būtų proporcingai atsižvelgiama į salų buveines;

Klimato kaita

100. primena biologinės įvairovės ir klimato sistemos tarpusavio ryšius; turėdamas mintyje didelį neigiamą klimato kaitos poveikį biologinei įvairovei, pabrėžia, kad biologinės įvairovės nykimas daro neatsiejamą padėtį apsunkinantį poveikį klimatui, nes mažėja natūralios gamtinės aplinkos galimybės sugerti anglies dioksidą; pabrėžia, kad būtina skubiai apsaugoti biologinę įvairovę, nes ji taip pat padeda švelninti klimato kaitą ir išsaugoti natūralius anglies dioksido absorbentus;

Tarptautinė dimensija

101. primygtinai ragina Komisiją pasiūlyti teisės aktus, kuriais būtų įgyvendinamas Nagojos protokolas, kad Sąjunga galėtų kuo greičiau jį ratifikuoti;

102. atsižvelgdamas į tai, kad biologinė įvairovė ir ekosistemų funkcijos yra bendros visam pasauliui, taip pat į esminį jų vaidmenį siekiant pasaulinio masto tvaraus vystymosi tikslų, pabrėžia, kad ES strategija turi sustiprinti ES pastangas sustabdyti biologinės įvairovės nykimą ir taip veiksmingiau prisidėti siekiant iki 2015 m. įgyvendinti Tūkstantmečio vystymosi tikslus;

[1] Direktyva 1999/22/EB (OL L 94, 1999 4 9, p. 24).

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

103. mano, kad jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo klausimas turi būti aukščiausiuoju lygiu sprendžiamas 2012 m. birželio mėn. Rio de Žaneire vyksiančiame aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“;

104. palankiai vertina 2011 m. gruodžio 6 d. priimtą JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl pasaulinės žuvininkystės tvarumo užtikrinimo ([1]), kurioje pabrėžiama, kad būtina skubiai imtis veiksmų siekiant užtikrinti tvarų naudojimąsi pasaulio vandenynais ir jūromis;

105. palankiai vertina planą, kurį parengė ir 2011 m. lapkričio mėn. pristatė keturios JT agentūros (Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacija (UNESCO), Maisto ir žemės ūkio organizacija (FAO), Jungtinių Tautų vystymosi programa (JTVP) ir Tarptautinė jūrų organizacija (TJO)), siekiant paraginti šalims atnaujinti savo įsipareigojimą mažinti vandenynų būklės blogėjimą ir šalinti tokias grėsmes, kaip žuvininkystės išteklių pereikvojimas, tarša ir biologinės įvairovės nykimas;

106. ragina Komisiją ir valstybes nares ir toliau propaguoti bendrą požiūrį į gamtos apsaugą visoje ES, palankiai vertina tai, kad Komisija pripažįsta, jog Komisija ir valstybės narės privalo bendradarbiauti, siekdamos užtikrinti veiksmingą biologinės įvairovės apsaugą ES atokiausiuose regionuose ir užjūrio regionuose ir teritorijose, kur yra daugiau endeminių rūšių nei visame Europos žemyne; norėtų, kad būtų stiprinamos konkrečios priemonės, kuriomis siekiama šiose teritorijose išsaugoti ir apsaugoti biologinę įvairovę, visų pirma stiprinti parengiamuosius veiksmus BEST (angl. *Biodiversity and Ecosystem Services in Territories of European Overseas* – Europos užjūrio teritorijų biologinė įvairovė ir ekosistemų funkcijos), kuriuos Europos Parlamentas remia nuo 2011 m., ir tinkamai finansuoti biologinės įvairovės ir ekosistemų funkcijų apsaugą ES atokiausiuose regionuose ir užjūrio šalyse ir teritorijose;

107. ragina Komisiją ir valstybes nares griežtai įgyvendinti ir vykdyti daugiašalius aplinkosaugos susitarimus, įskaitant Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES) ir Migruojančių rūšių konvenciją (ir ne tik šias konvencijas);

108. ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingai įtraukti aplinkos tvarumo aspektą į savo santykius su trečiosiomis šalimis ir į pasaulinio masto procesus, pvz., Tūkstantmečio vystymosi tikslus;

109. primygtinai ragina Komisiją didinti ES prekybos politikos įnašą į biologinės įvairovės išsaugojimą ir todėl pritaria jos pasiūlymui į visus naujus prekybos susitarimus įtraukti tvaraus vystymosi klausimams skirtą skyrių, kuriame būtų nustatytos esminės aplinkosaugos nuostatos, susijusios su prekyba, įskaitant su biologine įvairove susijusius tikslus;

110. pripažįsta, kad didėja neteisėtos tarptautinės prekybos į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES) įtrauktomis rūšimis mastas; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares didinti Interpolo pajėgumus šioje srityje ir dvišalėse diskusijose su trečiosiomis šalimis teikti pirmenybę neteisėtos prekybos laukine augalija ir gyvūnija klausimui;

111. pripažįsta, kad ES yra didžiausia laukinės augalijos ir gyvūnijos importuotoja ir kad ji, įgyvendindama savo politiką bei vykdydama komercinę veiklą, daro įtaką biologinės įvairovės išsaugojimui kitose pasaulio dalyse; ragina ES imtis priemonių, skirtų neigiamam ES vartojimo modelių poveikiui biologinei įvairovei sumažinti, į visus prekybos susitarimus įtraukiant su tvariu žemės ūkiu ir darnia prekyba laukine augalija ir gyvūnija susijusias iniciatyvas;

112. ragina Žemės aukščiausiojo lygio susitikime „Rio+20“ padaryti konkrečią pažangą naujoviškų ir nepriklausomų biologinės įvairovės apsaugos besivystančiose šalyse finansavimo šaltinių klausimu ir primygtinai prašo ES ir valstybių narių šioje srityje aktyviai siekti rezultatų;

113. ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant užkirsti kelią biologinės įvairovės nykimui, pradėti biologinei įvairovei palankų ES vystomąjį bendradarbiavimą, atsižvelgiant į tai, kad mažiausias pajamas gaunantys žmonės labiausiai priklauso nuo ekosistemų funkcijų;

([1]) A/RES/66/68.

114. pripažįsta, jog būtina pasiekti, kad ekonomika būtų grindžiama tvariais energijos šaltiniais, ekonomiškais būdais, tačiau nekenkiant biologinės įvairovės tikslams, ir kad tokia ekonomika galėtų padėti siekti šių tikslų; mano, kad būtina pradėti taikyti papildomas apsaugos priemones, susijusias su energijos gamybai naudojamos biomasės ištekliais, efektyvumu ir kiekiu; taigi taip pat ragina Komisiją kiek galima greičiau paaiškinti, kokį poveikį biokuras daro biologinei įvairovei, įskaitant netiesioginio žemės naudojimo poveikį, ir ragina nustatyti veiksmingus visų rūšių biokuro, įskaitant kietą biomasę, gamybos ir naudojimo tvarumo kriterijus;

Finansavimas

115. ragina Komisiją ir valstybes nares pagal objektyvius kriterijus nustatyti visas esamas aplinkai kenksmingas subsidijas ir skatina Komisiją iki 2012 m. pabaigos paskelbti veiksmų planą (įskaitant grafiką), kaip palaipsniui atsisakyti šių subsidijų iki 2020 m., laikantis Nagojos įsipareigojimų;

116. pabrėžia, kaip svarbu mobilizuoti ES ir nacionalinę finansinę paramą iš visų galimų šaltinių, įskaitant konkrečios priemonės biologinei įvairovei finansuoti sukūrimą, ir parengti naujoviškas finansines priemones, visų pirma vadinamuosius buveinių bankus kartu su kompensavimu, kad būtų pasiekti nustatyti tikslai biologinės įvairovės srityje;

117. pabrėžia, kad, siekiant padėti panaikinti nustatytas žinių spragas ir paremti politiką, būtina didinti pagal kitą mokslinių tyrimų bendrąją programą aplinkos ir biologinės įvairovės moksliniams tyrimams skiriamą biudžetą, kuris turėtų atitikti didžiulius kovos su biologinės įvairovės nykimu ir klimato kaita poreikius ir uždavinius;

118. ragina Komisiją peržiūrėti, ar pagal dabartinę reglamentavimo tvarką tinkamai teikiamos paskatos strategijoms, kuriomis būtų siekiama skatinti biologinę įvairovę, ir pasiūlyti ekonomiškai naudingus sprendimus, kad biologinei įvairovei skirtos lėšos būtų naudojamos ne biurokratinėms procedūroms, o apsaugai ir gerinimui;

119. pritaria tam, kad gerai parengtos ir rinkos principais paremtos priemonės, skirtos išorinėms aplinkai tenkančioms vartojimo ir gamybos sąnaudoms internalizuoti, galėtų prisidėti prie biologinės įvairovės nykimo sustabdymo, jei tokios priemonės būtų derinamos kartu su paskatomis atitinkamuose sektoriuose investuoti į ekologiškas technologijas;

120. palankiai vertina tai, kad Komisija, siekdama įtraukti privačiojo sektoriaus atstovus į biologinės įvairovės darbotvarkę, pradėjo įgyvendinti Verslo ir biologinės įvairovės platformą;

121. primygtinai ragina Komisiją pranešti Parlamentui ir Tarybai apie galimybes įdiegti mokėjimus už ekosistemų funkcijas, atsižvelgiant į biologinės įvairovės išsaugojimo vaidmenį;

122. ragina Komisiją ir valstybes nares visapusiškai įgyvendinti ir finansuoti naująją Biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m. užtikrinant, kad visos ES finansavimo priemonės būtų suderinamos su biologinės įvairovės ir vandens apsaugos teisės aktais;

123. pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad kitoje 2014–2020 m. daugiametėje finansinėje programoje būtų remiamos pastangos pasiekti šešių Biologinės įvairovės strategijoje nustatytų tikslų ir kad būtų padidintas programos LIFE finansavimas; pabrėžia, kad būtina sutelkti dėmesį į įmonių socialinės atsakomybės projektus, kuriais skatinama biologinė įvairovė;

124. be to, pažymi, kad investuojant į biologinės įvairovės išsaugojimą dėl didžiulės ekonominės biologinės įvairovės vertės gaunama didelė grąža; todėl ragina didinti gamtos išsaugojimo priemonių finansavimą;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

125. siekiant užtikrinti pakankamą tinklo „Natura 2000“ finansavimą, ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad bent 5,8 mlrd. EUR per metus būtų suteikta iš ES ir valstybių narių lėšų; be to, ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad pakankamą finansavimą būtų galima gauti iš įvairių ES fondų (pvz., BŽŪP fondų, Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo, sanglaudos fondų ir finansinės priemonės „LIFE+ fund“), geriau koordinuojant šiuos fondus ir derinant jų veiklą, be kita ko, pasitelkiant integruotų projektų koncepciją ir taip pagerinant įvairių regionų gaunamo ES finansavimo skaidrumą; ragina, kad EIB įsitrauktų į naujoviškų finansavimo priemonių ir techninių bei konsultavimo paslaugų kūrimą bendrai finansuojamiems projektams, susijusiems su biologine įvairove;

126. reiškia nusivylimą dėl asignavimų, kuriuos pasiūlyta skirti naujajai programai LIFE ir kurie, nepaisant to, kad du dešimtmečius ši programa buvo ypač sėkminga, ir toliau sudaro nereikšmingą ES biudžeto dalį; mano, kad norint išspręsti Biologinės įvairovės ir gamtos išsaugojimo plane iššikeltus uždavinius, programai LIFE reikia skirti gerokai daugiau lėšų;

127. susirūpinęs pažymi, kad įvairiose valstybėse narėse kasmet įgyvendinama mažiau programos LIFE+ lėšomis finansuojamų projektų, negu nustatyta orientacinė asignavimų riba; ragina Komisiją įvertinti šio nepakankamo lėšų panaudojimo priežastis ir, jei būtina, pasiūlyti pakeisti šios programos reglamentavimo taisykles, visų pirma susijusias su bendro finansavimo lygiais;

128. pripažįsta ekologiškų viešųjų pirkimų svarbą ir mano, kad reikėtų skirti daugiau dėmesio tam, kaip jais naudojasi visų pirma ES finansavimą gaunančios valdžios institucijos; rekomenduoja, kad valdžios institucijos, atsakingos už struktūrinės paramos ir sanglaudos srities lėšų valdymą ir kontrolės sistemas, sukurtas valstybėse narėse, remtų projektus, kuriuose numatytos tokios procedūros;

129. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą 2014–2020 m. finansavimo laikotarpiu iš Sanglaudos fondo investuoti į biologinės įvairovės apsaugą ir atkūrimą; be to, rekomenduoja apsvarstyti tinklo „Natura 2000“ teikiamas galimybes vietos ekonomikai ir darbo rinkoms;

130. pripažįsta, kad ekologiška ekonomika yra būdas ugdyti įgūdžius ir skatinti užimtumą, ir ragina ją remti finansavimu, kuris padėtų kurti gebėjimus vietos lygmeniu ir leistų pasinaudoti vietos ir tradicinėmis žiniomis siekiant išsaugoti biologinę įvairovę; pabrėžia faktą, kad apie 30 proc. visų 2007–2013 m. laikotarpio sanglaudos politikos lėšų gali būti panaudota veiksmams, turintiems konkretų poveikį tvariam augimui; ragina valstybes nares, ypač vietos ir regionų valdžios institucijas, siekiant sustabdyti biologinės įvairovės nykimą, aktyviau veikti ir didinti pastangas investuojant į gamtos kapitalą, taip pat panaudoti regioninės politikos lėšas gamtinio pavojaus rizikos prevencijai kaip gamtos išteklių išsaugojimo ir prisitaikymo prie klimato kaitos elementui, ypač atsižvelgiant į 2014–2020 m. programavimo laikotarpį;

131. ragina valstybes nares visapusiškai pasinaudoti galimybe su strategijos „Europa 2020“ tvaraus augimo tikslais suderinti dabartines veiklos programas, persvarstant investicijų į projektus prioritetus, ir primygtinai ragina jas veiksmingiau panaudoti turimus išteklius;

*

* *

132. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūra ir septintosios aplinkosaugos veiksmų programos prioritetų nustatymas

P7_TA(2012)0147

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūros ir septintosios aplinkosaugos veiksmų programos „Geresnė aplinkosauga geresniam gyvenimui“ prioritetų nustatymo (2011/2194(INI))

(2013/C 258 E/16)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Šeštoji Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programa. Galutinis įvertinimas“ (COM(2011)0531),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 ir 192 straipsnius, kuriais siekiama padėti išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos ir žmonių sveikatos kokybę,

— atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 10 d. Aplinkos tarybos išvadas dėl šeštosios Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programos vertinimo ir tolesnių veiksmų dėl septintosios ES aplinkosaugos veiksmų programos,

— atsižvelgdamas į 2010 m. Europos aplinkos agentūros Europos aplinkos būklės ir perspektyvų ataskaitą (SOER2010),

— atsižvelgdamas į Europos aplinkos agentūros (EAA) parengtą techninę ataskaitą Nr. 15/2011 „Oro taršos iš pramonės įrenginių Europoje išlaidų atskleidimas“,

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (COM(2010)2020),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.“ (COM(2011)0244),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Konkurencingos mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo iki 2050 m. planas“ (COM(2011)0112),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Efektyvaus išteklių naudojimo Europos planas“ COM(2011)0571,

— atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą dėl kitos daugiametės 2014–2020 m. finansinės programos (COM(2011)0398),

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymus dėl bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP), bendros žuvininkystės politikos (BŽP) ir sanglaudos politikos reformos,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto bei Regioninės plėtros komiteto nuomones (A7–0048/2012),

A. kadangi dabartinė šeštoji aplinkosaugos veiksmų programa baigs galioti 2012 m. liepos 22 d.;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

B. kadangi dešimtmetį šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje buvo pateikiamas visa apimantis aplinkosaugos politikos plano pagrindas, o per šį laikotarpį konsoliduoti ir iš esmės papildyti aplinkosaugos teisės aktai, ir kadangi jos priėmimas pagal bendro sprendimo procedūrą sustiprino jos teisėtumą ir padėjo padidinti atsakomybę; kadangi vis dėlto valstybės narės ir Komisija ne visada veikė pagal šią programą ir kadangi joje buvo keletas netikslumų, kuriuos reikia ištaisyti;

C. kadangi pažanga siekiant šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje nustatytų tikslų buvo netolygi ir buvo pasiekti kai kurie tikslai (klimato kaitos, atliekų srityse), kai kurių tikslų pasiekti nepavyko (oro, miestų aplinkos, gamtos išteklių srityse), o kitų tikslų pasiekimas priklauso nuo būsimų pastangų, skirtų šiems tikslams įgyvendinti (cheminių medžiagų, pesticidų, vandens išteklių srityse), ir kadangi išlieka keletas uždavinių ir reikia dėti papildomas pastangas;

D. kadangi šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos laikotarpiu nepakankamai įgyvendintas aplinkosaugos teisynas oro taršos kontrolės, vandens ir nuotekų valymo, atliekų tvarkymo ir gamtos apsaugos srityse;

E kadangi nebuvo pasiektas tikslas iki 2010 m. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą, nes trūko politinių ir finansinių įsipareigojimų;

F. kadangi 2010 m. Europos aplinkos būklės ir perspektyvų ataskaitoje (SOER 2010) teigiama, kad išlikusios svarbiausios aplinkosaugos problemos turės reikšmingų padarinių, jeigu jos nebus išspręstos;

G. kadangi turėtų būti persvarstyti tam tikri aplinkosaugos teisės aktų aspektai, visų pirma stiprinant poveikio aplinkai vertinimų nepriklausomumą Poveikio aplinkai vertinimo direktyvoje;

H. kadangi aplinkos būklės blogėjimas dėl oro taršos, triukšmo, cheminių medžiagų, prastos vandens kokybės ir ekosistemos nykimo – svarbus veiksnys, lemiantis lėtinių ligų skaičiaus augimą; kadangi šiuo atžvilgiu plačių užmojų ES aplinkos apsaugos darbotvarkė – pagrindinis aspektas siekiant veiksmingai užkirsti kelią ligoms ir sveikatos sutrikimams;

I. kadangi tarp valstybių narių išlieka didelių skirtumų aplinkos kokybės ir visuomenės sveikatos srityse;

1. pabrėžia poreikį kuo skubiau priimti septintąją aplinkosaugos veiksmų programą, kad ateityje būtų sprendžiamos aplinkosaugos problemos, todėl ragina Komisiją nedelsiant pateikti pasiūlymą dėl septintosios aplinkosaugos veiksmų programos;

2. mano, kad naujojoje septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai apibūdintos ES aplinkosaugos srities problemos, įskaitant spartėjančią klimato kaitą, ekosistemos būklės blogėjimą ir vis didėjantį gamtos išteklių eikvojimą;

3. atsižvelgiant į esamas tvarumo problemas, su kuriomis susiduria ES, pabrėžia, kad aplinkosaugos veiksmų programos, kaip visuotinės priemonės, padeda užtikrinti būtiną įvairių Bendrijos politikos sričių koordinavimą; mano, kad ateinantį dešimtmetį bus dar svarbiau nuosekliau ir vientisiau spręsti aplinkosaugos klausimus, atsižvelgiant į jų sąsajas ir pašalinant išlikusius atotrūkius, kitaip gali būti padaryta nepataisoma žala;

4. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būti teigiamai apibūdinta griežtesnės aplinkos apsaugos politikos nauda, siekiant sustiprinti visuomenės paramą ir politinę valią veikti;

5. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būti nustatyti konkretūs 2020 m. tikslai ir aiški plataus užmojo 2050 m. aplinkosaugos vizija, kurios tikslas – visiems piliečiams užtikrinti aukštą gyvenimo kokybę ir gerovę, atsižvelgiant į saugias aplinkos ribas;

6. mano, kad septintosios aplinkosaugos veiksmų programos tvarkaraštis turėtų būti suderintas su daugiamete finansine programa po 2013 m. ir strategija „Europa 2020“; vis dėlto pabrėžia, kad pagrindiniai sprendimai kitose politikos srityse, kurios turi didelį poveikį aplinkai, gali būti priimti prieš patvirtinant septintąją aplinkosaugos veiksmų programą;

7. pabrėžia, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti sukurta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas tinkamas finansavimas, įskaitant naujovių, mokslinių tyrimų ir plėtros finansavimą, ir kad aplinkosaugos tikslų įgyvendinimo finansavimas turėtų būti svarbi kitos daugiametės finansinės programos (DFP), taip pat bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) reformos, bendros žuvininkystės politikos (BŽP), sanglaudos politikos reformų ir programos „Horizontas 2020“ dalis; ypač mano, kad ES, sutelkdama rinkos priemones ir ekosistemų funkcijų mokesčius, turėtų sudaryti sąlygas atsirasti naujiems aplinkosaugos veiksmų programos finansavimo šaltiniams;

8. mano, kad septintoji aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti visa apimanti sistema, padedanti spręsti nuolatines ir kylančias aplinkosaugos ir tvarumo problemas, atsižvelgiant į jau įgyvendinamas ir planuojamas priemones;

9. mano, kad ateinantį dešimtmetį įgyvendinant septintąją aplinkosaugos veiksmų programą turėtų būti užtikrinta, kad ES aplinkosaugos srityje priimami sprendimai nacionalinėms ir vietos administracinėms įstaigoms, piliečiams, verslininkams ir investuotojams būtų gana aiškūs ir nuspėjami; mano, kad ši visa apimanti ES programa turėtų būti stiprus politinis pareiškimas visam pasauliui ir prisidėti kuriant tarptautinį aplinkos valdymą;

10. ragina Komisiją savo būsimą pasiūlymą dėl septintosios aplinkosaugos veiksmų programos grįsti šiais trimis prioritetais:

— Įgyvendinimas ir stiprinimas;

— Integravimas;

— Tarptautinis mastas;

11. mano, kad daugelis tikslų, nustatytų šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, yra tinkami, tačiau taip pat supranta, kad daugelis šių tikslų toli gražu nėra įvykdyti; todėl Europos Parlamentas pageidauja, kad daugiau šių tikslų būtų perkelta į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą;

12. norėtų pabrėžti, kad ES aplinkosaugos politikoje svarbu vadovautis atsargumo principu;

Įgyvendinimas ir stiprinimas

13. susirūpinęs pažymi, kad aplinkosaugos teisyno įgyvendinimas vis dar nepakankamas; mano, kad visiškas įgyvendinimas ir vykdymas visais lygmenimis bei tolesnis svarbiausių aplinkosaugos ir susijusių politikos krypčių prioritetų – klimato kaitos, biologinės įvairovės, išteklių, aplinkos ir sveikatos, taip pat socialinės ir užimtumo politikos, energetikos, tvaraus transporto, tvaraus žemės ūkio ir kaimo plėtros – stiprinimas yra būtinas; šiuo tikslu primygtinai siūlo sukurti aiškius, suderintus aplinkosaugos srities ES teisės aktus, paremtus viešosios politikos priemonių vertinimais ir grįžtamąja informacija;

14. pabrėžia, kad visiškas ES aplinkosaugos teisės aktų laikymasis – tai tikras Sutartyje nustatytas įsipareigojimas ir ES lėšų naudojimo valstybėse narėse kriterijus;

15. pabrėžia, kaip svarbu informuoti piliečius apie mūsų aplinkos politiką, siekiant įtraukti juos į jos sėkmingą įgyvendinimą; todėl ragina, kad būsimojoje veiksmų programoje būtų daugiau pastangų šiuo klausimu, turint omenyje, kad valdžios institucijos negali vienašališkai sukurti geresnės aplinkos geresniam gyvenimui be pačios visuomenės paramos;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Klimato kaita

16. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti užtikrintas ir sustiprintas visapusiškas klimato kaitos ir energetikos dokumentų rinkinio įgyvendinimas;

17. mano, kad į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą reikėtų įtraukti privalomų energijos vartojimo efektyvumo ir (arba) energijos taupymo tikslų nustatymo poreikį, kadangi tai padėtų kovojant su klimato kaita ir prisidėtų prie aplinkos apsaugos; pabrėžia lanksčios sistemos Bendrijos lygmeniu svarbą, siekiant užtikrinti, kad siūlomos energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemonės būtų rengiamos atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės ypatumus;

18. laikosi nuomonės, kad septintoji aplinkosaugos veiksmų programa taip pat turėtų apimti diskusijas po 2020 m. ir kad joje turėtų būti apsvarstyti laikotarpio vidurio tikslai dėl išmetamųjų teršalų mažinimo, energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiosios energijos 2030 m.;

19. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būtų sprendžiami jūrų ir kitų nei CO_2 išmetimo klausimai;

20. mano, kad prisitaikymo prie klimato kaitos klausimas turėtų būti tinkamai sprendžiamas septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, atsižvelgiant į skirtingus regionų poreikius remiantis būsima ES prisitaikymo strategija; ragina Komisiją pasiūlyti plataus užmojo augalų apsaugą reglamentuojančių ES teisės aktų reformą, siekiant veiksmingai kovoti su invazinių rūšių ir kenkėjų dauginimusi, kurį iš dalies lemia klimato kaita;

21. pripažįsta, kad didėjanti atsinaujinančiosios energijos gamyba teikia papildomą naudą mažinant taršą ir poveikį sveikatai, su sąlyga, kad kartu efektyviai mažinamos neatsinaujinančios energijos gamybos apimtys;

22. siūlo stiprinti paramą, skiriamą mažo anglies dioksido kiekio technologijų ir klimato kaitai atsparios visuomenės kūrimo regioninėms strategijoms ir nedidelės apimties su klimato kaita susijusiems projektams, kuriuos vykdo MVĮ, NVO ir vietos valdžios institucijos, įgyvendinant Klimato kaitos paprogramę, kuri yra naujos Komisijos pasiūlytos programos LIFE dalis;

Veiksmingas ir tvarus išteklių naudojimas

23. primena, kad reikia skubiai iš tikrųjų sumažinti išteklių naudojimą; ragina Komisiją išteklių naudojimo efektyvumo sąvoką aiškinti plačiai, kad ji apimtų visus išteklius, pabrėžia, kad tai apima, pvz., gamtos energiją ir neenergetinius išteklius, įskaitant vandenį, ekosistemas ir biologinę įvairovę; ragina Komisiją taip pat įtraukti tvarų medžiagų valdymą ir gamybos bei vartojimo tvarumą į išteklių naudojimo efektyvumo sritį;

24. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti siekiama ilgalaikio tikslo: per ateinančius dvidešimt metų sumažinti ekologinį pėdsaką 50 proc.; pabrėžia, kad pernelyg didelis ES ekologinis pėdsakas kenkia regioninėms ir pasaulinėms natūralių ekosistemų, kurios gali pakankamai aprūpinti žmoniją, perspektyvoms;

25. mano, kad į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą reikėtų įtraukti visus efektyvaus išteklių naudojimo Europoje plano tikslus;

26. ragina Komisiją jau naudoti ir, jei įmanoma, tobulinti esamus išteklių naudojimo efektyvumo rodiklius ir nedelsiant nustatyti tikslus glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis bei visomis kitomis suinteresuotomis šalimis ir prireikus kuo skubiau nustatyti naujus rodiklius ir tikslus, kaip reikalaujama plane; atsižvelgdamas į pavyzdinio išteklių produktyvumo rodiklio apribojimus ragina Komisiją kuo skubiau nustatyti žaliavų naudojimo rodiklius pagal gyvavimo ciklo metodą, įtraukiant nematomus veiksnius, t. y., galimą poveikio aplinkai perkėlimą už ES ribų ir nepritekliaus bei priklausomybės nuo išteklių pokyčius;

27. laikosi nuomonės, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti tobulinama teisės aktų sistema, įtraukiant į atitinkamų sričių politiką, visų pirma tvarios gamybos, pakopinio išteklių naudojimo sąvoką, kad mūsų ribotos žaliavų apimties galimybės būtų visapusiškai panaudotos;

28. mano, kad į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą turėtų būti įtraukti tikslai dėl to, kaip elgtis su miesto aplinka, kurioje gyvena dauguma Europos piliečių, išmetama daugiau nei du trečdaliai CO_2 ir daromas didelis poveikis aplinkai, ir kad joje reikėtų pateikti rekomendacijas, kaip skatinti integruotą aplinkosaugos planavimą miestuose, tvarų mobilumą, gyvenimo kokybę ir žmonių sveikatą miestuose, atsižvelgiant į subsidiarumo principą;

29. ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant įgyvendinti miesto aplinkos taršos mažinimo strategijas, išnagrinėti galimybę sukurti nuoseklaus mobilumo mieste planų įgyvendinimo Europos miestuose Europos paramos sistemą, Europos lygmeniu nustatyti procedūras ir finansinės paramos priemones, siekiant parengti mobilumo mieste auditą ir mobilumo mieste planus, taip pat parengti Europos mobilumo mieste rezultatų suvestinę;

30. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būtų siekiama iki galo įgyvendinti plane nustatytus tvaraus ir ekologiško vartojimo ir gamybos tikslus, pvz., kalbant apie žaliuosius viešuosius pirkimus, laikantis skaidrumo ir sąžiningos konkurencijos principų; ragina sukurti produktų politiką, kuri apimtų visą produkto gyvavimo ciklą, taip pat visapusiškai atsižvelgtų į gyvūnų gerovei palankius gamybos metodus; ragina Komisiją, kai bus sukurtas suderintas produktų poveikio aplinkai vertinimo metodas Europos mastu, užtikrinti, kad prie esamų priemonių (ekologinis ženklas, energijos ženklas, ekologinio ūkininkavimo ženklas ir kt.) vartotojams būtų papildomai teikiama informacija apie produktų poveikį aplinkai; ragina Komisiją išplėsti Ekologinio projektavimo direktyvos taikymo sritį ir atlikti jos įgyvendinimo peržiūrą;

31. mano, kad septintoji aplinkosaugos veiksmų programa turėtų skatinti kurti paskatų schemas, siekiant padidinti perdirbtų medžiagų paklausą, ypač kai jos yra galutinio produkto sudėtinė dalis;

32. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti visapusiškai įgyvendinti atliekų teisės aktai, laikantis atliekų tvarkymo hierarchinės sistemos, ir kartu užtikrinant suderinamumą su kitų sričių ES politika; mano, kad turėtų būti nustatyti platesnio užmojo prevencijos, perdirbimo ir pakartotino naudojimo tikslai, pvz., žymiai sumažinti bendrą atliekų susidarymo apimtį, nedeginti atliekų, kurios tinkamos perdirbti ar kompostuoti atsižvelgiant į Atliekų direktyvoje nustatytą hierarchiją, ir nustatyti griežtą draudimą į sąvartynus vežti atskirai surinktas atliekas, taip pat nustatyti tikslus sektoriams išteklių naudojimo efektyvumo srityje, pateikiant atliekų tvarkymo būdų veiksmingumo palyginimą; primena, kad atliekos taip pat yra išteklius, todėl dažnai gali būti pakartotinai naudojamos, ir tokiu atveju galima užtikrinti veiksmingą išteklių naudojimą; ragina Komisiją išnagrinėti, kaip galima geriau organizuoti vartojimo prekių atliekų rinkimą, būtent suteikiant gamintojui daugiau atsakomybės ir nustatant naudojimo, rinkimo ir perdirbimo sistemų gaires; pabrėžia, kad būtina investuoti į žaliavų ir retųjų žemių elementų perdirbimą, nes retųjų žemių elementų kasyba, rafinavimas ir perdirbimas, jeigu tai daroma netinkamai, gali turėti didelių padarinių aplinkai;

33. mano, kad reikėtų toliau plėtoti tikslus, kurie jau buvo nustatyti keliose direktyvose dėl atliekų surinkimo ir atskyrimo, ir juos apibrėžti taip, kad medžiagos būtų geriausiai ir kokybiškiausiai panaudotos kiekviename perdirbimo etape: surinkimo, išmontavimo, išankstinio apdirbimo ir perdirbimo;

34. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje reikėtų atsižvelgti į būsimo ES vandens politikos veiksmų plano nuostatas ir pabrėžia, kad svarbu laikytis labiau koordinuoto požiūrio į vandens kainodarą; taigi ragina Komisiją sudaryti geresnes sąlygas taikyti sprendimus, skirtus kovoti su vandens trūkumu, taip pat vandens atkūrimo sprendimus ir alternatyvias drėkinimo technikos rūšis, bei skatinti optimizuoti vandens naudojimą iš vėlesnių vandens vartojimo ciklo etapų, įskaitant vandens, tinkamo žemės ūkio ir pramonės reikmėms, perdirbimą ir iš nuotekų išgaunant maistines medžiagas ir energiją;

35. ragina valstybes nares užtikrinti visapusišką ir veiksmingą teisės aktų vandens valdymo srityje įgyvendinimą ir mano, kad siekiant užtikrinti atitiktį Vandens pagrindų direktyvą ir Direktyvą dėl potvynių rizikos įvertinimo ir valdymo, būtina plėtoti priemones siekiant atkurti natūralias upių pakrantes ir iš naujo apželdinti miškais aplinkines vietoves;

36. ragina Komisiją įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus nustatant tikslus, kuriais būtų užtikrintas žemės naudojimo tvarumas septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje; ragina Komisiją apibrėžti tokius esminius žemės naudojimo klausimus kaip pusiau natūralių buveinių nykimas ir didelės vertės žemės naudojimas bioenergetiniams augalams auginti; šiuo tikslu pabrėžia poreikį taikyti biomasei ir biodegalams tvarumo kriterijus, kuriais būtų sprendžiamas ir netiesioginio žemės naudojimo paskirties keitimo klausimas;

37. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje būtina spręsti Europos politikos poveikio klausimus už Europos Sąjungos ribų, todėl prašo Komisijos toliau nagrinėti, kaip mažinti ES žemės pėdsaką trečiosiose šalyse, visų pirma sprendžiant netiesioginio žemės naudojimo paskirties keitimo biodegalų ir biomasės energijai gaminti klausimą, taip pat įtraukti tikslą, kad didelės aplinkosauginės vertės žemė nebūtų naudojama naujai paskirčiai – auginti kultūrinius augalus Europos Sąjungai;

Biologinė įvairovė ir miškininkystė

38. pabrėžia skubių priemonių svarbą, kad ES būtų pasirengusi pasiekti pagrindinį savo su biologine įvairove susijusį 2020 m. tikslą ir vykdyti savo pasaulinius įsipareigojimus, susijusius su biologinės įvairovės apsauga, kadangi negalime sau dar vieno žlugimo, taip pat pabrėžia, kad svarbu numatyti pakankamai lėšų tinklui „Natura 2000“ išsaugoti; mano, kad sunkumai, patirti siekiant įgyvendinti nustatytą 2010 m. tikslą, parodo, kad turi būti iš esmės peržiūrėti iki šiol taikyti metodai; mano, kad būtina atlikti integruotus strateginius tyrimus, įskaitant aspektų, galinčių daryti įtaką saugomose teritorijose, tyrimus; mano, kad šie tyrimai turėtų būti įtraukti į miestų planavimą ir kartu turėtų būti vykdomos vietos gamtos išteklių svarbos ir išsaugojimo mokymo ir informacinės kampanijos;

39. mano, kad visus ES biologinės įvairovės strategijos tikslus iki 2020 m., įskaitant jos tikslus ir veiksmus, reikėtų įtraukti į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą, siekiant užtikrinti jos visapusišką įgyvendinimą; mano, kad trumpalaikiu laikotarpiu būtina atlikti kai kuriuos papildomus veiksmus, pvz., atkurti sunykusias ekosistemas, o kai kuriuos veiksmus reikia sustiprinti, kad būtų veiksmingai siekiama 2020 m. tikslo; pabrėžia, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa taip pat turėtų būti sukurta stipri sistema, kuria remiantis būtų priimtos būtinos teisinės ir finansinės priemonės, visų pirma užtikrinant finansavimą tinklui „Natura 2000“;

40. pabrėžia, kad svarbu sutelkti ES ir nacionalinę finansinę paramą iš visų galimų šaltinių, taip pat kurti naujoviškas finansines priemones siekiant užtikrinti tinkamo lygio paramą biologinei įvairovei apsaugoti;

41. ragina Komisiją iki 2012 m. pabaigos paskelbti naują komunikatą dėl naujos Europos miškininkystės strategijos, pasiūlyti veiksmingas priemones, siekiant gerinti valstybių narių bendradarbiavimą miškininkystės klausimais ir skatinti racionalų miškininkystės išteklių naudojimą ir tvarų miškų valdymą;

42. siūlo skirti daugiau dėmesio miškams naujoje bendroje žemės ūkio politikoje, skatinant žemės ūkio ir miškininkystės derinimą ir kaimo plėtros politiką, grindžiamą tvariais kraštovaizdžiais;

43. ragina priimti naują Bendrijos reglamentą dėl gaisrų prevencijos arba bent jau siūlo valstybėms narėms glaudžiau bendradarbiauti šioje srityje;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Aplinkos kokybė ir sveikata

44. mano, jog atsižvelgiant į tai, kad prastos aplinkos sąlygos daro svarbų poveikį sveikatai, kuris susijęs su didelėmis išlaidomis, septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būti ypač:

— perimtas šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos tikslas iki 2020 m. chemines medžiagas gaminti ir naudoti tik taip, kad nebūtų daromas didelis neigiamas poveikis sveikatai ir aplinkai;

— sprendžiama oro kokybės, įskaitant vidaus oro kokybę, ir jos poveikio sveikatai problema;

— sprendžiamos triukšmo ir jo poveikio sveikatai problemos;

— numatytas konkrečių priemonių, susijusių su šiuo metu nepakankamai išnagrinėtomis naujomis grėsmėmis žmonių ir gyvūnų sveikatai, rengimas siekiant ištirti, kaip naujos technologijos, pvz., nanomedžiagos, endokrininės sistemos veiklą trikdančios medžiagos ar suderintas cheminių medžiagų poveikis veikia žmonių ir gyvūnų sveikatą, kai įmanoma remiantis moksliniais tyrimais ir bendrai priimtomis apibrėžtimis;

— numatyti veiksmai, kuriais būtų nuo aplinkos taršos saugoma vaikų sveikata, remiantis 2010 m. kovo mėn. PSO Europos regiono šalių priimta Parmos deklaracija dėl aplinkos ir sveikatos;

— ši programa turėtų būti susieta su antruoju aplinkos ir sveikatos apsaugos veiksmų planu;

45. pabrėžia, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje turėtų būti nustatyti konkretūs tikslai iki 2020 m., siekiant užtikrinti, kad Europos piliečių sveikatai nebekenktų tarša ir pavojingos medžiagos;

46. turi būti visapusiškai atsižvelgiama į metodus, taikomus cheminių medžiagų rizikai vertinti, teikiant pirmenybę ne bandymui su gyvūnais, o alternatyviems metodams; taip pat mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti priimta ES lygmens strategija siekiant sumažinti saugumo tyrimuose naudojamų gyvūnų skaičių, kartu užtikrinant aukštą gyvenimo kokybę žmonėms ir gyvūnams Europos Sąjungoje;

47. mano, kad reikia taikyti visa apimantį požiūrį į sveikatą ir aplinką, teikiant pirmenybę atsargumo principui bei rizikos prevencijai ir ypač atsižvelgiant į pažeidžiamas grupes, pvz., embrionus, vaikus ir jaunimą;

48. mano, jog turėtų būti dedamos pastangos, kad ES lygmeniu būtų skiriamas tinkamas dėmesys prevencijai, atsargumui ir aplinką tausojančios veiklos skatinimui mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologinės plėtros srityse siekiant sumažinti ligų dėl aplinkos veiksnių naštą;

49. mano, kad septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje reikėtų spręsti transporto problemas, skatinant daugiau investuoti į aplinką tausojančias transporto sistemas bei siūlant sprendimus, kaip kovoti su grūstimis, CO_2 išmetimu ir mikrodalelėmis;

50. mano, kad svarbu septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje teikti pirmenybę tolesniam laipsniškam gyvsidabrio atsisakymui ir Europos Sąjungoje, ir kitose šalyse;

Vykdymo užtikrinimas

51. ragina valstybes nares užtikrinti visišką ir tinkamą ES aplinkos apsaugos teisės aktų, taip pat patvirtintų politikos priemonių ir strateginių planų įgyvendinimą ir užtikrinti reikiamus pajėgumus bei finansavimą siekiant juos visapusiškai įgyvendinti, net ir taupymo laikotarpiu, nes ES aplinkos apsaugos teisės aktų neįgyvendinimas ar nevisiškas jų įgyvendinimas yra ne tik neteisėtas, bet ir ilgainiui kur kas daugiau kainuoja visuomenei;

52. mano, kad būtina stiprinti Europos Sąjungos aplinkos apsaugos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo tinklą (angl. IMPEL), ir primygtinai ragina Komisiją pranešti apie galimus būdus tai padaryti;

53. ragina Komisiją prieš teikiant finansavimą nuolat taikyti išankstinę atitikties visiems atitinkamiems Bendrijos teisės aktams kontrolę, visų pirma sanglaudos politikos srityje;

54. mano, kad svarbu, jog septintoji aplinkosaugos veiksmų programa būtų laikoma komunikacijos su Europos piliečiais priemone, kad galima būtų sutelkti šiuos piliečius įgyvendinant sutartas politikos priemones vietoje;

55. ragina Komisiją sustiprinti savo, kaip Sutarčių sergėtojos, vaidmenį, kad užtikrintų tinkamą aplinkosaugos teisės aktų perkėlimą, įgyvendinimą ir vykdymą visose valstybėse narėse; siūlo aktyviau dalyvauti vietos valdžios institucijoms rengiant aplinkosaugos politiką, siekiant geriau įgyvendinti teisės aktus, t. y. parengti aplinkosaugos teisės perkėlimo grupes regionų ir vietos lygmenimis; todėl ragina Komisiją ištirti, kokį vaidmenį perkeliant ir vykdant šiuos teisės aktus galėtų atlikti Europos aplinkos agentūra;

Integravimas

56. mano, kad aplinkosaugos aspektai tampa vis svarbesni ir kitų sektorių politikai ir kad aplinkosaugos politiką atitinkamai reikėtų toliau integruoti į kitas susijusias politikos sritis;

57. ragina Komisiją tobulinti rodiklius, kad būtų galima įvertinti integravimo gerinimą;

58. laikosi nuomonės, kad energetikos veiksmų plano iki 2050 m. tikslai gali būti pasiekti tik tuo atveju, jei bus įgyvendinamos papildomos strategijos, įskaitant žemės ūkio veiklos vertinimą, miškų atsodinimą ir politinių priemonių, kuriomis būtų skatinama diegti inovacijas ir greitai panaudoti geoterminę, saulės ir jūros energiją, taikymą;

59. primygtinai ragina Komisiją į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą įtraukti bendrą visų esamų su aplinkosauga susijusių skirtingų politikos sričių, ypač klimato kaitos, biologinės įvairovės, transporto, energetikos, žemės ūkio, žuvininkystės ir sanglaudos politikos tikslų, sąrašą, ir tuos tikslus peržiūrėti kartu su kitais tikslais, kad būtų galima juos tinkamai palyginti ir užtikrinti, kad tikslai būtų nuoseklūs;

60. ragina Komisiją, persvarstant Poveikio aplinkai vertinimo direktyvą ir Direktyvą 2001/42/EB, užtikrinti, kad jomis būtų skatinama tvariai naudoti žemę kaip svarbų ES išteklių, ir taip pat išplėsti poveikio aplinkai vertinimo taikymo sritį, kad ji apimtų ne tik didelio masto projektus, kartu sugriežtinant ir išplečiant tokio vertinimo kriterijus, kad jie apimtų pakopinio išteklių naudojimo sąvoką ir viso gyvavimo ciklo analizę;

61. ragina Komisiją pasiūlyti procedūrą, kuria būtų užtikrintas poveikių aplinkai vertinimo nešališkumas ir nepriklausomumas, visų pirma panaikinant tiesioginį ryšį tarp projekto vykdytojų ir vertintojų;

62. rekomenduoja rasti tinkamą būtinybės kovoti su klimato kaita ir užkirsti kelią biologinės įvairovės nykimui ar jį sušvelninti ir septintosios aplinkosaugos veiksmų programos pusiausvyrą, kad Europos Sąjunga galėtų pasiekti strategijos „Europa 2020“ tikslus ir išvengti su klimato kaita ir biologinės įvairovės nykimu susijusių nereikalingų išlaidų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia sanglaudos politikos po 2013 m. svarbą; turėdamas mintyje prevencijos politiką, taip pat pabrėžia būtinybę vertinti išlaidas kaip investicijas į ateitį ir į naujas darbo vietas ir inicijuoti informavimo, sąmoningumo ir kitas kampanijas, kad būtų galima keistis gerąja patirtimi visais lygmenimis; pabrėžia būtinybę geriau naudoti techninę pagalbą nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, kad prireikus būtų galima užtikrinti didesnius administracinius pajėgumus; mano, kad būtina veiksmingai derinti mokslinių tyrimų bei inovacijų tikslus ir vietos bei regioninio vystymosi reikmes;

63. laikosi nuomonės, kad energetikos veiksmų plano iki 2050 m. tikslai gali būti pasiekti tik tuo atveju, jei bus įgyvendinamos papildomos strategijos, įskaitant žemės ūkio veiklos vertinimą, miškų atsodinimą ir politinių priemonių, kuriomis būtų skatinama diegti inovacijas ir greitai panaudoti geoterminę, saulės ir jūros energiją, taikymą;

64. mano, kad į septintąją aplinkosaugos veiksmų programą turėtų būti įtrauktas griežtas ir išsamus laipsniško aplinkai kenksmingų, pvz., turinčių poveikį biologinei įvairovei, subsidijų panaikinimo Europos ir nacionaliniu lygmeniu iki 2020 m. planas, kad būtų laikomasi Nagojos konferencijos įsipareigojimų;

65. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa į Europos semestrą turėtų būti įtrauktas aplinkosaugos aspektas, ne vien tik esamas pagrindinis rodiklis, susijęs su klimato kaita ir energija; todėl visų pirma ragina Komisiją įtraukti Efektyvaus išteklių naudojimo veiksmų plane apibrėžtą tausų išteklių naudojimą į Europos semestrą ir Europos semestro metu stebėti, ar valstybės narės laikosi konkrečių kiekvienai šaliai nustatytų rekomendacijų;

66. pabrėžia svarbų regionų ir vietos valdžios institucijų, nevyriausybinių organizacijų, universitetų ir pilietinės visuomenės bei privačiojo sektoriaus vaidmenį skatinant ir vykdant veiksmingą aplinkosaugos politiką visoje ES;

67. mano, kad, norint pasiekti reikšmingų rezultatų, būtina užtikrinti programų įgyvendinimą regionų ir vietos lygmenimis ir į šį procesą įtraukti visas suinteresuotąsias šalis; ragina atkreipti dėmesį į ypatingų geografinių bruožų turinčių regionų ir teritorijų, pvz., salų, kalnuotų ar retai gyvenamų regionų, padėtį; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą sugriežtinti poveikio aplinkai vertinimų ir strateginių poveikio aplinkai vertinimų naudojimą priimant sprendimus vietos ir regionų lygmenimis.

68. pabrėžia, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti visiškai įgyvendinta Orhuso konvencija, ypač klausimai, susiję su teise kreiptis į teismą; pabrėžia, kad šiomis aplinkybėmis reikia skubiai priimti direktyvą dėl teisės kreiptis į teismą; ragina Tarybą laikytis savo įsipareigojimų, nustatytų Orhuso konvencijoje, ir iki 2012 m. pabaigos priimti bendrąją poziciją dėl atitinkamo Komisijos pasiūlymo;

69. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti siekiama remti alternatyvių „ne tik BVP“ augimo ir gerovės vertinimo modelių kūrimą;

70. ragina Komisiją ir valstybes nares visame pasaulyje skatinti vadinamąją ekologišką ekonomiką, įtraukiant aplinkos, socialinius ir ekonominius aspektus, pvz., skurdo mažinimą;

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

71. pabrėžia, kad labai svarbu parodyti ES piliečiams, ypač dabartinėmis ekonomikos sąlygomis, kad aplinkos apsauga nėra nesuderinama su tvaria ekonomine ir socialine plėtra; šiuo tikslu ragina remti sėkmingus projektus ir visuomenei skleisti informaciją apie aplinkos požiūriu naudingos ekonominės plėtros galimybę svarbiose gamtos ir kultūros paveldo, pvz., „Natura 2000“ tinklas, teritorijose;

72. primena, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti sukurta tinkama sistema, kad būtų užtikrintas tinkamas finansavimas, įskaitant naujovių, mokslinių tyrimų ir plėtros finansavimą;

73. mano, kad programą „LIFE+“ turėtų valdyti Europos Komisija, ypatingą dėmesį kreipdama į inovacijų ir kompetencijos projektus: remti MVĮ ir MTTP įstaigas ir pirmenybę teikti biologinės įvairovės išsaugojimui taikant sistematinį ir integralųjį metodą, dirvožemiui išsaugoti tinkančioms žemės ūkio technologijoms ir gyvūnų ekosistemų maisto grandinei; mano, kad ES programa LIFE+ turėtų būti plačiau propaguojama visuose Europos regionuose ir taip būtų skatinami novatoriški veiksmai vietos lygiu, o šios programos „Aplinkos politikos ir valdymo“ dalies poveikis būtų didesnis ir ji būtų žinomesnė;

74. ragina Komisiją ir valstybes nares, įgyvendinant kitą mokslinių tyrimų bendrąją programą, sukurti į naujas medžiagas ir išteklius, kuriais ateityje atsargų trūkumo atvejais būtų galima pakeisti šiuo metu naudojamas žaliavas, orientuotą mokslinių tyrimų ir inovacijų programą;

Tarptautinis mastas

75. mano, kad septintosios aplinkosaugos veiksmų programos tikslas turėtų būti aplinkosaugos aspektų integravimas į visus ES išorės santykius, ypač į paramą vystymuisi ir prekybos susitarimus, kad būtų skatinama aplinkos apsauga trečiosiose šalyse; ragina ES skatinti bendrą su kaimynėmis mokslinių tyrimų programavimą aplinkosaugos srityje;

76. ragina Komisiją į savo pasiūlymą įtraukti tikslą, kad ES visiškai remtų JT, Pasaulio banko ir Europos aplinkos agentūros aplinkosaugos apskaitos darbą, kad pasaulyje būtų suderinta aplinkosaugos apskaitos sistema; palankiai vertina ES biologinės įvairovės strategijoje numatytus įsipareigojimus siekiant pagerinti žinias apie šias ekosistemas ir jų naudą ES (pavyzdžiui, jų nauda miškams); ragina valstybes nares keistis patirtimi ir palyginti aplinkosaugos apskaitos metodus;

77. mano, kad septintąja aplinkosaugos veiksmų programa turėtų būti laiku įgyvendinami tarptautiniai ES įsipareigojimai, ypač JTBKKK ir BĮK įsipareigojimai;

78. primygtinai ragina Komisiją į septintąją aplinkosaugos veiksmų įtraukti programą „Rio+20“ konferencijos dėl ekologiškos ekonomikos ir tarptautinės aplinkos valdysenos stiprinimo rezultatus;

*

* *

79. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas ***I

P7_TA(2012)0121

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (COM(2010)0794 – C7-0005/2011 – 2010/0380(COD))

(2013/C 258 E/17)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2010)0794),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 48 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0005/2011),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 7 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pranešimą (A7–0043/2012),

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

P7_TC1-COD(2010)0380

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. balandžio 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 465/2012.)

Europos Sąjungos prisijungimas prie Draugystės ir bendradarbiavimo Pietryčių Azijoje sutarties ***

P7_TA(2012)0122

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Draugystės ir bendradarbiavimo Pietryčių Azijoje sutarties projekto (07434/2012 – C7-0085/2012 – 2012/0028(NLE))

(2013/C 258 E/18)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (07434/2012),

— atsižvelgdamas į Pietryčių Azijos draugystės ir bendradarbiavimo sutartį ir jos trečiojo protokolo projektą,

— atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 209 ir 212 straipsnius ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 218 straipsnio 8 dalies antrą pastraipą (C7–0085/2012),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto rekomendaciją (A7–0139/2012),

1. pritaria Sąjungos prisijungimui prie Sutarties;

2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Draugystės ir bendradarbiavimo Pietryčių Azijoje sutarties valstybių signatarių vyriausybėms ir parlamentams.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Protokolo dėl Airijos žmonių susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties projektas (pritarimas) ***

P7_TA(2012)0123

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Vadovų Tarybos pasiūlymo nesušaukti konvento dėl Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo papildymo protokolu dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (00092/2011 – C7-0388/2011 – 2011/0816(NLE))

(2013/C 258 E/19)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 19 d. 27 valstybių narių valstybių ar vyriausybių vadovų susitikimo Europos Vadovų Taryboje sprendimą dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (pirmininkaujančios valstybės narės išvadų 1 priedas),

— atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 20 d. Airijos vyriausybės laišką Tarybai, atsiųstą pagal Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2 dalį, dėl pasiūlymo prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėti protokolo projektą dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (protokolo projektas),

— atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. spalio 11 d. Taryba pateikė šį pasiūlymą Europos Vadovų Tarybai pagal Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos pirmininko 2011 m. spalio 25 d. laišką Europos Parlamento pirmininkui dėl protokolo projekto,

— atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos pagal Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą pateiktą prašymą pritarti sprendimui nesušaukti konvento (C7-0388/2011),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 74a straipsnį ir 81 straipsnio 1 dalį,

— atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto rekomendaciją (A7–0065/2012),

A. kadangi 2009 m. birželio 19 d. Europos Vadovų Taryboje valstybių ar vyriausybių vadovai sutarė priimti sprendimą, kad nuramintų Airijos gyventojus ir atsilieptų į jų nuogąstavimus dėl Lisabonos sutarties teisės į gyvybę, šeimos ir švietimo, mokesčių bei saugumo ir gynybos srityse;

B. kadangi valstybių ar vyriausybių vadovai taip pat pareiškė, kad sprendimas buvo teisiškai privalomas ir įsigaliojo Lisabonos sutarties įsigaliojimo dieną;

C. kadangi jie taip pat pareiškė, kad kitos stojimo sutarties sudarymo metu, atsižvelgiant į atitinkamus konstitucinius reikalavimus, jie išdėstys sprendimo nuostatas protokole, kuris bus pridėtas prie Sutarties dėl Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo;

D. kadangi valstybių ar vyriausybių vadovai Europos Vadovų Taryboje 2009 m. birželio 19 d. faktiškai jau iš esmės susitarė dėl protokolo projekte siūlomų nuostatų, tad šis klausimas jau buvo politiškai išspręstas ir neatrodo, kad pateisintų konvento sušaukimą;

1. pritaria Europos Vadovų Tarybos pasiūlymui nesušaukti konvento;

2. paveda Pirmininkui perduoti šį sprendimą Europos Vadovų Tarybai, Tarybai ir Komisijai.

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

Protokolo dėl Airijos žmonių susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties projektas (konsultavimasis) *

P7_TA(2012)0124

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl protokolo dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 3 dalis) projekto (00092/2011 – C7-0387/2011 – 2011/0815(NLE))

(2013/C 258 E/20)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. birželio 19 d. 27 valstybių narių valstybių ar vyriausybių vadovų susitikimo Europos Vadovų Taryboje sprendimą dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (pirmininkaujančios valstybės narės išvadų 1 priedas),

— atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 20 d. Airijos vyriausybės laišką Tarybai, atsiųstą atsižvelgiant į Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2 dalį, dėl pasiūlymo prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėti protokolo projektą dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (protokolo projektas),

— atsižvelgdamas į tai, kad 2011 m. spalio 11 d. Taryba pagal Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 2 dalį pateikė šį pasiūlymą Europos Vadovų Tarybai,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 3 dalį, pagal kurią Europos Vadovų Taryba konsultavosi su Parlamentu (C7–0387/2011),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 74a straipsnį,

— atsižvelgdamas į Konstitucinių reikalų komiteto pranešimą (A7–0064/2012),

A. kadangi 2008 m. Airijos vyriausybė nusprendė surengti referendumą dėl Lisabonos sutarties ratifikavimo;

B. kadangi dėl neigiamo 2008 m. birželio 12 d. referendumo rezultato Airija negalėjo ratifikuoti Lisabonos sutarties;

C. kadangi Europos Vadovų Taryba 2008 m. gruodžio 11–12 d. susitikime, Airijos vyriausybei paprašius, sutiko, jog būtų priimtas sprendimas, kad Komisiją po 2014 m. ir toliau sudarys po vieną narį iš kiekvienos valstybės narės;

D. kadangi turint mintyje Lisabonos sutarties įsigaliojimui taikomą vienbalsiškumo reikalavimą tikėtasi, kad Airijos vyriausybė ras išeitį iš padėties, susidariusios dėl sprendimo surengti referendumą ir referendume išreikšto nepritarimo sutarčiai;

E. kadangi Europos Vadovų Tarybos 2009 m. birželio 19 d. susitikime valstybių ar vyriausybių vadovai priėmė sprendimą numatyti tinkamas teisines garantijas atsižvelgiant į Airijos gyventojų nuogąstavimus, susijusius su teise į gyvybę, šeima ir švietimu, mokesčiais, saugumu ir gynyba, ir nutarė sudarant kitą stojimo sutartį ir atsižvelgiant į atitinkamus konstitucinius reikalavimus nustatyti šio sprendimo nuostatas protokole, kuris, kaip Lisabonos sutarties nuostatų, dėl kurių nerimauja Airijos gyventojai, paaiškinimas bus pridedamas prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo;

F. kadangi protokolo projekto 1 straipsnyje nurodant, kad jokios Lisabonos sutarties nuostatos nedaro poveikio teisės į gyvybę apsaugos, šeimos apsaugos ir teisių siekti išsilavinimo, numatytų Airijos Konstitucijoje, apimčiai ir taikomumui, aptariami klausimai, neįeinantys į Sąjungos kompetencijos sritis pagal Europos Sąjungos sutarties 4 ir 5 straipsnius ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 2–6 straipsnius arba kuriuos sprendžiant Sąjungai tenka tik papildomas vaidmuo (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 6 straipsnis);

G. kadangi protokolo 2 straipsnyje dėl mokesčių teigiama, kad „valstybių narių atžvilgiu nė viena Lisabonos sutarties nuostata jokiu būdu nekeičia Europos Sąjungos kompetencijos mokesčių srityje masto ar veikimo“ ir neužkerta kelio toliau siekti didesnio Sąjungos ekonomikos koordinavimo;

H. kadangi protokolo projekto 3 straipsnyje aiškinamos Lisabonos sutarties nuostatos dėl saugumo ir gynybos (Europos Sąjungos sutarties 42 – 46 straipsniai), kuriuose aiškiai nurodoma, kad Sąjungos bendra saugumo ir gynybos politika nedaro poveikio Airijos saugumo ir gynybos politikai arba jos įsipareigojimams ir kad, jeigu valstybė narė patiria karinę agresiją savo teritorijoje, ši politika apima įpareigojimą jai teikti pagalbą ir veikti bendrai pagal solidarumo sąlygą laikantis atitinkamai Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 7 dalies ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 222 straipsnio;

I. kadangi būtina atsižvelgti į ankstesnius politinius vyriausybių susitarimus ir kadangi protokolo projekto turinys yra susijęs tik su padėtimi Airijoje;

1. pritaria Europos Vadovų Tarybos sprendimui išnagrinėti siūlomus Sutarčių pakeitimus;

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

ES ir Centrinės Afrikos Respublikos savanoriškas partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į ES importuojama mediena ir medienos produktais ***

P7_TA(2012)0131

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Centrinės Afrikos Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo projekto (14034/2011 – C7-0046/2012 – 2011/0127(NLE))

(2013/C 258 E/21)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (14034/2011),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Centrinės Afrikos Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir jos produktais (FLEGT) projektą (14036/2011),

— atsižvelgdamas į Tarybos prašymą pritarti, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 ir 4 dalis, 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 218 straipsnio 7 punktą (C7–0046/2012),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,

— atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7–0082/2012),

1. pritaria susitarimo sudarymui;

2. ragina Komisiją teikti Parlamentui reguliarias ataskaitas dėl pažangos įgyvendinant esamą savanorišką partnerystės susitarimą ir derantis bei įgyvendinant naujus savanoriškus partnerystės susitarimus;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių ir Centrinės Afrikos Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.

ES ir Liberijos savanoriškos partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į ES importuojamais medienos produktais ***

P7_TA(2012)0132

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Liberijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais sudarymo projekto (11104/2011 – C7-0241/2011 – 2011/0160(NLE))

(2013/C 258 E/22)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (11104/2011),

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Liberijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais projektą (11101/2011),

— atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 ir 4 dalis ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį ir 218 straipsnio 7 dalį (C7–0241/2011),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir 90 straipsnio 7 dalį,

— atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją ir Vystymosi komiteto nuomonę (A7–0081/2012),

1. pritaria susitarimo sudarymui;

2. ragina Komisiją reguliariai teikti Parlamentui įgyvendinant esamus savanoriškos partnerystės susitarimus ir derantis dėl naujų susitarimų bei juos įgyvendinant pasiektos pažangos ataskaitas;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Liberijos Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

Rizikos pasidalijimo priemonės valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia ***I

P7_TA(2012)0133

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl tam tikrų rizikos pasidalijimo priemonių nuostatų, taikytinų valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0655 – C7-0350/2011 – 2011/0283(COD))

(2013/C 258 E/23)

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2011)0655),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 177 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0350/2011),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 8 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

— pasikonsultavęs su Regionų komitetu,

([1]) OL C 43, 2012 2 15, p. 13.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 28 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto bei Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomones (A7–0067/2012),

1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P7_TC1-COD(2011)0283

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. balandžio 19 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2012, kuriuo dėl tam tikrų rizikos pasidalijimo priemonių nuostatų, taikytinų valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) Nr. 423/2012.)

ES ir JAV susitarimas dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo JAV Vidaus saugumo departamentui ***

P7_TA(2012)0134

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui sudarymo projekto (17433/2011 – C7-0511/2011 – 2011/0382(NLE))

(2013/C 258 E/24)

(Pritarimo procedūra)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (17433/2011),

— atsižvelgdamas į Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašo duomenų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui projektą, pridėtą prie to Tarybos sprendimo projekto (17434/2011),

— atsižvelgdamas į Tarybos prašymą dėl pritarimo, pateiktą pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą ir 82 straipsnio 1 dalies antros pastraipos d punktą bei 87 straipsnio 2 dalies a punktą (C7–0511/2011),

— atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos (COM(2010)0492),

— atsižvelgdamas į savo 2007 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl SWIFT, PNR susitarimo ir transatlantinio dialogo šiais klausimais ([1]), 2007 m. liepos 12 d. rezoliuciją dėl susitarimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) ([2]), 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl derybų dėl susitarimų dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) su JAV, Australija ir Kanada pradžios ([3]) ir 2010 m. lapkričio 11 d. rezoliuciją dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos ir dėl Komisijos rekomendacijų Tarybai įgalioti pradėti derybas tarp Europos Sąjungos ir Australijos, Kanados ir Jungtinių Amerikos Valstijų ([4]),

— atsižvelgdamas į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno 2010 m. spalio 19 d. nuomonę dėl Komisijos komunikato dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos ([5]) ir 2011 m. gruodžio 9 d. nuomonę dėl pasiūlymo dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui sudarymo ([6]),

— atsižvelgdamas į 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupės 2010 m. lapkričio 12 d. nuomonę Nr. 7/2010 dėl Komisijos komunikato dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) duomenų perdavimo trečiosioms šalims bendros koncepcijos ir į jos 2012 m. sausio 6 d. laišką dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui sudarymo,

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 7 ir 8 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnį ir į 90 straipsnio 7 dalį,

— atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją ir Užsienio reikalų komiteto nuomonę (A7–0099/2012),

1. pritaria susitarimo sudarymui;

2. mano, kad procedūra 2009/0187(NLE) nustojo galioti, kai 2007 m. pasirašytas Europos Sąjungos ir Jungtinių Valstijų susitarimas dėl keleivio duomenų įrašo (PNR) buvo pakeistas nauju PNR susitarimu;

3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Jungtinių Amerikos Valstijų parlamentams ir vyriausybėms.

([1]) OL C 287 E, 2007 11 29, p. 349.
([2]) OL C 175 E, 2008 7 10, p. 564.
([3]) OL C 81 E, 2011 3 15, p. 70.
([4]) OL C 74 E, 2012 3 13, p. 8.
([5]) OL C 357, 2010 12 30, p. 7.
([6]) OL C 35, 2012 2 9, p. 16.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

Bendra konsoliduotoji pelno mokesčių bazė *

P7_TA(2012)0135

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) (COM(2011)0121 – C7-0092/2011 – 2011/0058(CNS))

(2013/C 258 E/25)

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2011)0121),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 115 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7–0092/2011),

— atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto nuomonę dėl siūlomo teisinio pagrindo,

— atsižvelgdamas į pagrįstas nuomones, kurias laikantis Protokolo Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateikė Bulgarijos parlamentas, Airijos Atstovų Rūmai, Maltos parlamentas, Nyderlandų Atstovų Rūmai, Lenkijos Seimas, Rumunijos Deputatų Rūmai, Slovakijos parlamentas, Švedijos Riksdagas ir Jungtinės Karalystės Bendruomenių Rūmai ir kuriose nurodoma, kad įstatymo galią turinčio akto projektas neprieštarauja subsidiarumo principui,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 ir 37 straipsnius,

— atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A7–0080/2012),

1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;

2. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;

3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;

4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;

5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
Pakeitimas 1 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **1 konstatuojamoji dalis**	
(1) Įmonės, norinčios Sąjungoje vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu, susiduria su didelėmis kliūtimis ir rinkos iškraipymais dėl esamų 27 skirtingų pelno mokesčio sistemų. Šios kliūtys ir iškraipymai trukdo vidaus rinkai tinkamai veikti. Jie neskatina investuoti Sąjungoje ir trukdo įgyvendinti prioritetus, išdėstytus 2010 m. kovo 3 d. Komisijos priimtame komunikate „Europa 2020. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“***. Jie taip pat nesuderinami su*** labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos ***reikalavimais***.	(1) įmonės, norinčios Sąjungoje vykdyti veiklą tarpvalstybiniu mastu, susiduria su didelėmis kliūtimis ir rinkos iškraipymais dėl esamų 27 skirtingų pelno mokesčio sistemų. Šios kliūtys ir iškraipymai trukdo vidaus rinkai tinkamai veikti. Jie neskatina investuoti Sąjungoje ir trukdo įgyvendinti prioritetus, išdėstytus 2010 m. kovo 3 d. Komisijos priimtame komunikate „Europa 2020. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“***, pakto „Euro plius“ nuostatas ir ekonominę, biudžeto ir fiskalinę integraciją, kurios reikia siekiant*** labai konkurencingos socialinės rinkos ekonomikos;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
Pakeitimas 2 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **1 a konstatuojamoji dalis (nauja)**	
	(1a) glaudžiau bendradarbiaujant mokesčių įstaigoms gali labai sumažėti tarpvalstybinę veiklą Sąjungoje vykdančių įmonių išlaidos ir administracinė našta;
Pakeitimas 3 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **2 konstatuojamoji dalis**	
(2) ***Tarpvalstybinės veiklos*** mokestinės kliūtys ypač didelės mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ***kurioms*** paprastai trūksta išteklių, kad išspręstų rinkos neveiksmingumo klausimus.	(2) mokestinės kliūtys ***gali būti*** ypač didelės mažosioms ir vidutinėms įmonėms *(MVĮ)*, ***vykdančioms tarpvalstybinę veiklą, nes joms*** paprastai trūksta išteklių, kad išspręstų rinkos neveiksmingumo klausimus;
Pakeitimas 4 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **2 a konstatuojamoji dalis (nauja)**	
	(2a) valstybių narių lygmeniu ir finansinių ir teisėkūros galių turinčių regionų lygiu reikėtų skatinti sąžiningą konkurenciją, susijusią su mokesčių tarifais;
Pakeitimas 5 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **3 a konstatuojamoji dalis (nauja)**	
	(3a) bendrosios rinkos veikimo gerinimas yra pagrindinis veiksnys siekiant skatinti augimą ir kurti darbo vietas. Įvedus bendrą konsoliduotąją pelno mokesčio bazę (BKPMB) turėtų padidėti Sąjungos augimas ir atsirasti daugiau darbo vietų, nes sumažėtų bendrovių, ypač įvairiose valstybėse narėse veikiančių mažųjų įmonių, vykdančių tarpvalstybinę veiklą, administracinės išlaidos ir biurokratija;
Pakeitimas 6 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **4 a konstatuojamoji dalis (nauja)**	
	(4a) kadangi vidaus rinka apima visas valstybes nares, BKPMB turėtų būti įvesta visose valstybėse narėse. Vis dėlto, jei Taryba nepriims vienbalsio sprendimo dėl pasiūlymo sukurti BKPMB, tinkama nedelsiant inicijuoti procedūrą dėl Tarybos sprendimo, kuriuo leidžiama vykdyti tvirtesnį bendradarbiavimą BKPMB srityje. Tokį tvirtesnį bendradarbiavimą turėtų inicijuoti valstybės narės, kurių valiuta yra euro, tačiau jis bet kuriuo metu turėtų būti atviras kitoms valstybėms narėms laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl direktyvos
4 b konstatuojamoji dalis (nauja)

	(4b) dėl tam tikrų ypatingų formų mokesčių konkurencijos, optimizacijos ir mokestinių ginčų galėtų sumažėti kai kurių valstybių narių pajamos ir būti sukuriami iškraipymai, susiję su kapitalo, kuris yra judrus, ir darbo, kuris yra mažiau judrus, apmokestinimu. Pagal sustiprintą Stabilumo ir augimo paktą ir Sutartį dėl stabilumo, koordinavimo ir valdysenos ekonominėje ir pinigų sąjungoje valstybės narės, visų pirma valstybės, kurių valiuta yra euro, privalo laikytis griežtos fiskalinės drausmės ir tuo pačiu metu taikyti išlaidų kontrolę ir surinkti pakankamai mokestinių pajamų. Dėl šių priežasčių, taip pat dėl to, kad paktu „Euro plius“, dėl kurio susitarė valstybių narių, kurių valiuta yra euro, ar vyriausybių vadovai, nustatyta, kad BKPMB nustatymas „galėtų būti pajamų atžvilgiu neutralus žingsnis siekiant užtikrinti nacionalinių mokesčių sistemų suderinamumą, tuo pačiu metu laikantis nacionalinių mokesčių strategijų, ir siekiant stiprinti Europos įmonių fiskalinį tvarumą ir konkurencingumą“, labai svarbu, kad valstybės narės, kurių valiuta yra euro, galėtų sugebėti laikytis įsipareigojimų dėl biudžeto, siekiant išsaugoti visos euro zonos stabilumą, ir pageidautina, kad BKPMB būtų taikomas kaip galima anksčiau ir kaip galima daugiau bendrovių;

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl direktyvos
4 c konstatuojamoji dalis (nauja)

	(4c) atsižvelgiant į labai svarbų vaidmenį, kurį vidaus rinkoje vaidina MVĮ, Komisija turėtų sukurti ir tarpvalstybinę veiklą vykdančioms MVĮ suteiktų priemonę, kuria sušvelninamos administracinė našta ir išlaidos ir kuria joms suteikiama galimybė savanoriškai pasirinkti BKPMB sistemą;

Pakeitimas 9

Pasiūlymas dėl direktyvos
5 konstatuojamoji dalis

(5) Kadangi mokesčio tarifų skirtumai nėra tapačios kliūtys, sistema *(bendra konsoliduotoji pelno mokesčio bazė (*BKPMB*))* neturėtų paveikti valstybių narių teisės veikti savo nuožiūra nustatant savo nacionalinį (-ius) pelno mokesčio tarifą (-us).	(5) kadangi mokesčio tarifų skirtumai nėra tapačios kliūtys, sistema BKPMB neturėtų paveikti valstybių narių teisės veikti savo nuožiūra nustatant savo nacionalinį (-ius) pelno mokesčio tarifą (-us). ***Todėl valstybėms narėms taip pat turėtų būti paliekama galimybė įgyvendinti tam tikras su įmonėmis susijusias iniciatyvas, ypač mokesčių kredito forma;***

Pagrindimas

Savaime aišku.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 10

Pasiūlymas dėl direktyvos
5 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(5a) šia direktyva nesiekiama suderinti valstybių narių pelno mokesčių tarifų. Vis dėlto, jeigu taptų aišku, kad nustačius mažiausius mokesčio tarifus prisidedama prie pelno mokesčio ekonominio produktyvumo, veiksmingumo ir teisingumo, Komisija, atlikdama šios direktyvos taikymo peržiūrą, turėtų apsvarstyti, ar toks suderinimas yra tinkamas. Tai yra dar svarbiau, nes pelno mokesčio tarifų raida valstybėse narėse rodo, kad mokesčių konkurencija vidaus rinkoje daro poveikį. Todėl, laikantis 2010 m. gegužės 9 d. pranešime dėl naujos bendrosios rinkos strategijos išdėstytų minčių, naudinga nustatyti, ar tokios konkurencijos poveikis yra naudingas ar kenksmingas mokesčių kultūrai, kuri yra tinkama XXI amžiaus vidaus rinkos reikalavimų atžvilgiu. Ypač dėmesį reikėtų atkreipti į tai, ar rinkos integracijos ir nepriklausomybės mokesčių srityje prieštaringumo panaikinimas yra vienas iš vidaus rinkos su rinka susijusių ir socialinių aspektų taikinimo būdų;

Pakeitimas 11

Pasiūlymas dėl direktyvos
6 konstatuojamoji dalis

(6) Konsolidacija yra esminis tokios sistemos elementas, nes didžiausių mokestinių kliūčių, su kuriomis Sąjungoje susiduria *įmonės*, klausimus galima spręsti tik tokiu būdu. Taip pašalinami vidinių grupės sandorių kainodaros formalumai ir dvigubas apmokestinimas. Be to, mokesčio mokėtojų patirti nuostoliai automatiškai tarpusavyje užskaitomi, pasinaudojus tos pačios grupės kitų narių gautu pelnu.	(6) konsolidacija yra esminis tokios sistemos elementas, nes didžiausių mokestinių kliūčių, su kuriomis Sąjungoje susiduria ***tos pačios grupės*** *bendrovės*, ***vykdančios tarpvalstybinę veiklą,*** klausimus galima spręsti tik tokiu būdu. Taip pašalinami vidinių grupės sandorių kainodaros formalumai ir dvigubas apmokestinimas. Be to, mokesčio mokėtojų patirti nuostoliai automatiškai tarpusavyje užskaitomi, pasinaudojus tos pačios grupės kitų narių gautu pelnu;

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos
6 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(6a) didelės apimties mokesčių bazė, konsolidavimas ir valstybių narių teisė veikti savo nuožiūra nustatant nacionalinius pelno mokesčio tarifus užtikrina, kad BKPMB būtų mokesčių požiūriu neutralus procesas;

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl direktyvos
6 b konstatuojamoji dalis (nauja)

	(6b) tiek, kiek taikant BKPMB būtų daromas poveikis regionų ir vietos valdžios institucijų mokestinėms pajamoms, valstybės narės, atsižvelgdamos į savo konstitucinę sistemą ir laikydamosi šios direktyvos, gali imtis priemonių šiai padėčiai ištaisyti;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl direktyvos
8 konstatuojamoji dalis

(8) Kadangi ***tokia sistema*** visų pirma *sukurta* ***tam, kad pasitarnautų*** *įmonių,* ***kurios vykdo tarpvalstybinę veiklą, reikmėms, ji turėtų būti*** pasirenkamoji sistema, ***kuri papildytų esamas nacionalines pelno mokesčio sistemas***.	(8) kadangi ***ši direktyva*** visų pirma *skirta* ***tarpvalstybinę veiklą vykdančių*** *bendrovių* ***naudai***, ***tačiau neatskiriant ir kitų bendrovių, ji nustatoma kaip*** pasirenkamoji sistema, ***leidžiant visoms reikalavimus atitinkančioms bendrovėms ją pasirinkti. Vis dėlto laikoma, kad Europos bendrovės ir Europos kooperacinės bendrovės, kurios pagal apibrėžtį yra tarpvalstybinės, pasirinko taikyti šią direktyvą praėjus dvejiems metams nuo jos taikymo dienos. Visos kitos bendrovės, atitinkančios šios direktyvos reikalavimus, išskyrus labai mažas, mažas ir vidutines įmones, kaip apibrėžta Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB [1], taip pat turėtų šią direktyvą taikyti ne vėliau kaip praėjus penkeriems metams nuo jos taikymo dienos. Vertindama BKPMB poveikį Komisija turėtų išnagrinėti, ar ji neturėtų būti taip pat padaryta privaloma mikro, mažoms ir vidutinėms įmonėms;***
	[1] OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

Pakeitimas 15

Pasiūlymas dėl direktyvos
20 konstatuojamoji dalis

(20) Į sistemą reikėtų įtraukti bendrą kovos su piktnaudžiavimu taisyklę, kurią papildytų priemonės, sukurtos tam tikrų rūšių piktnaudžiavimo praktikai mažinti. Į šias priemones turėtų būti įtraukti apribojimai dėl asocijuotosioms įmonėms, kuri mokesčio tikslais yra rezidentės mažų mokesčių šalyje už Sąjungos ribų, kurios nesikeičia informacija su mokėtojo valstybe nare, remiantis susitarimu, prilyginamu Tarybos direktyvai 2011/16/ES dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje bei kontroliuojamų užsienio įmonių taisyklėms, sumokėtų palūkanų atskaitymo.	(20) į sistemą reikėtų įtraukti ***veiksmingą*** bendrą kovos su piktnaudžiavimu taisyklę, kurią papildytų priemonės, sukurtos tam tikrų rūšių piktnaudžiavimo praktikai mažinti. Į šias priemones turėtų būti įtraukti apribojimai dėl asocijuotosioms įmonėms, kuri mokesčio tikslais yra rezidentės mažų mokesčių šalyje už Sąjungos ribų, kurios nesikeičia informacija su mokėtojo valstybe nare, remiantis susitarimu, prilyginamu Tarybos direktyvai 2011/16/ES dėl valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio pagalbos tiesioginio apmokestinimo srityje ir draudimo įmokų apmokestinimo srityje bei kontroliuojamų užsienio įmonių taisyklėms, sumokėtų palūkanų atskaitymo. ***Valstybėms narėms neturėtų būti užkertamas kelias numatyti ir tarpusavyje derinti papildomas priemones, kuriomis siekiama sumažinti Sąjungai nepriklausančių šalių, kuriose taikomi mažesni mokesčių tarifai ir kurios nesikeičia būtina informacija apie mokesčius, daromą neigiamą poveikį;***

Pakeitimas 16

Pasiūlymas dėl direktyvos
21 konstatuojamoji dalis

(21) Konsoliduotosios mokesčio bazės proporcingo paskirstymo formulę turėtų sudaryti trys ***vienodi svertiniai*** veiksniai (darbas, turtas ir pardavimas). Darbo veiksnys turėtų būti apskaičiuojamas remiantis darbo užmokesčiu ir darbuotojų skaičiumi (kiekvienam straipsniui tenka pusė). Turto veiksnį turėtų sudaryti visas ilgalaikis materialusis turtas. Nematerialusis ir finansinis turtas į formulę turėtų būti neįtraukti dėl jų judumo ir rizikos, kad sistema bus apeita. Šių veiksnių naudojimas suteikia	(21) konsoliduotosios mokesčio bazės proporcingo paskirstymo formulę turėtų sudaryti trys veiksniai (darbas, turtas ir pardavimas). ***Darbo ir turto veiksnių svertiniai koeficientai turėtų būti po 45 %, o pardavimo – 10 %.*** Darbo veiksnys turėtų būti apskaičiuojamas remiantis darbo užmokesčiu ir darbuotojų skaičiumi (kiekvienam straipsniui tenka pusė). Turto veiksnį turėtų sudaryti visas ilgalaikis materialusis turtas. Nematerialusis ir finansinis turtas į formulę turėtų

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
pakankamą svertą kilmės valstybės narės interesams. Galiausiai reikėtų atsižvelgti į pardavimus, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą paskirties valstybės narės dalyvavimą. Šie veiksniai ir svertiniai koeficientai turėtų užtikrinti, kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur jis uždirbamas. Nukrypstant nuo bendrojo principo, jeigu proporcingai paskirstyta dalis teisingai neparodo įmonės veiklos masto, apsaugos sąlygoje numatomas alternatyvus metodas.	būti neįtraukti dėl jų judumo ir rizikos, kad sistema bus apeita. Šių veiksnių naudojimas suteikia pakankamą svertą kilmės valstybės narės interesams. Galiausiai reikėtų atsižvelgti į pardavimus, kad būtų galima užtikrinti sąžiningą paskirtiesvalstybės narės dalyvavimą. Šie veiksniai ir svertiniai koeficientai turėtų užtikrinti,kad pelnas būtų apmokestinamas ten, kur jis uždirbamas. Nukrypstant nuo bendrojo principo, jeigu proporcingai paskirstyta dalis teisingai neparodo įmonės veiklos masto, apsaugos sąlygoje numatomas alternatyvus metodas;

Pakeitimas 17

Pasiūlymas dėl direktyvos
21 a konstatuojamoji dalis (nauja)

(21a) dėl bendrų BKPMB apskaičiavimo taisyklių bendrovės neturėtų patirti neproporcingai didelių administracinių sąnaudų, kad nesumažėtų jų konkurencingumas;

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl direktyvos
23 konstatuojamoji dalis

(23) *Įmonių* grupės turėtų galėti tvarkyti reikalus su viena mokesčių administracija (toliau – pagrindinė mokesčių institucija), kuri turėtų būti valstybės narės, kurioje mokesčio tikslais patronuojančioji grupės įmonė (toliau – pagrindinis mokesčio mokėtojas) yra rezidentė. Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti nustatytos sistemos administravimo procedūrinės taisyklės. Be to, reikėtų numatyti išankstinio sprendimo mechanizmą. Pagrindinė mokesčių institucija turėtų inicijuoti ir koordinuoti auditus, tačiau bet kurios valstybės narės, kurioje grupės narys turi mokėti mokestį, institucijos gali prašyti inicijuoti auditą. Valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas arba turi buveinę, kompetentinga institucija gali pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose užginčyti pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą dėl sistemos pasirinkimo pranešimo arba pakeisto vertinimo. Mokesčio mokėtojų ir mokesčių institucijų ginčus turėtų nagrinėti administracinė įstaiga, kuri kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos skundus pagal pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teisę.	(23) *bendrovių* grupės turėtų galėti tvarkyti reikalus su viena mokesčių administracija (toliau – pagrindinė mokesčių institucija), kuri turėtų būti valstybės narės, kurioje mokesčio tikslais patronuojančioji grupės įmonė (toliau – pagrindinis mokesčio mokėtojas) yra rezidentė***, valdžios institucija***. Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti nustatytos sistemos administravimo procedūrinės taisyklės. Be to, reikėtų numatyti išankstinio sprendimo mechanizmą. Pagrindinė mokesčių institucija turėtų inicijuoti ir koordinuoti auditus, tačiau bet kurios valstybės narės, kurioje grupės narys turi mokėti mokestį, institucijos gali prašyti inicijuoti auditą. Valstybės narės, kurioje grupės narys yra rezidentas arba turi buveinę, kompetentinga institucija gali pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teismuose užginčyti pagrindinės mokesčių institucijos sprendimą dėl sistemos pasirinkimo pranešimo arba pakeisto vertinimo. Mokesčio mokėtojų ir mokesčių institucijų ginčus turėtų nagrinėti administracinė įstaiga, kuri kompetentinga nagrinėti pirmos instancijos skundus pagal pagrindinės mokesčių institucijos valstybės narės teisę;

Pakeitimas 19

Pasiūlymas dėl direktyvos
23 a konstatuojamoji dalis (nauja)

(23a) Komisija turėtų įsteigti BKPMB forumą, panašų į Jungtinį sandorių kainodaros forumą, į kurį bendrovės ir valstybės narės galėtų nukreipti klausimus ir ginčus, susijusius su BKPMB. Tam forumui turėtų būti suteikta teisė konsultuoti bendroves ir valstybes nares;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
Pakeitimas 20 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **27 a konstatuojamoji dalis (nauja)**	
	(27a) šioje direktyvoje numatomas radikaliai naujas požiūris į esminę pelno mokesčio dalį. Todėl Komisija turėtų atlikti išsamią analizę ir nepriklausomą vertinimą kai tik tą būti galima atlikti prasmingai. Kadangi pelno mokesčio taikymui ir įgyvendinimui būdingas cikliškumas, per pirmuosius penkerius metus po šios direktyvos įsigaliojimo tokia analizė ir toks vertinimas negali būti atlikti. Komisijos analinėje ir vertinime turėtų būti nagrinėjami šie klausimai: neprivalomas BKPMB pobūdis, tik mokesčio bazės derinimas, paskirstymo formulė, sistemos naudingumas MVĮ ir poveikis valstybių narių mokestinėms pajamoms;
Pakeitimas 21 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **6 a straipsnis (naujas)**	
	6a straipsnis ***Europos bendrovės ir Europos kooperacinės bendrovės*** ***Nuo … (*) laikoma, kad reikalavimus atitinkančios Europos bendrovės ir Europos kooperacinės bendrovės, kaip nurodyta I priedo a ir b punktuose, yra bendrovės, kurios pasirinko nuo … (*) taikyti šią direktyvą.*** ***(*) Pirma mėnesio, einančio po dvejų metų po šios direktyvos taikymo datos, diena.***
Pakeitimas 22 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **6 b straipsnis (naujas)**	
	6b straipsnis ***Taikymos kitoms reikalavimus atitinkančioms bendrovėms*** ***Nuo … (*) reikalavimus atitinkančios bendrovės, kurios nėra labai mažos, mažos ir vidutinė įmonės, kaip apibrėžta Rekomendacijoje 2003/361/EB, taiko šią direktyvą.*** ***(*) Pirma mėnesio, einančio po penkerių metų po šios direktyvos taikymo datos, diena.***
Pakeitimas 23 **Pasiūlymas dėl direktyvos** **12 straipsnio 1 dalis**	
Atskaitomos išlaidos apima visas pardavimo sąnaudas ir išlaidas, išskaičius pridėtinės vertės mokestį, kurias mokesčio mokėtojas patiria siekdamas gauti pajamų arba jas užsitikrinti, įskaitant mokslinių tyrimų ir plėtros sąnaudas bei sąnaudas, susidariusias dėl didinamo nuosavo kapitalo arba skolos verslo reikmėms.	Atskaitomos išlaidos apima visas pardavimo sąnaudas ir išlaidas, išskaičius pridėtinės vertės mokestį, kurias mokesčio mokėtojas patiria siekdamas gauti pajamų arba jas užsitikrinti, įskaitant mokslinių tyrimų ir plėtros sąnaudas bei sąnaudas, susidariusias dėl didinamo nuosavo kapitalo arba skolos verslo reikmėms. ***Pasikartojančios išlaidos, susijusios su aplinkos apsauga ir išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimu, taip pat laikomos atskaitomomis išlaidomis;***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 24
Pasiūlymas dėl direktyvos
14 straipsnio 1 dalies j punktas

j) mokesčiai, išvardyti III priede***, išskyrus akcizo mokesčius energetikos produktams, alkoholiui, alkoholiniams gėrimams ir tabako gaminiams***.	j) mokesčiai, išvardyti III priede.

Pakeitimas 25
Pasiūlymas dėl direktyvos
30 straipsnio c punktas

c) draudimo įmonių techniniai atidėjiniai, nustatyti pagal Direktyvą 91/674/EEB, atskaitomi, išskyrus svyravimo išlyginimo atidėjinius. Valstybė narė ***gali numatyti*** svyravimo išlyginimo atidėjinių ***atskaitymą***. Grupės atveju bet koks toks svyravimo išlyginimo atidėjinių atskaitymas taikomas grupės narių, kurie toje valstybėje narėje yra rezidentai arba turi buveinę, proporcingai paskirstytai daliai. Atskaitomos sumos peržiūrimos ir patikslinamos kiekvienų mokestinių metų pabaigoje. Būsimais metais apskaičiuojant mokesčio bazę atsižvelgiama į sumas, kurios jau atskaitytos.	c) draudimo įmonių techniniai atidėjiniai, nustatyti pagal Direktyvą 91/674/EEB, atskaitomi, išskyrus svyravimo išlyginimo atidėjinius. Valstybė narė***, kuri pagal Direktyvos 91/674/EEB 62 straipsnį nustatė komercinės teisės reikalavimą dėl*** svyravimo išlyginimo atidėjinių***, taip pat turi leisti juos atskaityti***. Grupės atveju bet koks toks svyravimo išlyginimo atidėjinių atskaitymas taikomas grupės narių, kurie toje valstybėje narėje yra rezidentai arba turi buveinę, proporcingai paskirstytai daliai. Atskaitomos sumos peržiūrimos ir patikslinamos kiekvienų mokestinių metų pabaigoje. Būsimais metais apskaičiuojant mokesčio bazę atsižvelgiama į sumas, kurios jau atskaitytos.

Pakeitimas 26
Pasiūlymas dėl direktyvos
48 straipsnis

Kai mokesčio mokėtojas patiria nuostolių prieš pasirinkdamas šioje direktyvoje numatytą sistemą, kurie galėtų būti perkeliami į būsimą laikotarpį pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, bet dar nebuvo užskaityti apmokestinamu pelnu, tie nuostoliai gali būti atskaitomi iš mokesčio bazės tiek, kiek numatyta pagal tą nacionalinį įstatymą.	Kai mokesčio mokėtojas patiria nuostolių prieš pasirinkdamas šioje direktyvoje numatytą sistemą, kurie galėtų būti perkeliami į būsimą laikotarpį pagal nacionalinį pelno mokesčio įstatymą, bet dar nebuvo užskaityti apmokestinamu pelnu, tie nuostoliai gali būti atskaitomi iš mokesčio bazės***, taikytos valstybėje narėje pagal anksčiau galiojusį nacionalinį įstatymą, dalies*** tiek, kiek numatyta pagal tą nacionalinį įstatymą.

Pakeitimas 27
Pasiūlymas dėl direktyvos
73 straipsnio 1 dalies a punktas

a) pelno mokesčiu pagal bendrą tvarką toje trečiojoje šalyje, kai įstatymu nustatytas pelno mokesčio tarifas mažesnis negu ***40 %*** valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio;	a) pelno mokesčiu pagal bendrą tvarką toje trečiojoje šalyje, kai įstatymu nustatytas pelno mokesčio tarifas mažesnis negu ***70 %*** valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio;

Pakeitimas 28
Pasiūlymas dėl direktyvos
80 straipsnio 1 dalis

1. Į apsimestinius sandorius, kurie vykdomi ***vieninteliu tikslu*** – išvengti apmokestinimo, apskaičiuojant mokesčio bazę neatsižvelgiama.	1. Į apsimestinius sandorius, kurie vykdomi ***daugiausia*** *siekiant* išvengti apmokestinimo, apskaičiuojant mokesčio bazę neatsižvelgiama.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 29
Pasiūlymas dėl direktyvos
82 straipsnio 1 dalies b punktas

b) pagal bendrąją tvarką trečiojoje šalyje pelnas apmokestinamas įstatymu nustatytu pelno mokesčio tarifu, mažesniu negu ***40 %*** valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio, arba subjektui taikoma speciali tvarka, pagal kurią leidžiamas žymiai mažesnis apmokestinimas negu pagal bendrąją tvarką;	b) pagal bendrąją tvarką trečiojoje šalyje pelnas apmokestinamas įstatymu nustatytu pelno mokesčio tarifu, mažesniu negu ***70 %*** valstybėse narėse taikytino pelno mokesčio tarifo vidurkio, arba subjektui taikoma speciali tvarka, pagal kurią leidžiamas žymiai mažesnis apmokestinimas negu pagal bendrąją tvarką;

Pakeitimas 30
Pasiūlymas dėl direktyvos
86 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis

1. Konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma grupės nariams kiekvienais mokestiniais metais pagal proporcingo paskirstymo formulę. Nustatant grupės nariui A proporcingai paskirstytą dalį, naudojama tokia formulė, ***atsižvelgiant į vienodą*** pardavimo, darbo ir turto ***veiksnių svarbą***:	1. Konsoliduotoji mokesčio bazė paskirstoma grupės nariams kiekvienais mokestiniais metais pagal proporcingo paskirstymo formulę. Nustatant grupės nariui A proporcingai paskirstytą dalį, naudojama tokia formulė, ***apimanti*** pardavimo, darbo ir turto ***veiksnius***:

Pakeitimas 31
Pasiūlymas dėl direktyvos
86 straipsnio 1 dalies formulė

$\text{A dalis} = \left(\frac{1}{3}\frac{\text{Pardav.}^{A}}{\text{Pardav.}^{Gr.}} + \frac{1}{3}\left(\frac{1}{2}\frac{\text{D. už.}^{A}}{\text{D. už.}^{Gr.}} + \frac{1}{2}\frac{\text{Darb. sk.}^{A}}{\text{Darb. sk.}^{Gr.}}\right) + \frac{1}{3}\frac{\text{Turtas}^{A}}{\text{Turtas}^{Gr.}}\right) * \text{KMB}$	$\text{A dalis} = \left(\frac{1}{10}\frac{\text{Pardav.}^{A}}{\text{Pardav.}^{Gr.}} + \frac{9}{20}\left(\frac{1}{2}\frac{\text{D. už.}^{A}}{\text{D. už.}^{Gr.}} + \frac{1}{2}\frac{\text{Darb. sk.}^{A}}{\text{Darb. sk.}^{Gr.}}\right) + \frac{9}{20}\frac{\text{Turtas}^{A}}{\text{Turtas}^{Gr.}}\right) * \text{KMB}$

Pakeitimas 32
Pasiūlymas dėl direktyvos
110 straipsnio 1 a dalis (nauja)

	1a. Komisija, bendradarbiaudama su valstybių narių mokesčių administracijomis, sukuria vienodą mokesčių deklaracijos formą.

Pakeitimas 33
Pasiūlymas dėl direktyvos
122 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa

1. Pagrindinė mokesčių *institucija* gali inicijuoti ir koordinuoti grupės narių auditą. Auditas taip pat gali būti inicijuojamas *kompetentingos institucijos prašymu.*	1. Pagrindinė mokesčių *įstaiga* gali inicijuoti ir koordinuoti grupės narių auditą. *Kompetentingos valdžios institucijos prašymu* auditas taip pat gali būti inicijuojamas ***valstybėje narėje, kurioje grupės narys yra įsisteigęs***.

Pakeitimas 34
Pasiūlymas dėl direktyvos
123 a straipsnis (naujas)

	123a straipsnis ***BKPMB forumas*** ***Komisija įsteigia BKPMB forumą, į kurį bendrovės ir valstybės narės gali nukreipti klausimus ir ginčus, susijusius su BKPMB. Tas forumas teikia bendrovėms ir valstybėms narėms gaires.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 35
Pasiūlymas dėl direktyvos
130 straipsnis

Europos Parlamentas informuojamas apie Komisijos deleguotųjų teisės aktų priėmimą, bet kokį prieštaravimą jų atžvilgiu ar Tarybos delegavimo atšaukimą.	Europos Parlamentas informuojamas apie Komisijos deleguotųjų teisės aktų priėmimą, bet kokį prieštaravimą jų atžvilgiu ar Tarybos delegavimo atšaukimą. ***Apie bet kokį būsimą šios priemonės vertinimą turėtų būti pranešama atsakingo Europos Parlamento komiteto nariams.***

Pakeitimas 36
Pasiūlymas dėl direktyvos
132 a straipsnis (naujas)

	132 a straipsnis ***Tarpvalstybinę veiklą vykdančios MVĮ*** ***Ne vėliau kaip … (*) Komisija tarpvalstybinę veiklą vykdančioms MVĮ suteikia priemonę, kuria joms suteikiama galimybė savanoriškai pasirinkti BKPMB sistemą.*** ***(*) Pirma mėnesio, einančio po dvejų metų po šios direktyvos įsigaliojimo datos, diena.***

Pakeitimas 37
Pasiūlymas dėl direktyvos
133 straipsnis

Praėjus penkeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo, Komisija peržiūri *jos* taikymą ir pateikia Tarybai *šios direktyvos* veikimo ataskaitą. Ataskaitoje ***visų pirma*** pateikiama ***šios direktyvos*** XVI skyriuje nustatyto mechanizmo poveikio analizė mokesčio bazių paskirstymui tarp valstybių narių**.**	*Ne vėliau kaip …* (*) Komisija peržiūri *šios direktyvos* taikymą ir pateikia ***Europos Parlamentui ir*** Tarybai *jos* veikimo ataskaitą. Ataskaitoje***, inter alia,*** pateikiama ***nepriklausomu vertinimu paremta*** analizė***, kurioje nagrinėjama:*** ***a)*** XVI skyriuje nustatyto mechanizmo poveikio analizė mokesčio bazių paskirstymui tarp valstybių narių ***ir poveikis jų mokestinėms pajamoms;*** ***b) šios direktyvos naudojimo galimybės ir jos praktiškumas MVĮ;*** ***c) privalumai ir trūkumai, jei sistema būtų padaryta privaloma MVĮ;*** ***d) šios direktyvos socialinis ir ekonominis poveikis, įskaitant poveikį bendrovių pasaulinei veiklai ir reikalavimus atitinkančių ir jų neatitinkančių bendrovių konkurencingumui;*** ***e) poveikis sąžiningam ir teisingam mokesčių surinkimui valstybėse narėse;*** ***f) privalumai ir trūkumai, jei būtų nustatyti mažiausi mokesčių tarifai.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
	Kai tinkama, Komisija ne vėliau kaip 2020 m. pateikia pasiūlymą dėl šios direktyvos dalinio pakeitimo. Ne vėliau kaip … (**) Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie galimą šios direktyvos poveikį vidaus rinkai, ypač galimam bendrovių, kurioms taikoma šioje direktyvoje numatyta sistema, ir bendrovių, neatitinkančių konsolidavimo kriterijų, konkurencijos iškraipymui.

(*) Pirma mėnesio, einančio po penkerių metų po šios direktyvos įsigaliojimo datos, diena.

(**) Pirma mėnesio, einančio po dvejų metų po šios direktyvos įsigaliojimo datos, diena.

Pakeitimas 38
Pasiūlymas dėl direktyvos
III priedo 5 antraštės 4 punktas

Versicherungsteuer	***Išbraukta.***

Energetikos produktų ir elektros energijos mokesčiai *

P7_TA(2012)0136

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (COM(2011)0169 – C7-0105/2011 – 2011/0092(CNS))

(2013/C 258 E/26)

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2011)0169),

— atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C7–0105/2011),

— atsižvelgdamas į pagrįstas nuomones, kurias vadovaudamasis Protokolu Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateikė Bulgarijos parlamentas ir Ispanijos Deputatų Kongresas ir Ispanijos Senatas ir kuriose tvirtinama, kad teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Transporto ir turizmo komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros nuomones (A7–0052/2012),

1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

2. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;

3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;

4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;

5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 1

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 konstatuojamoji dalis

(1) Tarybos direktyva 2003/96/EB buvo priimta siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, susijusį su energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimu. Pagal Sutarties *6 straipsnį* aplinkosaugos reikalavimai buvo įtraukti tos direktyvos nuostatas, visų pirma atsižvelgiant į Kioto protokolą.	(1) Tarybos direktyva 2003/96/EB buvo priimta siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, susijusį su energetikos produktų ir elektros energijos apmokestinimu. Pagal Sutarties *dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 11 straipsnį* aplinkosaugos reikalavimai buvo įtraukti tos direktyvos nuostatas, visų pirma atsižvelgiant į Kioto protokolą. ***Svarbu, kad pagal SESV 9 straipsnį būtų tiriama, ar pakankamai atsižvelgiama į gyventojų sveikatos apsaugą, pvz., dėl oro užterštumo;***

Pakeitimas 2

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(1a) tokioje plačioje ir svarbioje srityje kaip energijos mokesčiai Sąjungoje negalima apsiriboti vien tik klimato ir aplinkos politikos poreikiais ir atsižvelgti tik į juos, kokie būtini jie bebūtų. Energetikos ir pramonės politikos tikslai yra taip pat labai svarbūs Sąjungai. Be to, kad energetikos srityje vidaus rinka veiktų tinkamai ir veiksmingai, visos šios srities Sąjungos iniciatyvos ir teisės aktai turi būti nuolat ir atidžiai derinami. Ne tik Direktyvos 2003/96/EB pakeitimai turėtų būti suderinti su kitomis, su energetika susijusiomis, politikos sritimis, bet ir šios politikos kryptys turėtų būti pritaikytos prie energetikos apmokestinimo sistemos. Visų pirma būtina ryžtingai spręsti esamas problemas, susijusias su Sąjungos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema pagal 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB, nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje [1], kad sistema galėtų veikti efektyviai. Bet koks suderinamumo trūkumas būtų žalingas ilgalaikių Sąjungos tikslų dėl pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo įgyvendinimui;

[1] OL L 275, 2003 10 25, p. 32.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 3

Pasiūlymas dėl direktyvos
2 konstatuojamoji dalis

(2) Būtina užtikrinti, kad vidaus rinka ***toliau tinkamai veiktų*** priėmus naujus reikalavimus dėl klimato kaitos stabdymo, dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo ir energijos taupymo, kaip patvirtinta 2007 m. kovo 8–9 d. ir 2008 m. gruodžio 11–12 d. Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadose.	(2) būtina užtikrinti, kad vidaus rinka ***optimaliai veiktų*** priėmus naujus reikalavimus dėl klimato kaitos stabdymo, dėl atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo ir energijos taupymo, kaip patvirtinta 2007 m. kovo 8–9 d. ir 2008 m. gruodžio 11–12 d. Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės išvadose. ***Todėl būtina užtikrinti, kad Direktyvoje 2003/96/EB energijos ištekliai būtų traktuojami nuosekliai, siekiant sudaryti tikrai vienodas sąlygas energijos vartotojams, neatsižvelgiant į jų naudojamus energijos išteklius;***

Pakeitimas 4

Pasiūlymas dėl direktyvos
2 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(2a) energijos apmokestinimas turėtų būti technologiškai neutralus, kad leistų vystytis naujoms technologijoms;

Pakeitimas 5

Pasiūlymas dėl direktyvos
3 konstatuojamoji dalis

(3) Su išmetamu CO_2 kiekiu susijęs apmokestinimas ***gali būti*** ekonomiškai efektyvus būdas valstybėms narėms sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį reikiamu mastu, kaip nustatyta 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kai ištekliams netaikoma Sąjungos sistema pagal *2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos* direktyvą 2003/87/EB, *nustatančią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 96/61/EB*. Atsižvelgiant į galimą su CO_2 susijusio apmokestinimo vaidmenį, būtina nustatyti bendras tokio apmokestinimo taisykles, kad vidaus rinka tinkamai veiktų.	(3) su išmetamu CO_2 kiekiu susijęs apmokestinimas ***paprastai yra*** ekonomiškai efektyvus būdas valstybėms narėms sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį reikiamu mastu, kaip nustatyta 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kai ištekliams netaikoma Sąjungos sistema pagal Direktyvą 2003/87/EB. Atsižvelgiant į ***esamą ir*** galimą su CO_2 susijusio apmokestinimo vaidmenį, būtina nustatyti bendras tokio apmokestinimo taisykles, kad vidaus rinka tinkamai veiktų;

Pakeitimas 6

Pasiūlymas dėl direktyvos
4 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(4a) terminiam atliekų naudojimui, ypač atliekų kaip pakaitinio kuro naudojimui, energijos mokestis neturėtų būti taikomas, nes 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB dėl atliekų [1] tikslas yra tai, kad atliekų gamintojai ir atliekų turėtojai atsikratytų atliekų tokiu būdu, kad būtų pasiekiamas kuo didesnis energijos vartojimo efektyvumas ir kuo labiau tausojami ištekliai, o pirmenybė teikiama atliekų naudojimui, o ne šalinimui;

[1] OL L 312, 2008 11 22, p. 3.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 7

Pasiūlymas dėl direktyvos
4 b konstatuojamoji dalis (nauja)

	(4b) valstybės narės taip pat turėtų išsaugoti teisę taikyti ne mažesnį kaip nulinį bendro suvartojamos energijos apmokestinimo lygį energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems žemės ūkio, sodininkystės ar žuvivaisos darbams bei miškininkystėje;

Pakeitimas 8

Pasiūlymas dėl direktyvos
5 konstatuojamoji dalis

(5) Todėl energijos apmokestinimo nuostatas turėtų sudaryti du elementai: su CO_2 susijęs apmokestinimas ir bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimas. Kad energijos apmokestinimas būtų pritaikytas prie Sąjungos sistemos pagal Direktyvą 2003/87/EB, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės aiškiai atskirtų šiuos du elementus. Tai taip pat leistų skirtingai traktuoti degalus, kurie yra biomasė arba pagaminti iš biomasės.	(5) todėl energijos apmokestinimo nuostatas turėtų sudaryti du elementai: su CO_2 susijęs apmokestinimas ir bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimas. Kad energijos apmokestinimas būtų pritaikytas prie Sąjungos sistemos pagal Direktyvą 2003/87/EB, turėtų būti reikalaujama, kad valstybės narės aiškiai atskirtų šiuos du elementus. Tai taip pat leistų skirtingai traktuoti degalus, kurie yra biomasė arba pagaminti iš biomasės***, atsižvelgiant į jų naudą todėl, kad jie išgaunami iš atsinaujinančiųjų pigių ir beveik šiltnamio efekto nesukeliančių dujų energijos išteklių, jei jie atitinka tvarumo kriterijus, nustatytus 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją [1] 17 straipsnyje. Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje būtų išnagrinėta, ar, siekiant apsaugoti gyventojų sveikatą, be CO_2 išmetamųjų teršalų, reikia atsižvelgti ir į kitų kenksmingų dujų išmetimą;***

[1] OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

Pakeitimas 9

Pasiūlymas dėl direktyvos
6 konstatuojamoji dalis

(6) Kiekvienas iš šių elementų turėtų būti apskaičiuojamas pagal objektyvius kriterijus, leidžiančius vienodai traktuoti skirtingus energijos išteklius. Su CO_2 susijusio apmokestinimo tikslais turėtų būti nurodomas naudojant kiekvieną atitinkamą energetikos produktą išmetamas CO_2 kiekis taikant pamatinius išmetamo CO_2 faktorius, nustatytus 2007 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimu 2007/589/EB, nustatančiu šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo apskaitos ir ataskaitų teikimo gaires vadovaujantis E*uropos Parlamento ir Tarybos* direktyva 2003/87/EB. Bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo tikslais turėtų būti nurodoma skirtingų energetikos produktų ir elektros energijos energetinė vertė, nurodyta 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų, *panaikinančioje Tarybos direktyvą 93/76/EEB*. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti atsižvelgta į naudą aplinkai, kurią duoda biomasė arba iš biomasės pagaminti produktai. Šie produktai turėtų būti apmokestinami pagal Sprendime 2007/589/EB nurodytus išmetamo CO_2 kiekio faktorius, nustatytus biomasei arba iš biomasės pagamintiems produktams, ir pagal	(6) kiekvienas iš šių elementų turėtų būti apskaičiuojamas pagal objektyvius kriterijus, leidžiančius vienodai traktuoti skirtingus energijos išteklius. Su CO_2 susijusio apmokestinimo tikslais turėtų būti nurodomas naudojant kiekvieną atitinkamą energetikos produktą išmetamas CO_2 kiekis taikant pamatinius išmetamo CO_2 faktorius, nustatytus 2007 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimu 2007/589/EB, nustatančiu šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo apskaitos ir ataskaitų teikimo gaires vadovaujantis Direktyva 2003/87/EB. Bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo tikslais turėtų būti nurodoma skirtingų energetikos produktų ir elektros energijos energetinė vertė, nurodyta 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti atsižvelgta į naudą aplinkai, kurią duoda biomasė arba iš biomasės pagaminti produktai. Šie produktai turėtų būti apmokestinami pagal Sprendime 2007/589/EB nurodytus išmetamo CO_2 kiekio faktorius, nustatytus biomasei arba iš biomasės pagamintiems produktams, ir pagal jų energetinę vertę, nurodytą Direktyvos 2009/28/EB III priede. Biodegalai ir

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
jų energetinę vertę, nurodytą Direktyvos 2009/28/EB III priede. Biodegalai ir skystieji bioproduktai, apibrėžti *2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos* direktyvos 2009/28/EB *dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją* 2 straipsnio h ir i punktuose, yra neabejotinai svarbiausia susijusi kategorija. Kadangi šių produktų nauda aplinkai skiriasi priklausomai nuo to, ar jie atitinka tos direktyvos 17 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, biomasės ir iš biomasės pagamintų produktų specialios etaloninės vertės turėtų būti taikomos tik tada, kai produktai atitinka šiuos kriterijus.	skystieji bioproduktai, apibrėžti Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio h ir i punktuose, yra neabejotinai svarbiausia susijusi kategorija. Kadangi šių produktų nauda aplinkai skiriasi priklausomai nuo to, ar jie atitinka tos direktyvos 17 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, biomasės ir iš biomasės pagamintų produktų specialios etaloninės vertės turėtų būti taikomos tik tada, kai produktai atitinka šiuos kriterijus. ***Kai tvarumo kriterijai, taikomi biodegalams ir skystiesiems bioproduktams, bus nustatyti pagal Direktyvą 2009/28/EB, tos specialios etaloninės vertės turėtų būti taikomos iš biomasės pagamintiems produktams, kurie nėra biodegalai ir skystieji bioproduktai, tik tuo atveju, kai atitinkamas produktas atitinka naujus tvarumo kriterijus;***

Pakeitimas 10

Pasiūlymas dėl direktyvos
7 konstatuojamoji dalis

(7) Su CO_2 susijęs apmokestinimas turėtų būti suderintas su Direktyvos 2003/87/EB taikymu, kad ji būtų veiksmingai papildyta. Toks apmokestinimas turėtų būti taikomas visoms energetikos produktų, dėl kurių įrenginiuose išmetamas CO_2, kaip apibrėžta toje direktyvoje, paskirtims, įskaitant naudojimą ne šildymo tikslais, jeigu atitinkamiems įrenginiams netaikoma taršos leidimų sistema pagal tą direktyvą. Tačiau kadangi abi priemones taikant kartu išmetamųjų teršalų kiekio nepavyktų sumažinti daugiau už dabartinį lygį, kuris iš esmės pasiektas taikant vien tik taršos leidimų prekybos sistemą, o tik padidėtų bendros tokio sumažinimo sąnaudos, su CO_2 susijęs apmokestinimas ***neturėtų būti*** taikomas suvartotam kiekiui įrenginiuose, kuriems taikoma Sąjungos sistema.	(7) su CO_2 susijęs apmokestinimas turėtų būti suderintas su Direktyvos 2003/87/EB taikymu, kad ji būtų veiksmingai papildyta. Toks apmokestinimas turėtų būti taikomas visoms energetikos produktų, dėl kurių įrenginiuose išmetamas CO_2, kaip apibrėžta toje direktyvoje, paskirtims, įskaitant naudojimą ne šildymo tikslais, jeigu atitinkamiems įrenginiams netaikoma taršos leidimų sistema pagal tą direktyvą. Tačiau kadangi abi priemones taikant kartu išmetamųjų teršalų kiekio nepavyktų sumažinti daugiau už dabartinį lygį, kuris iš esmės pasiektas taikant vien tik taršos leidimų prekybos sistemą, o tik padidėtų bendros tokio sumažinimo sąnaudos, su CO_2 susijęs apmokestinimas ***neprivalo būti*** taikomas ***tiesiogiai ar netiesiogiai*** suvartotam kiekiui įrenginiuose, kuriems taikoma Sąjungos sistema. ***Dėl dvigubo apmokestinimo ir dvigubo reguliavimo būtų iškreipiama konkurencija, todėl tokia dviguba našta atmestina;***

Pakeitimas 51

Pasiūlymas dėl direktyvos
8 konstatuojamoji dalis

(8) Mokesčių neutralumo sumetimais kiekvieno energijos apmokestinimo elemento atveju tie patys minimalūs apmokestinimo lygiai turėtų būti taikomi visiems konkrečia paskirtimi naudojamiems energetikos produktams. Tais atvejais, kai vienodi minimalūs apmokestinimo lygiai nustatyti tokiu būdu, taip pat mokesčių neutralumo sumetimais valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visiems susijusiems produktams būtų taikomi vienodi nacionaliniai apmokestinimo lygiai. Prireikus turėtų būti numatyti pereinamieji laikotarpiai šiems lygiams suvienodinti.	***Išbraukta.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos
11 konstatuojamoji dalis

(11) Turėtų būti užtikrinta, kad numatyti minimalūs apmokestinimo lygiai turėtų numatytą poveikį. ***Kadangi su CO_2 susijęs apmokestinimas papildo Direktyvoje 2003/87/EC nustatytą sistemą, Komisijos reguliariai atliekamoje direktyvos peržiūroje turėtų būti atidžiai stebima taršos leidimų rinkos kaina. Minimalūs bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo lygiai turėtų būti reguliariai automatiškai suderinami siekiant atsižvelgti į jų faktinės vertės pokyčius, kad būtų išlaikytas dabartinis lygių suderinimo mastas, siekiant sumažinti nestabilumą, kuris kyla dėl energetikos ir maisto produktų kainų; toks derinimas turėtų būti atliekamas remiantis Eurostato paskelbto ES suderinto vartotojų kainų indekso, į kurį neįtraukta energija ir neperdirbtas maistas, pokyčiais.***	(11) turėtų būti užtikrinta, kad numatyti minimalūs apmokestinimo lygiai turėtų numatytą poveikį. ***Todėl minimalūs bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo lygiai turėtų būti reguliariai persvarstomi;***

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl direktyvos
11 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(11a) atsižvelgiant į sudėtingą abiejų naujos sistemos komponentų – energijos apmokestinimo ir su CO_2 susijusio apmokestinimo – pobūdį ir siekiant atitikti šiuos reikalavimus, atsižvelgiant į vartotojų interesus turėtų būti nustatomos aiškios, skaidrios ir suprantamos taisyklės visais lygmenimis, siekiant užtikrinti, kad ši sistema galės būti tinkamai administruojama;

Pakeitimas 14

Pasiūlymas dėl direktyvos
12 konstatuojamoji dalis

(12) Kalbant apie variklių degalus, dėl gazoliui, iš pradžių naudotam daugiausia komerciniais tikslais ir tradiciškai apmokestinamam mažesniais mokesčiais, taikomų palankesnių minimalių apmokestinimo lygių daromas konkurenciją iškraipantis poveikis benzinui, pagrindinei su juo konkuruojančių degalų rūšiai. Todėl Direktyvos 2003/96/EB 7 straipsnyje nustatyti pirmieji laipsniško minimalių benzinui taikomų apmokestinimo lygių suderinimo etapai. Juos būtina visiškai suderinti ir palaipsniui pasiekti, kad gazolis ir benzinas būtų apmokestinami vienodai.	***Išbraukta.***

Pakeitimas 15

Pasiūlymas dėl direktyvos
12 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(12a) naujos mokesčių struktūros įgyvendinimas susijęs su gazolio apmokestinimo lygio padidinimu, palyginti su benzino apmokestinimo lygiu. Tai gali kelti grėsmę pramonės politikos prioritetams Sąjungos automobilių pramonės sektoriuje – koncentruotis į švarius, efektyviai energiją naudojančius įprastus vidaus degimo variklius – ir Sąjungos siekiamiems CO_2 išmetimo mažinimo tikslams lengvųjų automobilių sektoriuje, nes norimas CO_2 išmetimo ribines vertes galima pasiekti tik jei keliuose važinės atitinkamas skaičius gazoliu

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
	varomų automobilių. Reikia imtis tinkamų lanksčių priemonių, kad nekiltų grėsmė konkurencijai ir CO_2 išmetimo mažinimo strategijai lengvųjų automobilių sektoriuje. Transporto priemonės pirkimo mokestis, registracijos mokestis ir metinis nuosavybės mokestis turėtų būti suderinti ir nuosekliai susiję tik su transporto priemonės išmetamu CO_2;

Pakeitimas 17

Pasiūlymas dėl direktyvos
14 konstatuojamoji dalis

(14) Būtina apriboti su ***CO_2 susijusio apmokestinimo*** galimą poveikį sąnaudoms sektoriuose arba jų pošakiuose, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika***, kaip apibrėžta Direktyvos 2003/87/EB 10a straipsnio 13 dalyje***. Todėl būtina numatyti atitinkamas ***pereinamojo laikotarpio*** priemones, tačiau jos taip pat turėtų užtikrinti tolesnį su CO_2 susijusio apmokestinimo aplinkosauginį veiksmingumą.	(14) būtina apriboti ***naujos mokesčių struktūros*** galimą poveikį sąnaudoms sektoriuose arba jų pošakiuose, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika. Todėl būtina numatyti atitinkamas priemones, tačiau jos taip pat turėtų užtikrinti tolesnį su CO_2 susijusio apmokestinimo aplinkosauginį veiksmingumą;

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl direktyvos
14 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(14a) darant bet kokius energijos apmokestinimo sistemos pakeitimus reikia stengtis, kad sektoriai, kuriems netaikoma prekybos taršos leidimais sistema pagal Direktyvą 2003/87/EB, nebūtų statomi į blogesnę padėtį, palyginti su sektoriais, kuriems ši sistema taikoma;

Pakeitimas 19

Pasiūlymas dėl direktyvos
15 konstatuojamoji dalis

(15) Direktyvos 2003/96/EB 5 straipsnyje leidžiama tam tikrais atvejais taikyti diferencijuotas apmokestinimo normas. Tačiau siekiant užtikrinti, kad CO_2 kainų signalas būtų nuoseklus, valstybių narių galimybė taikyti diferencijuotas nacionalines normas galiotų tik bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo atveju. Be to, galimybė taikyti mažesnį taksi automobilių naudojamų variklių degalų apmokestinimo lygį nebesuderinama su tikslais, kurių siekiama politika, skatinančia naudoti alternatyvų kurą, alternatyvius energijos nešiklius ir švaresnes visuomeninio transporto priemones, todėl ji turėtų būti panaikinta.	(15) Direktyvos 2003/96/EB 5 straipsnyje leidžiama tam tikrais atvejais taikyti diferencijuotas apmokestinimo normas. Tačiau siekiant užtikrinti, kad CO_2 kainų signalas būtų nuoseklus, valstybių narių galimybė taikyti diferencijuotas nacionalines normas galiotų tik bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo atveju. Be to, galimybė taikyti mažesnį taksi automobilių naudojamų ***iš naftos pagamintų*** variklių degalų apmokestinimo lygį nebesuderinama su tikslais, kurių siekiama politika, skatinančia naudoti alternatyvų kurą, alternatyvius energijos nešiklius ir švaresnes visuomeninio transporto priemones, todėl ji turėtų būti panaikinta;

Pakeitimas 20

Pasiūlymas dėl direktyvos
16 a konstatuojamoji dalis (nauja)

	(16a) kadangi elektrinių ir hibridinių transporto priemonių įvedimas bus labai svarbus mažinant transporto sektoriaus priklausomybę nuo neatsinaujinančiųjų degalų transporto sektoriuje, valstybės narės turėtų galėti tam tikrą ribotą laikotarpį netaikyti apmokestinimo arba sumažinti jo lygį elektros energijai, naudojamai tokioms transporto priemonėms įkrauti;

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS | PAKEITIMAS

Pakeitimas 21

Pasiūlymas dėl direktyvos
17 konstatuojamoji dalis

(17) Namų ūkių ir labdaros ***organizacijų atleidimas*** nuo mokesčių arba ***jų sumažinimas gali būti vienas iš valstybių narių nustatytų socialinių priemonių elementų. Siekiant vienodai traktuoti energijos išteklius*** galimybė atleisti nuo mokesčių ***arba*** juos sumažinti turėtų būti ***taikoma visiems energetikos produktams, naudojamiems kaip krosnių kuras ir elektros energija. Tokie mokesčių atleidimo ar jų sumažinimo atvejai*** turėtų būti ***taikomi tik nekomerciniai veiklai, kad būtų užtikrintas nedidelis jų poveikis vidaus rinkai***.

(17) namų ūkių ir labdaros ***organizacijas atleidus*** nuo mokesčių arba ***juos sumažinus, būtų trukdoma teisingai nustatyti kainas, būtų prarasta svarbi paskata mažinti išmetamo energijos sąskaitas ir mažiau naudoti energijos. Direktyvoje 2003/96/EB numatyta*** galimybė atleisti nuo mokesčių ***ar*** juos sumažinti turėtų būti ***po panaikinta po ilgo laipsniško jos taikymo nutraukimo laikotarpio. Valstybėse narėse, kuriose tai turi įtakos energijos kainoms, kompensacijos mažų pajamų namų ūkiams ir labdaros organizacijoms*** turėtų būti ***teikiamos įgyvendinant griežtas ir išsamias socialines priemones***;

Pakeitimas 22

Pasiūlymas dėl direktyvos
18 konstatuojamoji dalis

(18) Suskystintų naftos dujų (SND) ir gamtinių dujų, naudojamų kaip reaktyvinių variklių degalai, atveju nustatytos lengvatos – bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo mažesni minimalūs lygiai arba galimybė neapmokestinti šių energetikos produktų – ***daugiau*** nebepateisinamos, ***visų pirma dėl būtinybės padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių rinkos dalį***, todėl ***vidutiniu laikotarpiu*** jos turėtų būti panaikintos.

(18) suskystintų naftos dujų (SND) ir gamtinių dujų, naudojamų kaip reaktyvinių variklių degalai, atveju nustatytos lengvatos – bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo mažesni minimalūs lygiai arba galimybė neapmokestinti šių energetikos produktų – daugiau ***ilguoju laikotarpiu*** nebepateisinamos, ***ypač dėl būtinybės padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių rinkos dalį***, todėl jos turėtų būti panaikintos. ***Tačiau, kadangi gamtinėms dujoms ir SND turi ne tokį žalingą poveikį aplinką kaip kiti iškastiniai degalai ir kadangi jų paskirstymo infrastruktūra galėtų būti naudinga įvedant atsinaujinančiųjų energijos išteklių alternatyvas, šių lengvatų turėtų būti laipsniškai atsisakyta;***

Pakeitimas 24

Pasiūlymas dėl direktyvos
20 konstatuojamoji dalis

(20) Pagal Direktyvos 2003/96/EB 15 straipsnio 3 dalį valstybės narės gali taikyti žemės ūkio, sodininkystės ir žuvivaisos darbams bei miškininkystei ne tik nuostatas, paprastai taikomas komercinės paskirties atveju, bet ir apmokestinimo iki nulio lygį. Išnagrinėjus šią alternatyvą paaiškėjo, kad tolesnis bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo taikymas prieštarautų Sąjungos platesnio masto politikos tikslams, nebent jie būtų susieti su korekcinėmis priemonėmis, užtikrinančiomis, kad būtų siekiama didesnio energijos vartojimo efektyvumo. Dėl su CO_2 susijusio apmokestinimo – ***atitinkamų sektorių traktavimas*** turėtų būti ***suderintas su pramonės sektoriams taikomomis taisyklėmis***.

(20) pagal Direktyvos 2003/96/EB 15 straipsnio 3 dalį valstybės narės gali taikyti žemės ūkio, sodininkystės ir žuvivaisos darbams bei miškininkystei ne tik nuostatas, paprastai taikomas komercinės paskirties atveju, bet ir apmokestinimo iki nulio lygį***, siekdamos užtikrinti tų sektorių, kurių veikla jau apsunkinama dideliais socialiniais, augalų apsaugos ir aplinkosaugos reikalavimais (juos taikant negaunama pakankamos kompensacijos iš rinkos), ekonominį gyvybingumą. Nepaisant to,*** išnagrinėjus šią alternatyvą paaiškėjo, kad tolesnis bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo taikymas prieštarautų Sąjungos platesnio masto politikos tikslams, nebent jie būtų susieti su korekcinėmis priemonėmis, užtikrinančiomis, kad būtų siekiama didesnio energijos vartojimo efektyvumo. ***Šis didesnio energijos vartojimo efektyvumo siekis turėtų būti įgyvendinamas pakankamai ilgą laikotarpį, jį turėtų planuoti ir kontroliuoti valdžios institucijos. Jei taikomi papildomi energijos vartojimo efektyvumo reikalavimai, susieti su mažesnėmis mokesčių normomis, valstybės narės turėtų pateikti šių sektorių įmonėms technines gaires.*** Dėl su CO_2 susijusio apmokestinimo ***pažymėtina, kad vertinant atitinkamus sektorius*** turėtų būti ***atsižvelgiama į kiekvieno minėto sektoriaus ir jo pošakio gebėjimą surinkti ir saugoti anglies dioksidą bei į anglies dioksido nutekėjimo riziką, taip pat į galimą poveikį jų***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
	produktyvumui ir gyvybingumui. Biomasę gaminantiems sektoriams su dideliu anglies sekvestracijos potencialu turėtų būti taikomos išimtys. Būtina skatinti žemės ūkį ir gyvulininkystę tuose regionuose, kurie turi ypač geras galimybes gaminti elektros energiją iš atsinaujinančių energijos išteklių;

Pakeitimas 25

Pasiūlymas dėl direktyvos
21 konstatuojamoji dalis

(21) Šioje direktyvoje nustatomomis bendrosiomis taisyklėmis atsižvelgiama į ypatybes degalų, kurie yra biomasė arba iš jos pagaminti ir atitinka Direktyvos 2009/28/EB 17 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, susijusius su jų poveikiu siekiant išlaikyti CO_2 kiekio pusiausvyrą ir jų mažesne energetine verte viename kiekybiniame vienete, palyginti su kai kuriomis kitomis konkuruojančiomis iškastinio kuro rūšimis. Todėl vidutinės trukmės laikotarpiu turėtų būti panaikintos Direktyvos 2003/96/EB nuostatos, kuriomis leidžiama šio kuro neapmokestinti arba sumažinti mokesčius. Tarpiniu laikotarpiu turėtų būti užtikrinta, kad šios nuostatos būtų suderintos su šia direktyva įvestomis bendrosiomis taisyklėmis. Todėl valstybių narių papildomos mokesčių lengvatos Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio h ir i punktuose apibrėžtiems biodegalams ir skystiesiems bioproduktams turėtų būti taikomos tik tada, jei jie atitinka *šios* direktyvos 17 straipsnyje taikomus tvarumo kriterijus.	(21) šioje direktyvoje nustatomomis bendrosiomis taisyklėmis atsižvelgiama į ypatybes degalų, kurie yra biomasė arba iš jos pagaminti ir atitinka Direktyvos 2009/28/EB 17 straipsnyje nustatytus tvarumo kriterijus, susijusius su jų poveikiu siekiant išlaikyti CO_2 kiekio pusiausvyrą ir jų mažesne energetine verte viename kiekybiniame vienete, palyginti su kai kuriomis kitomis konkuruojančiomis iškastinio kuro rūšimis. Todėl vidutinės trukmės laikotarpiu turėtų būti panaikintos Direktyvos 2003/96/EB nuostatos, kuriomis leidžiama šio kuro neapmokestinti arba sumažinti mokesčius. Tarpiniu laikotarpiu turėtų būti užtikrinta, kad šios nuostatos būtų suderintos su šia direktyva įvestomis bendrosiomis taisyklėmis. Todėl valstybių narių papildomos mokesčių lengvatos Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio h ir i punktuose apibrėžtiems biodegalams ir skystiesiems bioproduktams turėtų būti taikomos tik tada, jei jie atitinka *minėtos* Direktyvos 17 straipsnyje taikomus tvarumo kriterijus. ***Šiame straipsnyje numatoma, kad 2017 ir 2018 m. tvarumo kriterijai taps labiau apribotais. Nuo 2017 m. sausio 1 d. išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimas turi būti ne mažiau kaip 50 proc., siekiant įgyvendinti šiuos kriterijus. Nuo 2018 m. sausio 1 d. sumažinimas turi pasiekti ne mažiau kaip 60 proc. produktams, pagamintiems įrenginiuose, kuriuose gamyba prasidėjo 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau. Kai tvarumo kriterijai, taikomi iš biomasės pagamintiems produktams, kurie nėra biodegalai ar skystieji bioproduktai pagal Direktyvą 2009/28/EB, šiems produktams turėtų būti taikomos papildomos mokesčių lengvatos tik tuo atveju, jeigu jie atitinka šiuos naujus kriterijus;***

Pakeitimas 26

Pasiūlymas dėl direktyvos
28 konstatuojamoji dalis

(28) Kas ***penkerius*** metus, o pirmą kartą iki 2015 m. pabaigos, Komisija turėtų parengti Tarybai direktyvos taikymo ataskaitą, kurioje visų pirma nagrinėjamas minimalus su CO_2 susijusių mokesčių lygis atsižvelgiant į ES taršos leidimų rinkos kainų pokyčius, naujovių ir technologijų plėtros poveikį ***ir*** į argumentus, kuriais pagrindžiami šioje direktyvoje nustatyti atleidimo nuo mokesčių, įskaitant taikomų aviacijos ir jūrų navigacijos tikslais naudojamam kurui, ir jų sumažinimo atvejai. Sektorių arba jų pošakių, kuriems, kaip manoma, būdinga didelė	(28) kas ***trejus*** metus, o pirmą kartą iki 2015 m. pabaigos, Komisija turėtų parengti ***Europos Parlamentui ir*** Tarybai direktyvos taikymo ataskaitą, kurioje visų pirma nagrinėjami ***minimalūs bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo lygiai, siekiant užtikrinti, kad jie išlaiko savo numatytą poveikį,*** minimalus su CO_2 susijusių mokesčių lygis, atsižvelgiant į ES taršos leidimų rinkos kainų pokyčius, naujovių ir technologijų plėtros poveikį, ***poveikį žalingų ar galimai žalingų teršalų, išskyrus CO_2***, išmetimui ir į argumentus, kuriais pagrindžiami

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašas bus ***reguliariai peržiūrimas***, visų pirma atsižvelgiant į turimus naujus įrodymus.	šioje direktyvoje nustatyti atleidimo nuo mokesčių, įskaitant taikomų aviacijos ir jūrų navigacijos tikslais naudojamam kurui, ir jų sumažinimo atvejai ***ir taip pat biodujų, gamtinių dujų ir LPG naudojimo kelių transporte raida. Šioje ataskaitoje taip pat turėtų būti apžvelgiamos galiojančios apmokestinimo nuostatos, nustatytos dvišaliuose oro susisiekimo susitarimuose. Šioje ataskaitoje taip pat turėtų būti apsvarstytos pasekmės pramonės politikos prioritetams Europos automobilių pramonės sektoriuje.*** Sektorių arba jų pošakių, kuriems, kaip manoma, būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašas ***sudaromas ir reguliariai peržiūrimas***, visų pirma atsižvelgiant į turimus naujus įrodymus;

Pakeitimas 27

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 1 punktas
Direktyva 2003/96/EB
1 straipsnio 2 dalies antra pastraipa

Su CO_2 susijęs apmokestinimas apskaičiuojamas EUR/t išmetamo CO_2 kiekio, pagal pamatinius išmetamo CO_2 faktorius, nustatytus 2007 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimo 2007/589/EB, nustatančio šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo apskaitos ir ataskaitų teikimo gaires vadovaujantis *Europos Parlamento ir Tarybos* direktyva 2003/87/EB, I priedo 11 skyriuje. Šiame sprendime nurodyti išmetamo CO_2 faktoriai, nustatyti biomasei ar iš biomasės pagamintiems produktams, kai tai yra Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio h ir i punktuose apibrėžti biodegalai ir skystieji bioproduktai, taikomi tik kai atitinkamas produktas atitinka tvarumo kriterijus, nustatytus *2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos* direktyvos 2009/28/EB *dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją* 17 straipsnyje. Kai biodegalai ir skystieji bioproduktai šių reikalavimų neatitinka, valstybės narės taiko pamatinį išmetamo CO_2 faktorių, nustatytą lygiaverčiam krosnių kurui ar variklio degalams, kurių minimalūs apmokestinimo lygiai nustatyti šioje direktyvoje.	Su CO_2 susijęs apmokestinimas apskaičiuojamas EUR/t išmetamo CO_2 kiekio, pagal pamatinius išmetamo CO_2 faktorius, nustatytus 2007 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimo 2007/589/EB, nustatančio šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo apskaitos ir ataskaitų teikimo gaires vadovaujantis Direktyva 2003/87/EB, I priedo 11 skyriuje. Šiame sprendime nurodyti išmetamo CO_2 faktoriai, nustatyti biomasei ar iš biomasės pagamintiems produktams, kai tai yra Direktyvos 2009/28/EB 2 straipsnio h ir i punktuose apibrėžti biodegalai ir skystieji bioproduktai, taikomi tik kai atitinkamas produktas atitinka tvarumo kriterijus, nustatytus Direktyvos 2009/28/EB 17 straipsnyje. Kai biodegalai ir skystieji bioproduktai šių reikalavimų neatitinka, valstybės narės taiko pamatinį išmetamo CO_2 faktorių, nustatytą lygiaverčiam krosnių kurui ar variklio degalams, kurių minimalūs apmokestinimo lygiai nustatyti šioje direktyvoje. ***Pagal Direktyvos 2009/28/EB nuostatas ir siekiant atitikti kriterijus, nuo 2017 m. sausio 1 d. išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimas turi būti ne mažiau kaip 50 proc., o nuo 2018 m. sausio 1 d. ne mažiau kaip 60 proc. produktams, pagamintiems įrenginiuose, kuriuose gamyba prasidėjo nuo 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau.***

Pakeitimas 28

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 1 punktas
Direktyva 2003/96/EB
1 straipsnio 4 dalis

4. Jeigu nenurodyta kitaip, šios direktyvos nuostatos taikomos tiek su CO_2 susijusiam apmokestinimui, tiek bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimui.	4. Jeigu nenurodyta kitaip, šios direktyvos nuostatos taikomos tiek su CO_2 susijusiam apmokestinimui, tiek bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimui. ***Kai tvarumo kriterijai, taikomi iš biomasės pagamintiems produktams, kurie nėra biodegalai ar skystieji bioproduktai pagal Direktyvą 2009/28/EB, pamatiniai išmetamo CO_2 faktoriai, nustatyti Komisijos sprendime 2007/589/EB, ir grynosios šilumingumo pamatinės vertės, nustatytos Direktyvos 2009/28/EB III priede, taikomi šiems iš biomasės pagamintiems produktams,***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
	tik tuo atveju, jeigu jie atitinka šiuos tvarumo kriterijus. Kai tokie iš biomasės pagaminti produktai šių tvarumo kriterijų neatitinka, valstybės narės taiko pamatinį išmetamo CO_2 faktorių ir grynąją šilumingumo pamatinę vertę, nustatytą lygiaverčiam krosnių kurui ar variklio degalams, kurių minimalūs apmokestinimo lygiai nustatyti šioje direktyvoje.

Pakeitimas 29

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 2 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
2 straipsnio 4 a dalis (nauja)

	4a. Valstybės narės užtikrina, kad nei tiesioginiam, nei netiesioginiam energetikos produktų naudojimui įrenginiuose, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/87/EB arba nei tiesioginiam, nei netiesioginiam energetikos produktų naudojimui įrenginiuose, kurie apmokestinami pagal nacionalines CO_2 mažinimo priemones, nebus taikomas dvigubas apmokestinimas ir dvigubas reglamentavimas.

Pakeitimas 30

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 3 punktas
Direktyva 2003/96/EB
3 straipsnio 1 dalies a a punktas (naujas)

	aa) elektros energijai, naudojamai vandeniui siurbti drėkinimo tikslais;

Pakeitimas 31

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 3 punktas
Direktyva 2003/96/EB
3 dalies 1 dalies b punkto antra įtrauka

— energetikos produktų dvejopam naudojimui.	— ***daug energijos suvartojančiai pramonei ir*** energetikos produktų dvejopam naudojimui.

Pakeitimas 32

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 3 punktas
Direktyva 2003/96/EB
3 straipsnio 1 dalies b punkto 2 a įtrauka (nauja)

	— ***atliekoms, kurios naudojamos kaip pakaitinis kuras, arba atliekoms, kurios naudojamos termiškai, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnio 15 dalyje ir II priedo R1 punkte.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 53

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 4 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
4 straipsnio 3 dalis

3. Nepažeisdamos šioje direktyvoje numatyto atleidimo nuo mokesčių, jų diferencijavimo ir sumažinimo, valstybės narės užtikrina, kad tada, kai I priede yra nustatyti vienodi minimalūs konkretaus naudojimo apmokestinimo lygiai, tokiam naudojimui skirtiems produktams taip pat nustatomi vienodi apmokestinimo lygiai. Nepažeidžiant 15 straipsnio 1 dalies i punkto, I priedo A lentelėje nurodytiems variklių degalams ši tvarka taikoma nuo 2023 m. sausio 1 d.	***Išbraukta.***
Pirmos pastraipos tikslais kiekvienas naudojimas, kurio atžvilgiu I priedo atitinkamai A, B ir C lentelėse nustatytas minimalus apmokestinimo lygis, laikomas vienu naudojimo atveju.	

Pakeitimas 34

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 4 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
4 straipsnio 3 dalies 2 a pastraipa (nauja)

	Gamtinių dujų ir biometano, naudojamų kaip variklių degalai, atveju didesni minimalūs bendrojo energijos suvartojimo apmokestinimo lygiai turėtų būti taikomi tik atlikus šios direktyvos nuostatų, susijusių su gamtinėms dujoms taikomu apmokestinimo lygiu kelių transporte, įgyvendinimo vertinimą iki 2023 m. Ataskaitoje vertinama, inter alia, pažanga, susijusi su galimybe naudoti gamtines dujas ir biometaną, pildymo stočių tinklo plėtimas Sąjungoje, gamtines dujas naudojančių transporto priemonių rinkos dalis Sąjungoje, naujovių ir technologijų plėtra biometano kaip degalų, naudojamų transportui, srityje ir realioji minimalaus apmokestinimo lygio vertė.

Pakeitimas 35

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 4 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
4 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa

4. Šioje direktyvoje nustatyti minimalūs bendro suvartojamos energijos apmokestinimo lygiai ***keičiami*** kas treji metai ***pradedant 2016 m. liepos 1 d.,*** siekiant ***atsižvelgti į suderinto vartotojų kainų indekso pokyčius, išskyrus Eurostato skelbiamus energijos ir neperdirbto maisto kainų indekso pokyčius.*** Komisija ***nustatytus minimalius apmokestinimo lygius skelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.***	4. Šioje direktyvoje nustatyti minimalūs bendro suvartojamos energijos apmokestinimo lygiai ***peržiūrimi*** kas treji metai, siekiant ***užtikrinti, kad jie išlaiko savo numatytą poveikį, vadovaujantis 29 straipsniu. Jei būtina,*** Komisija ***pateikia pasiūlymus, kad šie minimalūs lygiai būtų pakeisti.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 36

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 4 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
4 straipsnio 4 dalies antra pastraipa

Minimalūs lygiai ***keičiami automatiškai, padidinant arba sumažinant bazinę sumą eurais procentine tokio indekso pokyčio per trejus ankstesnius kalendorinius metus dalimi. Jei procentinis pokytis nuo paskutinio tikslinimo yra mažesnis kaip 0,5 %, suma netikslinama.***	Minimalūs ***su CO_2 susijusių mokesčių*** lygiai***, numatyti šioje direktyvoje, nuo 2016 m. liepos 1 d. kas treji metai suderinami su vidutine anglies dioksido kaina šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemoje pagal Direktyvą 2003/87/EB per likusius 18 mėnesių. Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 27 straipsnį, numatydama formulę, pagal kurią apskaičiuojamas tas suderinimas.***

Pakeitimas 37

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 5 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
5 straipsnio trečia įtrauka

— šioms reikmėms: vietiniam viešajam keleiviniam transportui (išskyrus taksi), atliekų surinkimui, ginkluotosioms pajėgoms ir viešajam administravimui, neįgaliesiems, greitosios pagalbos automobiliams;	— šioms reikmėms: vietiniam viešajam keleiviniam transportui (išskyrus taksi), atliekų surinkimui, ginkluotosioms pajėgoms ir viešajam administravimui, neįgaliesiems, greitosios pagalbos automobiliams, ***ugniagesių ir policijos automobiliams***;

Pakeitimas 55

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 6 punktas
Direktyva 2003/96/EB
7 straipsnis

Nuo 2013 m. sausio 1 d., nuo 2015 m. sausio 1 d. ir nuo 2018 m. sausio 1 d. variklių degalams taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai yra tokie, kaip nustatyta I priedo A lentelėje.	***1.*** Nuo 2013 m. sausio 1 d., nuo 2015 m. sausio 1 d. ir nuo 2018 m. sausio 1 d. variklių degalams taikomi minimalūs apmokestinimo lygiai yra tokie, kaip nustatyta I priedo A lentelėje. ***2. Valstybės narės gali atskirti komercinės ir nekomercinės paskirties gazolį.*** **Komercinės paskirties gazoliu, naudojamu kaip variklių degalai, yra laikomas gazolis, naudojamas toliau nurodytiems tikslams:** **a) prekių vežimui nuomai, už atlygį ar savo poreikiams motorinėmis transporto priemonėmis ar transporto priemonių junginiais, skirtais tik prekėms vežti keliais […];** **b) […] keleivių vežimui teikiant nuolatines ar atsitiktines paslaugas motorinėmis transporto priemonėmis.** ***3. Valstybės narės nustato galimybę komerciniams vežėjams taikyti skirtingas mokesčių apskaitos sistemas.***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 39

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 11 punkto a papunkčio i punktas
Direktyva 2003/96/EB
14 straipsnio 1 dalies įžanginė dalis

Be 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvoje 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, *panaikinančios Direktyvą 92/12/EEB,* pateiktų bendrųjų nuostatų, pagal kurias netaikomas mokestis už apmokestinamus produktus, ir, nepažeisdamos kitų Sąjungos nuostatų, valstybės narės savo pačių nustatytomis sąlygomis, siekdamos užtikrinti teisingą ir tiesioginį tokių išimčių taikymą ir užkirsti kelią ***bet kokiam*** mokesčių slėpimui, vengimui ar piktnaudžiavimui, neapmokestina šių produktų:	***1.*** Be 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyvoje 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos pateiktų bendrųjų nuostatų, pagal kurias netaikomas mokestis už apmokestinamus produktus, ir, nepažeisdamos kitų Sąjungos nuostatų, valstybės narės savo pačių nustatytomis sąlygomis, siekdamos užtikrinti teisingą ir tiesioginį tokių išimčių taikymą ir užkirsti kelią ***energijos nepritekliui,*** mokesčių slėpimui, vengimui ar piktnaudžiavimui, neapmokestina šių produktų:

Pakeitimas 41

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 11 punkto a papunkčio iii punktas
Direktyva 2003/96/EB
14 straipsnio 1 dalies e punktas

e) iki ***2020 m. gruodžio 31 d.*** elektros energija, tiesiogiai tiekiama uostuose prisišvartavusiems laivams.	e) iki ***2025 m. gruodžio 31 d.*** elektros energija, tiesiogiai tiekiama ***jūrų ir vidaus vandenų*** uostuose prisišvartavusiems laivams.

Pakeitimas 42

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 12 punktas
Direktyva 2003/96/EB
14a straipsnio 1 dalis

1. Iki ***2020 m. gruodžio 31 d.*** valstybės narės turi taikyti apmokestinimo, susijusio su CO_2, išmetamo naudojant energetikos produktus sektorių arba jų pošakių, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, įrenginiuose, lengvatas.	1. Iki ***2025 m. gruodžio 31 d.*** valstybės narės turi taikyti neprivalomo apmokestinimo, susijusio su CO_2, išmetamo naudojant energetikos produktus sektorių arba jų pošakių, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, įrenginiuose, lengvatas.

Pakeitimas 43

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 punkto a papunkčio -i punktas (naujas)
Direktyva 2003/96/EB
15 straipsnio 1 dalies b a punktas (naujas)

	-i) pridedamas šis punktas:
	„ba) iki 2023 m. sausio 1 d. elektros energijai, naudojamai elektrinėms ir hibridinėms kelių transporto priemonėms įkrauti;“

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS

Pakeitimas 44

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 punkto a papunkčio i punktas
Direktyva 2003/96/EB
15 straipsnio 1 dalies h punktas

h) energetikos produktams, naudojamiems namų ūkyje ir (arba) organizacijose, kurias suinteresuotosios valstybės narės pripažino labdaros organizacijomis, kaip krosnių kuras ir elektros energija. Tokias labdaros organizacijas valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio arba jį sumažinti, kai energetikos produktai naudojami nekomercinei veiklai. Kai naudojimas yra įvairių tipų, apmokestinimas taikomas proporcingai kiekvieno tipo naudojimui. Kai naudojimas yra nereikšmingas, jis gali būti traktuojamas kaip lygus nuliui;	h) ***iki 2025 m. sausio 1 d.*** energetikos produktams, naudojamiems namų ūkyje ir (arba) organizacijose, kurias suinteresuotosios valstybės narės pripažino labdaros organizacijomis, kaip krosnių kuras ir elektros energija. Tokias labdaros organizacijas valstybės narės gali atleisti nuo mokesčio arba jį sumažinti, kai energetikos produktai naudojami nekomercinei veiklai. Kai naudojimas yra įvairių tipų, apmokestinimas taikomas proporcingai kiekvieno tipo naudojimui. Kai naudojimas yra nereikšmingas, jis gali būti traktuojamas kaip lygus nuliui;

Pakeitimas 45

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 punkto a papunkčio i punktas
Direktyva 2003/96/EB
15 straipsnio 1 dalies i punktas

i) iki 2023 m. sausio 1 d. gamtinėms dujoms ir SND, naudojamoms kaip reaktyvinių variklių degalai;	i) iki 2023 m. sausio 1 d. gamtinėms dujoms***, biodujoms*** ir SND, naudojamoms kaip reaktyvinių variklių degalai ***ir SND, naudojamoms kaip degalai. Nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2030 m. sausio 1 d. valstybės narės gali iki 50 proc. sumažinti minimalius apmokestinimo lygius šių rūšių degalams.***

Pakeitimas 46

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 punkto b papunktis
Direktyva 2003/96/EB
15 straipsnio 3 dalis

3. Valstybės narės gali taikyti ne mažesnį kaip nulinį bendro suvartojamos energijos apmokestinimo lygį energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems žemės ūkio, sodininkystės ar žuvivaisos darbams bei miškininkystėje. Su subjektais, kuriems taikomas toks lygis, ***turi būti susitarta dėl tvarkos, kurią*** taikant būtų galima padidinti energijos naudojimo efektyvumą, kuris būtų maždaug lygus tam, kuris būtų pasiektas, jei būtų laikomasi Sąjungos standartinių minimalių normų.	3. Valstybės narės gali taikyti ne mažesnį kaip nulinį bendro suvartojamos energijos apmokestinimo lygį energetikos produktams ir elektros energijai, naudojamiems žemės ūkio, sodininkystės ar žuvivaisos darbams bei miškininkystėje. ***Valstybės narės*** su subjektais, kuriems taikomas toks lygis, ***parengs konkrečias strategijas, kurias*** taikant būtų galima padidinti energijos naudojimo efektyvumą, kuris būtų maždaug lygus tam, kuris būtų pasiektas, jei būtų laikomasi Sąjungos standartinių minimalių normų.

Pakeitimas 47

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 punkto b papunktis (naujas)
Direktyva 2003/96/EB
15 straipsnio 3 a dalis (nauja)

	3a. Valstybės narės pateikia tiksliniams subjektams, įskaitant mažus ir vidutinius ūkius, išsamias gaires dėl energijos vartojimo efektyvumo reikalavimų, susietų su mažesnėmis mokesčių normomis, taikymo.

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS | PAKEITIMAS

Pakeitimas 48

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 13 a punkto (*) a papunkčio i a punktas (naujas)
Direktyva 2003/96/EB
16 straipsnio 1 dalies 1 a pastraipa (nauja)

ia) po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„***Kai tvarumo kriterijai taikomi iš biomasės pagamintiems produktams, kurie nėra biodegalai ar skystieji bioproduktai pagal Direktyvą 2009/28/EB, atleidimas nuo mokesčių ar sumažinti mokesčiai gali būti taikomi šiems produktams tik tuo atveju, jeigu jie atitinka šiuos tvarumo kriterijus.***"

(*) *NB: Komisijos pasiūlyme neteisingai pažymėtas numeriu „1“.*

Pakeitimas 49

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 14 punktas
Direktyva 2003/96/EB
17 straipsnio 1 dalies a punkto pirma pastraipa

Daug energijos naudojanti įmonė – tai 11 straipsnyje nurodytas verslo subjektas, kai jo energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas sudaro mažiausiai ***3,0 %*** gamybos vertės arba nacionalinis mokestis už elektros energiją sudaro mažiausiai 0,5 % pridėtinės vertės. Laikydamosi šio apibrėžimo, valstybės narės gali taikyti labiau apribojančias sąvokas, tarp jų ir pardavimo vertės, technologinio proceso ir sektoriaus apibrėžtis.

Daug energijos naudojanti įmonė – tai 11 straipsnyje nurodytas verslo subjektas, kai jo energetikos produktų ir elektros energijos pirkimas sudaro mažiausiai ***5,0*** % gamybos vertės arba nacionalinis mokestis už elektros energiją sudaro mažiausiai 0,5 % pridėtinės vertės. Laikydamosi šio apibrėžimo, valstybės narės gali taikyti labiau apribojančias sąvokas, tarp jų ir pardavimo vertės, technologinio proceso ir sektoriaus apibrėžtis.

Pakeitimas 50

Pasiūlymas dėl direktyvos
1 straipsnio 21 punktas
Direktyva 2003/96/EB
29 straipsnis

Kas ***penkerius*** metus, o pirmą kartą iki 2015 m. pabaigos Komisija pateikia Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą ir, prireikus, pasiūlymą dėl jos keitimo.

Komisijos ataskaitoje išnagrinėjami, *inter alia*, minimalus su ***CO_2 susijusio*** apmokestinimo ***lygis***, naujovių ir technologinės pažangos poveikis, visų pirma dėl energijos vartojimo efektyvumo, elektros energijos naudojimo transporte ***ir*** šioje direktyvoje nustatyto atleidimo nuo mokesčių, įskaitant taikomų aviacijos ir jūrų navigacijos tikslais naudojamam kurui, arba jų sumažinimo pagrįstumo.

Kas ***trejus*** metus, o pirmą kartą iki 2015 m. pabaigos Komisija pateikia ***Europos Parlamentui ir*** Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą ir, prireikus, pasiūlymą dėl jos keitimo.

Komisijos ataskaitoje išnagrinėjami, *inter alia*:

i) minimalūs ***bendrojo energijos suvartojimo*** apmokestinimo ***lygiai, siekiant užtikrinti, kad jie išlaikys savo numatytą poveikį;***

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

KOMISIJOS SIŪLOMAS TEKSTAS	PAKEITIMAS
	ii) CO_2 kainų raida, susijusi su šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistema pagal Direktyvą 2003/87/EB;
	iii) naujovių ir technologinės pažangos poveikis, visų pirma dėl energijos vartojimo efektyvumo;
	iv) elektros energijos naudojimas transporte;
	v) šioje direktyvoje nustatyto atleidimo nuo mokesčių, įskaitant taikomų aviacijos ir jūrų navigacijos tikslais naudojamam kurui, arba jų sumažinimo pagrįstumas;
	vi) šios direktyvos pasekmės pramonės politikos prioritetams Sąjungos automobilių pramonės sektoriuje, inter alia, atsižvelgiant į švarius, efektyviai energiją naudojančius įprastus vidaus degimo variklius, ir Sąjungos siekiamiems CO_2 išmetimo mažinimo tikslams lengvųjų automobilių sektoriuje;
	vii) biodujų, gamtinių dujų ir SND naudojimo pokyčiai kelių transporte; ir
	viii) į žalingus ar galimai žalingus teršalų, išskyrus CO_2, išmetimus taip pat reikia atsižvelgti.
	Ataskaitoje taip pat apžvelgiamos galiojančios apmokestinimo nuostatos, nustatytos dvišaliuose oro susisiekimo susitarimuose. Ataskaitoje atsižvelgiama į tai, ar tinkamai veikia vidaus rinka, realią minimalaus apmokestinimo lygio vertę ir platesnės apimties Sutarties tikslus.
Bet kokiu atveju sektorių arba jų pošakių, kuriems, kaip manoma, būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašas ***šios direktyvos 14a straipsnio tikslais*** bus reguliariai peržiūrimas, visų pirma atsižvelgiant į turimus naujus įrodymus.	Bet kokiu atveju sektorių arba jų pošakių, kuriems, kaip manoma, būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašas bus reguliariai peržiūrimas, visų pirma atsižvelgiant į turimus naujus įrodymus. ***Todėl nacionalinės įgyvendinimo sąlygos atidžiai išnagrinėjamos, siekiant užtikrinti, kad jos yra visiems vartotojams aiškios, suprantamos ir skaidrios.***

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

Taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projektas. ITER finansavimas

P7_TA(2012)0138

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2012 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projekto, III skirsnis – Komisija (08136/2012 – C7-0088/2012 – 2012/2011(BUD))

(2013/C 258 E/27)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 314 straipsnį, ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ([1]), ypač į jo 37 ir 38 straipsnius,

— atsižvelgdamas į 2012 finansinių metų Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2011 m. gruodžio 1 d. ([2]),

— atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo ([3]),

— atsižvelgdamas į 2012 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projektą, kurį Komisija pateikė 2012 m. sausio 27 d. (COM(2012)0031),

— atsižvelgdamas į 2012 m. kovo 26 d. priimtą Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projekto (08136/2012 – C7-0088/2012),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 75b ir 75e straipsnius,

— atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A7–0097/2012),

A. kadangi taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projekto tikslas – į 2012 m. biudžeto 08 20 02 straipsnį „Euratomas – Europos bendroji įmonė ITER – Branduolių sintezės energija (F4E)“ įrašyti 650 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų,

B. kadangi šis biudžeto patikslinimas visiškai atitinka 2011 m. gruodžio mėn. Parlamento ir Tarybos priimtą susitarimą ITER projektui 2012–2013 m. skirti papildomai 1 300 mln. EUR,

1. atsižvelgia į taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projektą;

2. patvirtina be pakeitimų Tarybos poziciją dėl taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projekto ir paveda Pirmininkui paskelbti, kad Taisomasis biudžetas Nr. 1/2012 galutinai priimtas, ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;

3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

([1]) OL L 248, 2002 9 16, p. 1.
([2]) OL L 56, 2012 2 29, p. 1.
([3]) OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

Pranešimo Nr. | Turinys (tęsinys) | Puslapis

2013/C 258 E/14 Moterys ir klimato kaita

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų ir klimato kaitos (2011/2197(INI)) 91

2013/C 258 E/15 Biologinė įvairovė – mūsų gyvybės draudimas ir gamtinis turtas. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m.

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl biologinės įvairovės – mūsų gyvybės draudimo ir gamtinio turto. ES biologinės įvairovės strategija iki 2020 m. (2011/2307(INI)) 99

2013/C 258 E/16 Šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūra ir septintosios aplinkosaugos veiksmų programos prioritetų nustatymas

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl šeštosios aplinkosaugos veiksmų programos peržiūros ir septintosios aplinkosaugos veiksmų programos „Geresnė aplinkosauga geresniam gyvenimui" prioritetų nustatymo (2011/2194(INI)) 115

III *Parengiamieji aktai*

EUROPOS PARLAMENTAS

2012 m. balandžio 18 d., trečiadienis

2013/C 258 E/17 Socialinės apsaugos sistemų koordinavimas ***I

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką (COM(2010)0794 – C7-0005/2011 – 2010/0380(COD)) 125

P7_TC1-COD(2010)0380

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. balandžio 18 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 įgyvendinimo tvarką 126

2013/C 258 E/18 Europos Sąjungos prisijungimas prie Draugystės ir bendradarbiavimo Pietryčių Azijoje sutarties ***

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Draugystės ir bendradarbiavimo Pietryčių Azijoje sutarties projekto (07434/2012 – C7-0085/2012 – 2012/0028(NLE)) 126

2013/C 258 E/19 Protokolo dėl Airijos žmonių susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties projektas (pritarimas) ***

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento sprendimas dėl Europos Vadovų Tarybos pasiūlymo nesušaukti konvento dėl Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo papildymo protokolu dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (00092/2011 – C7-0388/2011 – 2011/0816(NLE)) 127

2013/C 258 E/20 Protokolo dėl Airijos žmonių susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties projektas (konsultavimasis) *

2012 m. balandžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl protokolo dėl Airijos gyventojų susirūpinimo dėl Lisabonos sutarties (Europos Sąjungos sutarties 48 straipsnio 3 dalis) projekto (00092/2011 – C7-0387/2011 – 2011/0815(NLE)) 128

LT

(Tęsinys kitame puslapyje)

2012 m. balandžio 19 d., ketvirtadienis

2013/C 258 E/21 ES ir Centrinės Afrikos Respublikos savanoriškas partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į ES importuojama mediena ir medienos produktais ***

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Centrinės Afrikos Respublikos savanoriško partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojama mediena ir medienos produktais (FLEGT) sudarymo projekto (14034/2011 – C7-0046/2012 – 2011/0127(NLE)) 130

2013/C 258 E/22 ES ir Liberijos savanoriškos partnerystės susitarimas dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į ES importuojamais medienos produktais ***

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Liberijos Respublikos savanoriškos partnerystės susitarimo dėl miškų teisės aktų vykdymo, miškų valdymo ir prekybos į Europos Sąjungą importuojamais medienos produktais sudarymo projekto (11104/2011 – C7-0241/2011 – 2011/0160(NLE)) 130

2013/C 258 E/23 Rizikos pasidalijimo priemonės valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia ***I

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl tam tikrų rizikos pasidalijimo priemonių nuostatų, taikytinų valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0655 – C7-0350/2011 – 2011/0283(COD)) 131

P7_TC1-COD(2011)0283

Europos Parlamento pozicija, priimta 2012 m. balandžio 19 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. …/2012, kuriuo dėl tam tikrų rizikos pasidalijimo priemonių nuostatų, taikytinų valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms tokie sunkumai gresia, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 132

2013/C 258 E/24 ES ir JAV susitarimas dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo JAV Vidaus saugumo departamentui ***

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl keleivio duomenų įrašų naudojimo ir perdavimo Jungtinių Valstijų Vidaus saugumo departamentui sudarymo projekto (17433/2011 – C7-0511/2011 – 2011/0382(NLE)) 132

2013/C 258 E/25 Bendra konsoliduotoji pelno mokesčių bazė *

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl bendros konsoliduotosios pelno mokesčio bazės (BKPMB) (COM(2011)0121 – C7-0092/2011 – 2011/0058(CNS)) 134

2013/C 258 E/26 Energetikos produktų ir elektros energijos mokesčiai *

2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (COM(2011)0169 – C7-0105/2011 – 2011/0092(CNS)) 144

2012 m. balandžio 20 d., penktadienis

2013/C 258 E/27 Taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projektas. ITER finansavimas

2012 m. balandžio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl 2012 finansinių metų Europos Sąjungos taisomojo biudžeto Nr. 1/2012 projekto, III skirsnis – Komisija (08136/2012 – C7-0088/2012 – 2012/2011(BUD)) 161

LT

Simbolių paaiškinimai

*	Bendradarbiavimo procedūra
**I	Bendradarbiavimo procedūra: pirmasis svarstymas
**II	Bendradarbiavimo procedūra: antrasis svarstymas
***	Pritarimo procedūra
***I	Bendro sprendimo procedūra: pirmasis svarstymas
***II	Bendro sprendimo procedūra: antrasis svarstymas
***III	Bendro sprendimo procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra priklauso nuo Komisijos siūlomo teisinio pagrindo)

Politiniai pakeitimai: naujas ar pakeistas tekstas žymimas pusjuodžiu kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ▌.

Atitinkamų tarnybų techniniai pataisymai ir pritaikymai: naujas arba pakeistas tekstas žymimas kursyvu, o išbrauktas tekstas nurodomas simboliu ‖.

LT

EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite http://europa.eu

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT